

(NSTITVTIO

Græcæ

GRAMMATICES

compendiaria:

IN

*Usum Regiæ Scholæ
Westmonasteriensis.*

*Scientiarum ianitrix
Grammatica.*

LONDINI,

Excudebat BONHAMVS
NORTONVS, Regius in
Latinus, Græcis & He-
braicus Typographus.

1630.

GRAMMATICA.

DIALECTICA.

RHETORICA.

MUSICA.

RITHMETICA.

GEOMETRIA.

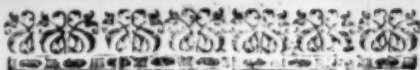
ASTRONOMIA.

Studium Grammatices omnibus
esse necessarium.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἰσραηλῶν Συναγωγὰς πρὸς τὴν
καὶ λέξιν ὁρθῶς, καὶ μετὰ τὴν ἀφιστάσθαι.
Μετὰ ὁ Ψαλλὸς.

GRÆCORVM LITERÆ.

Figura.

Nomen.

Potestas.

Α α	α λ γ α	Alpha	a
Β β	β ῑ τ α	Beta	v
Γ γ	γ α ῑ μ α	Gamma	g
Δ δ	δ ῑ λ α τ α	Delta	d
Ε ε	ε ῑ ψ α δ ο ν	Epsilon	e breve
Ζ ζ	ζ ῑ μ α	Zeta	z
Η η	η τ α	Eta	e longum
Θ θ	θ ῑ μ α	Theta	th
Ι ι	ι ῑ τ α	Iota	i
Κ κ	κ α ῑ π τ α	Coppa	k c
Λ λ	λ α ῑ μ δ α	Lambda	l
Μ μ	μ ῑ δ	My	m
Ν ν	ν ῑ δ	Ny	n
Ξ ξ	ξ ῑ	Xi	x
Ο ο	ο μ α κ ρ δ ο ν	omicron	o parvum
Π π	π ῑ	Pi	p
Ρ ρ	ρ ῑ ω	Rho	r
Σ σ ς	σ ῑ μ α	Sigma	s
Τ τ	τ α ῑ ω	Tau	t
Υ υ	υ ῑ ψ α δ ο ν	Ypsilon	u
Φ φ	φ ῑ	Phi	ph
Χ χ	χ ῑ	Chi	ch
Ψ ψ	ψ ῑ	Psi	ps
Ω ω	ω μ ῑ γ α	Omega	o magnum

Ex literis septē sunt vocales φωνήεντα, α, ε, ι, ο, υ, ω.

Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Institutio Græca

Divisio Vocalium:

Vocales	{	Longæ μα, ρα, υ, ω.
		Breves ε, ι, ο.
		Ancipites α, μ, π, ς, ο, λ, α, α, ι, υ.
Vocales	{	Mutabiles μεταβολικαί, α, ε, ο.
		Immutabiles ἀμεταβολικαί, η, ι, υ, ω.
Vocales	{	Præpositivæ προτακτικαί, α, ε, η, ο, ω.
		Subjunctivæ υποτακτικαί, ι, υ.
Diphthongi	{	Propriæ κν, ει, αι, αυ, ει, ου, οι, υ.
		Impropriæ γα, πη, χη, σι, ςι, φ, ψ, ρυ, υ, ου.
Diphthongi	{	Mutabiles, αι, αυ, οι.
		Immutabiles, ει, ου, υ.

Divisio consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ ἀφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues ψ, λ, α, π, κ, τ.
Medias μ, ε, σ, β, γ, δ.
Aspiratas φ, θ, σ, χ, θ.

Antistroicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices ρ, σ, τ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel Immutabiles, α, ι, υ, ω, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus προσημνίαι sunt tres: acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, antepenultima: Circumflexus, in ultima & penultima: Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Grammatices.

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter tunc interrogativum.

ſpiritus πρὸς ματη, duo sunt, lenis, ψιλὸν: asper, διπλόν.

Omnis dictionis incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accepit in principio. Omnes dictiones incipientes ab ὀ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἐρρῶσω vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ' αὐτὸν pro κατ' αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥήμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἑπὶ ῥήμα. Coniunctio, συνδισμῶ. Propositionio, ὑποθέσις.

Numeri, ἀριθμοί, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, διτικός. Pluralis, πλειωντικός.

Casus, πτώσεις sunt quinque Nominativus, ὀρθή. Genitivus, ᾠική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Generalunt tria Masculinum, ἀρσενικόν. Femininum, θηλυκόν. Neutrum, ἰσότηρον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus προτακτικός, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subiunctivus ὑποτακτικός, ut ὅς, ἥ, ὃ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N.G.D. A.	N.A.G.D.	N G. Da. Acc.
Masc. ὁ, τὸ, πῶ, τόν, τῷ,	τοῖν,	οἱ, οἷ, τοῖς, τοῖ,
Fem. ἡ, ἡ, τῇ. πῶ, τῇ,	ταῖν,	αἱ, αἷ, ταῖς, ταῖ,
Neut. τὸ, τῷ, πῶ, τὸ. πῶ,	τοῖν,	τὰ, τῶ, τοῖς, τὰ.
A' 3		Articulus

Institutio Græcæ.

Articulus Subiunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. Ac.
Masc. ὁ, ἡ, ὅ, ὅρ.	αἱ, αὐτ.	οἱ, αὐτοί, οἱ, οἱ,
Fœm. ἡ, ἡς, ἡ, ἡρ.	αἱ, αὐτ.	αἱ, αὐταί, αἱ, αἱ,
Neut. ὁ, ὅ, ὅ, ὅ.	αἱ, αὐτ.	αἱ, αὐτά, οἱ, αἱ.

Sic ὁστὲ, ἡστὲ, ὅστὲ, & ὁσπερ, ἡσπερ, ὅσπερ.

Declinationes αὐτοῖς, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt pa-
pissyllabicae, non crescentes Genitive. Quinta vero
est imparissyllabica, i. genitivo crescentes, ex qua ori-
untur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duri habet terminationes, αἱ &
ης, generis tantum masculini, ut ὁ αἰνέας, Æneas : ὁ
χρῦσος, Chryses : sed ὁ ἡ ἁγῆς, latro, communis
generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνέας, Gen. τοῦ αἰνέου. Dat. τῷ αἰ-
νέῳ, Acc. τὸν αἰνέα. Voc. ὦ αἰνέα.

Dual. Nom. & Acc. τοὶ αἰνέαι. Gen. & Dat. τοῖς αἰ-
νέαις. Voc. ὦ αἰνέαι.

Plural. Nom. οἱ αἰνέαι. Gen. τῶν αἰνέων. Dat.
τοῖς αἰνέαις. Acc. τοὺς αἰνέας. Voc. ὦ αἰνέαι.

Sing. Nom. ὁ χρῦσος. Gen. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ
χρυσῷ. Acc. τὸν χρύσον. Voc. ὦ χρύσε.

Dual. Nom. & Acc. τοὶ χρῦσοι. Gen. & Dat. τοῖς
χρυσοῖς. Voc. ὦ χρῦσοι.

Plural. Nom. οἱ χρῦσοι. Gen. τῶν χρυσῶν. Dat. τοῖς
χρυσοῖς. Acc. τοὺς χρύσους. Voc. ὦ χρῦσοι.

De genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων.

Grammatices.

In prima autem & secunda declinatione semper circumflebitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quaedam nomina in α Doricè declinata formant gen. in α, ut ὁ θυμᾶς, τὸ θυμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum nominativo, & poeticè sæpè usurpatur pro nominativo.

Nomina in	{	της, ut ἐμπίτης consiliarius	}	formant Vocativum in α brevi, ut ὦ μνηστήτα, ὦ σκύδα.
		Genilia, ut σκυθῆς Scythæ.		
		Poëtica in της, ut κωῶτης impudens.		
		Composita à πωλῶ vendo, μεῖζω metior, ἥϊόν τέρο.		

Secunda Declinatio

Quas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα mûsa, ἡ πηνὴ honora.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα. Gen. τῆς μοῦσας. Dat. τῇ μοῦσῃ. Acc. ἡ μοῦσαν. Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μοῦσα. Gen. & Dat. ταῦν μοῦσαι. Voc. ὦ μοῦσαι.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι. Gen. τῶν μοῦσαι. Dat. ταῖς μοῦσαι. Acc. τὰς μοῦσας. Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ πηνὴ. Gen. τῆς πηνῆς. Dat. τῇ πηνῇ. Acc. τὴν πηνῶ. Voc. ὦ πηνῆ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμαί. Gen. & Dat. ταῦν τιμαί. Voc. ὦ τιμαί.

Plural. Nom. αἱ τιμαί. Gen. τῶν τιμαί. Dat. ταῖς τιμαί. Acc. τὰς τιμαί. Voc. ὦ τιμαί.

Finite in δα, δα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in α, & dativum in α, sic Ἀθῆναι Minerva, Ναυσικά

Institutio Græca

Nausica, *ναυσικά* mino, contracta ex *αἰθυσικά*, *ναυσικά*. A putum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit a.

Quadam nomina secunde Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasium, ut ἀλλή pro ἀλλή robori, & plurima augentur syllabis ρι & ριν, ut θύρα, janua, θυράρι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes *ος* & *ων* : *ος* masculini, *ων* feminini, & communis, & *ου* neutrius, ut *ὁ λόγος* termino, *τὸ ξύλον* lignum.

Sing. Nom. *ὁ λόγος*, Gen. *τῷ λόγῳ*, Dat. *τῷ λόγῳ*, Acc. *τὸν λόγον*, Voc. *ὦ λόγε*.

Dual. Nom. & Acc. *τῶ λόγῳ*, Gen. & Dat. *τοῖν λόγοις*, Voc. *ὦ λόγοι*.

Plural. Nom. *οἱ λόγοι*, Gen. *τῶν λόγων*, Dat. *τοῖς λόγοις*, Acc. *τούς λόγους*, Voc. *ὦ λόγοι*.

Sing. Nom. *τὸ ξύλον*, Gen. *τῷ ξύλῳ*, Dat. *τῷ ξύλῳ*, Acc. *τὸ ξύλον*, Voc. *ὦ ξύλον*.

Dual. Nom. & Acc. *τῶ ξύλῳ*, Gen. & Dat. *τοῖν ξύλοις*, Voc. *ὦ ξύλα*.

Plural. Nom. *τὰ ξύλα*, Gen. *τῶν ξύλων*, Dat. *τοῖς ξύλοις*, Acc. *τὰ ξύλα*, Voc. *ὦ ξύλα*.

Pœtæ Dativum & Accusativum singularis, & Dativum Pluralis mutant per Metaplasium, ut παρθένῳ pro παρθένῳ, ἄσπερι pro ἄσπερις, πύρρῳ pro πυρρῶν : pauca patiuntur Apocopen, ut ἱερὸν ἱεῖον, ἰάνα ; & nonnullis ρι & ριν adjungitur, ut σπᾶτορι pro σπᾶτος, excrevit.

Quarta declinatio Atticorum propria:

Duas habet terminationes, *ως* & *ων* : *ως* masculini, *ων* feminini, & communis generis, & *ου* neutrius : ut *ὁ μέγας Μενέλαος*, *τὸ ὄνυξ* ferule.

Sing.

Grammatices.

Sing. Nom. ὁ μῦθεος, Gen. τοῦ μῦθεου, Dat. τῷ μῦθεῳ, Acc. τὸν μῦθεον, Voc. ὦ μῦθεε.

Dual. Nom. & Acc. τοὺ μῦθεας, Gen. & Dat. τοῖν μῦθεῳ, Voc. ὦ μῦθε.

Plural. Nom. οἱ μῦθεοι, Gen. τῶν μῦθεων, Dat. τοῖς μῦθεοις, Acc. τοὺς μῦθεους, Voc. ὦ μῦθε.

Sing. Nom. τὸ δῖνον, Gen. τοῦ δῖνου, Dat. τῷ δῖνῳ, Acc. τὸ δῖνον, Voc. ὦ δῖνον.

Dual. Nom. & Acc. τοὺ δῖνω, Gen. & Dat. τοῖν δῖνῳ, Voc. ὦ δῖνω.

Plural. Nom. τὰ δῖνα, Gen. τῶν δῖνων, Dat. τοῖς δῖνοις, Acc. τὰ δῖνα, Voc. ὦ δῖνα.

Quinque nomina hujus Declinationis formant accusativum in ω. αἰτιάσας ἀδὺ Αἰθιομόν. ἔως ἔω αἰώσα, χείρας χεῖρας Cess insula, καὶ καὶ Cēs insula λαχὼς λαχὼι ἴστω.

Veteres Attici v finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγῆρας pro ἀγῆρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χεῖος debilius.

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ρ, ρ, σ, ξ, ψ, genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πταῖ, Gen. τοῦ πταῖ, Dat. τῷ πταῖ, Acc. τὸν πταῖ, Voc. ὦ πταῖ.

Dual. Nom. & Acc. τοὺ πταῖ, Gen. & Dat. τοῖν πταῖ, Voc. ὦ πταῖ.

Plural. Nom. οἱ πταῖ, Gen. τῶν πταῖ, Dat. τοῖς πταῖ, Acc. τοὺς πταῖ, Voc. ὦ πταῖ.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τοὺ σώματι, Gen. & Dat. τοῖν σώματι, Voc. ὦ σώματι.

Plural. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus

Institutio Græca

Accusativus definit in *α*.

Gravirona in *ις* & *ις*, pura in genitivo, quæ for-
mant accusativum in *ιν* & *ων*, ut ὁ ὄφις serpens,
τὸν ὄφιν: ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυον.

Excipiun-
tur

Gravirona in *ις* & *ις*, non purè declinata, utram-
que retinent terminationem *α* & *ν* ut ἡ εἰς con-
tentio, τὴν εἰδα, & εἰν: ὁ νῆπις, advena, ὃ
νῆλυδα & νῆλυον.

Nomina in *αυς* & *οις* formant accusativum in *αυ*
& *ου*, ut χαρίζανος, χαρίζων: βῆς bos, ὃν, π-
τικὲ βόα. Sed ποῦς pes, habet πόσα, & ὁδός dens,
ὁδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Quæ declinantur per *εν* & *ιν* in genitivo, & adjecti-
vo in *λυ* & *ις*, vocativum enim formant in *ερ*,
ut ὁ χῆρ ἡ τέρλω, ὦ τέρην tener: ὁ χαρίεις grati-
osus, ὦ χαρίαν & ὦ χαρίε.

Gravirona in *ηρ* formant vocativum in *ερ*, ut ἡ μή-
τηρ mater, ὦ μήτηρ, & quatuor acutitona, ὁ πα-
τήρ pater, ὁ δαήρ levir, ἀνὴρ vir, σωτήρ saluator,
ὦ πατήρ, δαήρ, ἀνὴρ σωτήρ.

Excipiun-
tur

Nomina in *εις* & *ους* abjiciunt *ς*, ut βασιλεύς rex,
ὦ βασιλεῦ: πρᾶτερ ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὁδοῦς
dens, ὦ ὁδοῦς, ad differentiam adverbij ποῦ, ubi,
& ὁδοῦ, obiter.

Gravirona in *ις* & *ις* formant vocativum in *ι* & *υ*,
ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ: ὄφις serpens, ὦ ὄφι,
& πῦς ὦ πῦ puer. Excipe Σιχαρίς.

Quædam polysyllaba composita in *ων* formant vo-
cativum in *ον*, ut Αἰαμέμενον, ὦ Αἰαμέμενον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari
assumendo *ς* ante *ι*, & abjicendo *δ*, *θ*, *ν*, *τ*, vel à no-
minativo singulari, addendo *ι* in nominibus exeunti-
bus

Grammatices.

bus in ξ , ψ , vel diphthongo : ut $\text{Αρα}\psi$, $\text{Αρα}\xi$, $\alpha\rho\alpha$ -
 ψ βασιλει ξ , $\tau\epsilon\chi$, βασιλει ξ τ ι: $\alpha\rho\alpha$ ξ , $\epsilon\omicron\iota\upsilon\upsilon\alpha$, $\alpha\rho\alpha$ ξ i.
 Cum penultima Dativ ι singularis sit longa: proinde, sit
 longa in Dativo plurali, addendo i post e, & u post o: ut
 $\tau\iota\delta\epsilon\upsilon\pi\iota$, $\pi\epsilon\iota\sigma\iota$, $\lambda\epsilon\omicron\upsilon\pi\iota$, $\lambda\epsilon\upsilon\sigma\iota$.

Nomina quæ Synapten patiuntur, formant dativum p'u-
 ralem in $\alpha\sigma\iota$: ut $\pi\alpha\tau\epsilon\rho$. $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\alpha\sigma\iota$. Sed in $\text{Α}\iota\epsilon$ sing. $\pi\alpha$ -
 $\tau\epsilon\rho\alpha$, & $\mu\eta\tau\epsilon\rho\alpha$ tantum leguntur, quia $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\alpha$ patri-
 am, & $\mu\eta\tau\epsilon\rho\alpha$ matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutan-
 do Θ in $\epsilon\sigma\iota$ vel $\epsilon\omicron\sigma\iota$, ut $\eta\epsilon\omicron\sigma\Theta$, $\eta\epsilon\epsilon\sigma\iota$, & $\eta\epsilon\epsilon\omicron\sigma\iota$, $\beta\epsilon$ -
 $\iota\omicron\sigma$: $\epsilon\pi\epsilon\Theta$, $\epsilon\pi\epsilon\epsilon\omicron\sigma\iota$, verbum.

Quibusdam neutris huius declinationis in Θ , additur,
 syllaba $\epsilon\iota$ vel $\epsilon\iota\upsilon$, ut $\epsilon\eta\delta\epsilon\sigma$, $\rho\epsilon\lambda\lambda\upsilon\sigma$, $\epsilon\eta\delta\epsilon\sigma\epsilon\iota$: $\mu\alpha\lambda\alpha\delta\epsilon\iota\upsilon$
 cura, $\mu\alpha\lambda\alpha\delta\epsilon\rho\delta\epsilon\iota$, suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus
 casibus singularibus: ut in Nominativo, $\pi\epsilon\sigma\epsilon\iota\pi\epsilon$, pro
 $\sigma\epsilon\iota\pi\alpha\sigma\mu\alpha$, tegmen. In Genitivo, $\tau\eta\alpha\iota\epsilon\upsilon$, pro $\alpha\iota\alpha\upsilon\tau\Theta$.
 In Dativo, $\tau\eta\delta\epsilon\iota$ pro $\delta\epsilon\iota\delta\iota$, pugna. $\epsilon\delta\epsilon\chi\alpha\iota\pi\pi\epsilon\sigma$ pro $\epsilon\delta\epsilon$ -
 $\chi\alpha\iota\pi\pi\iota$, uxori: $\tau\eta\iota\delta\epsilon\upsilon$ pro $\iota\delta\epsilon\upsilon\tau\eta$, sudori. In Accusativo,
 $\tau\epsilon\upsilon$ $\text{Α}\tau\epsilon\lambda\lambda\upsilon$ pro $\text{Α}\tau\epsilon\lambda\lambda\upsilon\alpha$: $\tau\eta\iota\delta\epsilon\upsilon$ pro $\iota\delta\epsilon\upsilon\tau\eta$, fudo-
 rem. In vocativo, $\epsilon\Lambda\alpha\omicron\delta\epsilon\mu\alpha$ pro $\Lambda\alpha\omicron\delta\epsilon\mu\alpha\varsigma$; $\text{Λα}\omicron\delta\alpha$ -
 $\mu\alpha\varsigma$: $\text{Α}\iota\alpha$ pro $\text{Α}\iota\alpha\varsigma$, $\text{Α}\iota\alpha\chi$.

Nominibus & verbis in i vel e desinentibus, additur,
 si vocalis vel diphthongus subsequatur: ut $\lambda\epsilon\omicron\iota\omega\eta$ $\epsilon\alpha\iota\iota$ -
 $\nu\epsilon\iota\varsigma$: $\pi\epsilon\tau\epsilon\omicron\sigma\alpha\tau\epsilon\rho$ $\epsilon\kappa\epsilon\iota\upsilon\epsilon\omicron\upsilon$: $\epsilon\tau\upsilon\eta\epsilon\iota\upsilon$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$.

Ut varie sunt terminationes Nominativi, ita varie $\epsilon\iota$ -
 am vocalis & consonantes sunt ante Θ Genitivi,
 quæ hic subiiciuntur.

α . $\tau\omicron$ $\chi\epsilon\lambda\upsilon\mu\alpha$, $\eta\Theta$. $\chi\epsilon\lambda\upsilon\mu\alpha$.	$\tau\omicron$ $\pi\epsilon\tau\epsilon\omicron\sigma\alpha\tau\epsilon\rho$, $\epsilon\Theta$. $\pi\epsilon\tau\epsilon\omicron\sigma\alpha\tau\epsilon\rho$.
ϵ . $\tau\omicron$ $\mu\epsilon\lambda\iota$, $\eta\Theta$. $\mu\epsilon\lambda\iota$.	$\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\Theta$. $\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon$.
υ . $\tau\omicron$ $\gamma\epsilon\upsilon$, $\upsilon\Theta$. $\gamma\epsilon\upsilon$.	$\tau\omicron$ $\chi\alpha\epsilon\iota\epsilon\upsilon$, $\epsilon\Theta$. $\chi\alpha\epsilon\iota\epsilon\upsilon$.
$\tau\omicron$ $\alpha\epsilon\upsilon$, $\epsilon\Theta$. $\alpha\epsilon\upsilon$.	$\omicron\iota\omega\eta$.
ω . η $\Lambda\eta\tau\omega$, $\omicron\Theta$. $\Lambda\eta\tau\omega$.	$\iota\omega$. \omicron $\epsilon\iota\lambda\lambda\omega$, $\iota\omega\Theta$. $\epsilon\iota\lambda\lambda\omega$.
$\alpha\upsilon$. \omicron $\pi\epsilon\iota\alpha$, $\alpha\upsilon\Theta$. $\pi\epsilon\iota\alpha$.	\omicron $\pi\epsilon\iota\mu\lambda\omega$.

Institutio Græca

ὁ ποιῶν, ανθ. radius.	ὁ Extrap, ερς. Hellen.
αυ. τὸ μέτρον, ονθ. majus.	τὸ δωρ, αλθ. aqua.
τὸ τυπὸν, ονθ. ver-	αυ. ὁ Αἰας αἰδός. Ajax.
berans.	ὁ μέλας, ανθ. niger.
αυ. τὸ δίπουν, οδθ. bipes.	ἡ μονὰς, αδθ. unitas.
τὸ τυπὸν, ὤνθ. ver-	τὸ γῆρας, αλθ. senectus.
beraturum.	αυ. ἡ δαίς, αἰδός. convivium.
αυ. ὁ μότιον, αυθ. turris.	ὁ κῆ ἡ παῖς, αἰδός. puer,
τὸ ζῳον, νωθ. fangens.	puella.
αυ. ὁ κλων, ὠνός. ramus.	αυ. ἡ ναῦς vel νῆς, αδός
ἡ χαλιδών, ὄρος. hirundo.	v-l nός. navis.
ὁ ξυνοφών, ατθ. Xenophon.	αυ. ὁ κλῖς, αδός. pecten.
ὁ δρακὼν, ονθ. draco.	ὁ χάρις, ανθ. gratia.
ξ. ὁ θώραξ, αχθ. thorax.	ἡ κλῖς, ονθ. clavus.
ὁ ἀρξ, αλθ. rex.	αυ. ὁ βασιλεύς, ὄθ. rex.
ὁ ἀρξ, αχθ. rapax.	αυ. ἡ ἐδῆς, ἡθ. vestis.
ἡ ὀρξ, περξ. capillus.	ὁ πῦρ, ἡθ. honora-
ἡ ὀρξ, οχθ. ala.	tus.
ὁ ὀρξ, οχθ. sanguis.	ὁ κλήμας, ανθ. clemens.
ἡ αἰλῶ, αχθ. vulpes.	ὁ Δημοδίνης, εθ. De-
ρ. ἡ δειλῶ, αρθ. uxor.	mosthenes.
τὸ ἡπαρ, αλθ. hepax.	αυ. ὁ ὄρξ, αθ. serpens.
ὁ ὀρξ, αχθ. pediculus.	ὁ Πάρις, αθ. Paris.
ἡ χείρ, αχθ. manus.	ὁ κῆ ὁ ὄρξ, αδός. avis.
αυ. ὁ σῶρ, αχθ. vermis.	αυ. τὸ τεῖχος, αθ. murus.
ὁ σῶρ, ἡθ. servator.	τὸ τιτυρξ, ὄθ. ver-
ὁ αἰδῶρ, ὄθ. aiber.	berans.
ὁ αἰδῶρ, ὄθ. aiber.	αυ. ὁ κῆ ὁ βῆς, αδός. bas.
αυ. τὸ ἡπαρ, αρθ. cor.	ὁ παλῶς, οὐθ. pla-
αυ. ὁ κῆ ὁ μέτρον, οχθ. te-	centa.
nia.	ὁ ὀδός, ὄθ. dens.
αυ. ὁ φῶς, αχθ. flos.	ὁ πῶς, αδός. pes.
	τὸ ὤς, ὠθός. auris.
	αυ. ὁ αἰδός, ὄθ. mus.
	ὁ παλῶς, εθ. securus.
	ὁ χαλῶς, αδός. oblamus,
	ὁ ζῳονός,

Grammatices:

ὁ ζῳγις, ωιθ. iungēs. ἡ αλς, λδς, ματῶ.
 ὁ κῶρις, υδς & υος. galea vs. ἡ ἑλυνς, ϑιθ. iunia.
 ως, ὁ γῆλως, ωιθ. rīus. ρς, ὁ κῆμαγρε, ριθ. bea-
 ἡ αἰδῶς, ὁθ. pudor. ϑ, ὁ ωϑ, ποδς. vultus. (ima.
 ὁ Τρῶς, ωδς. Troianus. ὁ Αραϑ, ϑθ. arabs.
 λς, ὁ αλς, λδς. sal. ἡ ρεθῆλιϑ, ϑθ. scala.

Quingue declinationes nominum

Contractorum.

Declinationes nominum Contractorum oriuntur
 & quinta Simplicium.

Appellantur nomina Contracta, quia in illis due syllabe
 contrahuntur in unam, vel Synaresi, que fit, cum due vo-
 cales in unam ita coeunt, ut amba servantur : ut τῆ χῆ,
 τῆ χῆι vel, Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mute-
 tur, ut τῆ χῆα, τῆ χῆ.

Prima Declinatio contractorum.

Tres continet terminationes, in ης masculini, σε-
 minini, & communis generis : ut ὁ Δημοδῆνης, ἡ τει-
 ῆης trisemis : ὁ κῆ ἡ ἀλνδῆς, verus : in ες & ϑ neu-
 tris, ut τὸ μέλθ, membrum : τὸ ἀλνδῆς, verum.

Sing. Nom. τὸ Δημοδῆνης. Gen. τοῦ Δημοδῆνηθ,
 ας. Dat. τῷ Δημοδῆναι, η. Ac c. τὸ Δημοδῆνα
 η. Voc. ὦ Δημοδῆνης.

Dual. Nom. & Acc. τὸ Δημοδῆναι, η. Gen. & Dat.
 τῶν Δημοδῆναι, οῖν. Voc. ὦ Δημοδῆναι, η.

Plural. Nom. οἱ Δημοδῆναι, ης. Gen. τῶν Δημο-
 δῆναι, ὧν. Dat. τοῖς Δημοδῆναι. Acc. τοὺς Δη-
 μοδῆναι, ης. Voc. ὦ Δημοδῆναι, ης.

Sing. Nom. τὸ τῆχθ, Gen. τοῦ τῆχθ, vs. Dat.
 τῷ τῆχῆ. Acc. τὸ τῆχθ. Voc. ὦ τῆχθ.

Dual. Nom. & Acc. τὸ τῆχῆ, τῆχῆ. Gen. & Dat.
 τῶν τῆχῶν, οῖν. Voc. ὦ τῆχῆ, τῆχῆ.

Plural. Nom. τὰ τῆχῆ, η. Gen. τῶν τῆχῶν, ὧν. Dat.
 τοῖς τῆχῶν. Acc. τὰ τῆχῆ, τῆχῆ. Voc. ὦ τῆ-
 χῶν, η.

Regula.

Institutio Græcæ

Regula.

Nomina propria huius declinationis, & composita ab ἰ-
 10, in quibusdam casibus parisyllabice inflectuntur : ut
 ὁ Ἀεῖστροφῶν, & Ἀεῖστροφῶν, Aristophanes : ὁ ἐπιάν-
 τής, τοῦ ἐπιάντης.

Nomina quæ desinunt in ης purum, contrahantur At-
 tice in Accusativo in α, ut ὁ κῆν ἐυρυής, ingeniosus, Acc.
 & κῆν & ἐυρύα, ἐυρυά.

Secunda Declinatio.

Duas habet terminationes, ις, masculini & femi-
 nini generis : ut ὁ ὄρις serpens, ἡ πόλις civitas : & i
 neutrius, ut τὸ σῖνιπ, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄρις Gen. τῷ ὄρι. Dat. τῷ ὄρι,
 ὄρι. Acc. τὸν ὄριν. Voc. ὦ ὄρι.

Dual. Nom. & Acc. τοὺς ὄρια. Gen. & Dat. τοῖν ὄρι-
 οιν. Voc. ὦ ὄρια.

Plu. Nom. οἱ ὄριες, ὄρις. Gen. τῶν ὀρίων. Dat. τοῖς
 ὄριαι. Acc. τοὺς ὄριας, ὄρις. Voc. ὦ ὄριες, ὄρις.

Sing. Nom. τὸ σῖνιπ. Gen. τῷ σινύπι. Dat. τῷ σ-
 νήπι, π. Acc. τὸ σῖνιπ. Voc. ὦ σῖνιπ.

Dual. Nom. & Acc. τοὺς σινύπαι. Gen. & Dat. τοῖν
 σινυπίοιν. Voc. ὦ σινύπαι.

Plu. Nom. τὰ σινύπαι, σῖνιπ. Gen. τῶν σινυπίων.
 Dat. τοῖς σινύπαισι, Acc. τὰ σινύπαι, π. Voc. ὦ
 σινύπαι, π.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quam-
 vis ultima sit longa : ut ἡ πόλις, τῆς πόλεως, civitas.

Tertia Declinatio.

Vnicam habet terminationem generis masculini
 tantum, in εις, ut ὁ βασιλεὺς, rex,

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς Gen. τῷ βασιλέως. Dat. τῷ
 βασιλεῖ, λῆ. Ac. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual.

Grammatices.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ. Gen. & Dat. τῶν βασιλέων. Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλεῖς, αῖς. Gen. τῶν βασιλέων. Dat. τοῖς βασιλεῦσι. Acc. τοὺς βασιλέας, αἰς. Voc. ὦ βασιλεῖς, λῆς.

Quarta declinatio.

Duas habet terminationes, *ως* & *ω*, generis *femini* tantum, ut ἡ Λητώ. Latona: ἡ αἰδώς, *verecundia*.

Sing. Nom. ἡ Λητώ. Gen. τῆς Λητῆς, ὡς. Dat. τῇ Λητῇ, οἷ. Acc. τὴν Λητώα, τῷ Voc. ὦ Λητοῖ.

Dual. Nom & Acc. ταὶ Λητώ. Gen. & Dat. τῶν Λητωῶν. Voc. ὦ Λητώ.

Plural. Nom. αἱ Λητοῖ. Gen. τῶν Λητωῶν. Dat. ταῖς Λητοῖς. Acc. τὰς Λητωῦς. Voc. ὦ Λητοῖ.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οἷ.

Quinta declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, *ας* purum, & *ρας* generis *neutris*: ut τὸ κέρας, cornu, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. κέρας. Gen. τοῦ κέρατος, κέρατος, κέρατος. Dat. τῷ κέρατι, κέρατι, κέρατι. Acc. τὸ κέρας. Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρατα. Gen. & Dat. τῶν κέρατων, κέρατων, κέρατων. Voc. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρατα.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρατα. Gen. τῶν κέρατων, κέρατων, κέρατων. Dat. τοῖς κέρασι, κέρασι, κέρασι. Acc. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρατα. Voc. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρατα.

Contrahio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρατος. Nomina

Insistentio Græcæ

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt, vel

Ολοπα-
δῆ, quæ
contra-
hantur
in omni-
bus casu-
bus, ut

Ολιγο-
παδῆ,
quæ pau-
cioribus
casibus
contra-
hantur,
ea, sunt
(vel

1. ὁ ὅς νοῖ, mens; ῥόος ῥοῖς fluxus; πῶος πῶς nauigatio; ἀ πῶς ἀ πῶς simplex; δι πῶς δι πῶς duplex; οἷος σῶος Att. & οἷν Acc.
2. χρυσίς αἰνῆς, ἀργυρίς ἀργενῆς, χρυκοῖς αἰνῆς, ἀ nominibus in ε &.
3. σιμόης σιμοῖς, σιμόεν] & σιμοῦ.] &; πακῶς πακῶς πακῶεν] &, πακῶν] &, Placcata.
4. ὁ πμῆς πμῶντες, ἀ πμῆς hominatus.
5. In ηρ εἰνυτ flexa. τὸ κῆρ κῆρος, ἀ κέ-αρ, cor, & πῆς πῆδος ἀ πῆς, puer.
6. ὁ μωσῆς, ἤ μωσὶ ὁ μωσῆς, ἤ μωσὶ τῷ, ὁ μωσδῆς, μωστίως ὁ μωσδῆς, μωστίως.
7. ὁ δαλῆς, δαλῆ; ὁ δαλῆς, δαλῆτες. Οἰδίπες, Οἰδίπιδες; Οἰδίπιδης, Οἰδίπιδου, Oedipus. Item ὄσιον, οἰ σῆς, ὄσιον; Gen. ex, ὡ. Dat. ἄρ, ὡ.
1. Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali in ις, ut ἰεριννὺς ἰεριννὺς furie.
2. f. πα η, librica in ις, contrahuntur in Nominat. Accusat & Voc. plur. in ις, ut βόες boves, βῶς, Dor. βῶς.
3. Adjectiva in ις, quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accus. & Vocat. plur. contrahuntur more primæ declinationis contrahentium, ut ἡδῆς, ἡδῆ, ἡδῆ, ἡδῆ.
4. Comparativa quæ contrahuntur in Accusat. singulari, Nominat. Accusat. & Vocat. plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζονα, μείζω. Nom. μείζονες, μείζονες. Acc. μείζονα, μείζονα, μείζω. Heteroclita.

Grammatices.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutri, *δεσμός* vinculum, τὸ *δεπνὶ*; *ἐρίμω*, genus, τὰ *ἐρίμια*; *ζυγός*, iugum, τὰ *ζυγά*; *κύκλθ*, circulus, τὰ *κύκλα*; *λύχνθ*, lucerna, τὰ *λύχνα*; *ἡμιχλός*, vestis, τὰ *ἡμιχλά*; *νότος*, dorsum, τὰ *νότα*; *καθμός*, statio, τὰ *καθμία*; *ἰάχλθ*, collum, τὰ *ἰάχλα*.

In singulari numero generis feminini, in plurali neutri sunt, ἡ *κέλευθ*, via, τὰ *κέλευθα*; ἡ *δίεργθ*, eurtus, τὰ *δίεργα*: quibus addi potest, ὁ *χ*, ἡ *τρίεργθ*, τὰ *τρίεργα*.

Quatuor singulari numero generis sunt feminini, Dualiverò masculini, ἡ *ῥῆμα*, mulier, τὰ *ῥήματα*, ἡ *ῥήμα*, via, τὰ *ῥήματα*, cum compositis; ἡ *πόλις*, civitas, τὰ *πόλεις*; ἡ *χείρ*, manus, τὰ *χεῖρε*.

Heteroclita casibus.

Nomina literarum, ut *ἄλφα*, *βῆτα*.
Quæ Apocopen patiuntur, ut *δύ* pro *δύμα* domus, *ῥόφι* pro *ῥόφιμον* nutrimentum.
Omnes numeri à quatuor.
Poëtica in *φι* & *οιν*.
Similiter *βρέπας* statua, *ῥήμας* corpus, *σίλας* veneratio, *ῥήμας* poculum, *ῥήμαθ* utilitas, *σίλας* lumen, *νότα* torpor, *δῶς*, donum, &c.

Monoptoton tantum unum est, ὦ *παῖ*, ὁ amice vel amici, ab *ἴπας*.

Diptota, *ἀμφὶ*, *ἀμφοῖν*, *οἰεδοίς*, τὰ *φδοίς*, placenta, *ἄπας* pro *ἄπας* quædam, Nominat. & Accusat. plurali.

Institio Grace

Τριπτοτα, ἀλλήλων, λαῶν, λαῶν; ἀλλήλοισι, αἰς, οἰς; ἀλλήλους, ἀπ, ἀπ; τῷ ἀρρῶς, τῷ ἀρρῶς, οἱ ἀρρῶς, τῷ ἀρρῶν, agnus: His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦς: sic diminutiva circumflexa in ε, ut ὁ μιονεῖς bacchulus, Gen. τῷ δ, Dat. τοῦ δ, Acc. τῷ.

Vocativo carente Indefinita & Interrogativa.

Heteroclista numero.

Plurali carent, ἡ ἅλα mare, ἡ γῆ terra, ὁ αἶθρ aer,
τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἀλγεῖται, ἐπιπνίμαται, ἀδυναίται, ἀδύναται, ὀχεύεται, & cetera Decorum, cum plurimis alijs.

Heteroclitia declinatione.

Quædam sunt neutra in *ay*, quæ à nominibus in *ay* genitivum mutuuntur, ut *ὄριος* puteus, *ἡπαρ* jecur, *ὕδωρ* aqua, *ἡμέρᾱ* dies. Gen. *ὄριος* αἰῶνος, *ἡπαρ* αἰῶνος, *ὕδωρ* αἰῶνος, *ἡμέρᾱ* αἰῶνος. His addi potest, *γάλα* lac, *γάλακτος*; *γυνή*, mulier, *γυναικός*.

Redundantia in nominativo.

Zδ'ς, Jupiter, decem habet rectos, Δδ'ς, Βδ'ς, Ζλ'ς, Ζαδ', Ζης, Ζαίς, Δίς, Δλ'ς, Δαδ'. Ζδ'ς, Gen. Ζωνός vel Διδός, Dat. Ζλ'ς vel Διί, Accusat Ζλ'α vel Δί'α, Voc. ὦ Ζεῦ. τὸ ἄει, ἄειρος, ἄει indeclinabile. κραίς, κερίτος, κραάς, κεράϊ, caput. ὁ ὑίός, τῆς υἱός; ὁ ὑίός, τῆς υἱός; ὁ ὑίός, τῆς υἱός, ὑίος, ἑλίας. ναῦς, νῆψ, navis. Gen. ναδός & νηός: μαίκαρ, μαίκαρς, μαίκαρς, felix: ὁ αἰλός, ὁ αἰλός, radius: ὁ δειπός, ὁ δειπός, cœna: ὁ δειπός, ὁ δειπός, lignum: ὁ δειπός, ὁ δειπός, cellis: ὁ δειπός, ὁ δειπός, tenebræ: ὁ δειπός, ὁ δειπός, misericordia: δειπός, ὁ δειπός, lacrymæ.

Redundantis genitivo.

Δάρης, Δάρη, Δάρως, Δάρησι, Dares, δῆρ, δῆ-
ρσι, δῆρσι, genu. ὁ λᾶς, lapis, λᾶς, & Cras,
λᾶς.

Grammaticales.

λαῖ ; ὁ λαῖ ; τῷ λαῖ ; ὁ λαῖς, τῷ λαῖς ; τῷ λαῖς ; ὁ λαῖς, λαῖ ; ὁ λαῖς, τῷ λαῖς. Μίνως, Μίνω, Μίνω, Μίνω, γέλω, γέλω, & γέλω, ἰ-
 λω. δῖον, ἡλῖα, δῖον, & δῖον per Metathesin, &
 δῖον, δῖον, δῖον, Poet δῖον; δῖον, δῖον ;
 δῖον, δῖον, δῖον.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ
 quapiam suæ familiæ personâ derivatur.

Patronymica	Masculina definiunt vel	in ἰδης, quæ fiunt à genitiuis pri- mitivorum mutando termina- tionem in ἰδης, ut Πάλας, Πάλας, per Syneresin Πη- λαῖδης, per Epenthesein Πη- λαῖδης.
		in αῖδης, cum nomen sit vel pri- mæ declinationis, ut Βορέ- ας, Βορέας ; vel desinat pure, ut ἦλ, ἦλδης.
Patronymica	Fœminina definiunt vel	in ις & ας, quæ fiunt à Mascu- linis removendo δη, ut Νησ- ελδης, Νηστας ; ἦλδης, ἦ- λας.
		in ἰν vel ὦν, quæ fiunt à geni- tiuis primitivorum mutando ultimam syllabam in ἰν vel ὦ- νη, ut Ασπας, Ασπασ, Ἰγείν, Ἰγείν, Ἰγείν.

Patronymica Ionica definiunt in ἰων, ut Κερρίων, Παλαῖ-
 ὦν, Ἀρρίων.

Grammatices.

Adjectiva in *α* habent femininum in *α*, neutrum in *ον*, ut *πῆς*, *πῶν*, *πῶν*, omnes. Sed *μέγας*, *μεγάλῃ*, *μέγα*. Gen. *μεγάλη*, *μεγάλης*, *μεγάλην*. Dat. *μεγάλῃ*, *μεγάλῃ*, *μεγάλῃ*. Acc. *μέγα*, *μεγάλην*, *μέγα*. *Μέλας*, *μελαῖνα*, *μέλαν*, *νίγερ*. Gen. *μέλανος*, *μελαίνης*, *μέλανος*. *Τάλας*, *τελαῖνα*, *τάλας*, *μίσερ*. Gen. *τάλαντος*, *τελαίνης*, *τάλαντος*.

Sing. Nom. *ὁ πῆς*, *ἡ πῶν*, *τὸ πῶν*. Gen. *πῶντος*, *πῶντος*, *πῶντος*. Dat. *πῶντι*, *πῶντι*, *πῶντι*. Acc. *πῶντα*, *πῶντα*, *πῶντα*. Voc. *ὦ πῆς*, *πῶν*, *πῶν*.

Dual Nom. Acc. Voc. *πῶντι*, *πῶντι*, *πῶντι*. Gen. & Dat. *πῶντων*, *πῶντων*, *πῶντων*.

Plural Nom. *πῶντες*, *πῶνται*, *πῶντα*. Gen. *πῶντων*, *πῶντων*, *πῶντων*. Dat. *πῶνσι*, *πῶνσι*, *πῶνσι*. Accu. *πάντας*, *πάντας*, *πάντα*. Voc. *ὦ πάντες*, *πῶνται*, *πάντα*.

Adj. Clivaper tria genera & duaste terminationes, declinata, desinunt in

πς
ις
ις
ης
ης
ων

& formant neutrum per

ος
ις
ις
ος
ος
ος

ut *ὁ χῆς ἢ ἀληθής*, *χῆς* τὸ ἀληθές, verus.
ὁ χῆς ἢ εὐχαρις, *χῆς* τὸ εὐχαρις, gratus.
ὁ χῆς ἢ ἀδάκρυς, *χῆς* τὸ ἀδάκρυ, sine lachrymis.
ὁ χῆς ἢ πολυπῆς, *χῆς* τὸ πολυπῆς, multiplex.
ὁ χῆς ἢ τέλειος, *χῆς* τὸ τέλειος, tener.
ὁ χῆς ἢ εὐδαίμων, *χῆς* τὸ εὐδαίμων, felix.

Sic *ὁ χῆς ἢ τίς*, *χῆς* τὸ τίς, aliquis. Gen. *τῶς* *χῆς* *τῶς*, *χῆς* *τῶς*. Dat. *τῶς* *χῆς* *τῶς*, *χῆς* *τῶς*. Acc. *τὸν* *χῆς* *τὸν* *πῶντα*, *χῆς* τὸ πῶν, &c. *τίς*, *τίς*, *πῶν*, *q* quæ, quid.

Quædam sunt trium generum *πῆς* *χῆς* *τὸ μέγας* felix. *ὁ χῆς ἢ χῆς* τὸ ἀρπάζ, rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt cardinalia, quædam, ordinalia.

B 2

Cardinalia

Institutio Graece

Cardinalia sunt ἓς unus, δύο vel δύο, duo, τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor, quæ sic inflectuntur :

Masculino ἓς ἑὸς ἑὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μίας μιᾷ μία una.

Neutro ἓν ἑὸς ἑὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur composita ab ἓς, ἑδίδε & ἀνδίδε, nemo, nullus, ἑδμία, ἀνδμία, ἑδίδιν, ἀνδίδιν.

Δύο, Atticè δύο, duo, genitivo & dativo δύοιν & δύοιν Atticè : dativo δύοι Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plural. οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τριῶν. Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς καὶ τὰ τρία, tres.

Plural οἱ καὶ αἱ τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρες. Genit. τῶν τεσσάρων. Dat. τοῖς τέσσαροι. Accus. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρες.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinquæ, ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτώ octo, ἐνάς a novem, δέκα decem, ἑνδεκά undecim, δώδεκα duodecim, δεκάτρες tredecim, δεκάτεσσαres, quatuordecim, δεκάπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσὶς viginti unum, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πενήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀσδοήκοντα octoginta, ἐννεμήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τετρακόσιοι, τετρακόσιαι, τεσσαράκοντα quadingenti, πεντακόσιοι, πεντακόσιαι, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι mille, δύο χίλιοι bis mille, τρεῖς χίλιοι, τέσσαρις χίλιοι, πέντε χίλιοι, &c. μύριοι, decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem, πόσος quatuor, ὅτε respondenti, ut πρῶτος & primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκ-

Institutio Græca

ἸΘ : sed in ας per αἴτερΘ & αἴταΙΘ, in ως xpe per ἰων & ἰστε, ut

ἁπλὸν.

συγκριτικόν.

ὑπερβατικόν.

Positivus.

Comparativus.

Superlativus.

In { ὦν. σωφρων, σωφρονέστερΘ, σωφρονέταΙΘ, modestus.
 ας. μέλας, μελαντέρΘ, μελαντάΙΘ, niger.
 εις. χάρις, χαριέστερΘ, χαριέταΙΘ, gratiofus.
 εις. εὐσεβής, εὐσεβεστερΘ, εὐσεβεστάΙΘ, gratiofus.
 εις. ἀπλὸς, ἀπλόστερΘ, ἀπλόταΙΘ, simplex.
 εις. εὐρύς, εὐρύτερΘ, & εὐρέων, εὐρέταΙΘ, & εὐρύςΘ, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus,	{ ἀμείνων, Melior,	{ Οπρίων.
Αγαθός,	{ ἀρείων,	{ ἀεὶςΘ.
ΕὖταΙΘ,	{ βέλτιον vel βέλτερΘ,	{ βέλτερΘ.
Καλός,	{ κρείττον vel κρείσσων,	{ κράτερΘ.
	{ λαίον vel λαϊότερΘ, λαίων,	{ λαόςΘ.
	{ καλλίον,	{ κάλλισΘ.
	{ σέριτερΘ,	{ σέριςΘ & σέρταΙΘ.
Malus,	{ καχότερΘ,	
	{ κακίον,	
Κακός,	{ χείριον,	{ χειρςΘ, } Pejor
	{ χρείων,	{ χρεὶςΘ, } Pessimus.
Parvus,	{ μικρότερΘ,	{ μικρόταΙΘ, minimus.
Μικρός,	{ μείων, minor.	
	{ ἥπιον, ἥπιον,	
	{ ἐλαπίων, ἐλάσιον,	{ ἐλάσιςΘ.
Μεγας,	{ μέζων & μάσιον, μέγισΘ, magnus, major, maximus.	
Αἰσρός,	{ αἰσχών,	{ αἰσχςΘ, turpis.
Εχθρός,	{ ἐχθίων,	{ ἐχθςΘ, inimicus.
ΡάδιΘ,	{ ῥαών,	{ ῥάςΘ, facilis.
Πολλός,	{ πλείων & πλέων, πλείςΘ, multus.	
Φίλος,	{ φίλῃΘ,	{ φίλταΙΘ & φίλειςΘ, Poët. amicus.

Attici formant multa per ἰστερΘ & ἰσταΙΘ, & nonnulla per ἑστερΘ & ἑσταΙΘ, à positivis in Θ.

ΑάλαΘ,

Grammatices.

Ἀλά, ἀλά, ἀλά, ἰσῶ, loquax.

Οἰσῶ, οἰσῶ, οἰσῶ, οἰσῶ, vel οἰσῶ, prout, &c.

Substantiva, ut { κέρδ, lucrum, κέρδων, κέρδους.
κῶδ, gloria. κῶδων, κῶδους.

Pronomen: αὐτός, αὐτότα.

Verba { Βάλλω, βάλλω, βάλλω.
Φέρω, φέρω, φέρω, φέρω & φέρω,

ἄνω supra, ἀνω, ἀνω.

Μάλα εν ἑδ, μάλλον, μάλα.

Κάτω infra, κάτω, κάτω.

Adverbia: { Πόρρω longè, πρὸς, πρὸς.

Περί ultra, περί, περί.

Ἐξω extra, ἔξω, ἔξω.

Ἐγγε πρός, ἐγγύς, ἐγγύς, ἐγγύς vel ἐγγύς.

Υπερ super, ὑπέρ, ὑπέρ, per sync. ἔτα.

Præpositiones: { Πρὸ ante, πρὸς, πρὸς, πρὸς, πρὸς.

Participium: { Ἐρρωμένος robustus, ἠρρωμένος, ἠρρωμένος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγώ ego, σὺ tu, ἔ σου.

Possessiva sunt ἐμός meus, σός tuus, ὅς vel ἑός sine, νῦν, noster duorum, στωίτηρ vester duorum, ἡμέτηρ noster, ἐμέτηρ vestri, σσέτηρ tuus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτός ipse.

Composita sunt, ἐμαυτῶ meipsum, σεαυτῶ tuipsum, ἑαυτῶ suiipsum.

Eγώ ego.

Sing. Nom. ἐγώ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμῷ, Acc. ἐμέ & per Ἀφαιρέσιν, μὲ, μοί, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, γῶ, Gen. & Dat. νῶϊν, γῶν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Institutio Græca

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοί, σοί, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶϊ, σφῶϊν, σφῶν. Plural. ὑμεῖς, ὑμεῖς, ὑμεῖς, ὑμεῖς.

Ἐγώ I.

Sing. Nominativo caret. Gen tivo ἔ, ἔ, vel ἔοι, ἔ. Dual. σφῶϊ, σφῶϊ, σφῶϊν, σφῶν. Plural. σφῶϊς, σφῶν, σφῶν, σφῶν.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ declinationis inflectuntur.

ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ	αὐτή,	τή τε.
ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.
ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.
ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.
ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.
ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.
ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.
ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.	ἐγώ,	ἐγώ,	ἐγώ.

Sing. Nom. ἐγώ, αὐτή, ἡ τε. Gen. ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε. Dativo ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε. Acc. ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε.

Dual. Nom. Acc. & Voc. ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε. Gen. & Dat. ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε.

Plural. Nom. ἡ τε, αὐτή, ἡ τε. Gen. ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε. Dat. ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε. Acc. ἡ τε, ἡ τε, ἡ τε.

Sic variatur etiam ἐγώ.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐγώ, ἐγώ, ἐγώ. Gen. ἐγώ, ἐγώ, ἐγώ.
Gen. ἐγώ, ἐγώ, ἐγώ.

Pronomen infinitam ἡ.

ἡ ἡ vel ἡ, ἡ ἡ & ἡ ἡ, ἡ ἡ & ἡ ἡ, ἡ ἡ.

ἡ ἡ, ἡ ἡ, ἡ ἡ, ἡ ἡ.

ἡ ἡ, ἡ ἡ, ἡ ἡ, ἡ ἡ.

Verbum.

Verbum.

Conjugationes $\epsilon\upsilon\zeta\upsilon\tau\acute{\alpha}\iota$ sunt tredecim, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in $\mu\alpha$.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, sed intelligitur, ita ut accentus sit in penultimâ.

Conjugationes Verborum dignoscuntur per litteras Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Littera Characteristica est, quæ præcedit ω vel $\omicron\mu\alpha$. Sed in $\pi\acute{\iota}$, $\kappa\acute{\iota}$, $\mu\alpha$, prior littera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis	Prime	$\pi. \tau\acute{\iota}ρ\pi\omega$	$\tau\acute{\iota}ρ\psi\omega$	$\pi\acute{\iota}τ\iota\rho\tau\alpha$	Delecto.
		$\epsilon. \lambda\epsilon\acute{\iota}\zeta\omega$ Fut.	$\lambda\epsilon\acute{\iota}\psi\omega$ Præti.	$\lambda\epsilon\acute{\iota}\lambda\eta\tau\alpha$	Sacrifico.
	Secundæ	$\sigma. \chi\acute{\alpha}\rho\omega$ $\psi\omega$	$\chi\acute{\alpha}\psi\omega$ $\phi\alpha$	$\chi\acute{\alpha}\chi\alpha\rho\alpha$	Scribo.
		$\pi\acute{\iota}. \tau\acute{\iota}\pi\acute{\omega}$	$\tau\acute{\iota}\psi\omega$	$\tau\acute{\iota}\tau\upsilon\phi\alpha$	Verbero.
	Tertiæ	$\kappa. \pi\acute{\lambda}\epsilon\kappa\omega$	$\pi\acute{\lambda}\epsilon\psi\omega$	$\pi\acute{\iota}\pi\lambda\epsilon\chi\alpha$	Plico.
		$\gamma. \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$ Fut.	$\lambda\acute{\epsilon}\psi\omega$ Præti.	$\lambda\epsilon\lambda\epsilon\chi\alpha$	Dico.
	Quartæ	$\chi. \theta\acute{\epsilon}\gamma\omega$ $\xi\omega$	$\theta\acute{\rho}\acute{\epsilon}\psi\omega$ $\chi\alpha$	$\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\chi\alpha$	Curro.
		$\kappa\acute{\iota}. \tau\acute{\iota}\kappa\acute{\iota}\omega$	$\tau\acute{\iota}\psi\omega$	$\tau\acute{\iota}\tau\iota\chi\alpha$	Pario.
	Quintæ	$\tau. \alpha\upsilon\tau\omega$ Fut.	$\alpha\upsilon\tau\psi\omega$ Præti.	$\eta\tau\upsilon\tau\alpha$	Perficio.
		$\delta. \acute{\alpha}\delta\omega$ $\sigma\omega$	$\acute{\alpha}\psi\omega$ $\chi\alpha$	$\eta\acute{\alpha}$	Cano.
	Tertiæ	$\delta. \pi\acute{\lambda}\acute{\eta}\delta\omega$	$\pi\acute{\lambda}\acute{\eta}\psi\omega$	$\pi\acute{\iota}\pi\lambda\eta\tau\alpha$	Impleo.
		$\sigma. \pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\omega$ Fut.	$\pi\lambda\acute{\alpha}\psi\omega$ Præti.	$\pi\acute{\iota}\pi\lambda\eta\tau\alpha$	Fingo.
	Quartæ	$\pi. \circ\rho\upsilon\tau\acute{\iota}\omega$ $\sigma\omega$	$\circ\rho\upsilon\psi\omega$ $\chi\alpha$ &	$\omega\rho\upsilon\chi\alpha$	Fodio.
		$\zeta. \theta\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$ & $\xi\omega$	$\theta\rho\acute{\alpha}\psi\omega$ $\chi\alpha$	$\pi\acute{\iota}\theta\rho\alpha\chi\alpha$	Dico.
	Quintæ	$\lambda. \psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$	$\psi\mu\acute{\alpha}\omega$	$\epsilon\psi\alpha\lambda\chi\alpha$	Pfallo.
		$\mu. \tau\acute{\epsilon}\mu\omega$	$\tau\epsilon\mu\psi\omega$	$\tau\epsilon\tau\acute{\epsilon}\mu\eta\tau\alpha$	Distribuo.
	Tertiæ	$\nu. \rho\alpha\acute{\iota}\nu\omega$ Fut.	$\phi\alpha\tau\psi\omega$ Præti.	$\pi\acute{\iota}\phi\alpha\tau\chi\alpha$	Ostendo.
		$\rho. \alpha\pi\acute{\epsilon}\rho\omega$ ω	$\alpha\pi\epsilon\rho\psi\omega$ $\chi\alpha$	$\iota\alpha\pi\epsilon\rho\kappa\alpha$	Sero.
	Quintæ	$\mu\alpha. \tau\acute{\epsilon}\mu\omega$	$\tau\epsilon\mu\psi\omega$	$\tau\epsilon\tau\acute{\iota}\mu\eta\kappa\alpha$	Scindo.
		Sexiæ ω purum, $\pi\acute{\iota}\omega$, Fut. $\pi\acute{\iota}\omega$, Præti. $\tau\acute{\iota}\pi\kappa\alpha$.			Honoro.

* Nonnulla in $\zeta\omega$ habent $\xi\omega$, ut $\epsilon\acute{\iota}\mu\acute{\iota}\zeta\omega$, $\delta\acute{\iota}\mu\acute{\omega}\xi\omega$, & alia in $\sigma\omega$ habent $\epsilon\omega$ & $\xi\omega$.

Institutio Græcæ

In Activo & Medio octo sunt tempora, Præsens, *ῥόν* & *ἐναις*. Præteritum imperfectum, *Παρατακας*. Perfectum, *Παρακείμεν* & Pluquam perfectum, *Υπερσυντέλικος*. Aoristus primus & secundus, *Ἀόριστος* & *ἑτεροαόριστος*. Futurum primum & secundum, *Μελλων* & *ἔσθ* & *ἔσθ* & *ἔσθ*. In Passivo additur paulò post *ἔσθ*. *Μετ' ὀλίγον ἐλλείπον ῥόν*.

Modi, *Εγκλίσεις*.

Quinque, ut apud Latinos, Indicativus *Οριστική*. Imperativus *Παρακλιτική*. Optativus *Εὐκλιτική*. Subjunctivus *Υποτακτική*. Infinitivus *Ἀπαιρέματι*.

Regula.

Cùm prima persona pluralis exit in *μεν*, prima dualis deest, Cùm tertia pluralis exit in *σιν* vel *ται* tertia dualis eadem est cum secundâ.

Modus Indicativus, à quo omnes alij Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S.	<i>τίπῳ, τίπῃς, τίπῃ :</i>	Verbo.	S.
D.	<i>τίπῃτον, τίπῃτε :</i>		D.
P.	<i>τίπῃμεν, τίπῃτε, τίπῃσι :</i>		P.

Vnde Imperfectum.

S.	<i>ἔπιπῳ, ἔπιπῃς, ἔπιπῃ :</i>	Verberabam.	S.
D.	<i>ἔπιπῃτον, ἔπιπῃτε :</i>		D.
P.	<i>ἔπιπῃμεν, ἔπιπῃτε, ἔπιπῃσι :</i>		P.

Futurum prius

S.	<i>τίψω, τίψῃς, τίψῃ :</i>	Verberabo.	S.
D.	<i>τίψῃτον, τίψῃτε :</i>		D.
P.	<i>τίψομεν, τίψῃτε, τίψῃσι :</i>		P.

Vnde Aoristus primus.

S.	<i>ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψα :</i>	Verberavi.	S.
D.	<i>ἔτυψῃτον, ἔτυψῃτε :</i>		D.
P.	<i>ἔτυψαμεν, ἔτυψῃτε, ἔτυψαν :</i>		P.

Perfectum.

Grammatices.

Perfectum.

- S. { πέρυα, τέτυκα, τίτυα : Verbaui.
 D. { πέρυατον, τέτυατον :
 P. { πέρυαυα, τέτυατε, τίτυασι.

Vnde plusquam perfectum.

- S. { ἐτέτυον, ἐτέτυες, ἐτέτυον : Verbauiam.
 D. { ἐτέτυοντον, ἐτέτυοντων :
 P. { ἐτέτυοντο, ἐτέτυετε, ἐτέτυοντο.

Aoristus secundus.

- S. { ἔτυον, ἔτυες, ἔτυον : Verbaui.
 D. { ἔτυοντον, ἔτυοντων :
 P. { ἔτυοντο, ἔτυετε, ἔτυοντο.

Vnde futurum secundum.

- S. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ : Verbaui.
 D. { τυπῶτον, τυπῶτων :
 P. { τυπῶτο, τυπῶτε, τυπῶτο.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τύπ'ε, τυπ'έτω : Verbaui.
 D. { τύπ'ετον, τυπ'έτων :
 P. { τύπ'ετε, τυπ'έτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. { τύψον, τυψάτω : Verbaui tu.
 D. { τύψοντον, τυψάτων :
 P. { τύψετε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. { τύπ'ε, τυπ'έτω : Verbaui tu.
 D. { τύπ'ετον, τυπ'έτων :
 P. { τύπ'ετε, τυπ'έτωσαν.

Perfectum & plusquam perf.

- S. { πέτυα, τέτυα : Verbauiam.
 D. { πέτυατον, τέτυατων :
 P. { πέτυατε, τέτυατε.

Modus

Institutio Græcæ

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S.	τὴν ποιμ, τὴν ποις, τὴν ποι :	Verberem.
D.	τὴν ποιτον, τὴν ποιτῶ :	
P.	τὴν ποιμῶ, τὴν ποιτε, τὴν ποιεν.	

Futurum primum.

S.	τὴν ποιμε, τὴν ποις, τὴν ποι :	Verberem.
D.	τὴν ποισον, τὴν ποιτῶ :	
P.	τὴν ποιμῶ, τὴν ποις, τὴν ποιεν.	

Aoristus primus.

S.	τὴν ποιμι, τὴν ποις, τὴν ποι :	Verbaui.
D.	τὴν ποιτον, τὴν ποιτῶ :	
P.	τὴν ποιμῶ, τὴν ποιτε, τὴν ποιεν.	

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S.	τὴν ποια, τὴν ποις, τὴν ποι :	Verbaui.
D.	τὴν ποιτον, τὴν ποιτῶ :	
P.	τὴν ποιμῶ, τὴν ποιτε, τὴν ποιεν.	

Perfectum & Plusquam perfectum.

S.	πετύποιμι, πετύποις, πετύποι :	Verbaui.
D.	πετύποιτον, πετύποιτῶ :	
P.	πετύποιμῶ, πετύποιτε, πετύποιεν.	

Aoristus secundus.

S.	τύποιμι, τύποις, τύποι :	Verbaui.
D.	τύποιτον, τύποιτῶ :	
P.	τύποιμῶ, τύποιτε, τύποιεν.	

Futurum secundum.

S.	τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ :	Verberem.
D.	τυποῖτον, τυποῖτῶ :	
P.	τυποῖμῶ, τυποῖτε, τυποῖεν.	

Modus Subiunctivus.

Præsens & Imperfectum.

S.	τὴν ποιῶ, τὴν ποιῇς, * τὴν ποιῇ :	si Verberam vel
D.	τὴν ποιῇτον, τὴν ποιῇτον :	Verberarem.
P.	τὴν ποιῶμῶ, τὴν ποιῇτε, τὴν ποιῇ.	

Aoristus

* Iones ad-
dunt on ter-
tys personis
singularibus
ut τὴν ποιῇ
pro τὴν ποιῇ.

S.
D.
P.

S.
D.
P.

S.
D.
P.

M.
F.
N.

M.
F.
N.

M.
F.
N.

Grammatices.

Aoristus primus ἑαυ.

- S. { τὴν ψα, τὴν ψα, τὴν ψα : Si Verberaui.
- D. { τὴν ψατον, τὴν ψατον :
- P. { τὴν ψαμεν, τὴν ψατε, τὴν ψατε.

Aoristus secundus ἑαυ.

- S. { τὴν πω, τὴν πω, τὴν πω : Si Verberaui.
- D. { τὴν πωτον, τὴν πωτον :
- P. { τὴν πωμεν, τὴν πωτε, τὴν πωτε.

Perfectum & plusquam perf. ἑαυ.

- S. { τὴν ψω, τὴν ψω, τὴν ψω : Si Verberaui.
- D. { τὴν ψωτον, τὴν ψωτον :
- P. { τὴν ψωμεν, τὴν ψωτε, τὴν ψωτε.

Modus Infinitivus.

- Præsens & Imperf. τὴν ψω.
- Futurum primum, τὴν ψω.
- Aoristus primus, τὴν ψα.
- Perfect. & Plusquam, τὴν ψω.
- Aoristus secundus, τὴν πω.
- Futurum secundum, τὴν πω.

Participium.

Præsens & Imperf.

- M. { ἡ τὴν ψω, ἡ τὴν ψω :
- F. { ἡ τὴν ψω, ἡ τὴν ψω :
- N. { τὴν ψω, τὴν ψω :

Futurum primum.

- M. { ἡ τὴν ψω, ἡ τὴν ψω :
- F. { ἡ τὴν ψω, ἡ τὴν ψω :
- N. { τὴν ψω, τὴν ψω :

Aoristus primus.

- M. { ἡ τὴν ψα, ἡ τὴν ψα :
- F. { ἡ τὴν ψα, ἡ τὴν ψα :
- N. { τὴν ψα, τὴν ψα :

Perfect.

Infinitio Græca

Perfecti: & plusquam.

M.	ἔτετυρεως. τῷ τετυρότῳ :	Qui Verberavit.
F.	ἢ τετυρεῖα, τῆς τετυρεῖας :	
N.	τὸ τετυρεός. τῷ τετυρότῳ.	

Aoristus secundus.

M.	ὁ τυπὼν, τῷ τυπόνῳ :	Qui Verberavit.
F.	ἢ τυπῆα, τῆς τυπῆας :	
N.	τὸ τυπὼν, τῷ τυπόνῳ.	

Futurum secundum.

M.	ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶνῳ :	Verberaturus.
F.	ἢ τυπῆα, τῆς, τυπῆας :	
N.	τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶνῳ.	

Cognata tempora in voce Mediâ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπῳ	τύπῃ	τύπῃοιμι	τύπῳ	τύπῃεν	τύπῳν
Imper.	ἐτυπῶν					
Perf.	τέτυρε	τέτυρ.	τετύροισιμι	τετύρῳ	τετυρέην	τετυρέως
Plusq.	ἔτετύρεον					
Fut. a.	τύψω		τύψοιμι		τύψεν	τύψων
Aor. a.	ἐτύψα	τύψο	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. c.	ἐτυπὼν	τύπῃ	τύποιμι	τύπῳ	τυπῇεν	τυπῶν
Fut. c.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπῇεν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγα	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imper.	ἐλέγων					
Perf.	ἔλεξα	ἔλεξε	ἐλέγοιμι	ἐλέγω	ἐλέγεα	ἐλέξεως
Plusq.	ἐλέλεγον					
Fut. a.	λέξω		λέξοιμι		λέξεν	λέξων
Aor. a.	ἐλέξα	λέξον	λέξεαμι	λέξω	λέξει	λέξας
Aor. c.	ἐλέγων	λέγα	λέγοιμι	λέγω	λεγειν	λεγων
Fut. c.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγειν	λεγων

Indicat.

Indicat.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pres. Indic. πίνω	πίνε	πίνωμι	πίνω	πίνειν	πίνων
Imperf. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Perf. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Plusq. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Fut. a. Indic. πίνω	πίνε	πίνωμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνων
Aor. a. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Aor. c. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Fut. c. Indic. πίνω	πίνε	πίνωμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνων

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pres. Indic. πίνω	πίνε	πίνωμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνων
Imperf. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Perf. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Plusq. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Fut. a. Indic. πίνω	πίνε	πίνωμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνων
Aor. a. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Aor. c. Indic. πίνεον	πίνε	πίνεαιμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνεον
Fut. c. Indic. πίνω	πίνε	πίνωμι	πίνω	πίνεσθαι	πίνων

Institutio Græca

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infini.	Particip.
Præf.	ἀντίρω	ἀντίρω	ἀντίροισι	ἀντίρω	ἀντίρων	ἀντίρων
Imperf.	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν
Perf.	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν
Plusq.	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν
Fut. a.	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν
Aor. a.	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν
Aor. c.	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν
Fut. c.	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν	ἑσμεν
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infini.	Particip.
Præf.	ἀκύνω	ἀκύνω	ἀκύνω	ἀκύνω	ἀκύνων	ἀκύνων
Imperf.	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον
Perf.	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον
Plusq.	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον	ἤκυνον
Fut. a.	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω
Aor. a.	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω
Aor. c.	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω
Fut. c.	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω	ἤκυνω

Grammaticæ.

Temporis formatio.

Præsens.

Præsens est ibentis & futuri tempus, ut τῦπῶ.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentis, mutando ω in ο & præponendo augmentum, ut τῦπῶ, & τυπῶν.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὐξήσις αὐλ-
αζέειν, & Temporale, ἡγορίζη Syllabicum augmen-
tum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc
enim ε præfigitur Imperfecto, idæquam Perfecto, A-
oristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed
non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Tem-
porale ε, ut εἰσελλῶν, εἰσελλῶν, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt
ε, ὁρῶν, εἰσερχῶν, videbam.

Poeta præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à
diphthongo incipientibus, ut εἰπα πρὸς εἴπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ῥῖ-
πῶ, & ῥῖπῶν.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat
à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο : α & ε mutantur in
η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam : ἐλάττω, ἤλαττον, ve-
niebam : & ο in ω, ut ὀρῶ, ὤρου, ludiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι : αι mutantur in
η, ut αἶρω, ἤρην, tollebam : αυ in η, ut αὐτάρ, ἤντα-
ρον, agebam : οι in ω, ut οἶκίζω, ὤκισον, xificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab
immutabili diphthongo, idem erit initium omnium
temporum.

Institutio Græca

Immutabiles {
vocalēs {
h, hāw, hōw, (ono, onabāh?
i, īdāw, īdōw, visco aves capio.
u, ūdāw, ūdōw, injuriā afficio.
o, ōdāw, ōdōw, impello.
diphthongi {
e, ēdāw, ēdōw, assimilo.
d, dāw, dōw, dirigo.
v, vāw, vōw, vulnere,

Attide tamen & mutatur in tu, & ῥομαι. ἡν ῥομῶν, oro, orabam, & ᾤσω, scio, plurimum perfectum, & ᾤκην, per Synk. ᾤδην, & Attide ᾤδην, sciveram.

Exceptions.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ aug-
mentum non admittunt: ut αω, αορ, spiro: αλω, αλωρ,
audio: ανω, ανωρ, infuerus sum: ανωρ, ανωρ,
ανωρ, ανωρ, exilio officior.

Quaedam ab ϵ incipientia in imperfecto adsciscunt, ut $\epsilon\gamma\omega$, $\epsilon\lambda\gamma\omega$, habeo; $\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\lambda\omega$, capio; $\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\lambda\omega$, traho; $\epsilon\pi\omega$, $\epsilon\pi\omega$, serpo; $\epsilon\sigma\omega$, $\epsilon\sigma\omega$, sto; $\epsilon\tau\omega$, $\epsilon\tau\omega$, sequor; $\epsilon\phi\omega$, $\epsilon\phi\omega$, dico; $\epsilon\psi\omega$, $\epsilon\psi\omega$, convivio excipio; $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omega$, sedeo; $\epsilon\alpha\omega$, $\epsilon\alpha\omega$, sinoo; $\epsilon\omega$, $\epsilon\omega$, induoo; $\epsilon\rho\omega$, $\epsilon\rho\omega$, traho; $\epsilon\theta\omega$, $\epsilon\theta\omega$, affluofacio; $\epsilon\rho\alpha\zeta\omega$, $\epsilon\rho\alpha\zeta\omega$, operor; $\epsilon\pi\omega$, $\epsilon\pi\omega$, dico, quod servat augmentum in omnibus modis, $\epsilon\delta\omega$, affluoo, prateritum medium $\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\lambda\omega$, Interposito ω .

εἰς αὐτὸ οὐ μὴν μεταβαίνει, ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἐκτρέφεται ὁ ὀρθολογισμὸς,
ὁ ὀρθολογισμὸς, ὁ ἴσχυρως ἑκτραφεύμενος.

Quædam etiam ab eis incipientia nullum habent augmentum, ut *οἰκίω*, *οἰκίσω*, tumeo; *δοκέω*, domum custodio; *οἶνω*, in vinum verro; *οἶμι*, concito; & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

Nomine, ut φιλοσοφία, ἐπιστή-
φω, Philosophor.

Præpositione, quæ non mutat si-
gnificationem verbi, ut ἐξιδιδύς,
ἐξιδιδύς, dormio: vel si simpli-
cia nullo sunt in usu, ut ἀνέρω-
λῶ, supplico, ἡντιβόλω, ἑμμε-
λῶ, ἑμμέλω, curo.

ὁμῶ: vel ὁμῶ, & α privativâ particu-
lâ, ut ἀδογνία, ἀφρονεῖν, insipiens,
ἴδω, ὁμιλογίω, ὁμιολόγῃς, cōhæcor.

Præpositio mutat significationem
verbi, ut κατακτείνω, κατακτείνω-
σας, condemnō, ἀπολαύω, fruor,
ἀπίασθαι.

Augmentum
erit in medio
inter præposi-
tionem, & veri-
bum, si

Componatur cum δὲ & ἐν, ut δὲ-
αριστή, δὲσπερδῆσθαι, displicio; ἐν-
εργῆσθαι, ἐνεργῆσθαι, benefacere; nisi
consonans, vel immutabilis voca-
lis sequitur: ut δὲσπύχθω, ἐδύ-
χθω, intellexim.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut
ἐπὶοχλῆω, ἡνέοχλῳ, turbo; ἐπὶορδῆω, ἡνέορδῳ, cœtigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus su-
am propriam vocalem amittunt, tam in præsentī,
quàm in præterito, ut ἐδράω, παρήκων, perperam
audio.

Excipe πει & πει, quæ nunquam vocalem amittunt,
& aliquando ἀμρι: πει autem sæpe contrahi-
tur, ut πειράω, πειράω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si
verbum incipiat ab aspirata, ut ἐξάπτομαι, attingo,
ἀπὶ & ἀπτομαι.

Institutio Græcæ

Regula.

Tones ex omnibus præteritis adijciunt augmentum, ut
τῷ πρῶτῳ τῷ πρῶτῳ.

Futurum primum

Formatur à præfenti mu- tando ulti- mam sylla- bam in con- jugatione.	Primâ	ῥω.
	Secundâ	ῥω.
	Tertiâ	σω.
	Quartâ	σω, cum duplici σ, & πω, cum duplici π
	Quintâ	in ῥω, sed ζω in σω. λω, μω, νω, ρω, circum- flexa.
	Sextâ	σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa nisi in quin-
 tâ conjugatione, ubi semper brevis est, vel eliden-
 do secundam consonantem, ut *τίμω*, *τμήω*, scindo;
 vel secundam vocalem diphthongi, ut *οἰώω*, *φωώω*,
 ostendo; vel breviendo ancipitem, ut *κρίω*, *κρίωω*,
 judico.

Dissyllaba in τω formant futurum in δῖσω, ut *πλώω*,
 navigo, *πλώδῖσω*, *πλώω*, *πλώωδῖσω*, præter *πλώω*, *πλώω*,
 ligo, &c.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non ser-
 vant, ut *σπρίσω* à *σπρίω*, nectem, *σπρίξω* à *σπρίχω*, cur-
 ro, *ἔξω* ab *ἔχω*, habeo, obdifferentiâ Adverbij *ῥω*
 extra.

In polysyllabis quarta conjugationis Attici tollunt σ,
 & circumflectunt ω, ut *αἰσιώω*, *νοσώω*, *αἰσώω*; *βασί-
 ζω*, *βασίζω*, *βασίω*, *βασίωω*, *βασίω*; *βασίω*, *βασίωω*, *βασίω*.

Noces mutant in quarta conjugatione ζω in σω, ut *κω-
 σάω*, *κωσάω*, *κωσάω*, *κωσάω*; & futura in σω in ῥω,
 ut *βασίλω*, *βασίλωω*, *βασίλω*; & *κλάω*, *κλάωω*, *κλάω*,
 σω, *κλάωω*, & *κλάω*.

Edes

Grammatices.

*Ades effertunt Futurum in pō per σω, ut ὅρω, concita,
ὅρω, ὅσσω.*

Poesia in futuro sextæ conjugationis (ape. ab̄yiciunt σ, κί δ̄νω, inveniam, pro δ̄νισω, à δ̄νω : κλείω, laudabo, pro κλείσω ; ὄ κείω, seu καίω, cubabo, pro κίσω à κείω.

Aonistus secundus.

Aurifici sunt tempora incerta significationis, cum incertum sit, an paulatim, an multo ante praeierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutan-
do ω in α , & præponendo augmentum, ut $\tau\upsilon\lambda\alpha\varsigma$ $\bar{\iota}$ -
 $\tau\upsilon\lambda\alpha$.

Exceptions.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut *ἐσθες* polui, *ἐδωκας*, dedi, *ἔλεγξαι* misi, *ἔειπες* dixi, *ἔλαβες* tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in
quintâ conjugatione α mutatur in η , ut $\psi\alpha\lambda\omega$, $\psi\eta\lambda\alpha$,
cano: s in $\epsilon\upsilon$, ut $\alpha\pi\epsilon\iota\omega$, $\alpha\pi\epsilon\iota\epsilon\upsilon$, sero.

*Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut ἔχθη-
σα, ἔχθρα, ἔχρα, ἀχύνω, φάσκειν : ἐχνοσι, ἐκησι, ἀκίαν,
ἡγοῖσιν, ἰστύουσι, ἀστύω, παύειν : ελμαίνεσθαι, αλύω,
τίλλω, & ἡκισθαίνεσθαι, φάνο.*

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

Primâ ψ in φa .
 Secundâ ξ in
 χa .
 Tertiâ σ in τa .
 Quartâ ξ in
 χa , & σ in
 τa .
 Quintâ in λa ,
 ρa , ω in τa ;
 μa in $\mu \tau a$,
 & σ in τa .
 Sextâ σ in τa .

Et repetitur pri-
ma consonans
thematicis cum a,
si verbum incipiat
à simplice conso-
nante, ut τῆς, ἡ,
τῶν, αἶ, vel à mu-
ta cum liquida.
Sed à duplici, an-
tum a preponitur,
ut ἡ δα, vivo, ἡ δὲ

Cum verbum incipiat, ab aspiratione, adsumit suam

Institutio Græca

tenuem, ut *θύω*, sacrifico, *τίθω*. Si incipiat à *ρ*, geminatur *ρ*, & s tantum præfigitur, ut *είρω*, præcipito, *ῥίπτω*.

Regule.

Si Verbum incipiat à vocali vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, ut *ἤκων*, *ἤκον*.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant s futuri in *α*, ut *τίλλω*, *τίλλω* mitto, *ἔτιλλω*.

Dissyllaba in *είρω*, *ἔρω*, *ύρω*, abjiciunt s futuri in præterito, ut *κλείρω*, *κλείω*, *ἔκλειρα*, interficio; *θύρω*, *θύω*, *τίθω* κτλ. Cætera mutant s in *γ*, ut *φαίρω*, ostendo, *πείθω* κτλ. *μαλύνω*, cōtaminō, *μαμάλυσκα*.

Γρηγόριω & *γρῶελζω*, tantum s præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, *ἡγρηγόρηκα* enim & *ἡγρῶεικα* tantum sunt in usu.

Verba incipientia à *κ*, *κλ*, *μ*, reperunt primā litterā thematis, ut *κλίσσω*, *κλίσσω*, possideo; *κλίσσωμαι*, cōmemoro, *μείμνημαι*; præter *κλείνω*, *ἔκλειρα*, occidō.

Attici verbis incipientibus ab *α*, *ε*, *ο*, brevibus, præponunt duas priores litteras thematis, ut *αἰνέω*, *ἡλακα*, *αἰνέεικα*, molo; *ἡλίζω*, *ἡλίζω*, *ῥήεικα*, cōtēdo, & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à *λ* vel *μ*, Attici præfigunt ei præterito, ut *λίσσω*, *ἔλθω*, accipio; *μίσσωμαι*, *ἔμψω*, sortior, unde *ἑμψυλίσθη*, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici cōvertunt s penultimam perfecti in *ο*, ut *στρίψω*, verto, *ἔστρεψα*, *κλείπω*, furor, *ἔκλειψα*.

Plurquam perfectum

Formatur à præterito murando *α* in *ων*, & præponendo s, si verbum incipiat à simplici consonante, ut *τίτρω*, *ἔτιτρώην*.

Aoristus

Grammatices.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à presenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τῦπῶ, ἐτύπων.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κἀμῶν, laboro, ἐκτεμῶν.

Vocales præsentis in penultima Aoristi C, ita mutantur:

e	mutatur in	ειρω, ἐδαμον, excoquo.
η	ειρω, ἐδαμον, accipio.	
α	αἰρω, ἐαυον, accipio.	
α	αἰρω, ἐαυον, accipio.	
αυ	αυῶν, ἐπκον, sedo.	
δ	δ in υ, ut φεύγω, fugio, ἐφύγον.	
υ	υ in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκουον.	
ι	ι in ι, ut λαίπω, ἐλαίπων, sero.	
ς	ς in quinq. conjugatione mutatur in	

Quedam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut αἶψα, cæno, ἥδον: ἔλαυνον, traho, ἐπύκον: & raris dissyllaba, ut ἐνίσκω, sero, ἤνυσκον: ἐπύκον, dectro, ἀπύκον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione si futurum primum exit in ον, Aoristus secundus definit in ον, si in ξω, in γον, ut φράζομαι, dico, ἐφράξον, τῦπῶ, τῶξω, ἐτύπον, ordine.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

βλάπτω, ἐβλάκον, nocco.
καλύπτω, ἐκάλυκον, tego.
κρύπτω, ἐκρυκον, abscondo.
βαίνω, ἐβανον, tingo.
σκάπτω, ἐσκακον, fodio.
ῥάπτω, ἐῤῥακον, suo.
θάπτω, ἐταπον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione nisi solent, ut pro ἐκασμον, χίκαμιν, laburavi.

Verba

Institutio Græcæ

Verba sextæ conjugationis earent plerumque Aoristis secundo & futuro secundo, & præterito medio. Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo mutando *av* in *av* circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut *ἐτυπον*, *τυπῶ*.

Reliqui modicum suis temporibus, formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus

* Quatuor Verba formantur

Præsens:

secundam personam in re:

βέλομαι, *βέλει*, *ὄψομαι*, *ὄψει*: *ἐιομαι*, *ἐει*: *ἰομαι*, *ἰει*: *ἐομαι*, *ἐει*: *ἐομαι*, *ἐει*: *ἐομαι*, *ἐει*: *ἐομαι*, *ἐει*: *ἐομαι*.

S. { *τύπσομαι*, *τύπσῃ*, *τύπσει*: *Verberor.*
D. { *τυπσομένην*, *τυπσέμεν*, *τυπσέμεν*.
P. { *τυπσομένηα*, *τύπσέμεν*, *τύπσεν*.

Vnde Imperfectum.

S. { *ἐτυπσομένην*, *ἐτύπσῃ*, *ἐτύπσει*: *Verberabar.*
D. { *ἐτυπσομένην*, *ἐτυπσέμεν*, *ἐτύπσῃ*:
P. { *ἐτυπσομένηα*, *ἐτύπσέμεν*, *ἐτύπσεν*.

Aoristus secundus.

S. { *ἐτύπην*, *ἐτύπῃ*, *ἐτύπη*: *Verberatus fui.*
D. { *ἐτύπησαν*, *ἐτύπησαν*:
P. { *ἐτύπημεν*, *ἐτύπητε*, *ἐτύπησαν*.

Vnde futurum secundum.

S. { *τυπήσομαι*, *τυπήσῃ*, *τυπήσει*: *Verberatus fui.*
D. { *τυπησόμενην*, *τηπήσέμεν*, *ήσέμεν*: *vel verberabor.*
P. { *τυπησόμεναι*, *τυπήσέμεν*, *τυπήσεν*.

Perfectum.

S. { *πέτυμμαι*, *πέτυσαι*, *πέτυπαι*: *Verberatus sum.*
D. { *πέτυμένην*, *πέτυσέμεν*, *πέτυσαν*:
P. { *πέτυμένηα*, *πέτυσέμεν*, *πέτυσαν*.

Vnde

Grammatices.

Vnde plusquam perfectum.

- S: { ἐτεπύμυλιν, ἐτέτυλα, ἐτέτυλτο: Verberatus.
 D: { ἐτεπύμασθον, ἐτέτυσθον, ἐτέτυσθη:
 P: { ἐτεπύμυλιν, ἐτέτυλτο, ἐτέπυμασθον ἦτορ.

Vnde paulò post futurum.

- S: { τεπύσσομαι, τεπύσῃ, τεπύσεται Mox verberabor,
 D: { τεπύσσομαι, τεπύσῃ, τεπύσεται: vel ipse verbe-
 P: { τεπύσσομαι, τεπύσῃ, τεπύσεται, τεπύσεται, τεπύσεται.

Aoristus primus.

- S: { ἐπύσθη, ἐπύσθη, ἐπύσθη: Verberatus fui.
 D: { ἐπύσθη, ἐπύσθη, ἐπύσθη:
 P: { ἐπύσθη, ἐπύσθη, ἐπύσθη.

Vnde fut. primum.

- S: { τυπύσσομαι, τυπύσῃ, τυπύσεται: Verberatus
 D: { τυπύσσομαι, τυπύσῃ, τυπύσεται: fui, vel ver-
 P: { τυπύσσομαι, τυπύσῃ, τυπύσεται, τυπύσεται, τυπύσεται.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S: { πύσῃ, τυπύσῃ: Verbera.
 D: { πύσῃ, τυπύσῃ:
 P: { πύσῃ, τυπύσῃ.

Perfectum & plusquam.

- S: { πύσθη, τεπύσθη: Verberare.
 D: { πύσθη, τεπύσθη:
 P: { πύσθη, τεπύσθη.

Aoristus a.

- S: { πύσθη, τυπύσθη: Verberator tu.
 D: { πύσθη, τυπύσθη:
 P: { πύσθη, τυπύσθη.

Aoristus secundus.

- S: { πύσθη, τυπύσθη: Verberator tu.
 D: { πύσθη, τυπύσθη:
 P: { πύσθη, τυπύσθη.

Modus

Institutio Græcæ.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τυπώωμαι, τυπώω, τυπώωτο: Verberari.
 D. { τυπώομαιδον, τυπώοιδον, τυπώοιδω:
 P. { τυπώομαιδε, τυπώοιδε, τυπώοιτο.

Perfectum & plusquam.

- S. { πετυμώμην, ἔμην, ἔμεν, ἔμεν: Verberatus essem.
 D. { πετυμώμην, ἔμεντο, ἔμεντο:
 P. { πετυμώμοι, ἔμεντο, ἔμεντο, ἔμεντο.

Aoristus α.

- S. { τυπώην, τυπώης, τυπώησιν: Verberatus sim.
 D. { τυπώησιντο, τυπώησιντο: vel sacrum.
 P. { τυπώημαι, τυπώηται, τυπώησται.

Aoristus β.

- S. { τυπώην, τυπώης, τυπώησιν: Verberatus sim.
 D. { τυπώησιντο, τυπώησιντο: vel sacrum.
 P. { τυπώημαι, τυπώηται, τυπώησται.

Futurum α.

- S. { τυπώσωμαι, τυπώσω, τυπώσωτο: Verberer.
 D. { τυπώσωμαιδον, τυπώσωιδον, τυπώσωιδω:
 P. { τυπώσωμαιδε, τυπώσωιδε, τυπώσωιτο.

Futurum β.

- S. { τυπώσωμαι, τυπώσω, τυπώσωτο: Verberer.
 D. { τυπώσωμαιδον, τυπώσωιδον, τυπώσωιδω:
 P. { τυπώσωμαιδε, τυπώσωιδε, τυπώσωιτο.

Paulò post futurum.

- S. { πετυψώμαι, πετυψώ, πετυψώτο: Max verbe.
 D. { πετυψώμαιδον, πετυψώιδον, πετυψώιδω: verbe.
 P. { πετυψώμαιδε, πετυψώιδε, πετυψώιτο.

Modus.

Grammatices.

Modus Subiunctivus.

Præsens & imperfectum, ε' αὐ.

- S. { τὸ πῶμα, τὸ πῆ, τὸ πῆται: Si verberet, vel
 D. { τὸ πῶματον, τὸ πῆτον, τὸ πῆτον: Verberaret.
 P. { τὸ πῶμαδε, τὸ πῆδε, τὸ πῆσται.

Perfectum & plusquam perf. ε' αὐ.

- S. { τὸ πῶμα, ὦ, ἦς, ἦ: Si Verberatus sim
 D. { τὸ πῶμα, ἦτον, ἦτον: velessem.
 P. { τὸ πῶμα, ὦ, ἦς, ἦς.

Aoristus α, ε' αὐ.

- S. { τὸ πῶμα, τὸ πῆς, τὸ πῆς: Si verberatus sim, vel
 D. { τὸ πῶμα, τὸ πῆτον: fuerim, vel fueri.
 P. { τὸ πῶμα, τὸ πῆς, τὸ πῆς.

Aoristus C, ε' αὐ.

- S. { τὸ πῶμα, τὸ πῆς, τὸ πῆς: Si verberatus fuero.
 D. { τὸ πῶμα, τὸ πῆτον: "
 P. { τὸ πῶμα, τὸ πῆς, τὸ πῆς.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. τὸ πῆσθαι.

Perf. & plusquam, τὸ πῆσθαι.

Aoristus primus, τὸ πῆσθαι.

Aoristus secundus, τὸ πῆσθαι.

Futurum α, τὸ πῆσθαι.

Futurum C, τὸ πῆσθαι.

(Pauldpoß fut. τὸ πῆσθαι.

PARTI.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

- M. { ὁ πρῶτος, τὸ πρῶτον: Qui Verberatus.
 F. { ἡ πρῶτη, τὰ πρῶτα:
 N. { τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα.

Perfectum & plusquam perfectum.

- M. { ὁ τελευτήσας, τὸ τελευτήσας: Verberatus.
 F. { ἡ τελευτήσασα, τὰ τελευτήσασα:
 N. { τὸ τελευτήσας, τὰ τελευτήσας.

Aoristus a.

- M. { ὁ περὶ, τὸ περὶ: Verberatus.
 F. { ἡ περὶ, τὰ περὶ:
 N. { τὸ περὶ, τὰ περὶ.

Aoristus c.

- M. { ὁ περὶ, τὸ περὶ: Verberatus.
 F. { ἡ περὶ, τὰ περὶ:
 N. { τὸ περὶ, τὰ περὶ.

Fut. a.

- M. { ὁ τυφλωσόμενος, τὸ τυφλωσόμενος: Verberandus.
 F. { ἡ τυφλωσόμενη, τὰ τυφλωσόμενα:
 N. { τὸ τυφλωσόμενος, τὰ τυφλωσόμενα.

Futurum c.

- M. { ὁ τυφλωσόμενος, τὸ τυφλωσόμενος: Verberandus.
 F. { ἡ τυφλωσόμενη, τὰ τυφλωσόμενα:
 N. { τὸ τυφλωσόμενος, τὰ τυφλωσόμενα.

Paulo post futurum.

- M. { ὁ τυφλωσόμενος, τὸ τυφλωσόμενος: Max Verberandus.
 F. { ἡ τυφλωσόμενη, τὰ τυφλωσόμενα:
 N. { τὸ τυφλωσόμενος, τὰ τυφλωσόμενα.

Cognat.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pres.	τυπύσμενος	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Imperf.	ετυπύμενος	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Aor. C.	ετύπυν	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Fut. C.	τυπύσμενος	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Perf.	τύπτε	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Plusq.	ετυπύμενος	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Paul. p.	τύπτε	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Aor. a.	ετύπην	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
Fut. a.	τυπύσμενος	τύπτε	τυπύσμεν	τυπύσμενος	τυπύσμεναι	τυπύσμενος
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pres.	λέγμενος	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Imperf.	ελέγμενος	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Aor. C.	ελέγην	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Fut. C.	λέγμενος	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Perf.	λέγε	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Plusq.	ελέγμενος	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Paul. p.	λέγε	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Aor. a.	ελέγην	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος
Fut. a.	λέγμενος	λέγε	λέγμεν	λέγμενος	λέγμεναι	λέγμενος

Indicat.

522

VOX

Institutio Græca

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa.

Præsens.
Præteritum.
Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsentis activo, mutando ω in η , ut $\tauύπ\eta\omega$, $\tauύπ\eta\mu\epsilon\iota$.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentis, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\epsilon\lambda\omega$, & præponendo augmentum, ut $\tauύπ\eta\mu\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\iota\tauύπ\eta\mu\epsilon\lambda\omega$.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo $\epsilon\upsilon$ in $\iota\omega$, ut $\epsilon\iota\tauύπ\eta\omega$, $\epsilon\iota\tauύπ\iota\omega$.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ Aoristi ϵ , addendo $\sigma\mu\alpha\iota$, & abjicendo augmentum, ut $\epsilon\iota\tauύπ\eta\sigma\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\tauύπ\eta\sigma\mu\alpha\iota$.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

Primâ { $\phi\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, μ geminato, ut $\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tauύ\tau\upsilon\mu\alpha\iota$.

Secundâ { $\chi\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut $\lambda\epsilon\lambda\alpha\chi\alpha$, $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$.

Tertiâ { $\kappa\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut $\piύπ\eta\kappa\alpha$, $\piύπ\eta\kappa\sigma\mu\alpha\iota$.

Quartâ { $\chi\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut $\tauύπ\eta\chi\alpha$, $\tauύπ\eta\chi\sigma\mu\alpha\iota$.

Quintâ { $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, ut $\epsilon\phi\alpha\lambda\kappa\alpha$, $\epsilon\phi\alpha\lambda\mu\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$, $\piύ\phi\alpha\lambda\kappa\alpha$, $\piύ\phi\alpha\lambda\mu\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$.

Sextâ { $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, si penultima præteriti sit brevis, ut $\tauύ\lambda\epsilon\lambda\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$, $\tauύ\lambda\epsilon\lambda\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$.

Sextâ { $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, cum penultima præteriti activi sit longa, ut $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$, $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$.

Sextâ { $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, cum penultima præteriti activi sit longa, ut $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$, $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$.

Sextâ { $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, cum penultima præteriti activi sit longa, ut $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$, $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$.

Sextâ { $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, cum penultima præteriti activi sit longa, ut $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$, $\piύ\phi\eta\sigma\mu\alpha\iota$.

Excipiuntur

Grammaticas.

Excipe ἤκυσμαι ab αἰκύνω, audis: ἤκηνυσμαι à κρύω pulso: ἤπυσμαι à πῆαιώ, impingo: κείλωμαι à κείω jubeo: κέκλεισμαι à κλείω claudio: σίτισμαι à τίω quatio: ἔγνωμαι à γνῶω cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt πῆστ. pass. per σημα, ut μῦαινω inquit, μῦμῖσμαι: φαίνω apparere, πῆσασμαι.

Quæ habent πῆ implicitum cum consonante, mutant in α, ut σπείρω σπέρσας, ἔσπασμαι vctio. Excipe βῆσπασμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum foripatur à perfecto, mutando μαι in μέω & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplice consonante, ut τέθυμαι, ἐτέθυμην.

Perfectum & plusquam perfectum in secundâ & tertiâ personâ Duali interferunt σ, cum tertia singularis definit in το vel τω putū: cum verò definit in τω vel το imj urum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσι, ut τέτυπται, τέθυμ' οἱ εἰσι.

Jones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interfendo α ante τω vel το, ut ἐΐπλται, ἐΐλάται. Verūm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut πτύπται, τέτυπαται: πῆπασται, πῆπειδα: ἔσπασται, ἔσπευδα. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerūque corripitur, ut τίθει, τίθει.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari præteriti, mutādo θ in θω, & tenues in aspiratas, minēdo augmētū imperfecti, ut τίθηθω, ἔτιθέω.

Exceptio.

Excipiuntur
 ἐμνήθω à μνήμη, recordatus sum, quæ ad-
 ἔρρεθω ab ἔρρωται, convalui. } sumunt σ.
 ἐπέθω à σῆσωται, servatus sum, quod abjicit σ.
 ἐπέθω ab ἐπῆθ, invētus sum. } quæ cum pau-
 ἔρεθω ab ἔρηθ, sublatu sum. } cis alijs mu-
 ἐτίθω à τίθειται, positu sum, } tant η in ε.

D 2

Verba

Institutio Græcæ

Verba quæ in præterito verterant & in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ε' *πραμμαι*, ε' *πρὲφθην* : & quæ abiecerunt ν, poetice hæc illud recipiunt, ut ἐκλήν-
δην pro ἐκλήδην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singu-
lari Aoristi primi addendo σμαι, & amovendo aug-
mentum, ut ε' *τιφθῇ τιφθήσμαι*.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ
præteriti, posito *αμ* ante *αι*, ut *τίπυσαι*, *τιτύσομαι*.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & temporibus
à suis temporibus.

Verbum medium.

Verbum medium dicitur, quia mediam inflectio-
nem, & mediam significationem, partim passivam,
partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfectò, & plus
quam perfectò, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significatio-
nem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accip-
possint, ut communia apud Latinos, sed quòd saltem non-
nulla & in quibusdam temporibus utramque significatio-
nem habent, ut *αγομαι* duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) præ-
teritis, Aoristis, & Futuris medijs, & activè sunt inter-
pretanda, nisi figurata loquutio aliud suadeat, aut per si-
passionem significent, ut *τέτηκα*, à *τίκω*, contabui : *σέ-
σηπα* à *σῆπω*, computruvi : *μέμλωα* à *μαίλω*, insanivi :
ἔλωλα, *ἔπλωλα*, *πέγῃ*, & similia.

Cognati

Cognata tempora in Voce Media

	Indicet.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	I. fin.	Particip.
Pres.	τιπόμεαι	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
Imperf.	ετιπόμεην	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
Aor. C.	ετιπόμεην	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
Fut. C.	τιπόμεαι	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
Perf.	τιπώ	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
Plusq.	ετιπώ	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
Fut. a.	τιπώ	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
Aor. a.	ετιπώ	τιπώ	τιπείμην	τιπόμεαι	τιπόμεθα	τιπόμεν
	Indicet.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pres.	λέγομαι	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λεγόμεν
Imperf.	ελεγοίμην	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λεγεσθαι	λεγόμεν
Aor. C.	ελεγοίμην	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λεγεσθαι	λεγόμεν
Fut. C.	λεγοίμην	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λεγεσθαι	λεγόμεν
Perf.	λέγω	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λεγεσθαι	λεγόμεν
Plusq.	ελεγοίμην	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λεγεσθαι	λεγόμεν
Fut. a.	λέγω	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λεγεσθαι	λεγόμεν
Aor. a.	ελεγοίμην	λέγω	λεγοίμην	λέγομαι	λεγεσθαι	λεγόμεν

1
 2
 3

Indicar.

Institutio Græcæ

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πείθωμαι	πείθε	πείθοιμην	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Imperf.	ἔπειθοιμι		πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Aor. C.	ἔπειθον	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Fut. C.	ἐπειθήσομαι	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Perf.	ἔπειθα	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Plusq.	ἔπειθην	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Fut. a.	ἐπειθήσομαι	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Aor. a.	ἔπειθον	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πείθω	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Imperf.	ἐπείθω	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Aor. C.	ἔπειθον	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Fut. C.	ἐπειθήσομαι	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Perf.	ἔπειθα	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Plusq.	ἔπειθην	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Fut. a.	ἐπειθήσομαι	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν
Aor. a.	ἔπειθον	πείθε	πείθοιμι	πείθομαι	πείθεσθαι	πείθωμεν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Imperf.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Aor. C.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Fut. C.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Perf.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Plusq.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Fut. a.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Aor. a.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Imperf.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Aor. C.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Fut. C.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Perf.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Plusq.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Fut. a.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς
Aor. a.	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς	αὐτοῖς

Formatio temporum in voce Mediâ.

Præsens est idem cum præsentis passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo activo, mutando *ov* in *ômuw*, ut *êtuπov*, *êtuπômuw*.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo activo, addendo *muw*, ut *êtuπa*, *êtuπômuw*, *êtuπw*, *êtuπa to*.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo *ω* in *μαι*, ut *tu'fw*, *tu'fomai*. Sed in quintâ conjugatione in *μαι*, ut *πaλw*, *πaλwmai*.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando *φ* in *μαι*, ut *tuπw*, *tuπwmai*, *tuπw*, *tuπwta*.

Excipe *πιwmai* bibam, *êδwmai* edam, *φάwmai* edam, *φάwται*, & Poetica illa *βέwmai*, ibo, *véwmai*, per Crasim *νέwmai*, ibo.

Præteritum medium

Formatur à præterito activo assumendo Characteristicam Aoristisecondi pro suâ, ut *tuπwα*, *tuπwα*.

In sextâ conjugatione tollitur *α*, ut *λέλυα*, *λέλυα*, *λέλυα*.

Iones item tollunt *α* ex præterito medio, & penultimam cortipiunt, ut *γαω*, nascor, *γῆσσι*, *γῆσα*, pro *γῆσσηα*: *μάω* promptus sum, *μῆστο*, *μῆσα*, pro *μῆσσηα*, unde participia *γααός* & *γῆως*, *μαμαός* & *μῆμω*.

Regula.

Penultima præteriti medij est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed

Grammatices.

Sed in penultimâ præsentis activi $\left\{ \begin{smallmatrix} \epsilon\iota \\ \alpha\iota \\ \alpha \end{smallmatrix} \right\}$ mutatur in $\left\{ \begin{smallmatrix} \epsilon\iota \\ \eta \\ \eta \end{smallmatrix} \right\}$

$\left\{ \begin{smallmatrix} \pi\acute{\epsilon}\iota\sigma\sigma\epsilon\iota\varsigma, \pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\sigma\alpha, \text{persuadeo.} \\ \phi\alpha\iota\tau\omega, \pi\acute{\epsilon}\phi\upsilon\tau\alpha, \text{appareo.} \\ \delta\acute{\alpha}\delta\omega, \tau\acute{\epsilon}\delta\upsilon\lambda\alpha\alpha, \text{germino.} \end{smallmatrix} \right.$

Sed α aliquando scivatur. ut $\epsilon\psi\alpha\lambda\alpha$.

Dissyllaba quæ habent ϵ in penultimâ futuri, mutant ϵ in σ penultimâ præteriti medij, ut $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega, \lambda\acute{\epsilon}\xi\omega, \lambda\acute{\epsilon}\gamma\alpha : \& \pi\epsilon\iota\sigma\sigma\omega, \pi\epsilon\iota\sigma\sigma\omega, \epsilon\pi\sigma\sigma\alpha, \text{scro.}$

Cum χ vel ϕ sit characteristica thematicis, idem est præteritum activum, & præteritum medium, ut $\gamma\acute{\epsilon}\chi\alpha\phi\alpha$.

Præteritum plusquam perfectum medium

Formatur à præterito mutando α in $\epsilon\iota\upsilon$, & præponendo ϵ si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mura cum liquidâ, ut $\tau\acute{\epsilon}\pi\upsilon\pi\alpha, \epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\pi\sigma\tau\epsilon\upsilon$, ut in voce Activâ.

Paradigma prima conjugationis, per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	$\pi\acute{\epsilon}\pi\omega$	$\tau\acute{\epsilon}\pi\mu\alpha\iota$	$\pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\mu\alpha\iota$
Imperfect.	$\epsilon\pi\epsilon\pi\omega$	$\epsilon\tau\epsilon\pi\omicron\mu\epsilon\upsilon$	$\epsilon\pi\epsilon\pi\omicron\mu\epsilon\upsilon$
Perfect.	$\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\alpha$	$\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\mu\alpha\iota$	$\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha$
Plusquam.	$\epsilon\pi\epsilon\pi\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$	$\epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$	$\epsilon\pi\epsilon\pi\epsilon\sigma\tau\epsilon\upsilon$
Aoristus α .	$\epsilon\pi\epsilon\psi\alpha$	$\epsilon\pi\epsilon\phi\theta\omega$	$\epsilon\pi\epsilon\psi\alpha\mu\epsilon\upsilon$
Aoristus ϵ .	$\epsilon\pi\alpha\pi\omega$	$\epsilon\pi\alpha\pi\omega$	$\epsilon\pi\alpha\pi\omicron\mu\epsilon\upsilon$
Futur. α .	$\pi\acute{\epsilon}\psi\omega$	$\tau\epsilon\phi\theta\omega\sigma\mu\alpha\iota$	$\pi\acute{\epsilon}\psi\omicron\mu\alpha\iota$
Futur. ϵ .	$\pi\acute{\epsilon}\pi\omega$	$\tau\epsilon\pi\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$	$\pi\acute{\epsilon}\pi\omega\mu\alpha\iota$
Paulò post.		$\pi\epsilon\psi\epsilon\psi\omicron\mu\alpha\iota$	

Institutio Graeca
Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	ἄγετε	ἄγεσθε	ἄγετε
Perf. & Plul.	πῆρεσθε	πῆρεσθε	πῆρεσθε
Aoristus a.	ἄγετε	ἄγεσθε	ἄγετε
Aoristus c.	ἄγετε	ἄγεσθε	ἄγετε

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Im.	ἄγομαι	ἄγομαι	ἄγομαι
Per. & pl.	ἄγομαι	ἄγομαι	ἄγομαι
Aorist a.	ἄγομαι	ἄγομαι	ἄγομαι
Aorist c.	ἄγομαι	ἄγομαι	ἄγομαι
Futur. a.	ἄγομαι	ἄγομαι	ἄγομαι
Futur. c.	ἄγομαι	ἄγομαι	ἄγομαι
Paulò p.		ἄγομαι	ἄγομαι

Modus Subiunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	ἄγω	ἄγομαι	ἄγομαι
Perf. & plus.	ἄγω	ἄγομαι	ἄγομαι
Aoristus a.	ἄγω	ἄγομαι	ἄγομαι
Aoristus c.	ἄγω	ἄγομαι	ἄγομαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	ἄγειν	ἄγεσθαι	ἄγεσθαι
Perf. & plus.	ἄγεσθαι	ἄγεσθαι	ἄγεσθαι
Aoristus a.	ἄγειν	ἄγεσθαι	ἄγεσθαι
Aoristus c.	ἄγειν	ἄγεσθαι	ἄγεσθαι
Futur. a.	ἄγειν	ἄγεσθαι	ἄγεσθαι
Futur. c.	ἄγειν	ἄγεσθαι	ἄγεσθαι
Paulò post.		ἄγεσθαι	ἄγεσθαι

Participium

Grammatices.

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	γράφων	γράφωμεν	γράφωμεν
Perf. & plul.	τεγραψάμεν	τεγραμμένοι	τεγραπώμεν
Aoristus a.	ἔγραψα	ἔγραπτε	ἔγραψαμεν
Aoristus c.	τεγράψων	τεγράπτε	τεγράπωμεν
Futurum a.	γράψω	γράψεσθαι	γράψωμεν
Futurum c.	γράψων	γράψεσθαι	τεγράψωμεν
Paulo post.		τελεγραψώμεν	

Verba circumflexa sive contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ syllabâ præsentis.

Oriuntur è verbis sex æ conjugationis in εώ, αώ, οώ, unde tres sunt Circumflexionum conjugationes :

{ Prima in εώ, }
 { Secunda in αώ, } Fut. in { ἥσω } Præf. in { ηξ }
 { Tertia in οώ, } { ῶσω } { ωξ }

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum, & in ἥσω, & ἔσω, ηξ, & ωξ, cum η & ε, ut ἡγάγῃ voco, αἰνέῃ laudo, φρονέῃ sapio, ἑορτάζῃ gesso, χορεύῃ latino, τελέῃ perficio, πορεύῃ laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in δῶσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω, fluo, πλέω navigo. Excipitur δῖψ, δῖσῶ, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι, & plurima quæ habent α vel ϕ consonante non præcedente ante αώ, formant futurum in αῶσω, & præteritum in αξ, ut ἐάω, ἐάσω, permitto : κοπιᾶω, κοπιᾶσω, laboro : δρᾶω, δρᾶσω, facio : γηλάω, γηλάσω, rideo. Hæc tam. d ἔχω vel ἔξω,

Institutio Graece

ῥέω, utor, & κλέω, frango, formant futurum ῥήσω
& κλέσω.

Exceptions in third conjugation.

Verba In *6w* quæ à Nomine descendunt, formant futurum in *6w*, præteritum in *6wx*, per *o*, ut à *ἔσθαι*, *ἔστιν*, *ἔσται*, *ἔσθη*, *ἔσθησαν*, reliqua per *o*.

Contrahuntur praesens & imperfectum in indicativo, in reliquis modis solummodo praesens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & praesentio medio.

Exceptio.

Quæ in imperitum post contriversionem desinunt, in primâ & secundâ conjugatione habent. Aoristum secundum, futurum secundum, & præcristum medium, ut ἴδω, ἴδω, ἴδω, ἴδω, ἴδω, ἴδω.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut παῖς, παῖς ἑμῶν, παῖς οἱ, non παῖ, παῖς, παῖς, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis, omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In primâ conjugatione $\begin{Bmatrix} e \\ i \end{Bmatrix}$ contrahitur in $\begin{Bmatrix} æ \\ u \end{Bmatrix}$

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur, fit contractio tollendo e.

In secunda conjugatione.

Si θ vel ω sequitur α , fit contractio in ω .

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur *a*,
fit contractio in *a*.

Dares contrahunt deus in ὄρε, deus in ὄρη, & deus in ὄρη, ut ὄρεος, ὄρης, ὄρεος, ὄρη, ὄρεων, ὄρη; & Attici in his quatuor, ut ζῶ, ζῆς, ζῆ, vivis: τῆς, νῆς, νῆ, furio: δῆς, ἡς, ῆ, sitis: γένους, γῆ, γῆ, γῆς, uxor.

Ελευθερίαν ἐν ἡφαιστῷ αὐτῆς αἰς: καὶ γὰρ αἰς προ-
λαβῶν.

Pošta

Pasta in secunda has connotations of contrition and repentance.

*Poste in secundâ hac coniugatione post contractionem in ω preponunt ε, ut κατακαίωμαι, κατακαίω-
ωμαι, ἀκατακαίωμαι, caput consonum habeo, & α nonnunquam geminans, ut τιμάωμαι, προτιμάωμαι.*

In tertiâ conjugatione.

Si ω vel η sequitur ε, fit contractio in ω.

Si ε vel ι sequitur ε, fit contractio in ι.

Si quævis alia sequitur vocalis, fit contractio in ει, nisi in Infinitivo qui contrahitur in εω, ut
ἔμελλεν, ἔμελλον.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Ἀἰῖον. Prasens Indicativi.

	Sing.		Dual.		Plural.	
	1	2	1	2	1	2
1. πορεύω, ὦ	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς
2. πορεύω, ὦ	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς
3. πορεύω, ὦ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ

Imperfectum.

	Sing.		Dual.		Plural.	
	1	2	1	2	1	2
1. πορεύω, ὦ	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς	ἐμεῖς, εἶς
2. πορεύω, ὦ	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς	σὺ, ἓς
3. πορεύω, ὦ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ	ἐμεῖς, οἱ

Imperativus

Institutio Græca

Imperativum.

	Sing.		Dual		Plural.	
	1.	2.	1.	2.	1.	2.
1. ποίει, εἰ	ποιεῖ	ποιεῖ	ποιεῖ	ποιεῖ	ποιεῖ	ποιεῖ
2. βιάσθαι, α	βιάσθαι	βιάσθαι	βιάσθαι	βιάσθαι	βιάσθαι	βιάσθαι
3. ἔσθαι, ε	ἔσθαι	ἔσθαι	ἔσθαι	ἔσθαι	ἔσθαι	ἔσθαι

Optativum.

	Sing.		Dual.		Plural.	
	1.	2.	1.	2.	1.	2.
1. ποιέομαι, οἶ	ποιέομαι	ποιέομαι	ποιέομαι	ποιέομαι	ποιέομαι	ποιέομαι
2. βιάσομαι, ὦ, μι	βιάσομαι	βιάσομαι	βιάσομαι	βιάσομαι	βιάσομαι	βιάσομαι
3. ἔσσομαι, εἰ	ἔσσομαι	ἔσσομαι	ἔσσομαι	ἔσσομαι	ἔσσομαι	ἔσσομαι

Subiunctivum.

	Sing.		Dual.		Plural.	
	1.	2.	1.	2.	1.	2.
1. ποιέω, ὦ	ποιέω	ποιέω	ποιέω	ποιέω	ποιέω	ποιέω
2. βιάω, ὦ	βιάω	βιάω	βιάω	βιάω	βιάω	βιάω
3. ἔσσω, ὦ	ἔσσω	ἔσσω	ἔσσω	ἔσσω	ἔσσω	ἔσσω

Participium

Imperativum.

Præsens primæ conjugationis ποιέων, ποιέων. 2. βιάων, βιάων. 3. ἔσσω, ἔσσω. Perfecti & plusquam perfecti 1. ποιήσας, 2. βιάσας, 3. ἔσας. Aor. 1. ποιήσας, 2. βιάσας, 3. ἔσας. Fut. 1. ποιήσας, 2. βιάσας, 3. ἔσας.

Participium.

Masc.

Fem.

Neut.

1 ποιῶν, ὢν	ποιῶσα, ὢσα	ποιῶν, ὢν	ποιῶν, ποιῶν.
2 βιάων, ὢν	βιάουσα, ὢσα	βιάων, ὢν	βιάων, βιάων.
3 χυπῶν, ὢν	χυπῶσα, ὢσα	χυπῶν, ὢν	χυπῶν, χυπῶν.

Verbi Passivi Praesent.

Sing.

Dual.

Plural.

1 ποιέσθαι, ᾧ	ποιέσθαι, ᾧ	ποιέσθαι, ᾧ	ποιέσθαι, ᾧ.
2 βιάσθαι, ᾧ	βιάσθαι, ᾧ	βιάσθαι, ᾧ	βιάσθαι, ᾧ.
3 χυπῶν, ᾧ	χυπῶν, ᾧ	χυπῶν, ᾧ	χυπῶν, ᾧ.

Imperfectum.

Sing.

Dual.

I lural.

1 ποιοῖτο, ᾧ	ποιοῖτο, ᾧ	ποιοῖτο, ᾧ	ποιοῖτο, ᾧ.
2 βιάτο, ᾧ	βιάτο, ᾧ	βιάτο, ᾧ	βιάτο, ᾧ.
3 χυπῶν, ᾧ	χυπῶν, ᾧ	χυπῶν, ᾧ	χυπῶν, ᾧ.

Perfect.

Institutio Græcæ

Perfect.	Aor. a.	Fut. a.	Paulo post.
1 ποίνηκα.	1 ποίνῃκα.	1 ποιήσους.	Omnia ut
2 βεβόηκα.	2 βεβόῃκα.	2 βεήσους.	in Bay-
3 καχέσους.	3 καχέσους.	3 καχέσους.	tenis.

Imperativus Præsentis.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ποίνε, ῥ	1 ποίνε, ῥ	1 ποίνε.
2 βεβόε, ῥ	2 βεβόε, ῥ	2 βεβόε.
3 καχέε, ῥ	3 καχέε, ῥ	3 καχέε.

Optativus Præsentis.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ποίνε, ῥ	1 ποίνε, ῥ	1 ποίνε.
2 βεβόε, ῥ	2 βεβόε, ῥ	2 βεβόε.
3 καχέε, ῥ	3 καχέε, ῥ	3 καχέε.

Perfectum Optativi.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ποίνε, ῥ	1 ποίνε, ῥ	1 ποίνε.
2 βεβόε, ῥ	2 βεβόε, ῥ	2 βεβόε.
3 καχέε, ῥ	3 καχέε, ῥ	3 καχέε.

Perfectum Operativ.

Sing.

Dual.

Plural.

1. $\pi\alpha\pi\alpha\iota\sigma\mu\epsilon\nu$	$\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\varsigma$	$\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\varsigma$	$\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\varsigma$
2. $\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\sigma\mu\epsilon\nu$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$
3. $\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\sigma\mu\epsilon\nu$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\varsigma$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\varsigma$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\varsigma$

Subiunctivi præsens.

Sing.

Dual.

Plural.

1. $\pi\alpha\iota\sigma\omega, \omega$	$\pi\alpha\iota\sigma\eta\varsigma$	$\pi\alpha\iota\sigma\eta\varsigma$	$\pi\alpha\iota\sigma\eta\varsigma$
2. $\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\omega, \omega, \mu\epsilon\alpha$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$
3. $\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\omega, \omega$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\eta\varsigma$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\eta\varsigma$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\eta\varsigma$

Perfectum.

1. $\pi\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\mu\epsilon\alpha$	$\pi\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\varsigma$	$\pi\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\varsigma$	$\pi\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\varsigma$
2. $\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\omega\mu\epsilon\alpha$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$	$\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\varsigma$
3. $\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\mu\epsilon\alpha$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\varsigma$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\varsigma$	$\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\varsigma$

Participium

Præf.	1. $\pi\alpha\iota\sigma\sigma\eta\varsigma, \sigma\sigma\eta\varsigma$	2. $\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\sigma\sigma\eta\varsigma, \sigma\sigma\eta\varsigma$	3. $\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\sigma\eta\varsigma, \sigma\sigma\eta\varsigma$
Perfecta.	1. $\pi\alpha\pi\alpha\iota\sigma\tau\eta\varsigma$	2. $\beta\epsilon\lambda\epsilon\tau\sigma\tau\eta\varsigma$	3. $\kappa\alpha\chi\epsilon\upsilon\sigma\tau\eta\varsigma$

Grammaticæ.

Reduplicatio est duplex,
 { *Propria*, cum vel *reperitur prima consonans, thematis cum, ut διδωμι.*
tenuis pro aspiratâ ponitur, ut διέω, τίθημι.
 { *Improperia*, cum i tantû præfigitur, idq; sit vel *cum verbum incipiat à i, ut εἶω, ἵστημι.*
cum verbum incipiat à vocali, ut ἴω, ἵημι.

Æolies mutant η in ε, geminato μ, ut τίθημι pro τίθεμι. Boeotes mutant η in ει, per ε, πειλάωμι.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut *εἶμι, βῆμι, γινώμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.*

Distrahuntur verba in μι futuro secundo, præterito medio, Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra imperfectum flectuntur. Careat etiam Modo Optativo & Coniunctivo.

Paradigma Verborum

in μι.

Indicativi Præsens.

Sing.

Dual.

Plural.

1	τίθημι.	ἡς ἡσθι	ετορ			ἡς
2	ἵστημι	ἡς ἡσθι	ατορ	τορ	μεν	ἡς
3	δίδωμι	ως ωσθι	οτορ			ως
4	δίδωμι	ις ισθι	υτορ			ις

Ε α

Imperfectum

Institutio Græcæ

Imperfectum.

	Sing.	Dual.	Plural.
1 ἴσθης	ἦς ἦ	α	
2 ἴσθῃ	ἦς ἦ	α	
3 ἴσθῃ	ὤσθω	0 τῶ, τῶ μιν, τῆ, σὺ.	
4 ἴσθῃ	ὤσθω	ὤσθω	

Perfectum.

1 ἴσθης pro ἴσθης, Boeoticè.

2 ἴσθῃ pro ἴσθῃ, à futuro ἴσθω, ad differentiam ἴσθῃς præteriti medijs ab ἴσθῃς.

3 ἴσθῃ.

Plusquam perf.

1 ἴσθῃς. 2 ἴσθῃς. 3 ἴσθῃς.

Aoristus α.

1 ἴσθῃς. 2 ἴσθῃς. 3 ἴσθῃς.

Aoristus ε.

	Sing.	Dual.	Plural.
1 ἴσθῃς	ἴσθῃς	ἴσθῃς	ἴσθῃς
2 ἴσθῃς	ἴσθῃς	ἴσθῃς	ἴσθῃς
3 ἴσθῃς	ἴσθῃς	ἴσθῃς	ἴσθῃς

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in plurali ac duali vocalem retinet longam : præterit, ἴσθῃς, ἴσθῃς & ἴσθῃς à verbo ἴσθῃς mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 ἴσθῃς	ἴσθῃς	
2 ἴσθῃς	ἴσθῃς	
3 ἴσθῃς	ἴσθῃς	ἴσθῃς, ἴσθῃς, ἴσθῃς.
4 ἴσθῃς	ἴσθῃς	

Aoristus secundus.

1 ἴσθῃς, ἴσθῃς. 2 ἴσθῃς, ἴσθῃς. 3 ἴσθῃς, ἴσθῃς.

Optativus.

Grammaticæ.

Optativus.

Præsens.

1 πειλώ	2 ἱσταίω, ης, η	3 διστάω	πτον, ἥπλω ημαι, ητε, ησθε, & αἱ, εἰ, οἱ.
---------	-----------------	----------	---

Aor. C.

1 πείλω.	2 σταίω.	3 διστάω.
----------	----------	-----------

Subiunctivus.

Præsens.

Sing.

Dual.

plural.

1 πεισῶ, ῥῆ, ῥῆ	2 ἱστῶ, αῖ, αῖ	3 διστῶ, ῶ, ῶ	πρ, πρ ῶμαι, ῶ, τε, ῶσθ.
-----------------	----------------	---------------	----------------------------

Aor. C.

1 πεισῶ, ῥῆ, ῥῆ.	2 ἱστῶ, αῖ, αῖ.	3 διστῶ, ῶ, ῶ.
------------------	-----------------	----------------

Infinitivus

Præsens.

1 πεισάτω.	2 ἱσταάτω.	3 δισταάτω.	4 ζιζυυάτω.
------------	------------	-------------	-------------

Aor. C.

1 πεισάτω.	2 σταάτω.	3 διστάτω.
------------	-----------	------------

Participia.

Præsens.

Aor. C.

1 πεισῶν	2 ἱστῶν	3 διστῶν	4 ζιζυυῶν	1 πεισῶν, ῥῶν, ῥῶν.
2 ἱστῶν	3 διστῶν	4 ζιζυυῶν		2 σταῶν, αῶν, αῶν.
3 διστῶν	4 ζιζυυῶν			3 διστῶν, αῶν, αῶν.
4 ζιζυυῶν				

Vox Passiva.

Sing.

Dual.

plural.

1 πεισάμαι	2 ἱσταίμαι	3 δισταίμαι	4 ζιζυυάμαι	1 πεισάμαι, ῥάμαι, ῥάμαι.
2 ἱσταίμαι	3 δισταίμαι	4 ζιζυυάμαι		2 σταίμαι, αῖται, αῖται.
3 δισταίμαι	4 ζιζυυάμαι			3 διστάμαι, αῖται, αῖται.
4 ζιζυυάμαι				

E 3

Imper-

Infinitio Græca

Sing.		Imperfectum. Dual.	Plural.
1 ἰνδῖμιν			
2 ἰσῖμιν			
3 ἰδῖμιν	οι, το	μῖνον, διν, διν	μῖνα, δι, ντο.
4 ἰδῖμιν			
Præteritum.			
1 πῖνμαι.		2 ἰσῖμαι.	3 ἰδῖμαι.
Plusquam perf.			
1 ἰνδῖμιν.		2 ἰσῖμιν.	3 ἰδῖμιν.
Aoristus a.			
1 ἰνδῖν.		2 ἰσῖν.	3 ἰδῖν.
Futurum a.			
1 πῖνμαι.		2 πῖνμαι.	3 πῖνμαι.
Paulo post futurum.			
1 πῖνμαι.		2 ἰσῖνμαι.	3 ἰδῖνμαι.

Imperativum.

Sing.	Dual.	plural.
1 πῖν	διν, διν	δι, διν.
2 ἰσῖ		
3 ἰδῖ		
4 ἰδῖ		

Optativum. Præsens

Sing.	Dual.	plural.
1 πῖνμιν	οι, το μῖνον, διν, διν μῖνα, δι, ντο.	
2 ἰσῖμιν		
3 ἰδῖμιν		

Sing.	Dual.	plural.
1 πῖνμιν	οι, το μῖνον, διν, διν μῖνα, δι, ντο.	
2 ἰσῖμιν		
3 ἰδῖμιν		

Subiunctivum.

Institutio Græcæ

In Optativo.

	Sing.	Dual.	plural.
1 <i>ῥῆι</i>			
2 <i>ῥῆι, ῥῆι, ῥῆι</i>		<i>ῥῆον, ῥῆον, ῥῆον</i>	<i>ῥῆα, ῥῆα, ῥῆα</i>
3 <i>ῥῆι</i>			

In Subiunctiva.

	Sing.	Dual.	plural.
1 <i>ῥῆι</i>			
2 <i>ῥῆι, ῥῆι, ῥῆι</i>		<i>ῥῆον, ῥῆον, ῥῆον</i>	<i>ῥῆα, ῥῆα, ῥῆα</i>
3 <i>ῥῆι</i>			

In Infinitivo.

Participia.

	Aor. C.	Aor. C.
1 <i>ῥῆι</i>		<i>ῥῆον, ῥῆον, ῥῆον</i>
2 <i>ῥῆι</i>		<i>ῥῆα, ῥῆα, ῥῆα</i>
3 <i>ῥῆι</i>		

Formatio temporum verborum in *μ*.

De præsentis jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsentis mutando *μ* in *ν*, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab *ι* positione longâ, ut *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*, sed *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in *μ*, ut *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*, *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*; *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*; *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*, pro *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, & præponendo *ι*, ut *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*, sed *ῥῆι μ*, *ῥῆι ν*.

Grammatices.

ἴστω, Quod ut Præteritum ἴστασθαι (quod & ἴστασθαι) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jaciui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aor. secundus, ut ἴσθην, ἴσθημι, extinguo.

Anomala in μ.

Verbum εἰμι, Sum. Indicativus.

Præsens. Εἰμι, εἶς vel εἷ, ὅτι. | εἶδεν, εἶδον. | εἶπεν, εἶπε, εἶπεν.

Εἰμι D ἔσθαι & εἶναι A. ὅτι D ἴσθαι, ἴστω P. εἶπας D. εἶπεν I. ἴμην A. ἴσθαι P.

Imperf. Ἦν, ἦς, ἦ & ἦν. | ἦσαν ἦσαν. | ἦσαν, ἦσαν, ἦσαν.

Εἰ I. ἦν A. ἴσθαι P. ἴσθαι, ἴστω Pleon. ἴπας D. ἴπας P. ἦ A. ἦν A. P. ἴπας P.

ἦ A. P. ἴπας P. ἴπας P.

ἴπας P. ἴπας P. ἴπας P.

ἴπας P. ἴπας D.

ἴπας P.

Futurum. Εἰσθαι, εἰσθαι, εἰσθαι. | εἰσθαι, εἰσθαι, εἰσθαι. εἰσθαι, εἰσθαι.

Εἰσθαι P. εἰσθαι, εἰσθαι P. εἰσθαι Sync. (εἰσθαι, εἰσθαι)

Εἰσθαι D εἰσθαι D. εἰσθαι D.

Εἰσθαι D. εἰσθαι.

εἰσθαι A.

Imperativus.

Præsens. Ἴσθαι vel εἰσθαι, εἰσθαι. | εἰσθαι, εἰσθαι. | εἰσθαι, εἰσθαι.

εἰσθαι εἰσθαι P. ἴσθαι D.

Optativus.

Præsens. Εἴλω, εἴως, εἴω. | εἴωτον, εἴωτον. | εἴωτον, εἴωτον, εἴωτον.

εἴω P.

εἴωτον, εἴωτον, εἴωτον per Sync.

Futurum. Εἴωμι, εἴωμι, εἴωμι. | &c.

Subjunctivus.

Institutio Græca

Subiunctivum.

Præsens. Εἰ, ὦ, ἦς, ἦ. | ἦτορ, ἦτορ. | ὦμεν, ἦτε, ὦσθε
 ὦ P. ἦς, ἦτορ I.
 ὦ P. ὦ, ἦς P. ἦτορ & ἦτορ I.
 ἦτορ A.

Infinitivum.

Participium.

Præsens. Εἶναι. Com. Fut. εἶναι. Præf. ὦν, ὦν, ὦν, F. εἶσιναι. ὦ.
 Εἶναι I.
 ὦν P. εἶσιναι, εἶσιναι. εἶσιναι P.
 ὦν & ὦν D.
 εἶσιναι A.
 εἶσιναι A.
 εἶσιναι P.

Εἶναι Bo & Ibo.

Indicativum.

Præsens. Εἶμι, εἶς, εἶς, εἶς. | ἦτορ, ἦτορ. | ἦμι, ἦτε, ἦτε.
 εἶμι A.
 Imperf. Εἶναι, εἶς, εἶς. | ἦτορ, ἦτω. | ἦμι, ἦτε, ἦτε.
 ἦτορ, ἦς, ἦς P.
 Plusquam. Εἶεν & ἦεν Att. Aoristus α. Εἶον inusitatus.
 Perf. med. Εἶα, εἶα, εἶα. | εἶατορ, εἶατορ. | εἶαμεν, εἶατε, εἶατε.
 ἦα, ἦα, ἦς &
 ἦα, ἦα, ἦς I.
 Plusquam. Ηἶεν, ἦεν, ἦεν. | ἦτορ, ἦίτω. | ἦμι, ἦτε, ἦτε.
 ἦμι, ἦτε, ἦτε A.
 Aoristus C. ἦν, ἦς, ἦς. | ἦτορ, ἦίτω. | ἦμι, ἦτε, ἦτε.
 ἦτορ

Imperativum.

Præsens. Ἴδου vel ἴ, ἴτω. | ἦτορ, ἦτω. | ἦτε, ἦτω.
 Aoristus C. Εἴ, solummodo in compositis, ut εἴη, ἴη, exi, transi.
 Optativus & Subiunctivus non sunt in usu.

Imperativum

Grammatices.

Infinitivus.

ἵσθαι vel ἵστασθαι & ἵστασθαι In compositis.

ἵσταν I. ἵσταναι D.

ἵσταν, ἵσταναι A. & D.

ἵσταν, vado; Eadem planè ratione declinatur. Ab O.
ratoribus tantum usurpantur ἀνίστασθαι in Indicati-
vo, ἀνίστασθαι in Subjunct. ἀνίστασθαι in Infinit.

Participium.

ἵστων, ἵστων, ἵδων, ἵδων & ἵδων.

ἵσταν, Mitto.

Indicativus.

Præsens. ἵσταν, ἵστας, ἵσταν. | ἵσταν, ἵσταν. | ἵσταν, ἵστας, ἵσταν.

ἵσταν I.

ἵσταν A.

Imperf. ἵσταν, ἵστας, ἵσταν. | ἵσταν, ἵσταν. | ἵσταν, ἵστας, ἵσταν.

ἵσταν B.

ἵσταν, ἵστας, ἵσταν, contracta

Perfect. ἔστη, ἔστη, ἔστη.

Aor. a. ἔστη, ἔστη, ἔστη. Dicitur etiam ἔστη.

ἔστη A. *

Aorist. C. ἔστη, ἔστη, ἔστη | ἔστη, ἔστη. | ἔστη, ἔστη, ἔστη.

Imperativus.

Præsens. ἵσταν, ἵσταν. Aor. C. ἵσταν, ἵσταν. Perf. ἔστη, ἔστη.

Optativus.

Præsens. ἵσταν, ἵστας, ἵσταν. Aor. C. ἵσταν, ἵστας, ἵσταν.

Subjunctivus.

Præsens. ἵσταν, ἵστας, ἵσταν. Perf. ἔστη, ἔστη, ἔστη. Aor. C. ἵσταν, ἵστας, ἵσταν.

ἵσταν, ἵστας, ἵσταν P & ἵσταν.

Infinitivus.

Institutio Græca

Infinitivus.

Præfens.	ἵσται.	Perf. εἰχίται.	Aor. C. ἔσται.
	ἱσθῆναι D.		εἰσθῆναι D.
	ἱσθεῖν I.		εἰσθεῖν I.

Participium.

Præfens.	ἰσῖς, ἰσῶν, ἰσόν.	Perf. εἰκώς, ἑκός, ἐς.	Aor. C. ἑὼς, ἑόν, ἑόν.
----------	-------------------	------------------------	------------------------

Vox Passiva. Indicativus.

Præfens.	ἵμηναι, ἰσῶν, ἰσται.	
Imperf.	ἰμῶν, ἰσῶν, ἰσται.	Aor. C. ἔσθην & ἔσθην.
Perfect.	ἔμηναι, ἑσῶν, ἑσται.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται. ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.
Plusquam.	ἔμηναι, ἑσῶν, ἑσται.	Imperativus. ἰσῶν, ἰσῶν.

Vox Media.

Aor. a.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.	Aor. C. ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται & ἑσται.
	Imperativus.	Optativus.
Præfens.	ἑσῶν, ἑσῶν, &c.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.
	ἑσῶν I.	
	ἑσῶν	

Subjunctivus. Infinitivus. Participium.

Præfens.	ἑσῶν, ἑσῶν, ἑσται.	Aor. C. ἑσῶν.	Aor. C. ἑσῶν.
		ἑσῶν, Concupisco.	

Eandem habet inflexionem, præterquam quod format Aor. a. ἑσῶν non ἑσῶν.

ἑσῶν, Sedco.

Præfens.	ἑσῶν, ἑσῶν, ἑσται.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται. ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.
		ἑσῶν I.	ἑσῶν & ἑσῶν P.
Imperf.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται. ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.	ἑμῶν, ἑσῶν, ἑσται.
		ἑσῶν	ἑσῶν & ἑσῶν P.
			Imperativus.

Grammatices.

Imperativus.

Præfens. Ἦν, ἦν. Infinitivus. ἦν. Participium. ἦν.

Κάθ' ἑαυτὴν, inde compositum.

Præfens. Κάθ' ἑαυτὴν, καθ' ἑαυτὴν. Imperf. ἐκαθ' ἑαυτὴν.

καθ' ἑαυτὴν I.

καθ' ἑαυτὴν A.

Imperativus.

Præfens. Κάθ' ἑαυτὴν, καθ' ἑαυτὴν. Ionicè καθ' ἑαυτὸν & καθ' ἑαυτὴν. Att. καθ' ἑαυτὸν.

Κεῖμαι jaceo.

Præfens. Κεῖμαι, σι, ται. | μεθ' ἑαυτὸν, μεθ' ἑαυτὴν. | μεθ' ἑαυτὸν, μεθ' ἑαυτὴν.

καί I. καί P.

Imperf. Εκείμην, ἔκειτο, ἔκειτο. Fut. Κείσομαι, σι, ται.

Κησούμαι & κησιόμαι D:

Indicativus.

Ἰστω, Scio.

Præfens. Ἰστω, ἴσθι, ἴσθι. | ἴστω, ἴστω. ἴστω, ἴστω, ἴστω.

ἴστω D. ἴστω D

ἴστω Sync. ἴστω D.

Imperf. ἴσθι, ἴσθι, ἴσθι. | ἴστω, ἴστω. | ἴστω, ἴστω. ἴστω.

ἴστω Sync.

Imperativus.

Præfens. Ἰσθι, ἴσθι. | ἴστω, ἴστω. | ἴσθι, ἴσθι.

ἴσθι, ἴσθι, &c. Sync.

ἴσθι A.

Infinitivus.

Præfens. Ἰστω, ἴστω & ἴστω D. ἴστω I. ἴστω Sync.

Participium ἴστω, ἴστω, ἴστω.

Verbum Passivum. Indicativus

Præfens. Ἰστω & ἴστω, σι, ται. Com-δῆστω, δῆστω, &c.

positum, δῆστω A. δῆστω I.

Imperf. Ἰσθίμην, ἴσθι, ἴσθι, Comp. δῆσθίμην, δῆστω, αἶο.

δῆσθίμην A. δῆστω I. & δῆστω A.

Imperativus.

Institutio Græca

Imperativum

Ἰσμεν. Compositum. Εἰςμεν, ὁμιςμεν Io. ὁμιςμεν An.

Infinitivum.

Ἰσμεν. Compositum. ὁμιςμεν. Particip. ὁμιςμεν.

Εἰσμεν, Indutus sum, ab Eo.

Perfecti. Εἰσμεν, εἰσμε & εἰσμε Po εἰσμε & εἰσμε. Tertia p. εἰσμε.

Particip. εἰσμε.

Plusquam. Εἰσμεν, εἰσμε & εἰσμε, εἰσμε & εἰσμε & εἰσμε. Tertia pl. εἰσμε.

Aor. a. a. εἰσμε, εἰσμε, εἰσμε.

Ἰσμεν, εἰσμε, εἰσμε P.

Infinitivum. Εἰσμε & εἰσμε, quod etiam est collocare.

Aor. a. me. Εἰσμεν & εἰσμεν & εἰσμεν. Partic. Εἰσμεν.

φημι Dico.

Indicativum.

Præsens. φημι, φης, φησι. | φάτορ, φάτορ. | φάμεν, φάτε, φάσι.

φάμεν D. φάτε D.

φάτε & φάτε D.

Imperf. Εφλω, ἔφης, ἔφης. | ἔφατον, ἔφω. | ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασιν.

Aor. C. Εφλω, ἔφης, ἔφης. | ἔφατον, ἔφω. | ἔφασιν, ἔφατε, ἔφασιν.

φημι A.

ἔφω & φάσιν B.

φάω, φάς, φά & φά. ἔφω, ἔφω P.

Futurum. φάσω, φάσεις, φάσιν. Aorist. a. ἔφω. Imperat. φάτω.

φάτω, φάσεις, φάσιν D.

Optativum.

Præsens. φάσω. Aorist. a. φάσω. Fut. a. φάσω.

Subiunct. ἵνα φάω, φάς, φά Infinit. φάω, nam φάω est

apparuisse.

Participium. φάς, φάω, φάω.

Verbum Medium.

Præsens. φάμεν. Imperf. ἔφμεν. Participium φάμεν.

VERBA.

Verbella omnia ferè deducuntur vel

Pauc
du
ip

Αν
Αρ

VERBALIA.

A primâ personâ præteriti Passivi in $\begin{cases} \mu\alpha, \text{ ut } \chi\acute{\alpha}\mu\alpha, \text{ litera.} \\ \mu\alpha\varsigma, \text{ ut } \delta\epsilon\tau\mu\delta\epsilon, \text{ vinculum.} \\ \mu\eta, \text{ ut } \chi\epsilon\alpha\mu\eta, \text{ linea.} \\ \mu\omega\tau, \text{ ut } \nu\omicron\theta\mu\omega\tau, \text{ intelligens.} \end{cases}$

A secundâ personâ præteriti Passivi in $\begin{cases} \varsigma\iota\varsigma, \text{ ut } \pi\acute{\alpha}\iota\eta\varsigma\iota\varsigma, \text{ poëta.} \\ \varsigma\iota\alpha, \text{ ut } \delta\omicron\kappa\iota\mu\alpha\varsigma\iota\alpha, \text{ probatio.} \end{cases}$

Masculina in $\begin{cases} \tau\iota\varsigma, \text{ ποιητ}\acute{\epsilon}\varsigma, \text{ Poëta.} \\ \tau\omicron\varsigma, \text{ ἀκουστ}\acute{\epsilon}\varsigma, \text{ audibilis.} \\ \tau\eta\rho, \text{ χ\acute{\alpha}\rho\alpha\kappa\tau}\acute{\epsilon}\rho, \text{ character.} \\ \tau\omega\rho, \text{ κοσμητ}\acute{\omega}\rho, \text{ princeps.} \\ \kappa\omicron\varsigma, \text{ κριτικ}\acute{\omicron}\varsigma, \text{ judicialis.} \end{cases}$

A tertiâ personâ præteriti passivi in $\begin{cases} \text{Feminina} \\ \text{in} \end{cases} \begin{cases} \tau\iota\varsigma, \text{ πίστις, fides.} \\ \tau\iota\varsigma, \text{ ὀρχιστ}\acute{\epsilon}\varsigma, \text{ saltator.} \\ \tau\epsilon\iota\alpha, \text{ ὀρχηστ}\acute{\epsilon}\rho\iota\alpha, \text{ saltatio.} \\ \tau\epsilon\alpha, \text{ ὀρχηστ}\acute{\epsilon}\rho\alpha, \text{ saltatrix.} \end{cases}$

Neutra in $\begin{cases} \tau\eta\epsilon\iota\omicron\tau, \text{ ποτ}\acute{\eta}\epsilon\iota\omicron\tau, \text{ poculum.} \\ \text{Ἔρ, ἀλ\acute{\alpha}\chi\text{Ἔρ, Mineral.} \\ \text{Averbis positionis in } \acute{\iota}\theta, \acute{\iota}\alpha, \acute{\iota}\omicron\tau, \\ \text{ut } \chi\epsilon\alpha\pi\acute{\eta}\acute{\iota}\theta, \chi\epsilon\alpha\pi\acute{\eta}\acute{\iota}\alpha, \chi\epsilon\alpha\pi\acute{\eta}\acute{\iota}\omicron\tau. \end{cases}$

A præterito medio in $\begin{cases} \theta, \text{ λόγ}\theta, \text{ sermo.} \\ \eta, \text{ ἐπιστολ}\eta, \text{ epistola.} \\ \iota\omicron\tau, \text{ λόγ}\iota\omicron\tau, \text{ oraculum.} \\ \delta\iota\varsigma, \text{ τειμ}\acute{\iota}\delta, \text{ lector.} \end{cases}$

Pauca quædam descendunt ab ipsâ themate, ut $\lambda\acute{\alpha}\chi\omicron\varsigma$, candidus, $\delta\lambda\acute{\alpha}\omega$, video : & ab Aoristo secundo, $\phi\upsilon\gamma\eta$, fuga, ab $\acute{\epsilon}\phi\upsilon\gamma\omicron\tau$.

Impersonalis.

$\alpha\eta\acute{\iota}\chi\eta\iota$ & $\phi\epsilon\gamma\sigma\eta\acute{\iota}\chi\eta\iota$, convenit ; $\alpha\eta\eta\chi\alpha$ & $\phi\epsilon\gamma\sigma\eta\chi\alpha$, conveniebatur.
 $\alpha\eta\acute{\iota}\sigma\chi\eta\iota$, placet ; $\alpha\eta\acute{\iota}\sigma\chi\alpha$, placebat ; $\alpha\eta\acute{\iota}\sigma\omega$, placebit ; $\alpha\eta\acute{\iota}\sigma\tau\iota$, placuit.
 Δὲ

Institutio Græcæ

ἄν oportet, εἰς oportebat, εἰς oportebit. εἰς oportuit.
 Infinit. Δέν oportet. Partic. Δέν quod oportet.

δοκεῖ videtur, εἰς videbatur, εἰς videbitur, εἰς εἶναι vīdēt.

Μέλει curæ est, εἰς curæ erat, μέλει curæ erit, εἰς μέλει curæ fuit.

Χρὴ oportet, εἰς χρὴ oportebat, χρὴ oportebit, χρὴ χρῆσθαι oportet.

Compositum ἀπὸ χρὴ sufficit, ἀπὸ χρὴ sufficiebat. Futurum ἀπὸ χρὴ sufficit. Aorist ἀπὸ χρὴ sufficit. Infinit. ἀπὸ χρὴ sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐν Νησ accidit, εἰς Νησ & πίνεσθαι in satis est, ἀπὸ πίνεσθαι desino.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur : & si quæ tempora habent præter ea, mutantur illa à verbis alijs, quorum præsens non est in usu.

Illæ autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in s solum, vel cum immutabili : ut πέμω, πέρω, σίω.

In αω gravitona, λαμείω.

In σω, μηνύσω, præter δηύσω quod facit δηύω & αλύσω, αλύω.

In εω, ut κείω : εἶω, ut τελέω : ὕω, ut μυνύω : ὦω cum implicatione consonantis, ut ἄκω.

Εἶω hyperdissyllaba, ut φείω : ὕω hyperdissyllaba, facientia verba in μ ut χαρμυνύω, ῥεγμυνύω, σβεινύω, σρωνύω, σπρυνύω,

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω putū desinunt præcedente y dipi thongo ut αἰσώω.

Quæ in σω, si præcedat ν vel λ, ut σπένσω, μέλσω.

Item in εω derivata à præsentī vel futuro : ut ἀπείω, τελέω, ἐπέλω, χαμείω, χαμίσω, χαμίσσειω, ἀβείω, βρώω, βρωτίω, ὀπείω, ὀφείω, πολεμείω, πολεμίσω, πολεμίσσειω, quæ appetentiam connotant, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contrahis Attici fecerunt in contrahis, αἰξίω, αἰξέω, ἡυξέω, ἀλεξίω, ἀλεξέω, ἀλέξω, ἐψέω, ἐψώ, ἔψω : quæ à contrahis suis reliqua τέρετα mutantur, αἰξήσω, ἀλεξήσω, ἐψήσω.

Sic

Grammatices.

Siquæ propter consonantem aliquam injectam e mutarunt in
ut μέτω, μέτω, εμεμετον; τίκω, τίκτω; εὐάπω, εὐάπτω; γί-
νεται, γίγνομαι; αἰέπω, εἰπω, ἔπωμαι, ἔπωμαι, e non mutante;
admittunt tamen illud ubi inde, ut ἀνέτε pro εἰσάτε, τῆσιν ἀνέ-
τε pro εἰσάτε, ἀνέτε pro εἰσάτε.

Verba anomala.

A

Miror	Αἶσμαι, futurum αἰάσσομαι ab αἰάζω, Aoristus ἤσ- θην, Aoristus e med. ἤσασθην.
Ago	ἄζω, futurum ἄξω, praeteritum ἤχα, Atticè ἀγόνχα, Aoristus 2. ἤσαν, Atticè ἤσαν.
Sicco	ἄζω, Aoristus 1. ἄθην & ἀάθην.
Frangō	ἄρῃμαι, futurum ἄξω, praeteritum ἤχα, Atticè ἀγόνχα Aoristus 1. εἰάχα, unde κατέαχα, praet med. ἤχα, in- usitatum, unde εἰάχα Aor. 2. & κατέαχα.
Dico	ἄρῃω, futurum ἀρῃέσω, Aoristus 1. ἤρῃον, praet- eritum ἤρῃον ab ἤρῃω.
Cano	ἄδω, futurum ἀδω, Aoristus 1. ἤσα, ἄδω placeo, praet- eritum medium ἤδα & ἔαδα.
Capio	αἰρῶ, futurum αἰρήσω Aor. 2. εἴλον ab ἔλω inusit.
Eligo	αἰρέσμαι, futurum αἰρήσομαι, praet. ἤρημαι, Aor. 1. ἤ- ρα θένω, Aor. 2. med. εἰλόμην ab ἔλωμαι inusitatum.
Sentio	αἰδέομαι, fut. αἰδέσομαι, praet. ἤδηναι, Aoristus 2. med. ἤδον ab αἰδέομαι, αἰδέομαι, inusitato.
Arceo	ἀλέξω, fut. ἀλέξω ab ἀλέξω, ἀλέξω, inusitato.
Errō	ἀλάλημαι ab ἀλάω, ἀλημι, ἀλημαι, cum reduplica- tione ἀλάλημαι.
Tollo	αἶρω, futurum αἶρω, Aoristus 1. ἤρα, vel ἤρα, Aoristus 2. ἤσαν, praet. ἤρα.
Capior	ἀλάσσομαι, futurum ἀλώσομαι, Aoristus 2. ἤλων, ἤ- λων, ἤλων & ἔαλων, Atticè ἀλῶ, ἀλῶ, ἀλῶμαι, unde par. incipium. ὁ ἀλῶ, ὅς ἀλῶν.
Consumo	ἀνθίσκω, futurum ἀνθήσω, praeteritum ἀνθῶκα & ἀνθῶκα, & in passivo ἀνθίσκομαι.

F

Pecco

Infinitio Græcæ

- Pecco.** Ἀμάρταν, fut. ἀμάρτησω, præt. ἡμάρτηκα, Aorist. 2. ἡμάρτην ab ἀμάρτιω, inusitato.
- Induo.** Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφοίσω, præt. ἡμφίεσμαι.
- Renovo.** Ἀναίνομαι, præt. ἀνήνυμαι, Aorist. 1. ἀνήνυμι.
- Aperio.** Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, Aorist. 1. ἀνέφρα, præt. med. ἀνέφρα, pass. ἀνέφραμαι, Aorist. 1. ἀνέφραχθην.
- Lego.** Ἀναγιγνώσκω, Imperfecti ἀνιγινώσκον, fut. ἀναγνώσσομαι, præt. ἀνέγνωκα, Aorist. 1. ἀνέγνω ab ἀναγνώω, & ἀνάγνωμι inusitato.
- Odio sum.** Ἀπὸχθάνομαι, fut. ἀπὸχθήσομαι, præt. ἀπὸχθηκα, Aorist. 2. med. ἀπὸχθόμην ab ἀπὸχθίομαι, ὅμαι inusitato.
- Admonco.** Ἀναμνησκω, fut. ἀναμνήσω, Aor. 1. ἐμνήθην.
- Remuo.** Ἀπαιτιόμαι, Aor. 1. ἀπαιτιόμην.
- Perdo.** Ἀπολλύω, λαῶ, & ὑπολλύω, & ὑπολλύομαι, fut. ὑπολλῶ, ab ὑπόλλω, ὑπολλέω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè, ἀπώλεκα, & præt. med. Atticè ὑπόλωλα.
- Privo.** Ἀπυρρῶ, ὦ, Aorist. 1. ἀπύρρα.
- Placco.** Ἀρέσκομαι, fut. ἀρεσσομαι.
- Inhonoro.** Ἀτίζω, fut. ἀτίξω.
- Ægrè sero.** Ἀχθόμαι, futurum, ἀχθήσομαι & ἀχθείσομαι, Aor. 1. ἡχθέσθην.
- Augeo.** Αὐξάνω & αὐξω, fut. αὐξήσω, Aor. 1. ἤυξον.
- Tristor.** Ἀχθω, præt. ἤκαχθον.

B

- Mitto.** Βάλλω, futur βάλῶ, præt. βέβληκα, Aorist. ἔβαλον, & ἐβλώ, βλήσω.
- Vado.** Βαίνω, fut. βήσομαι, Aorist. 2. ἔβην, ἐβην inusit.
- Germino.** Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, Aorist. 2. ἐβλαστην.
- Vivo.** Βίβω, futur. βιώσω, Aorist. 2. ἐβίον, ἐβίως, ἐβίω, particip. ἐβίον.
- Edo.** Βιβρώσκω, Fut. βρώσω, Aorist. 1. ἔβρωσα.
- Volo.** Βύλομαι, fut. βυλήσομαι, præt. βέβυληκα, ἐβέβυλημ & ἐβυλήθην.
- Comedo.** Βρώσκω, fut. βρώσω.

Duco

Grammatices.

(rem.

Γ

- Duco uxo-Γαμίν, ὦ, fut. γαμήσω, Aor. 1. ἔγυνα.
 Gigno. Γείνομαι, fut. ur. γήσμαι, Aor. 1. med. ἔγενετό μιν.
 Lator. Γίνομαι, fut. γήσμαι, pr. med. γήσκει & γήσκει, γήσκει.
 Senesco. Γηράσκω, fut. γηράσκω & γηράσκω, γηράσκω.
 Fio, sum. Γίνομαι & γίνομαι, fut. γένήσομαι, przt. γένηται,
 Aor. 1. med. ἔγενετό μιν, Aor. 2. med. ἔγενετό μιν, &
 γένετο, inult. przt. med. γένηται & γένω, γένω.
 Cognosco. Γινώσκω, ἔγινωσκον, fut. γινώσσομαι, Aorist. 1. ἔγνων,
 przt. ἔγνων, Aor. 2. ἔγνω & γῶμι, unde
 & przt. med. γένηται, exauditus sum, pro γένηται.
 per Metaph. Eustath.
 Vigilo. Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, przt. med. ἔγρηγόρηται, plus-
 quam ἔγρηγόρηται.

Δ

- Scio. Δαίω, fut. δαίω & δαίω, przt. med. δίδωται, Aorist. 2.
 ἔδωκεν.
 Divido. Δαίω, fut. δαίω & δαίω, fut. δαίω, pr. δίδωμαι
 & δίδωμαι, Aor. 2. ἔδωκεν.
 Mordco. Δάκνω, ἔδακνον, fut. δάξω, Aor. 2. ἔδακον & δάκω.
 Oportet. Δεῖ, fut. δεῖται, Aorist. ἔδει, Imperfect. ἔδει, vel ἔ-
 δει, δειν.
 Timeo. Δεῖω, fut. δεῖω, przt. δεῖται vel δεῖται, Ion-
 nicē δεῖται, ἔδειται, Imperfect. δεῖται, ab inusitato
 δεῖται.
 Rogo. Δέχομαι, fut. δεῖσομαι, przt. δεῖται, Aor. 1. ἔ-
 δεῖται & δεῖται, δεῖται.
 Suscipio. Δέχομαι, fut. δεῖσομαι, przt. δεῖται, Aor. 1. med.
 ἔδεξετο μιν.
 Ligo. Δέω, δεῖται, δεῖται, Aor. 1. ἔδεξε, przt. pass. δεῖται
 & δεῖται, unde δεῖται.
 Docco. Διδάσκω, ἔδιδασκον, fut. διδάξω & διδάξω, Aor. 1.
 ἔδιδξα.
 Auspicio. Διδάσκω & διδάσκω, Aor. 1. διδάξα & διδάξα.
 Exiliatio. Δοκέω, ὦ, fut. δόξω & δόξω, Aor. 1. ἔδοξα przt. δό-
 κω & δόξω, δόξω.

F 2

Facio

Institutio Græcæ

Facio	Δράω, ὦ, futur. δράσω, præter. ἔδρανα, Aoristus 1. ἔδρανα.
Subeo	Δυνάω, & δύω, & δύμι, fut. δύσω, Aorist. 1. εἰ δύω, unde κατέδυν & ἀνέδυν.
Possum	Δυνάμει. δύνασθαι, & δύω, Imperfect. εἰ δύναμι, Attic. ἡ δύναμι, præter. pass. ἔδυνάμην. Aorist. 1. εἰ δύναθην, seu ἡ δύναθην, potui, volui, ἀδυναζέω, ἐδυνήθην, seu ἡδυνήθην, ἀδυναίω.
E	
Sino	Εάω, ὦ, fut. εἰάσω, Aorist. 1. εἰάπα.
Cucurri	Εδραυον ἀ βέχων, δραυοῦμαι, Aoristus 2. ἔδραυον, ἀδρεύω.
Edo	Εδω vel ἐδίω, præter. ἐδεδόκα.
Volo	Εθέλω, fut. ἐθέλω, ab ἐθέλω.
Solut ^o sum	Εἶδω, præter. med. εἶδω, pro εἶδα, per pleonasmum, a.
Excito	Εγείρω, fut. ἐγερῶ, Aorist. 1. ἤγειρα.
Infundo	Εσχέω, ὦ, fut. ἐσχύσω ab ἐσχείω, Aorist. 1. ἐπέχασθαι ἔσχεα Æolicè.
Pollicitor	Εγγύαω, ὦ, fut. ἐγγυήσω, Aoristus 1. ἠγγυήσα, præter. ἐγγυήκα.
Scio	Εἶδω, fut. εἶσω, εἰδύσω, præter. med. οἶδα, plusq. ἤδω, Aor. 2. εἰδόν, pro εἰδόν sine ε, præter. infinit. εἰδύνας, particip. εἰδώς pro εἰδέναι & εἰδώς.
Dixi	Εἶπα. Aorist. 1. & εἶπον, Aor. 2. ab infinitato εἶπον.
Abigo	Ελαύνω, fut. ἐλάτοι ab ἐλάω, præter. ἤλακα, Att. ἐλάκα, Aorist. 1. ἤλασα, perfect. pass. ἤλαμαι, Att. ἐλάμαι, Aor. 1. ἤλάθην, particip. ἐλαθεῖς.
Venio	Ερχομαι vel ἐλεύθω, infinit. fut. ἐλεύσομαι, præter. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, Aor. 2. ἤλυθον, ἤλθον, ἤλθην per Syncopen.
Operor	Εργάζομαι, perfectum passiv. ἐργασμαι, ἐργασθῆναι, Aorist. 1. ἐργάθην, futurum 1. medium ἐργάσομαι, Aorist. 1. ἐργασίμην.
Facio	Εργω, præter. med. ἐργα & ἐεργα, plusquam ἐώργασα.
Facio	Ερῶ, futurum ἐρῶ, vide ἐρῶ.
Dico	Ερῶ, absolutum futurum ἐρῶ & ἐρήσω, perfect. ἐρήκα, pass.

Grammatices.

pass. εἰρημαί, Aoristus 1 passivum ἐρρήδιω, Participium ῥηδείς, imperfectum activum εἰργν.	
Interrogo	Εἴρημαι, futurum ἐρήσομαι, Aoristus 1. εἰρήμην.
Sortitus sum.	Εἰμωρεθ, prateritum medium ἀμείρω, μερω, μέμορε, & εἰμωρεθ
Incendo	Εἰμπρημι, futurum ἐμπρήσω
Curo	Εἰμπάζω, futurum ἐμπάσω.
Vado	Εἶω & ἰω, fut. εἴσω, prxt. εἶκα, prxt. med. εἶα, plusq ἦεν.
Speravi	Εὐλαπᾶ ab εἰλαπῶ, prxt. med. ἔλαπᾶ & εἰλαπᾶ.
Perco	Εῤῥῶ, fut. ἐρρήσω.
Inveni	Εὐρίσκω, fut. εὐρήσω, prxt. εὕρηκα, Aorist. 2. ἤνυεν ab εὐρέω, εἶρω.
Habeo	Εἶχα, fut. εἴω & ἔω, prxt. εἶχα, Aorist. 1. εἶχον ἀ χέω, ὦ, inusit. Imperf. εἶχον.

Z

lungo	Ζέχνημι & ζεύχνημι, fut. ζεύξω ἀ ζεύχῃ, perf. εἰζέχα.
Vivo	Ζάω, ζῶ, fut. ζήτω, cert. sing. ζῶ pro ζᾶ.
Cingo	Ζώννυμι ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. εἰζωκα, perf. pass. εἰζώμαι & εἰζώσμαι.

II

Extor	Ἰστέμαι, futut ἡστομαι, perfect. ἡπιας, Aorist. 1. ἡδῖω, med. ἡπάμην.
Iterum	Ἡστῶ, ἡστῶ, prxt. plusquam, ab εἶω.
Instavit	Ἡκαχεῖ ab εἶχω.
Inclino	Ἡμῶω, fut. ἡμώσω.

Θ

Sepelio	Θάπτω, futur θάψω, perfect. τέταρα, Aorist. 1. εἰθαίλα, perf. pass. τέθαμμαι, Aorist. 2. ἐτάφην ἀ ταΐω, fut. 1. ταφθήσομαι.
Volo	Θείλω, fut. θελήσω ἀ θελίω, Aorist. 1. εἰθέλωσα, Ant. ἠθέλωσα.
Macior	Θνησκω, εἰθνησκω, fut. θνήσκει, perfect. τέθνηκα ἀ θνάω, θνώ, onicè τέθνηκα, Bacoticè τέθνηκα & τέθνηκα, ex quo τέθνηώς, τέθνηώς & τέθνηώς, poet. pro τέθνηκας, Inba. τέθνηται, Aor. 2. εἰθνησκον.

Institutio Græca

Pervenio. ἰκάνομαι, ἔμμαι, Fut. ἰξομαι, Aorist. 1. ἰκάνω ab ἰκαμαι, perf. ἰγμαι

Placo. ἱλάσκομαι, Fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι

Volo. ἰπῶμαι, Fut. ἰπῆσομαι, Praet. ἰπῆσμαι, Aor. 2. ἔπιπῶ ab ἰπῆμι, med. ἔπιπαιμι & ἔπιπουν, Infinit. ἰπῆσαι & ἰπῆναι, Particip. ἰπῶν

Eundem. ἰπῶν & Plena ἰπῆσθαι ab ἔμμαι, vado, Praet. ἔειπῶν, pass. ἔειπα, ἔειπα, ἔειπα, unde ἔειπῶν, & ablato ἰπῆσθαι

K

Sedeo. καθίζω, καθίζομαι, Fut. 2. καθιδήσμαι

Sedeo. καθῆμαι, Fut. καθήσομαι

Demitto. καθίστημι, Aor. 1. καθίστηκα

Purgo. καθάρω, Aorist. 1. ἀκαθάρτηκα

Voco. καλέω, Fut. καλέσω & καλήσω, perf. χέκληκα, Sync. προχέκληκα

Laboro. κάμω & κάμω, Fut. κάμῶμαι, Aor. 2. ἔκαμον, perf. χέκμηκα

Tondeo. κείρω, Fut. κείρω, Aorist. 1. ἔκτερε, perf. χέκαρκα.

Misceo. κερσάννυμι & κερσάννυμι, Fut. κερσάσω, & Syncop. κερσάσω, perf. χέκρηκα, Infinit. κερσάσαι per Sync.

Clango. κλάζω, Fut. κλάξω ἢ κλάγγω, Aorist. 1. ἔκλαξα, perf. χέκλαξα, Aorist. 2. ἔκλαγον, Praet. med. κέκλαγα ἢ κέκλαγον

Fleo. κλαίω vel κλάω, Futur. κλάω, ἢ κλάω, & κλάω, ἢ κλάω in pulsatō, Aorist. 1. ἔκλαυα, perf. χέκλαυα

Audio. κλύω ἢ κλύω, Futur. κλύω, perfect. χέκλυα, Imperfect. & Aorist. 2. ἔκλυα, Imperf. κλύει, Particip. κλύων, κλύοντι

Saturo. κορεννύω & κορέννυμι, Fut. κορέσω & κορήσω, Aor. 1. ἐκόρησα, perf. χέκορηκα ἢ κορέω, perf. med. χέκορηκα

Clamo. κέκω, Fut. κέξω, perf. χέκω, Aorist. 1. ἔκω, Attic. ἐχέκω, Futur. 2. κέξω, Aor. 2. ἔκω, perf. med. χέκω

Suspendi

Grammatices.

Suspendo. Κρεμάζω, Fut. κρεμάσω ἢ κρεμάω, perf. κακρήματα
pass. κακρήμασμαι.

Pendo. Κρέμαμαι, Fut. κρέμασμαι.

Dormio. Καταδιδάσκω, Fut. καταδιδάσκω, Aor. 2. κατέ-
διδασκον ἢ κατεδίδασκον.

Abfcondo. Κρύπτω, Fut. κρύψω, perfect. κέκρυφα, Aorist 2. ἔκρυ-
ψον, pass. ὀκρύψω.

Sum. Κύρω, Futur. κύρω, Aorist. 1. ἔκυρσα, Particip. κύρ-
σας, Aolica sunt, est quoque κυρέω, Fut. κυρήσω,
Aor. 2. ὤκυρσας, Infinit. κυρήσαι.

Λ

Sortior. Λαγχάνω, Fut. λαχράσμαι ἢ λαχρῶ, ὦ, perf. med.
λάλοισα, præt. scil. λάλασας, Attic. ἔλαλας, Aor. 2.
ἔλαχον ἢ λήχων, Fut. λήξω.

Capio. Λαμβάνω, Fut. λήψομαι ἢ λήσω, unde Aorist. 2. ἔλα-
βον, perf. λάλησα, Att. ἔλαβα.

Latco. Λανθάνω, Futur. λήσμαι ἢ λήσω, perfect. μέδ. λάλη-
σα, Aor. 2. ἔλαβον, perfect. λάλησμαι, Aor. 1, med.
ἔλαθ' ὁ μὲν.

Linquo. Λείπω, Fut. λείψω, Aor. 2. ἔλειπον.

Μ

Infanio. Μαίνομαι, Fut. μανῶμαι, præt. med. μέμνησα, Aor. 2.
ἔμανέν.

Disco. Μανθάνω, Fut. μαθήσμαι ἢ μαθίω, perf. μαμάθησα,
Aor. 2. ἔμαθον ἢ μύθω.

Pugno. Μάχομαι, F. μαχῶμαι, & μαχίσσμαι & μαχίσσμαι, ἢ
μαχίσσμαι inusitato, Aor. med. ἔμαχιστήμην.

Curo. Μίλω, fut. μελίω ἢ μίλω, Aorist. 2. ἔμιλον, perf.
med. μέμηλα, poetikum.

Recorder. Μιμνήσκω, fut. μνήσμαι, præt. μέμνηται ἢ μνήω,
plusquam, ἔμνησμήμην, Aor. 1. ἔμνήθην.

Maneo. Μένω, fut. μνήω, Aorist. 1. ἔμνησα, perf. μέμνηται ἢ
μνήω, inusitato.

Misceo. Μίγνυμι & μίγνυμι, futur. μίξω, Aorist. 2. ἔμίγην ἢ
μίγω, inusitato.

Abstergo. Μοργύω, fut. μούρξω.

Grammatices.

Synce. πίνω, un. ē pass. prxt. πίνεσθαι à πίνω, inusitate.

Coquo. Πίνω, fut. πίνω, à verbo poetico πίνω.

Figo. Πίνω & πίνω, fut. πίνω, Aor. pass. ἐπίνω à πίνω.

Bibo. Πίνω, ē pass. fut. πίνω, prxt. πίνεσθαι. passivum πίνω à πίνω. πίνω inusitato. Aor. 2. ἐπίνω.

Incendo. Πίνω, fut. πίνω.

Cado. Πίνω, fut. πίνω, prxt. πίνεσθαι ab antiquo πίνω, Aor. 2. ἐπίνω.

Fingo. Πίνω, fut. πίνω, prxt. πίνεσθαι.

Percutio. Πίνω, Aor. 2. ἐπίνω, cum ad corpus, ἐπίνω, cum ad animum refertur.

Vendo. Πίνω, fut. πίνω prxt. πίνεσθαι, nam πίνω, ξω, facio.

Projicio. Πίνω, Aor. 1. med. πίνω.

Volo. Πίνω, Aor. 1. med. πίνω.

Interrogo. Πίνω, fut. πίνω, prxt. πίνεσθαι, Aor. 2. med. πίνω.

P

laceo. Πίνω vel ἐπίνω, fut. πίνω, & Metathesi ἐπίνω, Aorist. 1. ἐπίνω.

Fluo. Πίνω, fut. πίνω & πίνω, prxt. πίνεσθαι, Aorist. 2. ἐπίνω à πίνω.

Rumpo. Πίνω & πίνω, fut. πίνω, prxt. med. πίνεσθαι, Aor. 1. ἐπίνω.

Roboro. Πίνω, fut. πίνω.

Valco. Πίνω, fut. πίνω, prxt. πίνεσθαι, Imperat. πίνεσθαι.

Σ

Extinguo. Σπίνω & σπίνω, fut. 1. σπίνω & σπίνω, Aor. 2. ἐσπίνω à σπίνω inusitato.

Concitor. Σπίνω, Aorist. 1. ἐσπίνω, prxt. σπίνεσθαι, Aor. 1. pass. ἐσπίνω.

Putresco. Σπίνω, fut. σπίνω, Aor. 1. ἐσπίνω.

Vello. Σπίνω, fut. σπίνω, prxt. σπίνεσθαι.

Bibo

Institutio Græcæ

Libo.	Σπίνω, Fut. σπείσω & σπειώ inusitato, Aorist. 1. ἔσπειρα σπειρα.
Stillo	Στάζω & σταλάζω, Fut. στάξω & σταλάξω
Gemo	Σπένω & σπνάζω, Fut. σπνάζω
Pungo	Σπίζω, Fut. σιξω
Privo	Σπείσχω, Fut. σπρήσω, Præter. ἐσπρήκα.
Sterno	Σπράννυω & σπρέννυμι, Fut. σπρέσω, Aor. 1. ἐσπρέσα & σπρέω
Sterno	Σφέννυω & σφόννυμι, Fut. σφύσω, Aorist. 1. ἔσφωμι.
Cohibeo.	Σχέω, Fut. χήσω, Aorist. 2. ἐχεν, unde Imper. χέε, χέτω & χήμι

T

Extendo	Τανύω, Fut. τάσω, Præter. τίταξα.
Seco	Τέμνω, Fut. τεμῶ & τεμήξω, Aorist. 2. ἀτέμνω
Fabrico	Τείνω, Aor. 1. ἔτευχον
Liquefacio.	Τήκω, Fut. τέξω, Præter. τίπηκα.
Pario	Τίκτω, Fut. τίξω, Aor. 1. ἔτικα, Præter. med. τίτοκα.
Solve	Τίω vel τίω, Fut. τίω
Vulnere.	Τίτρωσχω, ἐπιβρωσχω, Fut. τρώσω, Aor. 1. ἔβρωσα, Præter. τίβρωκα & τρώω, ὦ.
Perforo	Τίτρωω, Fut. τρήσω & τρέω.
Tolero	Τλάω, Fut. τλήσω, Aor. 2. ἐτλήω & τλήμι.
Nutrio	Τρέφω, Fut. τρέψω, Aorist. 1. ἔθρεψα, Præter. med. τίθρε- σα, pass. τίτρεσμαι, Aor. 2. ἐτέθρεψα.
Curro	Τρέχω, Fut. τρέξω, Præter. ἑδράμην & δρεμάω, Aor. 2. ἐδρεάμην ab antiquo δρέω.
Timeo	Τρέω, Fut. τρέσω.
Comedo	Τρώω, Fut. φάγμαι, Aorist. 1. ἔφαγον & φήω.
Sum, Sor-	Τυγχάνω, ἐπιγύχασον, Futur. τείξομαι & τέλω, Præter.
tior, Nan-	τιπύχη & πυχέω, Aorist. 2. ἔπυχον.
ciscor	T
Pluit	Τει, Fut. ὕσσι, Aorist. 1. ὕσσω.
Sustineo	Τίχω, Futur. ὑπέξω, Præter. ὑπέχηκα, Aor. 2. ὑπέχων.
Promitto.	Τυγχάνω, Fut. ὑπογύσσομαι, Præter. ὑπέγχεμαι, Aor. 2. ὑπέγχεμην.
Dormito,	Τυγνύω, Futur. ὑπνώσω.

Dico:

Grammatices.

Dico	Φάσκω, Imperf. ἐφασκον, exieris caret
Fero	Φέρω, Futur. ὄσω ab ὄω, Præter. ἐφάραχα, Aorist. 1. ἔφερα, Aoristus 2. ἔφερα, Aoristus 3. ἔφερα
Fugio	Φέγω, Fut. φέξω & ἔμαι, præter. med. πέφυγα, Aor. 1. ἔφυγον
Aio	Φημί, Futur. φήσω, Aorist. 1. ἔφησα, Aorist. 2. ἔφησα, Infinit. φησαί
Prævenio	Φθάνω, ἐφθάνω, Futur. φθάσω ἀφθάω, præter. ἐφθασα, Aorist. 1. ἔφθασα, & Aorist. 2. ἔφθασα ἀφθάρημι, particip. φθάν
Tabesco	Φθίνω, Fut. φθίσω, ἀφθίω
Corrupto	Φθίρω, Fut. φθιρῶ, præter. med. ἐφθόρα
Cresco	Φοινίω & φοινίζω, Futur. φοινίξω
Horreo	Φείθω, Fut. φείξω, præter. πέφειγα
Produco	Φύω, Fut. φύσω, præter. πέφυγα, Aorist. 1. ἔφυα ἀφύμι

X

Gaudeo	Χαίρω, Fut. χαρήσσομαι, Aor. 2. ἀχάρην.
Servio	Χαλεπώνω, Fut. χαλεπυνῶ, Aorist. 1. ἐχαλέπυνα.
Dehisco	Χάσκω, Fut. χαίσομαι, præter. med. κέχλωα, Aor. 2. ἔχλωα ἀχάινω.
Fundo	Χέω, Fut. χέσω ἀχέω, Aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.
Colore	Χρῶννύω & χρῶννυμι, Futur. χρῶσω, præter. pass. κέχρωμαι.
Fando	Χωρῶ & χέω, Fut. χέσω.
Obruo ag-	Χωρῶννύω & χῶννυμι, Fut. χῶσω ἀχῶννυμι inusitato.
gere.	

Ω

Pello.	Ωθῶ & ὠθέω, Fut. ὠσῶ & ὠθήσω, Aor. 1. ἔωσα, præter. ὠσάμην.
Emo	Ὠθέομαι, Futur. ὠθήσομαι, præter. ὠθηάμην & ὠνήσομαι, Atticæ, unde ὠνήσομαι.
Concitavi.	Ὠρῶ ab ὠρέω, Fut. ὠρέσω, Aoristus 1. ὠρῶσα, & per Sync. ὠρῶσαι vel ὠρέω, ὠρέσω, ὠρῶσα, ὠρῶσαι.

ADVER.

Institutio Græcæ ADVERBIUM.

Adverbium est aut primum, ut νῦν nunc τὸτε tunc: aut derivativum in τι, ut ἡλλανιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ La inè : item in δυν, ut κύνεσσιν caninè : in λω, ut κρυβέσσιν latentiò : in ει, ut προσωδῶν omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adj. citi ducit ut adverbium in ας, ut ὅσιν ἀληθῶν, ἀληθῶς, vere; ὅσιν ὀφείων, ὀφείως acutè.

Potior δὲ, σι, ζε, adj. citione syllabica, notæ sunt ad locum; διν, δι, de loco; δι, σι, γῆ, γῆ, in loco: ut ἀπ' οὐρανόθεν, ad cælum; ἐκ οὐρανόθεν, de cælo; πανταχῇ, πανταχῶς, ubique, ubivis; αἰε, βει, ἀγα, βει, δε, ζα, βα, λα, λι, alijs præfixæ dicitur multis, earum adaugent significata, ut δῆλα, manifestus, αἰεὶ δῆλα, vel βειδῆλα, valdè manifestus: γη & νε in compositione privam, & facilitatem, δυσ difficultatem seu malignitatem indicat.

Ἀλφα in compositis privat, conjungit & auget, ut χαεῖς græcis, ἀχαεῖς ingratus; πάντες omnes; ἀπάντες omnes simul; αἵ γυῖνα, lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpè adverbiascunt.

CONIUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ: καί, & ; τε, que; ἢ δὲ, poëticè atque; καὶ μὲν τοι, atque; καὶ μὲν καί, quine tum; καὶ τοι καί, atque adeò; καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, ἢ μὲν ἢ δὲ, poëticè tum tum,

Connexivæ seu conditionales: εἰ cum compositis εἰ μὲν, αὖ, λω, κα, σι; ὅτε, εἰ δὲ, εἰ δὲ ὅτε siquidem; ἐπεὶ ὅτε, ἐπειδὴ, ἐπειδὴ ὅτε, ἐπειδὴ, ἐπειδὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτε μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γὰρ, si saltem; εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ: μὲν, quidem; δὲ, utriò; γὰρ, αὖ, ἀλλὰ, sed, verum; μὲν τοι, sane sed; μὲν τοί τε, μὲν τοί γε, nimirum, tamen; δὲ γε, δὲ τε, δὲ τε, autem; δὲ, δὲ, postò, autem.

Adverlativæ: καὶ ὅτε, εἰ καὶ, καὶ, καὶ, εἰ.

Redditivæ: ὅμως, δὲ τε, γὰρ τε, ὅμως, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ ὅτε, ac enim, sed tamen, atqui, ac verò; καὶ τοι, καὶ τοί γε, atque, sed, quanquam.

Disjunctivæ:

Grammatices.

Disjunctivæ : ἢ, ἢ τε, ἢ καί, vel, aut, sive.

Causales : ἔν cum præpositione, ἐν, ὅ, ἢ, ὧ, ὡς, τῶ.
ἔν αὖ, ἔν πάλιν, ἔν δὲ πάλιν. nam, enim, etenim ; ἢ ἔν ἀλλ-
λᾷ, enim vero ; ὅτε, διό, διότι, καὶ ὅτι, ὥστε. ποτέ-
νε, quid, quod ; ἔπεια, postquam ; ἵνα, ὡς, ὅπως,
ἕως, ποθένε, ὡς. ut.

Rationales seu coll: *ἔν, ἄρ, πὶ δὴ, τοῦ ἐπὶ, τοῦ ἐν, ἔκ, ἐν, τοῖς, καὶ δὴ, τὸν καὶ ποιεῖν*; quare, idē, igitur, idcirco, et c.

Dubitativa : ut *et ex*, num *μῆν*, nunquid *μῆν*

Potentialis : u $\frac{dx}{dt}$, x₁, vel ; x₁₇, uique.

Expletivæ quæ nihil significant, sed carmen ex-
plent, ῥᾶ, αἶψ, νῦ, καὶ, αὐτ, ἐπὶ, μὲ, δὴ, τα, γε, εἰς,
πρὸ, ἄρ, καὶ, &c.

TRÆPOSITIO.

Propositiones sunt octodecim:

Monosyl-
lab x sex :

cor, & Poëticè cōi, in.
eis, & Atticè e's, ad, in.
ἐν, } ex { ante consonantem.
ἐν, } ex { ante vocalem.
Cum, cum.
coram, ante.
coram, ad, à, coram.
per, per.
secundum, contra.
propter, per.
cum post.
apud, à, apud, contra.
pro, pro.
in, super, propter, ad.
de, circa.
de, circum.
sub, à vel sub.
sub, sub.
super, pro, supra.

Diffyllabz
duodecim:

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohaeret cum Nominativo, numero & personâ : ut Πολλοὶ τὸν ἕμμερος ἀνὴρ καθ'αργίον ἔστι, Sæpè etiam stultus opportuna loquitur.

Exceptio.

Neutra plurali gauden: Verbo singulari, aliquando etiam masculina & feminina: πᾶς ἀργυρεὺς ἐπαύσεται τὰ πᾶτα, pascuntur obediunt omnia.

Ἀμφοῖ & δύο quamvis dualia, sæpè junguntur plurali. Aristoph. ἔξ ἀμφοῖν ψᾶ δὲν, ex utrisq; falsis. Isoc. δύο τοῖς χρόνους τὰ λεγέιν, duo loquendâ tempora constituit.

Regula.

Genitivus per Ἀντίρ' ὅτι ponit ut loco Nominativi Atticè : ut εἰς μοὶ τότε ἦμοιτο, pro τῷτο, utinam illud fiat.

Convenientia Substantivi &

Adiectivi.

Adiectivum cum Substantivo casu, genere & numero consentit : ut Χρῆστος ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν. Ὁν bonus est communis bonum.

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit : ut κόρη & γυνή, ornata mulier. Ἰππῶτα Νέστωρ, eques Nestor.

Observatio.

Adiectiva composita & derivata in & desinentia, sæpè communiter accipiuntur : ut πτωχία ἀδικίας ἀχάλαθ. Pauper iniquitatis comes est.

Adiectiva sæpè permutant lumen Substantivum in genitivum : ut pro παῖδοι ἀνδραποῖ, παῖδοι τῶν ἀνδράπων, impij homines.

Sæpè

Grammatices.

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adiectivis : ut
μαγική τέχνη, *ars magica*, τὴν ἑλλάδα γυναικὶ ἐξέμα-
θη, *Grecam linguam didici*.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere,
numero & persona: ut χαίρων διδοὺς τὴν τιμὴν, ἢ καὶ τιμὰν
τι, *gratias ago pro honore, quo me honoratis*, *Helicar*.

Articulus Relativum & Antecedens eodem casu po-
nuntur : ut χροῖμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, *utor libris quos*
habeo.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus
proprijs : Νηλεὺς ὁ Κρόνου, *subaudi υἱός, eius ἄδου, ad im-*
post, subaudi δίκου, & per defectum vocis ἔνεργ, ut
μακάριος τὸ πνεῦμα, *beatus propter fidem*.

Genitivus per se positus est abominantis : ut τὸ
ἀναιδέας, *O impudentiam !*

Adiectiva.

Adiectiva neutralia non raro sunt Adverbia : ut
ἔρως, *celeriter* ; χαλὰ, *pulchrè* ; τὸ ἀρχαῖον, *primum* ; τὰ ἀρ-
χαῖα, *olim* ; μέτρια, *mediocriter* ; ἀλυπία, *lætissimè*.

Genitivum post Adiectiva.

Adiectiva quæ desiderium, noticiam, ignorantiam,
copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damna-
tionem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt : ut Ἀ-
σπας τὸ δόξης, *Gloria perditæ cupidus*, ἀπὸ τοῦ ἀρ-
χίου, *rerum imperitus*.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & nume-
rica, item comparativa & Superlativa genitivo gau-
dent : ut ἕκαστος τὸ ζώον, *Numquodque animalium*.

Comparativa cum exponuntur per quàm, geni-
vum

Insistentia Græcæ

cum adificiunt : ut τὸ πολὺ προσκοτύνει, ὃ δὲ γὰρ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλοις : Nihil vanius curiositate.

Nomina etiam quæ superlativorum naturam indu-
unt, gaudent genitivo . ut ἐξοχέον, πᾶσι τῶν, πρᾶ-
ξιν ὅλων : δία θεῶν, Diva deorum.

Adiectiva.

Adiectiva quibus commodum, incommodum, simi-
litudinis, dissimilitudo, contrarietas, &c. significatur, in
dativum transeunt : ut φίλῳ σοὶ, amicis tibi : ἐναν-
τίῳ νόμῳ, adversus legem.

Huc referuntur adiectiva ex ὡ & ὅμῳ compo-
sitæ : ut ὡς ποῦ & ὅμοιως &c.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam ge-
nitivo gaudent . ut ὁμοίῳ ἐνδραπέδῳ.

Accusativum post Adiectiva.

Adiectiva si subintelligitur χθὶς, accusativum re-
gunt : ut πατρίδα πατρὸς, Patriam patris . Theop.
ὅστις ἀνθρώπων αὐτὸς ἄπειρα σοφός, Nemo hominum
in omnibus sapiens est.

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi po-
nitur : πατρὸς μὲν πρὸ πατρὸς ἡμεῶν.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adhe-
bitorum : ut τῶν τῶν τοῦ, τῶν τῶν αἰῶν, proinde : τῶν τῶν
πᾶσι τοῦ, itaque.

Nominativum post Verbum.

Verba substantiva τοῦ ἑαυτοῦ, ὡς ἀνθρώπου, γυναι-
κός, & ἑλλασποῖς ἡ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, τῶν ἀνθρώπων, &c.
Item verba vocandi passiva, & verba gestus, utrinque
nominativum exprimitur : καὶ ὁ ἀνθρώπος ἀπελάλυσεν
ὁ αὐτὸς &c. multorum malorum periculum sunt divitiæ.

Observati

Grammatices.

Observatio.

Verbo *τυγχάνω* eleganter postponitur participium
cum alio nominativo, ut *Σωκράτης τυγχάνει ὢν
σοφός*. Socrates est sapiens: Sin participium sequatur, o-
mittitur ὢν, ut *Σωκράτης τυγχάνει σοφῆτατος*, Socrates
ambulat.

Observatio.

Mutatur nominativus aliquando in genit. ut *Κεῖ-
ς ἐστὶν Ἰησοῦς*, i. *ἐστὶν*, *Christus est Dominus*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, definendi, appetendi, amandi,
recordandi, participandi, admirandi, accusandi, par-
tendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperan-
di, fruendi, egendi, consequendi, implendi, disse-
rendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent, ut
τὸ ζῆλον ἀπὸ λύπης ἀρχομένη, A dolore vitam au-
gumentur.

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad
visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus ac-
cusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolute sum-
ptus, ut *ἐμὸν διδασκάνη*, & Atticè accusativus.

Dativus post verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi,
precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehen-
dendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum
exigunt, ut *ἵππων τοῖς παλαιῶς*, veteres sequor.

Quodvis etiam verbum admittit dativum signifi-
cantem causam, aut instrumentum, aut modum actio-
nis, ut *Ἀργυραίαι λόξασι μάχεσθαι, καὶ πάντα κερταίως*:
Argenteis pugna telis, ac omnia vinctis.

Accusativus post verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum signi-
ficationem habentia, ut *καταδίδοιμι, καὶ κέρταται
ἐν δειπνῇ*,

Institutio Græca

νεκρῶν τὸ ὄν. Mortuum curare, & senem erudire, idem est.

Hæc variam habent constructionem, ut ὁπλίστη μοι καὶ με τὸ δα, hoc mihi deest. ἀρχεῖ τε τὴ πόλις, καὶ τῇ πόλει, preest civitati. λοιδορῶ σε, καὶ σε, convicior tibi. ἐπερχώ τῷ Θιδῷ, καὶ τὸν Θιδόν, adeo Deum cum multis alijs hujusmodi

Verborum Passivorum constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, & ἐκ, ut ὁ πῦρ ὑπὸ οἴνῳ διαφθείρεται, men-
a vino corrumpitur. Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur, ut πνέσθεται μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πνέσθεται τὴν καρδίαν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρὸς ἔπεσεν τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρὸς ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς; sicut imperium non committimus.

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passiva habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπὸ σου liberor à te, sic τολῶ censeor, ἀναλαμβάνω taceor, ἀναγκάζω refellor, ῥίπτω iactor, συνάπτω coniungo, ἀσπῶ exerceor, κρύπτω occulor.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

Genitivum, δει, δειται, δεσπιδει, opus est.
Genitivum & dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, δεσπιδει, διατίθει, μέτεσι, ἐν δειχται, fieri potest.
Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔχει, δεσπιδει, γινεται, ἀφίπτε.
Accusativum cum Infinitivo, χεῖ, ἀφίπτε, δει, operes.

Genui

Grammatices.

Gerundia & Supina.

Pro Gerundijs & Supinis usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo, ut λέγειν ἀγαθόν, dicendi peritus: καὶ εἰς τὴν συνθετὴν, opportunitas auxiliandi ἐκ τῆς συνηθέως, in studendo: καὶ εἰς τὸ δεικνύμεν, ad laudandum, vel καὶ καὶ πρὸς τὴν αἰχρὴν, scilicet in bonestum.

Cum significetur necessitas utuntur Græci adverbij positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum: ut τῷ μοι, laudandum est mihi. Sæpe regunt casus suorum verborum, ut μνημονεύειν τοῦ Θεοῦ, de Deo cogitandum.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum, ut ὁ ἀμνηστὴς τῆς πειθείας, contempnens disciplinam.

Participia ponuntur loco Nominum, ut τὸ ξὺν τῷ Θεῷ pro ἐν Θεῷ, arcum peritus.

Nonnunquam Participia vice Verbi infiniti ponuntur, plerumque vel ὁ in verbis perseverandi & desistendi, ut ἀγαπῶν με διατέλει, perseverans me amare: ἢ παύσας χάριν, non cessans scribere μέμνημαι ἰδόν, meminisse vidisse.

De Articulo Prepositivo.

Articulo prepositivo utimur in

Exponendo: ut ὁ κύριος Ἰησοῦς, Dominus ille Iesus.

Demonstrando: ut ὁ ποιητής, id est, summus Poeta, pro Homero.

Distinguendo: ut ὁ οὐρανός, ἢ ὁ γῆς, caelis ille caelestis, non terrestri Diogenes.

Articulus si præponitur infinitivo, pro Nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, sapientia, τὴν φρονεῖν, sapientia, τῷ φρονεῖν, in sapientia.

Item adverbium cum articulo fit Adjectivum: ut τὸ ἔξω, externa, οἱ πύλας, vicini, τῇ πλησίον, vicino.

Institutio Græcæ

Articulus cum *θεῖ*, *ἀμεί*, *χρῖ*, *σοῖ*, & similibus, vel cum nomine proprio. idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum, ut *οἱ θεῖ ἱερεῖς*, sacerdotes; *ἀμεί Πλάτωνα*, Plato vel Platonici; *οἱ μεί Ἀχιλλέως*, socij Achillis; *οἱ καὶ ἀγορεύ*, causidici.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut *τὸ ῥᾶ σὺν ἀπαίτων* pro *ὁ ῥᾶ σὺν*, quod factu facillimum.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut *τὰ μηδῆς*, facultates matris; *τὰ Πλάτωνος*, opera Platonis.

Articulus cum Conjunctionibus *καὶ* & *καί* habet locum in divisionibus, ut *οἱ καὶ καλοὶ*, *οἱ καί κακοὶ*; *βίβησι*, illi mali.

Item adverbialiter, ut *τῷ καὶ*, *τῷ καί*, partim.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus *τιχικῶς*, id est, pro seipsis acceptis, ut *τὸ ἀνδρῶν*, id est, hæc dicitio ἀνδρῶν; *τὸ γυναικῶν*, hæc vox γυναικῶν.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo, ut *νυκτὶ* & *ἡμέρᾳ*, nocte dieque, *εἰκοσὶν ὅλῳ ἔτισιν*; ὅλῳ ἡμέρᾳ.

De loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione, ut *ἐν Ἀθῶναις*, *ἐν Βραχῶναις*.

Aliquando usurpant Adverbia	{	in <i>ἐν</i> & <i>ἐν</i> pro in loco, ut <i>ἐν Ἀθῶναις</i> , in Athēnīs; <i>ἐν Ἀθῶναις</i> , Athenīs.
		in <i>καὶ</i> & <i>καί</i> , ut <i>καὶ τα καὶ</i> , ubique; <i>καὶ τα καὶ</i> , ubique.
		in <i>ἐν</i> , <i>ἐν</i> , & <i>ἐν</i> , pro ad locum, ut <i>ἐν Ἀθῶναις</i> , ad Athēnās; <i>ἐν Ἀθῶναις</i> , in Athēnās; <i>ἐν Ἀθῶναις</i> , Athenās.
		in <i>ἐν</i> pro de loco, ut <i>ἐν Ἀθῶναις</i> , de Athēnīs.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numeri, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum possi se recipiunt.

Αμα & *ὅμα* gaudent dativo.

Μα & *νῆ* jurandi accusativo gaudent: ut *μα' δ' ἱα*, non per Iovem; *νῆ δ' ἱα*, ita est per Iovem.

Ω gaudet nominativo, genitivo, accusativo, & vocativo; & est admirantis vel dolentis.

Ω circumflexum cum vocativo constituitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ὡς *τῷ χε*, pro ὡς *τῷ χε*, *Ο fortunam*.

Regula.

Dux negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Ουτω ante consonantes, ὅπως & ὅπως ante vocales locum habet.

Optandi particula, *αἴδει*, *εἴδει*, & ὥς præponuntur præter. Imperfecti. ὥρειλον seu ὄρειλον, & Aor. 2. ὥρην sive ὄρην sequente infinitivo, ut ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὥς ὥρην αὐτόν ὁλέσθαι. *Venisti ex pugna, utinam ibi perisset.*

Εως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam imperativo.

Οπως subjunctivo, ὅπως optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva scæminina, adverbiorum naturam induunt, ut *ἰδία*, private; *δημοσία*, publice; sic & ἀρχὴ & τέλος ἀρχὴ, in principio, vel prorsus.

CONIUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, *ἰὰν*, *ἐπειδὴ*, *ἵνα*, ὅπως, ὥπως, ὅπως, ὅπως, καὶ & ἀπὸ pro licet, ὅπως pro πῶς indicativo.

Institutio Græca

Om quodd gaudet indicativo, & aliquando optativo & subjunctivo, sic δίδωμι, καὶ δώω.

Ἐπει & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, ob quod, propter quod, indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥστε subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjunctivo annectitur.

As potest præponi & postponi, cum accipitur

ὁμωπικῶς, omi ibus modis inservit nisi imperativo. Indefini- è, subjunctivo construitur, aliquando optativo. Sæpius in è redundat, aliquando deest.

As præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt } Sex monosyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

} Duodecim dissyllabæ

Es soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, in domo. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν αὐτῷ, subaudi οἴκῳ, in domo Platania.

Composita in significat, ut ἐν ἐλάτῳ, in juncio.

Εἰς & εἰς Atticè Accusativo in, ut εἰς ὕδωρ χυθῶ, in aquam cribo.

Composita in cum accusativi significationem habet, ut εἰς ἐλάτῳ, in juncio.

Εξ sequente vocali, sed è sequente consonante, genitivo gaudet, ἐξ ἀνθρώπων πραγμάτων, ex otio negotium.

Composita auget, ἐκ πίνα, ex bibo, & idem significat quod ἐξ extra, ut ἐκ ἐλάτῳ, ex juncio.

Συν & συν Atticè semper cum dativo, συν θεῷ, cum Deo.

Composita conjungit, ut συν ἐλάτῳ, conjungio.

Grammatices.

Προς cum genitivo à, ut *προς Θεῶν*, officium, & *προς φιλοσόφου*, non est *Philosophi*, coram, *προς ὁποῦνα*: jurandi quæque est nota, ut *προς χαρίτων*, per gratias.

Cum accusativo ad, ut *προς γυμνάσιον*, ad scholam, & adversum, ut *προς Ρωμαίους*, contra Romanos.

Composita significat ad, *προκαλεῖται* advoco.

Προς ante, soli genitivo, ut *προς θυρῶν*, praeforis.

Composita praefigat, *προβίβω*, praepono.

Praepositiones dissyllaba.

Παρά cum genitivo à, ut *παρά κυρίου*, à Domino: Excellentiam, *παρά πάντων τῶν χαίρει*, omnes excellat: Contrarium, *παρά λόγου* contra rationem.

Dativo juncta, prope, vel iuxta, *παρά τοῦ κυρίου ἡλεος*.

Cum accusativo motum ad rem, ut *παρά ταῖς*: immoratione in aliqua re, *παρά τῇ μαθηματικῇ*, in studiis mathematicis. Item praeter, *παρά τῷ πόνῳ*, praeter decorum.

Composita minuit, *παράτρεμος* rhytmus, male moneta, id est, adulterinus orator. Significat & comparationem, *παραλλήλως*, confervo. Contrarium quoque *παρενόμος*, iniquus. Et prope, *παράπλευρος*, proxime sequor.

Ανά per, cum solo accusativo, ut *ανά στρατὸν*, per exercitum. Sed poëticè cum dativo.

Composita re significat, ut *ἀναβέβω*, recuro.

Διὰ cum genitivo per, ut *διὰ βίης* per vitam: cum, ut *διὰ μαχαίρῶν*, cum gladijs. Potentiam, ut *δι' ἰσχυρῶν*, suis viribus.

Accusativo juncta, propter, ut *διὰ φόβου*, propter timorem.

Composita diu significat, ut *διαίρειν*, dividere.

Κατὰ cum genitivo, contra, ut *κατὰ χριστιανῶν*, contra Christianos: de, ut *κατὰ πονηρίων*, de studiis: per, in jurando, ut *κατὰ Θεῶν*, per Deos: praefigat, ut *κατὰ χειρὸς*, praefigat manibus: supra, ut *κατὰ πτερυγίων*, supra petas.

Accusativo secundum, ut *κατὰ τὸ πιν*, ad exemplar: pro, ut *κατὰ δυνάμειν*, pro viribus.

Institutio Græca.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, descendendo.

Μετὰ cum genitivo, cum, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum dativo poëticè inter μετὰ τοῖσι, inter primos.

Accusativo pass, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, post bellum auxilium:

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, transiero.

Ἀντὶ cum genitivo, pro, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακῶν, mala pro bonis reddere.

Composita *contra* significat, ut ἀντιφέρω, convectio.

Πρὸς cum genitivo de, ut πρὸς ψυχῆς, de animarum, πρὸς ἀπάντων, pro omnibus.

Accusativo circa, πρὸς τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia.

Dativo ex, ὅν πρὸς καὶ φίλῳ, quem ex animo amo, Homer.

Composita *circum* significat ut περιπατέω, circumambulatio. Item excellentiam, ut περιεργός, admodum venustus: περιγίνομαι, praeflo.

Ἐπὶ cum genitivo in vel circa, ut ἐπὶ τῷ λόγῳ, in lingua: super, ut ἐπὶ ἵππῳ, super equo.

Cum dativo propter, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: in, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in regis potestate super, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum pass, ut ἐπὶ τέτοις, posthac.

Accusativo ad, ut ἐπὶ τοῦ διδασκάλου, ad præceptoris propterea, ἐπὶ τούτοις: contra, ἐπὶ ἐμὲ, adversus me.

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item serò, ut ἐπιμυδιούμαι, post factum consulo.

Ἀμφὶ cum genitivo de, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de astris.

Cum dativo pro, poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσῆϊ, pro Ulyssæ.

Cum accusativo circa, ἀμφὶ τὸν λόγον, circa discursum.

Composita *circum* significat, ut ἀμφεβάλλω, circumspicio.

Ἀπὶ

Grammatices.

Ἀπό cum genitivo ἀ, ut ἀπὸ τῆ κεφαλῆς, à capite;
ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita augat, ut ἀποτείνω, extendo. Contrarium si-
gnificat, ut ἀνέχομαι, precor, ἀπ' ἀνέχομαι, imprecor: Ex-
emplum etiam significat ἀπὸ, ut ἀπὸ περιγραφῆς descriptio.

Τὸ cum genitivo sub, ut ὑπὸ κάλατος, sub sinu:
propter, ὑπὸ αἰδοῦ, propter pudorem.

Dativo sub, ὑπὸ τῇ λέοντι πίνυ, sub pelle leo-
nis simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut ὑποδείκνυ, sub-
vertor: Improbabilitatem materiae, ut ὑποχρυσος, aurum
negatum.

Τὸ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis: de, ut
ὑπὲρ οὐρασιας, de umbra asini. Supra, ὑπὲρ κήπων ὄ-
ρε καὶ ται, supra hortos mons est.

Accusativo supra, ut ὑπὲρ ἀνθρώπων φρονεῖ, supra ho-
minem sapit: prater, ut ὑπὲρ μοι εἶπεν, prater fatum.

Composita significat defensionem, ut ὑπεραπίζω,
defendo: Augmentum, ut ὑπερβαίνομαι, nimis insasio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponun-
tur, ut εἰρήνης πῆλα, conusque retrahitur.

Translato accento, præpositiones sunt verba, ut
ὑπὲρ εἶπεν, licet; ἐπὶ pro ἐπεί, ὑπὲρ, adeo; πέρα pro
πέραν, supra modum, superest; sic αὖ, super, pro αὐτὸ
ῥα.

Poëta sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt,
καὶ γὰρ ἐκάλυψεν, pro κατεκάλυψεν.

Figurata constructio.

Figura constructionis communes sunt Græcis cum Lati-
nis, sed usitatissima est in Græca lingua Euphonia, quæ una
est cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore,
utrumque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum
numero permittitur.

Infinitivus

Institutio Græcæ

Infinitivus sæpissimè loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀεὶς δ' ἔστω, καὶ ἰσχυρότερον, ἱμάναι ἀλλαν.

Semper optime te gere in bello, & esto alijs præstantior.

De accentibus regula quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima ut φιλαῖδ' ὄρωται.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισῶν ὄρωται.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in ῖσθαι, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κτείνω & ῥέω si alibi è copiantur, acutunt penultimam, ut κτείνοντες, matricida: passivè antepenultimam, κτείνοντες à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum haberet, circumflectitur, ut ὄμμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιῆεις, ποιῆεις.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιῆέτω, ποιῆέτω.

At & αἰ diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκος, domi, excipitur, nam οἶκος, sunt ades, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

Genitivus & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut διδς, διῶ, διῶν.
Acutus in reliquis casibus manet, ut διδν, διοῖ, διδς.

Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγον, λόγῳ.

Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἶκον, οἶκῳ.

Acutus in antepenultima, transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut αἰθρῶπος, αἰθρῶν.

Genitivus

Grammatices.

Figura dictionis:

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τετάζω pro τάζω, à τίζω, apprehendo, μικρός, parvus, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὁρτὴ pro ἑορτῇ, festum; ἱεὺς pro ἱερέϊ, sanctus.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut δῖε μῦθω pro δῖον τῆ μῦθω, inveni; ἐχούρωτο pro ἐχούνησταιτο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἑλλάς pro ἑλλάς; ὁ πότις pro ὁ πότις, ater.

Apocope.

Apocope finis dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, domus; ποσειδῶν pro ποσειδῶνα, Neptuneus; βεῖ pro βεῖαρος.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦς pro ἦς, eras; τῷ πῶς pro τῷ πῶς, verberabat.

Metaplasms.

Metaplasms est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut χλάδι pro χλάδιον, ramus. Metaplasms verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχος vocant) est literæ commutatio, ut πῶς pro πῶς, vocat; θαλάσση pro θαλάσση, mare.

Metathesis.

Grammatices.

Συνέφθεσις & **Synephonesis** est duarum syllabarum
Σύνδεσις in unam contractio, ut Homer.

Χρυστὴν αἶψά σε ἑπείρω, καὶ ἱλίσσῃσιν πῦρ τας Ἀχαιῶν.
Cum aureo sceptro, supplicavit omnibus Achivis.

Dixresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut
 πῆρ pro πῆρς, ἐπείρω pro ἐπείρω.

Cæsuræ est cum post pedem absolutum, syllaba bre-
 vis in fine dictionis extenditur, eaque sit apud Græ-
 cos post primum, secundum, tertium, quartum, & e-
 tam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem
 modis cognoscitur.

Positione.	}	Derivatione.
Vocali ante vocalem		Compositione.
Accentu.		Incremento.
Contractione.		Regulâ.
Dialecto.		Exemplo seu autoritate.
		Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut dupli-
 cem in eadem dictione, aut in diversis, positione lon-
 ga est.

et tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus.

Ὄρη ἱερὰ καὶ κροῖζα πολὺ φωνῶντο ποταμῶν.

*Horâ vespertinâ crocitat clamorosa cornix. Et non-
 nunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.*

Delphicus iacet baud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ com-
 munis redditur, ut ante π, κ, μ, & nonnunquam
 ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὸν δ' ἱλίσσῃσιν πῦρ χαλκὸν ἔσθῃ.

Fecit ipse escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi, breves esse possunt
 pro arbitrio, si modo subsequens dictio a vocali aut
 diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum
 corripitur

Institutio Græcæ

corripitur, nisi producat^rur licentiâ Poë. icâ. Licentiâ enim cū ante, tū post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut *μοῦσα*; cū penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima, producit^rur, ut *ἡ ὥρα*. *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in *εἶς* & *ὅ* purum, femininum ejus longum est in ultima, ut *ἄγία*.

Si anceps habet acutum in penultimâ ultima breviter, ut *ἡ θύρα*, natura.

Omnis syllaba circumflexa, longa est natura, ut *πῦρ*, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta, longa est, ut *ἰσότης*, *ἰσότης*.

Dialectus.

Doricum natum ex *α*, longum est.
A { Æolicum breve est, ut *νύμφα* pro *νύμφη*.
 Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertijs personis pluralibus passivis, *τίθηται* & in penultima Ionicorum præteritorum, ut *ἔλα*.

Verū *α* Ionicè interpositum verbis in *αω* longâ syllabâ antecedente producit^rur, ut etiam in tertijs personis Ionicis verborum in *μι*, ut *πρήσσει*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitates pleiturque fortiuntur, ut *νικάω*, vinco, *νίκη*, victoria; *νικητής* v. *στρ*. Sed produciuntur *ὁ* & *ἡ* *αἰδιό* & *αἰδιός*, æternus, & *ὁ* & *ἡ* *αἰνά* & *αἰνάς*, perennis, ab *αἰ* semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatē ferè sequuntur, ut *ἡ τιμὴ* honor, *ὁ* & *ἡ* *ἀπὸ* & *ἀπὸ* in honoris.

A privativa particula in compositione corripitur, ut *ἀπρός*, inhonoratus; *ἀκλῆς*, inglorius. Particulæ etiam

Grammatices.

αη, ζα, αει, ιει, βει, δει, in compositione reperiuntur
corripuntur.

Incrementum nominum.

A incrementum Æolicum genitivorum longum
est, ut Αἰνείας. Μουσῶν.

Neutris in α, ας, αρ, ut σώμα, corpus,
χρῖας, caro, γέλαρ, pedes. Excipe ἄρ,
ἄρως, fluitans.

A incre-

mentum
quintæ de-

clinationis
breve est in

Fæmininis & masculinis in ας, ut ἡ
Παλλας, Pallas; ὁ μέλας, niger; in no-
minibus in ι, ut αἰγιόχης, & pluri-
mis in ξ, κόλαξ, κῆρ, adulator.

Masculinis & fæmininis in αρ & λς, ὁ
μακάρ, beatus; ἡ ἀλς, mare.

Genitivus in ανθ, longus est, quod patet ex ac-
centu; ut Τίτων, Τίτωνθ, præter ταλαθ, μέλαθ.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut
ῥαυς, πανί, ραός, & nominibus quæ Syncopen pati-
untur, πτερύσσι, ἀνδράσι, κνίτερσσι, brevia sunt.

Incrementum.

Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι,
μέλιθ.

Breve
est in

Fæmininis & masculinis Barytonis, in
ιθ, ἰδός, & ιτος, ut ἱεὺς, ἱεὺδός.

Fæmininis acutitonis in ιδός, ut ἡ πτερεὶς
πτερείδθ.

Fæmininis & masculinis, quæ duas ha-
bent terminationes in recto, ut Ἀλ-
φίς, Ἀλφῖνθ, ἀχίς, ἀχίθ.

Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ δῖν, δινός, listus;
ἡ ρῖν, ρασίμ; ἡ ἰν vel ἰς, fibra; ὁ λῖς vel
λῖν, Genitivo, λίθ, leo; λῖς, λιτός,
rampus; sed Δῖς, Δίθ, Iupiter, corripi-
tur. Item ὄρνις, ὄρνιδθ, σῶν, pe-
nultimā longā, & ἀκμήνδς passim
apud Homerum.

H

I incre-

Institutio Græca

I incrementum nominum in $\epsilon\xi$ & $\iota\psi$ in quamplurimis breve est, ut ἡ $\sigma\pi\iota\delta\iota\varsigma$, $\tau\epsilon\tau\alpha\rho\epsilon\varsigma$, *capillus*; ὁ $\chi\epsilon\rho\iota\iota\psi$, $\chi\epsilon\rho\iota\varsigma$, *pollubrum*.

I incrementum.

Nominibus monosyllabis in $\epsilon\varsigma$, ἰ
 $\mu\omicron\varsigma$, $\mu\upsilon\alpha$, $\mu\upsilon\delta\varsigma$.
 I incrementum Neutris in υ , τὸ $\gamma\acute{o}\nu\upsilon$, $\gamma\acute{o}\nu\upsilon\varsigma$, $\gamma\epsilon\mu\upsilon$.
 breve est à Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in $\epsilon\varsigma$ & $\upsilon\rho$, ὁ $\nu\acute{\epsilon}\kappa\upsilon\varsigma$, $\nu\acute{\epsilon}\kappa\upsilon\varsigma\varsigma$, $\mu\omicron\rho\tau\iota\mu\iota$; ὁ $\mu\acute{\alpha}\rho\tau\upsilon\rho$, $\mu\acute{\alpha}\rho\tau\upsilon\rho\varsigma$, $\iota\epsilon\theta\eta$.

Nomina in ω , quæ etiam in $\epsilon\varsigma$ desinunt, producuntur, ut $\phi\acute{o}\rho\kappa\upsilon\varsigma$, & $\phi\acute{o}\rho\kappa\upsilon\upsilon$, $\phi\omicron\rho\kappa\acute{\upsilon}\nu\varsigma$, *Phorcus*.

Nomina in ξ , ψ , ferè habent breve incrementum, ut ὁ $\delta\omicron\nu\xi$, $\delta\omicron\nu\rho\epsilon\varsigma$, $\kappa\omicron\pi\upsilon\iota\varsigma$; ὁ $\chi\alpha\iota\upsilon\psi$, $\chi\alpha\iota\upsilon\psi\varsigma$, *Chalybs*.

Excipiuntur $\chi\upsilon\psi$, $\chi\epsilon\upsilon\pi\omicron\varsigma$, $\epsilon\theta\eta\rho\iota$, $\gamma\upsilon\psi$, $\gamma\upsilon\pi\omicron\varsigma$, *vultus*.
 Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quàm passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsentis, ut $\chi\rho\acute{\iota}\nu\omega$, *iudico*, ἵκτειρον; $\chi\rho\acute{\iota}\nu\omicron\mu\alpha\iota$, ἑκτειρόμεν, $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\epsilon}\mu\upsilon\varsigma$, $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\epsilon}\mu\upsilon\varsigma\varsigma$, *primà* ubique longà.

Verba in $\acute{\omega}\omega$, producant penultimam in præsentis & imperfecto, ut $\mu\omicron\lambda\acute{\omega}\omega$, *contamino*.

Verba in $\acute{\alpha}\omega$ penultimam corripunt nisi formentur à futuro, ut $\alpha\upsilon\acute{\xi}\acute{\alpha}\omega$, ab $\alpha\upsilon\acute{\xi}\acute{\eta}\sigma\omega$.

Verba in $\acute{\upsilon}\omega$ & $\acute{\iota}\omega$ quodammodò in penultimà sunt communia.

Quantitas in futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant aoristi primi in quartà conjugatione penultimam, α , ϵ , vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in $\acute{\alpha}\omega$, nisi ρ vel vocalis præcedat, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoque est in præterito perfectio activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut ᾤδω, ᾔδεισα, ὀρίσασθε, video.

Tertia persona pluralis præteriti in *ant* semper longa est, ut *Minimeamus*.

Οὐκ ἀγαθὸν: κῆρες ὃ παρεστῆκεσι μέλαιναναι.

Non bonum : Paxque autem nigra nobis astant.

Participiū forminum Aor.primi in αα longum est.

Quantitas Verborum in μ s.

Propria reduplicatio Verborum in μ , nisi obster-
positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut *īcitur*, *īcīthū*, *īcīq*, *īcīq*, *īcīthū*, *īcīthū*, *īcīthū*.

T quartæ conjugationis in singulari activæ vocis
 producitur in duali & plurali ; & in toto passivo &
 medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur u in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut *κλῶθι μου ἀργύρεα*, *Audi me Apollo*.

Regulæ de primis & medijs syllabis nominum.

Anceps vocahis ante aliam, five brevem, five longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut $\sigma\phi\omega\tau\alpha\iota\varsigma$.

Nomina in *ia* acutitona quæ habent ultimam legam, penultimam corripiunt, ut *repia*, *Mayia*.

Excipe αἷα, tristitia; κούα, pulvis; κούα, nidus;
ἰνία, linea piscatoria.

† Diminutivis in *ov*, ut *κορράσιον*, *puellulus*.

Comparativis neutris, ut *ἥδιον, σωσιμῶς*.

Multis Adiectivis in $\iota\sigma\varsigma$, ut $\alpha\tilde{\xi}\iota\sigma\varsigma$, dignus.

¶ Multis Substantivis, ut *बि३, बि०७८, vita.*

Nominibus possessivis & materialibus in 1795, ut
 உதற்கு, *humanus*; கற்கு, *lapideus*.

Illis item quæ tempus significant, ut *iniquus*,
vetus; *iniquus*, *vetus*.

Institutio Græca

Γ in pronominibus producitur, ὅμοις, ὅμοις, ὅμοις, ὅμοις.

In nominibus polysyllabis in ων & υτης, u corripitur, ut γηθοσωήν, gaudium; βεβήτης, tarditas; γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum seu autoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu autoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò facilius, quàm regularum multitudo suppedabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur, ut ἡ τεταμένη, mensa, item μαῖα, μοῖα, τίς πα, τίς πα, ἴνα.

Nomina in εα, ut δία, petriaculum, in δα & δε, in εια, à verbis in δω, ut οὐρανεία, & in ια præter δία, μία, πότνια.

Poly syllaba in αα, ut στελεαία, cum adiectivis in εία.

Nomina in εα non præcedente diphthongo, ut χαρά, gaudium.

Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.

Vocativus nominum in α; primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.

Dualis primæ & secundæ declinationis.

Vocativi Poëtici, ut ὦ πολύδαμα.

A Doricum in genitivo, ut τῷ Αἰνείᾳ pro Αἰνείᾳ.

Α finita corripuntur, ut τεταμένη, ἴπυ, μείλα.

Πα, nisi in compositis, nomina masculina in α, ut Τίταρ, & adverbia, ut παρ, ultra, λίαν, valde.

Α primæ, ut Αἰνείας, & secundæ declinationis, si habet accentum in penultima, ut φιλάας.

Α finita corripuntur, ut γένεας, ὄρεας, αὐτάρ, εἰς, αἴας.

Monosyllaba

Grammatices.

Monosyllaba $\chi\acute{\alpha}\rho$, $\psi\acute{\alpha}\rho$, producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνεῖας , $\tauὰ \muῦσας$, θ
 Αἶας , $\tauὺ \psiας$

Corripiuntur { Forminina in $ας$, ut $\lambdaαμπεῖς$; masculi-
na, ut $\theta \muείας$, $\muείγας$; neutra, ut
 $\tauὸ σείας$, lumen
Item adverbia, ut $\epsilonἰχᾶς$, $\alphaἰθέμας$.
Item accusativi plurales quintæ de-
clinationis simplicium, ut Τιτᾶνας ,
& $\etaμείας$, $\upsilonμείας$, $\sigmaοείας$

I finita brevia sunt, ut $\muάλι$, $\theta\pi$, $\betaίηρι$

Producuntur { Adverbia & pronomina aucta per
paragogen, ut $\gammaυνῶ$, $\epsilonἰποῖ$
Item /ab Atticis ex ϵ factum, ut $\thetaδῖ$
pro $\theta\lambda$, $\tauωνῇ$ pro $\tauαῶτε$
Item $\chiρῖ$, & nomina literarum, ut
 $\xiῖ$, $\piῖ$

Iy finita corripiuntur, ut $\piείν$, $\piάλιν$, $\alphaείν$, $\muῖν$, $\gammaῖν$,
 $\piῖν$, $\tauείν$, & syllabæ quibus ν additur, ut $\tauὺ \piῖσσιν$, $\epsilonἰσιν$.

Nomina duarum terminationum, ut $\rhoῖν$, $\lambdaῖν$, $\deltaιλ-$
 $\epsilonῖν$, $\epsilonἰλῖν$, producuntur

Ic finita corripiuntur, ut $\piάλις$, $\alphaείς$, $\alphaείδ\theta$, $\tauρᾶν-$
 $\nuις$, $\tauρᾶνίδ\theta$, $\deltaις$, $\tauείς$, cum ejusmodi adverbijis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum,
qualia sunt $\rhoῖς$, $\deltaιλφῖς$, $\thetaρνις$, $\kappaη-$
 $\muῖς$, $\sigmaφραγῖς$, & $\kappaλῖς$
Item monosyllaba præter $\etaς$ infini-
tum.

T finita corripiuntur, ut $\sigmaὺ$, $\deltaάκρυ$, $\gammaλυκὺ$.

Producuntur { $\tauὺ$ & adverbia fictitia, υ , ϕ , & $\chiρὺ$.
Nomina literarum, ut $\muδ$, $\gammaδ$
Tertiæ personæ singulares quartæ
conjugationis in $\muι$, in imperfecto
& aoristo secundo, ut $\epsilonἶδῃ$, $\epsilonἶπῃ$.

Tv finita corripiuntur, ut $\piολῶν$, $\betaροδῶν$, $\gammaυνῶ$,
 $\piῖνων$, conjunctiones.

Institutio Græcæ

Circumflexus; αῦ, πῶς, μῶν, ὦν, &c.
 Dicatalecta, quæ duas habent termina-
 tiones in recto.

Producuntur Item quæ *is* in nominativo habent
 longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
 Primæ personæ verborum in *μι*, ut ἰ-
 ζῶμαι.

Terminata longa sunt, ut ὁ ψῆδος, *ψυστος*; το πῦρ,
ignis, quod tamen in obliquis breve.

In *is* desinentia corripuntur, ut βαθὺς, *profundus*,
 βαρὺς, *gravis*, χερὺς, *galea*.

Κόμης, *volvens*; ὄψις, *oculus*; ἄρως, *ar-*
bor, & monosyllaba, ut μέγας.
 Producentur Participia in *is*, ut ἰζόμενος.
 Quæ declinantur per *ε* putum, ut
 ἰλὺς, sed in ἰχθὺς, *u* est anceps.

Poëtica licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllaba
 bari quæritate, sed quodammodo infinita est Poë-
 tarum licentia, qui interdum longas corripunt, aut
 breves producunt, metri necessitate coacti, ut cum
 tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabu-
 lo, ut in his αἰνία, & πελαγίδα, primam syllabam,
 quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, Ancipitem
 in eadem dictione, in eodem versu & producunt &
 corripunt: ut

Ἀρεὶ ἄρεσ' ἔστω τοι γὰρ, *μπαρότε*, τὴ χροσπῆτα.
Mars Mars homicida, sanguinarius, opemum subversor.

Figura Poëtica.

Systole (id est contractio vel corruptio) cum syllaba
 longa corripitur: ut

φαίλας μὴ δ' ἔτω φίλον Διὶ πατρὶ χέρον.
Eclipsu

Grammaticæ.

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὲς μὲ ἐδυσσῆα πρὸς ἰσοπέδον οἶκός ἱκνῶ.
Synecphonesis, de qua supra in Scansione.

Catalexis (id est terminatio) quæ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur, hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σφώτιπτι, Pindar.

Brachycatalexis, quæ syllabæ finales duæ, hoc est integer pes, desiderantur, ut Ζεὺς, τεὰ γῶραι. Pindar.

Hypercatalexis (id est superabundans Terminatio) quæ syllaba præter justam dispositionem superabundat, ut Εὐ ἀμειβὰς φωνὴν ἄστρον.

Enallage, quæ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondeus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότεροι τ' ἀγαθὸς βασιλὴς καὶ ἑὸς τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quæ dictio in fine posita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut
 ἐδ' ἀπὶ θυῆς γιν' ἀλ-
 λ' ἦρως ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

FINIS.

Tabella Dialectorum.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græcæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Eolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subiiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendivix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Institutio Græca

Attici } σ in ξ, ut ξυν pro συν; α in η, ut θαλασσα
mutantur } pro θαλασσα; τ in ρ, ut ἄρβυλῶν pro ἄρβυλῶν,
vir : & contractionibus inprimis gau-
dent.

Iones } η pro α, φιλία pro φιλία, amicitia.
ponunt } ε pro α, γαλῖω pro γαλῶν, video.
& contrā α pro ε, τέμνω pro τεμνω, scio.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro ς,
ut ἀπαιρῶμαι pro ἀφαιρῶμαι; contractionibus prior-
sus abstinent, & diphthongos resolvunt

pro η, ut φαῖμα pro φήμα, fama.
pro ε, ut παῖζω pro παιζω, pectus; γα pro γη,
ut ἐγώγα pro ἐγώγη.
pro ω, ut μισῶν pro μισῶν, misarum.
α } φαῖτῳ pro φαῖτῳ, prima.
pro η, ut κλεῖδες pro κλειῖδες, claves.
η pro α, ut ζῆν pro ζῆν; & pro ει, ut κοσμήν pro
κοσμεῖν.
ω pro υ, ut μῦθε pro μῦθε, mufa; & pro ι, ut
ὠρεῖα pro ὠρεῖα, proprietas.
αι pro ει, ut αἰδέομαι pro αἰδέομαι, utinam.
δι pro υ, ut ἀλεῖμαι pro ἀλῖμαι, saliam.
οι pro κ, ut τίθησιν pro τίθησιν.

Ex consonantibus σ δ pro ζ, ut σείσθω pro σείζω;
σ pro θ, σιδε pro σιδε; κ pro τ, ut πῖκα, ὄρε, pro
πῖπε & ὄπε, aliquando; & contrā τ pro κ, ut τῖνῳ
pro κῖνῳ, ille.

ω pro ο, ut κῶρῳ pro κῶρῳ, puella.
Æoles } & contrā ο pro ω, ut ἔρῳ pro ἔρως, amor.
utuntur } ε pro α, ut θῖρῳ pro θῖρῳ, audacia.
αιε pro αε, ut χαλαῖς pro χαλαῖς, bonas.

Ex consonantibus τ ϑ pro μ, ut ὀττοτα pro ὀμμα-
τα, oculi; & β ante ρ, ut βερεῖν pro βερεῖν, centia.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut χαλῶ
pro χαλῶς, & aspirationem rejiciunt, ut ἡλιῶ pro
ἡλιῶ

Grammatices.

ἴλιϑ; atque pro i consonantem sequentem geminant, ut
 ἀνέριω pro ἀνείρω; χέρις pro χείρες.

Poëta non solum peculiarem in quibusdam habent dialectum,
 sed etiam Dialectos commiscet, Homerus Ionicæ, quæ
 maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias
 etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam
 Euripides, Sophocles, & Aeschylus in choris & cantilenis
 subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Ac.				Nom. Gen. Voc.				Nom. Gen. Dat. Ac.			
Com. ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν.	τῷ,	τοῖν.	τῷ.		οἱ,	τοῖς,	τοῖς,	τοῖς.
τῷ Ion. & Att.				τοῖν Ion.				τοῖ Dor.			
τῷ & τῷ Dor.								τοῖς Dor.			
τῷ Poët.											
Com. ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν.	τῇ,	ταῖν,	τῇ.		αἱ,	ταῖς,	ταῖς,	ταῖς.
αἱ, τῆς, τῇ, ταῖν, Dor.				ταῖ, ταῖν, Dor.				ταῖς & τῆς, Io.			
								ταῖς, A. I. E.			
Com. τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν.	τῷ,	τοῖν,	τῷ.		τὰ,	τοῖς,	τοῖς,	τοῖς.
τοῖς Ion & Att.				τοῖν Ion.				τῷ Dor.			
τῷ & τῷ Dor.											
τῷ Poët.											

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.				N. G. D. A.				N. G. D. A.			
Com. ὅς,	οὗ,	οῦ,	οὗ.	ὅς,	οὗ,	οῦ,		ὅς,	οὗ,	οῦ,	οὗ.
ὅς, ὅς, Att.								ὅς, ὅς, Io.			
ὅς, Dor.											
ὅς, Ion.											
ὅς, Eol.											

Institutio Græca

Prima Declinatio.

Sing.		Dual.		Plural.				
N. G. D. A. V.		N. G.		N. G. D. A. V.				
Com.	ας, υ, α, αψ, α- ης, υ, η, ηψ, η.	α, αψ.	α,	ωψ, ας, ας, ας, ας.				
<p>ης, εω, η, ηψ & εα. ας, α, α, αψ. αο. Æ.</p>				<p>εωψ ης & ηστ, εα. I. αψ, αστ. Dor. αωψ. Æ.</p>				
ω, per Crasim ex εω Poët.								

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.		N. G.	N. G. D. A. V.
COEN. α,	αψ, α.	α,	αψ, αδ, ας, αι.
η,	ης, η,		
	ηψ, η.		
η, ης, η, ηψ.			αψ, ης, & ηστ. lon.
α, ας, α, αψ.			αψ, αστ. Dor.
			αψ. Æ.

Tertia Declinatio.

N G D A V				N G		N G D A V			
Com. of,	α,	φ,	α,	α,	α,	α,	α,	α,	α,
α,	α,	α,	α,	α,	α,	α,	α,	α,	α,
α, Ion.				α, Poēt.		α, Ion.			

Quarta Declinatio.

N G D A V	N G	N G D A V
Com. <i>ar</i> , <i>ar</i> , <i>φ</i> , <i>ar</i> , <i>ar</i> .	<i>ar</i> , <i>ar</i> .	<i>ar</i> , <i>φr</i> , <i>φr</i> , <i>ar</i> , <i>ar</i> .
<i>ar</i> & <i>φr</i> , Poet.		

Quinta Declinatio simplicium.

NGDA	NG	NGDAV
Com. $a, l, v.$		
$w, r, p, s, l, a.$	1. 117.	$ts, w, s, as, ts.$
$s, \xi, \psi, r.$		$a, \xi, a, a.$
		$\psi.$
		1007 & 107, Poct.
		115, Folied.

'Prima

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ω, ες, δι, ες, οι. ως, υς, οι, α.	ω, οί, ω.	οι, ως, οίς, υς, οι.
	ως, Aol. ως, Aol. υς, Ion.		ος, Metaplasmo apud (Poetas, Quinta

Quinta Declinatio.

Com. α_1 , α_{π_0} , α_π , α_1 , α_1 , α_π , α_{π_0} , α_1 : α_π , α_{π_0} , α_π , α_1 , α_1 .

$$\omega_1, \alpha, \quad \alpha, \omega_1, \quad \alpha, \alpha, \omega_1, \quad \alpha, \alpha.$$

Dialecti Pronominum.									
Sing.			Dual.			Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A. G. D.	Nom. Gen.	Dat.	Acc.	
Com.	Εγώ	ἐμε	ἐμοί	ἐμέ	ἑαὶ ἑώ	ἡμεῖς ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς	
Att.	ἐγώ		ἐμοί						
Dor.	ἐγώ		ἐμοί						
	ἐγώ		ἐμοί						
Eol.	ἐγώ		ἐμοί						
Ion.			ἐμοί						
Peet.			ἐμοί						

Grammatices.

Plural.

Dual.

Sing.

Com.	Nom. Σὺ	Gen. σὺ	Dat. σὶ	Acc. σὶ	N.A. σὺ σὺ	G.D. σὺ σὺ	Nom. ὑμεῖς	Gen. ὑμεῖς	Dat. ὑμῖν	Acc. ὑμεῖς
Dat.	τοῖς τοῖς τοῖς	τοῖς τοῖς τοῖς	τοῖς τοῖς τοῖς	τοῖς τοῖς τοῖς	ὑμεῖς ὑμεῖς ὑμεῖς		ὑμεῖς ὑμεῖς ὑμεῖς	ὑμεῖς ὑμεῖς ὑμεῖς	ὑμῖν ὑμῖν ὑμῖν	ὑμεῖς ὑμεῖς ὑμεῖς
Eol.					ὑμεῖς		ὑμεῖς	ὑμεῖς	ὑμῖν ὑμῖν	ὑμεῖς
Ion.		σὺ σὺ σὺ					ὑμεῖς	ὑμεῖς	ὑμῖν ὑμῖν	ὑμεῖς
Poët.		σὺ σὺ σὺ					ὑμεῖς	ὑμεῖς	ὑμῖν ὑμῖν	ὑμεῖς

Com.

Institutio Graeca

Sing.			Dual.			Plural.				
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accusat.
		ἑὺ	οἷ	ἑ	ἑαὐτὸς	ἑαὐτῶν	ἑαὐτοῖς	ἑαὐτῶν	ἑαὐτοῖς	ἑαὐτοῖς
Dor.		ἑὺ		ἑμῶν ῖν			ἑμῶς			ἑμῶς
Eol.		ἑὺ								
Ion.		ἑὺ ἑὺ					ἑμῶς	ἑμῶν	ἑμῶν	ἑμῶς
Poet.		ἑὺ ἑὺ		ἑμῶς				ἑμῶν	ἑμῶν	ἑμῶς

* μὲν pro eius, ipse, vel illius indeclinabile,
 & significat ipsum, ipsum, ipsos, ipsas.

Com.

Grammatices.

Col.	Masc.	Form.	Neut.
	Σός,	σῆ,	σὺν.
Dor.	τιδς,	τιά,	τιδν.
Com.	ός,	ή,	όν.
Poet.	ίδς,	ίη,	ίδν.
πῖνος pro οἰκῖνος Dor.			

A plurali, ἡμέτερον, ἡμετέρη, ἡμέτερον. Dor. ἀμῆς, ἀμῆ, Ποι. ἀμῆ, ἀμῶν; ὕμης, ὕμῃ seu ὕμα, ὕμῶν, pro ὕμέτερον, ὕμετέρη, ἰμέτερον; σφῆς, σφῆ, seu σφῆς, σφῶν, pro σφέτερον, σφετέρη, σφῆτερον, σφῆ & ἰχαίρον.

Attici, cām rem præsentem, quasi digito indicant, addunt i in fine, ut ἔτος, τῶσι, τῶσι, τῶσι; in neutro verò τῶσι, & ἱππῶσι τῶσι, in plurali pro πῶσι, τῶσι, sic οἰκῖνος, οἰκῶν, &c. Iones, ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt e, ut ἔτος, τῶσι, τῶσι, Duali τῶσι, τῶσι, Genitivo plurali τῶσι, τῶσι, τῶσι, sic αὐτῶν, τῶν, sic αὐτῶν, αὐτῶν. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἡμαυτῶν, ἡμαυτῶν, ἡμαυτῶν; σὺαυτῶν, σὺαυτῶν, σὺαυτῶν.

Dialecti Verbi Attici.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, ης, η.	εἶπον, εἶπον.	οἶμν, εἶτε, εἶτε.
	ης, η Æol.		οἶμν, οἶτε Dor.
	ες, ε.		
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. & ον,	ες, εἶ	εἶπον, εἶπον.	οἶμν, εἶτε, ον.
Aorist. β.	εἶπον, εἶπον, εἶπον.		εἶπον Ion. & P. εἶπον Boeot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, ης, η.	εἶπον, εἶπον.	οἶμν, εἶτε, εἶτε.
	ω, ης, η.	εἶπον, εἶπον.	οἶμν, εἶτε, εἶτε. Att. d. verb.
	ω, ης, η, εἶπον, εἶπον.	{ υμῶν } εἶτε { εἶτε } (in i. ω)	{ εἶτε } Dor.
	ω, εἶτε, εἶτε. Ion. & Poet. in verbis quintæ Conjugar.		Aorist

Institutio Græcæ

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. a.	ἄ, ἀς, ε.	ἄτον, ἀτῶν.	ἄν, ἀτι, ε.
	ἀσπον, ἀσπες, ἀσπε, Ion.	ἀμεις, Dor. ἀσπον, Ion	ἐμ, Βροτ.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	ἄ, ἀς, ε.	ἄτον, ἀτον,	ἀμῶν, ἀτι, ἀα.
	ἀα, ἀας, ἀι.	ἀατον, ἀατον.	ἀαμεις, ἀατι, Dor.
			ἀα, ἀας, ἀι. ἀατον, ἀατον. ἀαμῶν, ἀατι, ἀασι, Ion
			(quibusdam)

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ἔν, ἐς, ἐι.	ἐντον, ἐιτῶν.	ἐμῶν, ἐντι, ἐντι.
	η, η, Att. & Dor.	ημεις, Dor. ετι, A. & I.	ετι, A. & I.
	εα, ες, Ion.		

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur C.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	εἰμῶν, εῖτι, εῖσι.
			εἰμεις, εἰτι, εἰσι, Dor.
	ῶ, ἐνς, ἐνι.	ἐντον, ἐντον.	ἐνμῶν, ἐντι, ἐνσι. Ion

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. & Præter.	ε, εἶπῶ.	εἶτον, εἶπῶν.	ετι, εἶπῶν.
			εἶπῶν, Att.
Aorist. a.	ον, ἀτῶ.	ατον, ἀτῶν.	ατι, ἀτῶν.
			ατῶν, Att.
Aorist. C.	ε, εἶπον.	εἶπον.	
	ον, Ion.		

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. præter.	οιμ, οἷς, οἷ.	οἷτον, οἷτῶν.	οἷμῶν, οἷτι, οἷσι.
Aor. C. fut.			οἷμεις, Dor.
a. & C.	αιμ, αις, αι.	αιτον, αιτῶν.	αιμῶν, αιτι, αισι.
Aorist. a.	ηα, ηας, ηι.	ηατον, ηατῶν.	ηαμῶν, ηατι, ηασι. Dor.
			αιμεις, Dor.

Modus

Grammatices.

Modus Subiunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ης, η. ησι I.	ητον, ητων.	ωμεν, ητε, ωσι. ωμεν, ωσιν D.

Modus Infinitivus.

Pres. Aor. εἶν.	Perf. ἔχειν.	Aor. α. αἶ.	Fut. C. εἶν.
εἶν I.	εἶν I.	αἶ I.	εἶν, εἶν I.
εἶν α. A.	εἶν α. D. & A.	αἶ α. A.	εἶν α. A.
εἶν D.			εἶν D.
εἶν A.			

Participia.

Pres. εἶν.	Perf. ὄν, ὄν, ὄν.
εἶν D.	ὄν A. ut εἶν ὄν πρὸ εἶν ὄν.
	ὄν, ὄν, ὄν A.
Pres. α. A.	Fut. C. ὄν, ὄν, ὄν.
αἶ, αἶ, αἶ A.	ὄν, ὄν, ὄν I.

Dialecti in voce Passiva:

Pres. εἶν.	εἶν, η, ηται.	εἶν, η, ηται.	εἶν, η, ηται.
εἶν & εἶν A.		εἶν D.	
Ion.		εἶν A.	
Pres. εἶν.	εἶν, η, ηται.	εἶν, η, ηται.	εἶν, η, ηται.
εἶν I.		εἶν D. & εἶν P.	
εἶν D.			
εἶν, η, ηται.			

Pres. C. εἶν, η, η.	ητον, ἡτων.	εἶν, η, ηται.
εἶν &		εἶν B.
Pres. Fut. εἶν, η, ηται.	εἶν, η, ηται.	εἶν, η, ηται.
εἶν I.		εἶν D.

Institutio Græcæ

Præf. perf. $\mu\alpha\iota, \alpha\iota, \tau\alpha\iota$. | $\mu\iota\theta\omicron\nu, \theta\omicron\nu, \theta\omicron\nu$. | $\mu\iota\theta\iota\alpha, \theta\iota, \tau\alpha\iota$ vel $\mu\iota\theta\iota\omicron\iota$ $\epsilon\iota\theta\iota$
 $\mu\alpha\iota\tau\alpha$ Dor & $\tau\alpha\iota$ Ion.

Plusq. $\mu\iota\lambda\omega, \sigma\tau, \tau\omega$. | $\mu\iota\theta\omicron\nu, \theta\omicron\nu, \theta\iota\lambda\omega$. | $\mu\iota\theta\iota\alpha, \theta\iota, \tau\omega$ vel $\mu\iota\theta\iota\omicron\iota$ $\theta\iota\tau\omega$.
 $\mu\alpha\iota\tau\alpha$ Dor. & $\tau\omega$ Ion.

Aorist. α . $\theta\iota\lambda\omega, \theta\iota\sigma, \theta\iota\eta$. | $\theta\iota\tau\omega\nu, \theta\iota\tau\iota\omega$. | $\theta\iota\sigma\iota\mu\iota, \theta\iota\tau\iota, \theta\iota\tau\omega\nu$.
 $\theta\iota\sigma$ Bacot.

Fut. α . $\theta\iota\sigma\iota\mu\alpha\iota, \theta\iota\sigma\iota\theta\iota, \theta\iota\sigma\iota\tau\iota$. | $\theta\iota\sigma\iota\mu\iota\theta\omicron\nu, \theta\iota\sigma\iota\tau\iota\theta\omicron\nu, \theta\iota\sigma\iota\tau\iota$. | $\theta\iota\sigma\iota\mu\iota\theta\iota\alpha, \theta\iota\sigma\iota\tau\iota, \theta\iota\sigma\iota\tau\iota$.
 $\theta\iota\sigma\iota\tau\iota\alpha$ Ion. $\mu\alpha\iota\tau\alpha$ D.

Imperativus.

Præfens. $\nu, \epsilon\iota\theta\omega$. | $\epsilon\iota\theta\omega\nu, \epsilon\iota\theta\omega\nu$. | $\epsilon\iota\theta\iota, \epsilon\iota\theta\omega\tau\alpha\iota$.
 $\epsilon\iota\theta\omega$ Ion. $\epsilon\iota\theta\omega\nu$ Att.
 ω , Dor. Cæteræ tempora nulla Dialecto variantur.

Optativus.

Præf. Fut. $\epsilon\iota\mu\iota\lambda\omega, \sigma\iota\theta, \sigma\iota\tau\omega$. $\epsilon\iota\mu\iota\theta\omicron\nu, \sigma\iota\theta\omicron\nu, \theta\iota\lambda\omega$. | $\epsilon\iota\mu\iota\theta\iota\alpha, \sigma\iota\theta\iota, \sigma\iota\tau\omega$.
 α -Fut. ζ & $\epsilon\iota\mu\alpha\iota\tau\alpha$ D $\epsilon\iota\alpha\tau\omega$ i. & p.
 $\rho\alpha\iota$. p Fut. $\theta\iota\sigma\iota\lambda\omega, \theta\iota\sigma\iota\theta\iota, \theta\iota\sigma\iota\theta\iota$. | $\theta\iota\sigma\iota\theta\omega\nu, \theta\iota\sigma\iota\theta\iota\omega$ $\theta\iota\sigma\iota\theta\iota\mu\iota, \theta\iota\sigma\iota\theta\iota, \theta\iota\sigma\iota\theta\iota$.
Aorist. α . $\theta\iota\sigma\iota\mu\iota\theta\iota, \theta\iota\sigma\iota\tau\iota, \theta\iota\sigma\iota\tau\iota$, Syn.

Subiunctivus.

Præfens $\omega\mu\alpha\iota, \theta\iota, \theta\iota\tau\iota$. | $\omega\mu\iota\theta\omicron\nu, \theta\iota\theta\omicron\nu, \theta\iota\tau\iota\omega$. | $\omega\mu\iota\theta\iota\alpha, \theta\iota\theta\iota, \theta\iota\tau\iota\omega$.
 $\omega\mu\alpha\iota\tau\alpha$ Dor.

Ao. α & ζ . $\omega\iota, \theta\iota\sigma, \theta\iota$. | $\theta\iota\tau\omega\nu, \theta\iota\tau\omega\nu$. | $\omega\iota\theta\iota\omega$ $\theta\iota\tau\iota, \omega\iota\theta\iota$.
 $\omega\iota\theta\iota\omega$ Dor $\omega\iota\theta\iota$ Dor

$\epsilon\iota\omega, \epsilon\iota\theta\iota, \epsilon\iota\theta\iota$. | $\epsilon\iota\theta\omega\nu, \epsilon\iota\theta\omega\nu$. | $\epsilon\iota\omega\iota\theta\iota, \epsilon\iota\theta\iota, \epsilon\iota\theta\iota, \epsilon\iota\theta\iota$.

Infinitivus.

Ao. α & ζ . $\theta\iota\sigma\iota\alpha\iota$. $\theta\iota\sigma\iota\mu\iota\alpha$ Dor. $\theta\iota\sigma\iota\mu\iota$ Ion.

Dialects in Voce Media:

Aorist. α . $\epsilon\iota\mu\iota\lambda\omega, \sigma\iota\theta, \sigma\iota\tau\omega$ | $\epsilon\iota\mu\iota\theta\omicron\nu, \sigma\iota\theta\omicron\nu, \epsilon\iota\theta\omega$. | $\epsilon\iota\mu\iota\theta\iota\alpha, \sigma\iota\theta\iota, \sigma\iota\tau\omega$.
 $\alpha\omega$ Ion. $\mu\alpha\iota\tau\alpha$ Dor
 α Dor.

Aorist.

Grammatices.

Aorist. C. ἔπεισε, ἔπεισας, ἔπεισεν, ἔπεισαν. | ἔπεισεν, ἔπεισας, ἔπεισαν. | ἔπεισεν, ἔπεισας, ἔπεισαν.
 so Ion. ἔπεισας Dor.

Futur. α. ἐπεισε, ἐπεισεις. | ἔπεισον, ἔπεισας, ἔπεισας. | ἔπεισε, ἔπεισας, ἔπεισας.
 ἔπεισε & ἔπεισας Ion.

Futur. C. ἔπεισε, ἔπεισας, ἔπεισας. | ἔπεισον, ἔπεισας, ἔπεισας. | ἔπεισε, ἔπεισας, ἔπεισας.
 ἔπεισε Dor & ἔπεισας.

Imperativum.

Aor. α. εἰ, εἰς. | εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς.
 εἰς Dor. Att.

In ceteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialectis Verborum contrahentium.

Pres. 1. εἰ, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς.
 εἰς Dor. εἰς Dor.

Pres. 2. εἰ, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς.
 εἰς Dor. εἰς Dor. εἰς Dor.

Pres. 3. εἰ, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς.
 εἰς Dor. εἰς Dor.

Imperf. 1. εἰ, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς.
 εἰς Dor. εἰς Dor.

Imperf. 2. εἰ, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς.
 εἰς Dor. εἰς Dor.

Imperf. 3. εἰ, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς. | εἰς, εἰς, εἰς.
 εἰς Dor. εἰς Dor.

Institutio Græca

Imperativum.

Præf. 1.	ει, είτω. είτον, είτων. είτε, είπωτωρ. είτων, Att.
Præf. 2.	ει, άτω. άτον, άτων. άτι, άτωσται. ει, Poët. άτων, Att.
Præf. 3.	ει, έτω. έτον, έτων, έτι, έτωσται.

Optativum

Præf. 1.	οίμ, οίς, οί. οίτον, οίήτω. οίμην, οίητε, οίην. οίλω, όης, όη. όητον, οίήτω. όημην, όηητε, όηή. Att. οίλω, ώης, ώη, &c. Dor
Præf. 2.	ώμ, ώς, ώ. ώτον, ώτήτω. ώμεν, ώητε, ώην. οίλω, ώης, ώη. ώητον, ώήτω. ώμεν, ώηητε, ώή. Dor.
Præf. 3.	οίμ, οίς, οί. οίτον, οίήτω. οίμεν, οίητε, οίην. οίλω, οίης, οίη. οίητον, οίήτω. οίμεν, οίηητε, οίή. Dor.

Subiunctivum.

Præf. 1.	ώ, ής, ή. ήτον, ήτου. ώμεν, ήητε, ώη. ήσ, Ion. ώηη, Dor.
Præf. 2.	ώ, ής, ή. άτον, άτου. ώμεν, άητε, ώη. ής, ή. ήτον, ήτου. ήητε, Dor.
Præf. 3.	ώ, οίς, οί. οίτον, οίτου. ώμεν, ώητε, ώη.

Infinitivum.

Præf. 1.	είν, έμεναι, Att. εν, Dor. ίω & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præf. 2.	είν, άμεναι, Att. ίω, Dor. εις, Æol. αιν, Poët. ήμεναι, Po.
Præf. 3.	είν, ήμεναι, Att. οίς & οί, Æol. αιν, Dor.

Dialecti verborum in μ.

Præf. 1.	ημ, ης, ησι. ετον, ετου. εμεν, ετε, εσι. conjug. ηη, Dor. έμεν, Ion. ενη, Dor. έσι, Ion.
Præf. 4.	

Grammatices.

Præf. 2. *ἡμεῖς, ἡς, ὑμεῖς.* | *αὐτοῦ, αὐτοῦ.* | *αὐμοῦ, αὐτε, αὐτοῦ.*
απὸ D. *απὸ D.*
ἵασι I.

Præf. 3. *ὅπως, ὡς, ὅπως.* | *ὅπου, ὅπου.* | *ὅπως, ὅτι, ὅπως.*
ὡπὸ D. *ὡπὸ D.*
ἵασι I.

Præf. 4. *ὅπως, ὡς, ὅπως.* | *ὅπου, ὅπου.* | *ὅπως, ὅτι, ὅπως.*
ὡπὸ D. *ὡπὸ D.*
ἵασι I.

Imperf. & *ἡμεῖς, ἡς, ἡ.* | *αὐτοῦ, ἑαυτοῦ.* | *αὐμοῦ, αὐτε, ἑαυτοῦ.*
Αορ. Γ. I. *ἑα I.* *ἑα B.*

ἡς, εἰς, εἰ.
σχοῦ, σκαῖ, σκαῖ, P. & I.

Imperf. & *ἡμεῖς, ἡς, ἡ.* | *αὐτοῦ, ἑαυτοῦ.* | *αὐμοῦ, αὐτε, αὐτοῦ.*
Αορ. Γ. 2. *σχοῦ, σκαῖ, σκαῖ P. & I.* *αὐ B.*

ὡς, ὡς, ὡ.
Imperf. & ὡς, ὡς, ὡ | *ὅπου, ἑαυτοῦ.* | *ὅπως, ὅτι, ὅπως.*
Αορ. Γ. 3. *σχοῦ, σκαῖ, σκαῖ P. & I.* *ὅ B.*

ἡς, ἡς, ἡ.
Imperf. & ἡς, ἡς, ἡ. | *ὅπου, ἑαυτοῦ.* | *ὅπως, ὅτι, ὅπως.*
Αορ. Γ. 4.

Imperativum.

Præf. 1. *εἴπε vel εἰπε, vel εἰπε, ἑαυτοῦ.* | *εἴπε, ἑαυτοῦ.* | *εἴπε, ἑαυτοῦ.*
α D.

ἡ A.
εἰ, εἰπε A.

Præf. 2. *αὐτοῦ, ἑαυτοῦ.* | *αὐτοῦ, ἑαυτοῦ.* | *αὐτοῦ, ἑαυτοῦ.*
ἡ A.

Præf. 3. *ὅπως vel ὅπως, ὅπως.* | *ὅπου, ὅπως.* | *ὅπως, ὅπως.*
ἡ I.

οἱ D.
Præf. 4. *ὅπως, ὅπως.* | *ὅπου, ὅπως.* | *ὅπως, ὅπως.*
ὅπως.

Infinitio Græcæ

Orativum.

In 2.	αἰέω, αἰέης, αἰέω. αἰήτων, αἰήτων. αἰήδην, αἰήτε, αἰήτῃ.	
	ήλω, ήης, ήη P.	αἰήω, αἰήτε, αἰήτῃ per Sync.
In 3	ὀίλω, ὀίης, ὀίη. ὀίω, ὀίης, ὀίη. ὀίω, ὀίης, ὀίη. ὀίω, ὀίης, ὀίη.	οἰμήν, οἰήτε, οἰήτῃ, per Sync.
	ωήν, ωήης, ωήη P.	

Subiunctivum.

Præf. 1.	ὦ, ής, ή. ήτων, ήτων. ὠήδην, ήτε, ὠήτῃ.	
	έω, έης, έη &c. Ion.	
Præf. 2.	ᾤ, ᾤς, ᾤ. ᾤτων, ᾤτων. ὠμήν, ήτε, ὠήτῃ.	
	έω, έης, &c. Ion.	
Præf. 4.	ὦ, ὦς, ὦ. ὦτων, ὦτων. ὠμήν, ὠήτε, ὠήτῃ.	
	ὦτῃ Ion.	
	ὦω, ὦής, ὦή P.	

Infinitivum.

Præf. 1.	έναι. Aorist. 1. 1. εἶναι. perf. ἔσθαι pro ἔσθαι.	
	έωμαι Att. έωμαι Att. (per. Sync.)	
	έω Ion. έω Ion.	
Præf. 2.	αἶναι. Aorist. 2. 2. αἶναι, αἶναι & ήμεν.	
	αἶμεν & αἶναι Ion.	
Præf. 3.	όναι. Aorist. 3. 3. ὄναι.	
	όναι Att. ὄναι Att.	
	όναι Ion. ὄναι Ion.	
Præf. 4.	ύναι. Aorist. 4. 4. ύναι.	
	ύναι Att. ύναι Att.	
	ύναι Ion. ύναι Ion.	

Dialecticis Passivæ Ver.

baryton in μι.

Præf. 1.	ομαι, εσθαι, ετω.
conjug.	n Att.
	εαι, Ion.

Præf.

Grammatices.

Prælin 2. *amas*, *amā*, *amā*. | *amā*, *amā*, *amā*. | *amā*, *amā*, *amā*.

Conjug. u A.

Imperf. 1. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 2. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 3. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 4. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 5. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 6. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 7. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 8. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 9. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperf. 10. *amā*, *amā*, *amā*.

Imperativus.

Prælin 1. *amā*, *amā*.

u A.

so I.

d D.

Prælin 3. *amā*, *amā*, *amā*.

or D.

Prælin 2. *amā*, *amā*.

u A.

so I.

Dialecti vocis Medie.

Aor. C. 1. *amā*, *amā*, *amā*.

so I.

u A.

d D.

Aor. C. 2. *amā*, *amā*, *amā*.

u A.

Imperativus.

Aorist. C. 1. *amā*, *amā*.

so I.

u A.

d D.

Aor. C. 3. *amā*, *amā*.

u A.

Dialecti anomalorum in *mu* supra suo loco adnotantur.

Institutio Græca

In Adverbij & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet διῆ & δι pro διῆ & δι in adverbij localibus, ut ὑρανὸς διῆ de celo; βασιλῆαξ, pape, pro βασιλῆαξ, uix, pro μάλιστα; δι pro δι, Atticè; ἐν δὲ ταῖς pro ἐν ταῖς, hic; ἀλλήθως pro ἀληθώς, &c. Ionicè; ποῦ pro ποῖτε, quando; ὅτε & ὅτε pro ὅτε, aliquando; τις pro τί, quidem; αἰεὶ pro αἰεὶ, semper; ἐν δὲ pro ἐν δὲ, inquit; χαλῶς pro χαλῶς; εἰς pro εἰς, si; ὅπῃ pro ὅπῃ, ἡμῶς pro ἡμῶς, ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐν, ἐν, ἐν pro ἐν, ἀπὸ pro ἀπὸ, παρὰ pro παρὰ, καὶ pro καὶ, ὑπὸ pro ὑπὸ, Pœticè; ποῖ pro ποῖ, παρὰ pro παρὰ Doricè; ἀπὸ pro ἀπὸ, ζα pro δια in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniari Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πύμολα pro ὑδαμῶς, nequaquam; ἀμυγῆν, quodammodo, quæ sunt propria voces Atticorum, ut χέρτα, admodum, ἀσχαῖς, sedulo, ὅτι πρὸς, doloso, ἐκτοπείας, absurdè, sunt Jonum; ἡμος & τῆμος, cum & tum Doricorum; τόθρα, ὅθρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, pro ἀλλαχόθεν, ἀλλαχόθεν; αἶψα, contra, pro ἐν αἶψα; ἀπέναντι, coram, pro ἐν ἀπέναντι; παρὰ, ante, pro ἡμῶς; ἀπὸ, ἐκ regionis, pro ἀπὸ ἀπὸ & ἀπὸ ἀπὸ, atque ejusmodi alia, quæ sunt Pœtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ ταμίᾳ βαλοῖσι, χάρις βαλοῖσιν ὀπιδῶ.
Ne parva averferis, inest sua gratia parvis.

Δόξα μὲν τοῖς θεοῖς.

DE GRAMMATICA

& eius partibus.

GRAMMATICA, est rectè scribendi atque loquendi ars.

GRAMMATICÆ
quatuor sunt partes.

Orthographia, } Syntaxis,
Etymologia, } Profodia.

DE ORTHOGRAPHIA.

ORTHOGRAPHIA, est rectè scribendi ratio, quâ docemur, quibus quæque dictio sit formanda literis: ut lectio, non lexio: ab ὀρθὸς rectus, & γράφω scriptura.

DE LITERIS.

EX Viginti duabus literis quinque sunt vocales: Vocales,

a, e, i, o, u, nam Græca est.	Ex quibus variè dispositis	Musa,	Reliquæ literæ con-	Diph-
malescunt	au	Audio,	sonantes appellantur,	thongi.
apophon-	æ	Calum,	quarum novem	Conso-
quæ:	ei	Hei,	sunt Mutæ: b, c, d,	nantes.
	eu	Engt.	f, g, k, p, q, r,	Mutæ.

Septem autem semivocales, l, m, n, r, s, x, z. Semivocales.

et quibus quatuor vocantur etiam Liquidæ: l, m, n, y. Liquidæ;

F

S, vero

ORTHOGRAPHIA.

S. S verò sumusjisdam potestatis litera est, quæ interdum etiam liqueſcit, X & Z duplices sunt consonantes, atque etiam j inter duas vocales.

I & V Consonantes aliquando. Adduntur etiam consonantibus j & v, quando sibi vel alijs vocalibus in eadem syllaba præponuntur; ut Iuno, Iovis; voluntas, vultus.

K, y, z. Latinis dictionibus nunquam admiscuntur.
H, aspiratio. H propriè quidem litera non est, sed aspirationis nota. Apud Poëtas autem interdum consonantis vim obinet.

Præponitur autem vocalibus omnibus: ut Hamus, hebenus, hiatus, homo, humus, hymnus. Consonantibus vero nullis: rectè itaque enuntiamus.

Hiuleus, } triſſyl- } Hieronymus } penta-
Hiacchus, } laba. } Hieremias, } ſyllab.

At in Latinis dictionibus interdum h poſtponitur; ut charus, charitas, pulcher, pulchritudo.

Bifariam pinguntur literæ, Majusculis ſcilicet characteribus, & minusculis. Majusculæ inchoantur ſententiæ; ut Deum time; Regem honora: & propria nomina; ut *Henricus, Anglia.*

Diligenter obſervari oportebit, quæ dictiones diphthongis ſcribantur, nam hæc quidem vel ſcribi omnino vel ſignari debent; ut Muſæ præſunt; vel Muſ præſunt.

Literæ majusculæ.

Literæ majusculæ, cum ſolæ ac paucæ ſcribuntur, aliquando ſignificare Prænomen, aliquando numerum.

(A. Aulus. C. Caius. D. Decius. G. Gaius. L. Lucius. M. Marcus. P. Publius. P. R. Populus Rom.	(P. C. Patres Conſcripti. Q. Quintus, Quæſtor, Quirites. R. P. Respublica. Sp. Spathius. Sex Sextus. S. P. Q. R. Senatus, populusq; Romanus. T. Titus. T. C. Tuae clementiæ; & ejus generis infinita.
---	--

ORTHOGRAPHIA.

In numeris verò significat.

I	1	Vnum
V	5	Quinque
IX	9	Nouem
X	10	Decem
XL	40	Quadráginta
L	50	Quinquáginta
XC	90	Nonáginta
C	100	Centum
D	500	Quingenta
M	1000	Mille

DE SYLLABARVM DISTINCTIONIBVS.

Rectè scripturo discendum est in primis, syllabas inter scribendum aptè distinguere atque connectere. In simplicibus vocibus, b d, vocali sequenti adherent; ut A-bdomen, A-bdera.

Quam quidem rationem sequuntur & ista;

ut	{ Do-ctus, }	{ gm }	ut	{ A-gmen.
	{ San-ctus, }	{ gn }		{ I-gnis.
ut	{ Scri-psi, }	{ st }	ut	{ Ve-ster.
	{ Sum-psi, }			{ Magi-ster.
ut	{ Pi-scis, }	{ xi }	ut	{ An-xius.
	{ Di-sco, }			{ Di-xi & familia.
	{ Æt-na, }			

Inter m & n non Interferitur p. Malè igitur pingetur Sompnus pro somnus, Columpna pro columna.

Post x non scribitur s; ut Excribo, exsolvo; non exscribo, exsolvo. In compositis cum præpositione auribus & euphoniæ seruiendum est.

ut	{ Occurro, }	{ potius quàm }	{ Obcurro.
	{ Officio, }		{ Obficio.
	{ Aufero, }		{ Abfero.
Et contrà	{ Abstineo, }	{ non autem }	{ Austineo.
	{ Obtineo, }		{ Otineo.
	{ Obrebo, }		{ Otrepo.

ORTHOEPIA.

Atque hujus rei gratia, etiam consonantes in compositione aliquando interferuntur: ut Redamo, redeo, ambigo, ambio.

DE ORTHOEPIA.

Orthoepia.

ORTHOGRAPHIÆ affinis est Orthoepia, hoc est, emendatè rectèq; loquenditatio, ab ὀρθός rectus, & ἔπος verbum. Hic in primis curandum est, ut præceptores tenera ac balbutientia puerorum ora, sic effingant & figurent, ne vel continuâ linguæ volubilitate ita sermonem præcipitent, ut nusquam, nisi ubi spiritus deficit, orationem claudant: vel contra, ad singulas quasque voces longâ interpiratione consileant, rictu, risu, singultu, screatu, vel tussii, sermonis tenorem ineptè dirimentes.

Cæterùm ante omnia deterrendi sunt pueri ab ijs vitijs, quæ nostro vulgo, penè propria esse videntur; cujusmodi sunt Iotacismus, Lambdacismus, Ichnotēs, Traulismus, Plateasmus, & similia.

Iotacismus dicitur, quando (I) litera pleniore sono, & supra justum decorem extenditur, quo vitio ex nostratibus maxime laborant Angli septentrionales.

Lambdacismus, est ubi quis (L) nimis operosè sonat; ut Ellucet pro elucet, Saulvus pro salvus.

Nostrati vulgo diversum vitium impingitur, nempe quò hanc literam pinguis justo pronuntiant, dum

pro	{	Multus,	{	auditur	{	Moultus.
		Mollis,		Mouls.		
		Falsus,		Falsus.		

Ichnotēs est quædam loquendi exilitas, quoties syllabas aliquas exiliùs & graciliùs enuntiatus, quam par est; ut eum

pro	{	Nunc,	{	proferimus	{	Nunc.
		Tunc,		Tunc.		
		Aliquis,		Eliguis.		
		Alius,		Elus.		

Trau-

ORTHOEPIA:

Traulismus est hæsitantia quædam, aut titubantia oris, quando eadem syllaba sæpius repetitur; ut *Ca-*
canit pro canit; Tutullius pro Tullius.

Huic vitio ut foedissimo, ita periculosissimo sic succurrendum putat *Nabius*; si exigatur à pueris, ut nomina & versus affectatæ difficultatis, ac plurimis & asperimis inter se coeuntibus syllabis concatenatis, ac velut confragosis, quam citissime volvant; ut *Arx, tridens, rostris, sphynx, præster, torrida, sepi, strix,*

Postquam discordia tetra

belli ferratos postes, portasque refregit;

Plateasmus est quando crassius & voce plusquam virili loqui nitimur; ut cum

pro	{	Montes,	}	efferrimus	{	Mountes;	}	ut etiam
	{	Fontes,	}		{	Fountes;	}	
	{	Pontes,	}		{	Pountes,	}	
pro	{	Ergo,	}	efferrimus	{	Argo.	}	
	{	Sperma,	}		{	Sparma.	}	
	{	Perago,	}		{	Parago.	}	

Sunt & alibi apud nostrates, qui pro *v* consonante sonant *f*, & contra *v* pro *f*.

{	Folo,	pro	{	Volo.
{	Fis,			Vis.
{	Folui,			Volui.
{	Felle,			Velle.

Et rursus	{	Vero,	pro	{	Fero.
	{	Vers,			Fers.
	{	Verre,			Ferre.

S, verò mediam inter duas vocales corruptè sonant nonnulli.

pro	{	Læsus,	pronuntiantes	{	Læzus.
	{	Visus,			Vizus.
	{	Risus,			Rizus.

H, initio dictionis lenius, in medio asperius enuntiari volunt; male ergo

ORTHOGRAPHIA:

pro	Homo,	Efferimus,	Omo.
	Hamus,		Amus.
	Humus,		Vmus.
	Christus,		Criftus.
	Chrifma,		Crifma.
	Chremes,		Creμες.
	Thus,		Tus.
	Diphthogus,		Diprongs.
	Sphæra,		Spæra.

Forèdè quoque erratur à nostris, ubi *t* & *d* tanquam aspiratas pronunciant;

ut	Amath,	pro	Amar.
	Caputh,		Caput.
	Aputh,		Apud.

At innumera penè sunt hujus generis vitia, quæ bonarum literarum candidatis, & præceptorum diligentiz emendanda relinquimus.

DE SENTENTIARVM PUNCTIS.

Neq̃e exigua Orthographiæ pars in scripturâ rectè distinguendâ consistere videtur. Proindè de clausularum distinctionibus paucula annotasse non fuerit supervacaneum.

Puncta quæ. Puncta ergo sive notæ, quibus in scribendo utuntur eruditi, Latinis dicuntur, Subdistinctio, Media distinctio, Plena ac perfecta distinctio; Græcis, Comma, & colon, Periodus.

Subdistinctio seu Comma, est silentij nota, seu potius respirandi locus; utpote quâ pronuntiationis terminus, sensu manente, ita suspenditur, ut quod sequitur continuo succedere debeat. Notatur autem puncto deorsum caudato, ad hunc modum (,)

Ovidius. Utendum est aetate, cito pede præteris aetas;

Nec bona tam sequitur, quam bona prima fuit.

Hæc item notæ distinguuntur orationum singulæ partes, ut

Juvenal.

ORTHOGRAFIA.

*Juvenal. Grammaticus, rhetor, geometres, pictor, aliptes,
Graculus esuriens in caelum, iasserit, ibit.*

Media distinctio seu Colon, est ubi tantum fere de Colon.
sententia restat, quantum jam dictum est: & est per-
fecta periodi pars, notaturque duobus punctis sic (:)
*Quamodolum huiusmodi umbram progressam sentimus,
progredientem non cernimus: & fruticem aut herbam cre-
visse apparet, crescere autem nulli videtur: ita & ingeni-
um profectus, quoniam minutis constat auditibus, ex in-
tervallo sentitur.*

Plena distinctio, quæ Periodus dicitur, ponitur Periodus.
post perfectam sententiam, quæ & puncto plano no-
tatur, hoc modo (.)

Die mihi masia virum, cepte post tempora Troie,

Qui mores hominum multorum vidit, & urbes.

Huc annumerari solent Parenthesis & Interrogatio.

Parenthesis est sententia duabus semilunulis inclu- Parenthesis,
sa, qua remota, sermo tamen manet integer; ut

princeps (quia bella minantur

Hofes) militibus urbes premunt, & armis.

Interrogatio signatur duobus punctis, ac superiore Interroga-
lursum caudato, sic (?) ut tio.

Et que tanta fuit Romam tibi causa videndi?

DE ETYMOLOGIA.

Ety-mologia versatur imprimis circa
investigandas dictionū origines: ut
num cœlebs dicatur, quasi cœlestē
vitā agens, nū lepus, quasi levipes
Cæterum, Etymologia (quatenus
nos hoc loco de ea differimus) est
ratio cognoscendi casuum disceri-
mina; ut fortis, fortiter; lego, legi; omnesque orationis
partes complectitur; Cicero notationem seu verilo-
quium vocat. Componitur autem ab *ἀβγος* verus,
& *ἔνυμ* & sermo.

NOMEN. DE OCTO PARTIBVS ORATIONIS.

Partes orationis sunt octo. { Nomen,
Pronomen,
Verbum,
Participium, { declinab. { Adverbium,
Conjunctio,
Præpositio,
Interjectio, { indeclinab.

NOMEN

NOMEN est pars orationis, quæ rem significat sine ulla temporis aut personæ differentiâ.

Nomen dupliciter dicitur Substantivum & Adjectivum.

Substantivum est, quod nihil addi postulat ad suam significationem exprimendam.

Est autem substantivum duplex, & Appellativum, & Proprium.

Appellativum est, quod rem multis communem significat; ut *Homo, lapis, iustitia, bonitas.*

Proprium est, quod rem uni individuo propriam significat, ut *Iesus, Maria, Londinum, Thamesis.*

Proprij nominis tria sunt genera.

Pronomen, quod vel differentię causa, vel veteri ritu præponitur; ut *Lucius, Publius, Aulus, Marcus.*

Nomen, quod suum est cuique; ut *Petrus, Paulus, Cato, Tullius.*

Cognomen, quod vel à cognatione impositum est, ut *Gracchus, Fabius, Scipio, Cicero*, vel ab eueni aliquo; ut *Africanus, Macedonicus, Germanicus.*

Adjectivum est, quod substantivo indiget, cui in oratione adhaereat; ut *Piger, Alacris, Candidus, Clemens.*

Adjectivum est duplex; Commune & Proprium.

Commune est, quod affectionem multis communem significat, ut *Bonus, malus, solers, satur.*

Proprium est, quod affectionem uni individuo peculiarem significat; ut *Gradivus Marti, Quirinus Romulo.*

NOMEN.

DE ACCIDENTIBUS NOMINI.

Nomini acci- { Species, Figura, Numerus, Casus,
dunt septem. { Genus, Declinatio, Comparatio.

DE SPECIE.

Species Nominum est duplex: { Primitiva,
&
Derivativa.

Primitiva est, quæ aliundè non trahitur.

Derivativa est, quæ aliundè formatur.

Primitivæ subijciuntur hæ quæ sequuntur, & huiusmodi.

Collectivum scilicet, quod singulari numero multitudinem significat: ut *Concio, cætas, plebs, turba, pecus, grex.*

Fictitium, quod à sono fingitur: ut *Sibilus, tintinnabulum, stridor, clangor.*

Interrogativum; ut *Quis, uer, qualis, quantus, quor, nunquis.* Quæ aliquando migrant in Indefinitum, aliquando in Relativa.

Redditivum quod interrogativo respondet: ut *Talis, tantus, tot.*

Numerale, cujus species hæ numerantur:

Cardinale, a quo ceu à fonte alij numeri dimanant; ut *Unus, duo, tres, quatuor.*

Ordinale; ut *Primus, secundus, tertius, quartus.*

Distributivum; ut *Singuli, bini, terni, quaterni.*

Primitivum, quod significat vel multa singulariter; ut *Quisque, unusquisque, uterque, neuter;* vel unum è multis; ut *Alter, aliquis, cætera, reliquus.*

Universale; ut *Omnia, cunctus, nullus, nemo.*

Particulare; ut *Aliquis, quisquam, ullus, quidam.*

Derivativa autem hæ species subjectas habent, nimirum Verbale; ut *Lectio, litura, auditus, aratrum.*

Patrium

NOMEN.

Patrium; ut *Eboracensis, Londinensis, Oxoniensis, Atonensis.*

Gentile; ut *Græcus, Latinus, Hebræus, Anglus.*

Patronimicum, quod vel à patre, vel ab aliâ quâpiam suæ familiæ personâ derivatur;

ut { *Æacides, filius vel nepos Æaci,*
Nerine, filia vel neptis Nerei.
Latoides, filius Latonæ.
Menelæus, uxor Menelai.

Diminutivum; ut *Regulus, popellus, majusculus, minusculus.*

Possessivum; ut *Herilius, servilis, regius, paternus.*

Materiale; ut *Faginus, Lapidus, Gemmeus, Aureus.*

Locale; ut *Hortensis, agrestis, marinus, montanus.*

Adverbiale; ut *Hodiernus, hesternus, crastinus, clandestinus.*

Participiale; ut *Amandus, docendus, videndus, scribendus.*

Et quæ in his exeunt, à verbis deducta, ut *Fistilis, costilis, flexilis, pensilis.*

DE FIGURA.

Figura aut est simplex, ut *Iustus*; aut composita, ut *Injustus*. Sunt qui huc addunt & decomposita; ut *Irreparabilis*.

DE NUMERO.

Numeri sunt duo; Singularis de uno, ut *Pater*; pluralis de pluribus, ut *Patres*.

DE CASU.

Casus Nominum sunt sex.

Nominativus, qui & Rectus dicitur, est prima vox quâ rem aliquam nominamus.

Genitivus, qui significat cujus sit res quæpiam; Atque hic Patrius, Gignendi, aut interrogandi casus dici solet.

Dativus, sive dandi casus dicitur, quo quid cuiquam attribuimus. Sub hac voce octavum etiam casum compre-

NOMEN.

comprehenderunt; ut *It clamor celo*, id est, *in celum*;

Accusativus qui & Incusativus, vel Causativus dici potest, qui verbum sequitur; utpote in quem actio verbi immediatè transit; ut *Amo patrem*.

Vocativus, quem & Saluatorium vocant, vocandis compellandisve personis accommodatur.

Ablativus, quo quippiam ab aliquo auferri significamus. Hic Sexrus atque Latinus casus appellatur, nempe quod Latinorum sit proprius.

DE GENE RE.

Genus est sexus discretio. Et sunt genera numero septem, Masculinum, cujus nota est hic. Femininum, hæc. Neutrum, hoc. Commune, hic & hæc. Commune trium, hic, hæc & hoc. Dubium, hic vel hæc. Epicœnum seu Promiscuum, quod sub una generis nota utrumq; sexum complectitur; ut *Hic anser*, *hæc aquila*. Quanquam hoc quidem genus ad præsens negotium non ita propriè spectare videtur, cum hoc quidem loco non de natura rerum agatur, sed de qualitate vocum.

Porro inter commune genus & dubium, hæc est differentia; quod ubi semel communis generis nomini adjectivum copulaveris, non jam integrum fuerit de eadem re loquenti, mutare genus adjectivi; ut si dixeris, *durus parens*, aut *canis scita*; quamdiu de eisdem ipsis individuis loquaris, non licebit mutato genere dicere, *Parentem iniquam*, aut *Canem scitum*. At vero dubij generis substantivo posito, etiamsi adjunctum masculinum addideris, nihilo tamen secius de eadem re sermonem continuanti, licuerit pro tuo arbitratu mutare genus adjectivi; ut si dixeris, *Durum corticem*, poteris etiam de eodem loqui pergens dicere, *eandem corticem esse & amaram*.

Ut autem genera nominum ad amussim collas, hi sequentes canones tibi summâ diligentia inbibendi sunt, quos Guliel. Lilio Anglo acceptos referre debes.

G.

NOMEN.

G. L I L I I

Regulæ generales propriorum.

Mas. sunt
nomina
Divorum:
Virorum:
Fluviorum
Mensium.
Ventorum

Propria que masibus tribuuntur mascula dicantur.
Vt sunt diuorum, Mars, Bacchus, Apollo: virorum
Vt Cato, Virgilius: fluviorum, ut Tybris, Orontes:
Mensium, ut October: Ventorum, ut Iulius, notus, auster.

De Fœmininis.

Fœmin.
Dearum.
Mulierum.
Vrbium.
Regionū.
Insularum.
Excipe
ista urbium.

Propria fœmineum referentia nomina sexum,
Fœmineo generi tribuuntur: siue Dearum
Sunt, ut Iuno, Venus, mulierum, cœu Anna, Philota.
Vrbium, ut Elis, Opus: regionum, ut Gracia, Persis,
Insula item nomen, cœu Creta, Britannia, Cyprus,
Excipienda tamen quedam sunt urbium, ut ista
Mascula, Salmo, Agragas: quedam neutralia, ut
Argos, (crumque.

Tybur, Praeneste: & genus Anxur quod dat a
Regulæ generales Appellativorum.

Appell.
Arborum
Fœm.
Excipe.

Appellativa arborum erunt muliebria, ut alnus,
Cupressus, cedrus, mas spina, mas oleaster.
Et sunt neutra siler, suber, thus, robur, acerq,
Epicœna.

Nomina
Volucrum
Ferarum:
Piscium.
Exceptio
Generalis

Sunt etiam volucrum, cœu passer, hirundo: ferarum,
Vt Tygris, vulpes: & piscium, ut ostrea, cetum.
Dicta epicœna, quibus vox ipsa genus feret apud.
Attamen ex cunctis, que diximus ante, notandum
Omne quod exit in um. seu Græcum siue Latinum,
Esse genus neutrum, sic invariabile nomen.

Vsustrium
regularum
Specialium.

Sed nunc de reliquis, que Appellativa vocantur,
Aut que sunt tanquam Appellativa, ordine dicam.

Nam

NOMEN:

Nam genus bis semper dignoscitur ex genitivo,
 infra ut monstrabit specialis regula triplex.

Prima Regula specialis.

Nomē non crescens genitivo, cen caro carnis, Nomen non cresc.
 Capra capra, nubes nubes, gens est muliebre. gen. form.

Quoniam Lilius noster genus nominum Appellati-
 vorum ex genitivo dignoscendum docet, admonendi
 hoc loco sunt pueri, hanc primam regulā esse omniū
 nominum Appellativorū non crescentiū in genitivo:
 cujus generis sunt omnia primæ & quartæ inflectio-
 nis, & secundæ etiam, præter paucula quædam, quæ
 infra in tertia regula excepta reperies.

Pertinent etiam ad hanc classem pleraque tertie de-
 clinationis, cujusmodi sunt, Labes, labis: pestis, pestis:
 Vis genitivo vis: mater, matris.

Masculina excepta ex non crescentibus.

Mascula nomina in a, dicuntur multa vi- 1. Nomi-
 rorum. virorum
 in a.

Utscriba, assecla, scurra et rabula, lixa, lanista,

Mascula, Gracorum quot declinatio prima

Fundit in as, & in es; & ab illis quot per a fiunt:

Si satrapas satrapa, athletes, athleta, Leguntur

Mascula item verres, natalis, aqualis: ab asse

Nata, ut centussis: conjunge lienis & orbis,

Callis, cantis follis, collis, mensis & ensis,

Fustis, funis, panis, penis, crinis & ignis,

Cassus, fascis, torris, sentis, piscis & anguis,

Et vermis, veltis, postis societur & axis.

Mascula in et, cen vnter: in os vel us, ut logos,

annus,

2. In as,
 es & a.
 primæ de-
 clinat.
 Gracorum;
 3. Verres,
 &c.

4. In os, us,
 et us.

Fœminina

NOMEN.

Fœminina non crescentia
in er, os, & us.

Fœm.
excepta
in er, os,
& us.

Fœminei generis sūt mater, hum^{us}, dom^{us}, aluvius,
Et colus, & quarta pro fructu ficus, acusq.
Porticus, atq; tribus, sacrus, nurus, & manus, idem:
Huc annus adaēda est, huc mystica vānus lacchi,
His jungas os in us vertentia Græca, papyrus,
Antidotus, costus, diphthongus, byssus, abyssus,
Chrystallus, synodus, aphirus, eremus, & arctus:
Cum multis alijs quæ nunc perscribere longū est.

Neutrā non crescentia.

Neutrum nomen in e, si gignit is ; ut mare, rete :
Et quot in en vel in um sunt : ut barbiton, ovum.
Est neutrum hippomanes genus, & neutrum cacoëthesi
Es virus, pelagus : neutrum modo, mas modo vulgus.

Dubia non crescentia.

Incerti generis sunt talpa & dama, canalis,
Halcionis, finis, clunus, restis, penus, amnis,
Pampinus, & corbis, linter, torquis, specus, anguis :
Pro morbo ficus fici dans, atque phaselus,
Lecythus ac atomus, grossus, pharus & paradysus.

Communia non crescentia.

Compositum à verbo dans a, commune duorum est,
Grajugena à gigno, agricola à colo, id advena mon-
A venio : adde senex, auriga, & verna, sodalis, (strat,
Vates, extorris, patruelis, perque duellus,
Affinis, juvenis, testis, civis, canis, hostis.

Secunda

NOMEN:

Secunda regula specialis.

Nomen crescentis penultima si genitivi (tis, Syllaba acuta sonat, velut hac pietas pietatus virtutis monstrant, genus est muliebre. Nomen acutè crescentis sem-

Huc spectant, quæ acunt penultimam genitivi crescentis: qualia sunt omnia quintæ inflexionis, præter Fides.

Omnia item monosyllaba, præter vis. Reliqua omnia sunt tertiæ declinationis ut sunt omnia desinentia

In	{	ut	{	Halec, halêcis.
				Delphin, sinis.
				Titan. anis.
In	{	ut	{	Infans, antis.
				Quadrans, }entis.
				Continens, }entis.
In	{	ut	{	Triens, }entis.
				Decunx, decuncis.

In er longum, quæ Græcis, per *np* scribuntur: ut character, crater, stater, soter, êris.

Latina in er ad tertiam regulam pertinent; quare mulier haud rectè hæc classe collocatur.

In	{	ut	{	Syrinx, ingis.
				Phalanx, angis.
				Deunx, }uncis.
In	{	ut	{	Septunx, }uncis.
				Effrons, }ontis.
				Bifrons, }ontis.
In	{	ut	{	Cohors, }ortis.
				Confort, }ortis.

Præterea in o Latina, quæ ônis & ênis habent in genitivo; ut Lectio, ligo, spado, ônis; Anio, ênis.

Præter paucula gentilia, quæ ad tertiam regulam pertinent; ut Macedo, Brito, Saxo, Vangio, Lingo, ônis.

In

NOMEN.

In Al neutra; ut Vestigal, animal, alia. Cætera in Al sunt tertiæ regulæ.

In En, quæ ênis habent in genitivo; ut Lien, Syren, ênis. Cætera sunt tertiæ regulæ.

In ω Græca, quæ retinent ω in genitivo; ut Damon, Ladon, Simon, Trion, ônis.

Quædam variant; ut Otion, Edon, Egeon, ônis, & ônis. Cætera sunt tertiæ regulæ.

In Ar Latina; ut Laquear, exemplar, calcar, âris; Præter Iubar, Nectar, âris, Hepar, hepâtis.

In Or Latina; ut Amor, timor, uxor, ôris.

Præter sequentia, quæ ad tertiam regulam spectant; ut Arbor, marmor, æquor, ador, robor, &c. ôris. Et Græca quoque nonnulla; ut Rhetor, Hector, Nestor, Stentor, &c. ôris.

In As Latina; ut Majestas, lenitas, humilitas, humanitas, &c. âtis. Excipe Anas anâtis, & Græca quædam sceminina; ut Lampas, monas, trias, decas, âdis.

In Es Latina aliquot; ut Quies, magnes, locuples, êtis. Merces, hæres, cohæres, edis.

Accedunt his etiam Græca quædam, ut Lebes, Tapes, Dares, Chremes, êtis.

In Is, quæ faciunt îtis, înis, & îdis in genitivo; ut Samnis, Quiris, îtis; Salamis, Trachis, înis; Psophis, Crenis, îdis.

Cætera sunt tertiæ regulæ.

In Os Latina; ut Custos, ôdis, Nepos, ôtis. Præter Compos, Impos, ôtis.

Et Græca quæ retinent ω in penultima genitivo; ut Heros, Minos, Rhinoceros, Ægoceros, ôdis.

In Vs, quæ mittunt genitivum singularem in ûtis, ûdis, ûris, untis; ut salus, palus, tellus, opus.

Præter unam vocem, Pecus, pecudis.

Huc pertinent & comparativa neutra in us: ut Sanctius, probius, melius, pejus, ôris.

In Ax. tam Latina quam Græca, ut Limax, fornax, thorax,

NOMEN.

thorax, phrax, audax, bibax, âcis.

Excipe Græca quædam appellativa & Gentilia: ut A-
bax, storax, styrax, similax, colax, corax, dropax, pharnax,
candax, âcis, Syphax tamen variat Syphâcis & âcis.

In ex pancula quædam, ut Vervex, êcis, vibex, îcis,
exlex êgis, alex alêcis,

Reliqua in ex ad tertiam regulam referenda sunt.

In Ix Latina & Græca, ut Lodix, radix, cornix, spadix
felix, phoenix, perdix, coturnix, &c. îcis. Et verbalia
omnia in trix ut Victrix, nutrit, mortrix, loctrix, &c. îcis.
Cætera pertinent ad tertiam regulam.

In Ox substantiva & adjectiva: ut Celox, velox, ô: is:
præter Cappadox, ôcis, Alhibrox, ôgis.

In Vx ut Pollux, pollûcis, Cætera sunt tertix re-
gulæ.

In Yx: ut Bombyx, bombycis. Bebryx autem va-
riat Bebrycis. Cætera ad tertiam regulam relegari de-
bent.

In S Græca præcedente p: ut Hydrops, Cyclops,
conops, cercops, ôpis Reliqua in ops, ad tertiam regu-
lam referenda sunt.

Mascula excepta ex acutè crescentibus.

Mascula dicuntur monosyllaba nomina quadam, Monosylla-
Sal, sol, ven et splen, car, cer. vir, vas vadis, as, mas, ba quadam,
Bes, cres, pres et pes, glis gliris habens genitivo: ut ista, Sal,
fol.

Mos, flas, vos et tros, mus, dens, mons, pons, simul
& sons. (phryx.

Seps pro serpente, gripx, thrax, rex grex gregis, et

Mascula sunt etiam polysyllaba in n, ut Acarnan, Polysyllaba
in N & O.

Lichen et delphin: et in o signantia corpora,

Vileo, curculio: sic senio, ternio, sermo,

Masculæ in er, or, et os, cen crater, conditor, heros: 'n er, or, os,
Ens & as.

NOMEN.

*Sic torrens, nefrens, oriens, cum pluribus in dens,
 Quale bidens, quando pro instrumento reperitur:
 Adde gigas, elephas, adamas, garamasq; tapesque,
 Atque lebes, cures, magnes, unumque meridies
 Nomen quinta: & qua componuntur ab asse,
 Ut dodrans, semis: iungantur mascula Samnis,
 Hydrops, nyctlicorax, thorax, & mascula vervex,
 Phoenix & bombyx pro vermiculo. Attamen ex his
 Sunt muliebri genus, Syren, mulier, soror, uxor.*

Neutra excepta ex acutè crescentibus.

*Sunt neutralia & hæc monosyllaba nomina, mel, sel,
 Lac, far, ver, cer, as, vas vasis, os ossis, & oris.
 Rus, thui, jus, crus, prius. Et in al poly syllaba in æq;
 Ut capital, laquear. Neutrum hanc & muliebri.*

Dubia acutè crescentia.

*Sunt dubia hæc python, scrobs, serpens, bubo, rudens,
 Perdix, linx, limax, stirps pro trunco, pedis & calx:
 Adde dies numero tantum mas esto secundo.*

Communia acutè crescentia.

*Sunt commune pareus, authorq; infans, adolescens,
 Dux, illex, heres, exlex: à fronte creata,
 Ut bisfrons, custos, bos, fur, sus, atque sacerdos.*

Tertia & ultima regula specialis.

Nomen, crescentis penultima si genitivi (mas.
 Sit gravis, ut sanguis, genitivo sanguinis, est
 Huc

Nota quod
 Stirps pro
 progenie,
 calx pro la-
 xo excocto
 sunt fem.

NOMEN.

Huc spectant penultimam genitivi crescentis gra-
untia. Cujus generis sunt paucula illa secundæ de-
clinationis, de quibus supra meminimus, videlicet,
Socer, puer, æri. Adulter, adulteri.

Composita à vir viri, ut Levir, Triumvir, Decem-
vir. Centumvir, ïri.

Composita item à gero & fero; ut Armiger, clavi-
ger, caducifer, lucifer, æri. Et adjectiva quædam; ut
Tener, satur, dexter, prosper æri. Spectant Huc &
Græca omnia neutrius generis in a; ut poëma, do-
gma, sophisma, ænigma, ætis.

In Yr item Græca: ut Martyr, Martyris. Plithyr,
plithyris.

Omnia item in Vr Latina, ut Augur, murmur, fur-
fur, cleur. ùris.

In Vr etiam omnia; ut caput, capitis. occiput, oc-
cipitis.

Pæterea in O Latina omnia, præter illa quæ supe-
rius excipiuntur; ut imago, sortago, ordo, cardo, ïnis.

In L; ut Annibal, ãlis. Mugil, ïlis. Consul, præsul, ùlis:

In En; ut pecten, tibicen, carmen, crimen, ïnis.

In On Græca, quæ sumunt o parvum in penultima
genitivi singularis; ut canon, dæmon, architecton,
Philemon, ònis.

In Oi Latina & Græca; ut arbor, æquor, marmor,
pantocrator, apator, òris.

In As; ut anas, anatis.

Et Græca; ut Arcas, chulias, hebdomas, enneas, ædis.

In Es Latina; ut fomes, limes, ïtis. præses, deses, ïdis.

In Is Latina & Græca; ut Sanguis, pollis, ïnis. Ty-
rannis, paropsis, ïdis.

In ar Latina & Græca; ut Inbar, compar, nestas,
bacchar, æris.

In er Græca; ut ær, æther, æris.

In S, præcedente consonante, tam Latina quàm
Græca, ut

NOMEN.

præceden
e conso-
ante.

Princeps,	} cīpis. } {	Æthiops,	} ōpis.
Hiems,		Arabs,	
Inops,		Chalybs,	

In Os Latina : ut Compos, ōtis.

In V. Latina & Græca : ut pecus, decus, ōtis. Vel-
lus, vulnus, ēris, Tripus, Oedipus, ōdis.

In Ax Græca ; ut Abax, storax, colax, climax, ācis.

In Ex Latina : ut Index, vindex, carnifex, aruspex, īcis.

In lx Latina & Græca ; ut Varix, fornix, calix, īcis,
Mastix, īgis.

In Ox Latina & Græca, ut præcox, cappadox, ōcin
allobrox, polyphlox, ōgis.

In Vx Latina t conjux, conjugis : redux, reducis.
Deniq; in yx Græca ; ut Onyx, Sardonyx, ychia. Ce-
ryx, Eryx, ychys.

Fœmin. excepta ex graviter crescentibus.

Fœminæ generis sit hyperdissyllabon in do,
Quod dinis, atq; in go, quod dat ginis in genitive.
Id tibi dulcedo faciens dulcedinis, idq;
Monstrat compago compaginis : adijce virgo,
Grando, fides, compes, teges, et seges, arbor hyemsq;
Sic Bacchar, syndon, gorgon, icon & amazon.

Gracula in as vel in is finita, ut lampas, iaspis,
Cassis, cuspis ; in us vox una, pecus pecudis dant,
Huius forfex, pellex, carex, simulatque supellex,
Appendix, bistrix, coxendix, adde filixque.

Neutra excepta ex graviter crescentibus.

Est neutrale genus signans rem non animatam
Nomen in a, ut problema : en, ut omen : ar, ut imbar:
ut dans,

NOMEN.

*Hiocur; us, ut onus; put, ut occiput: attamen ex his.
Mascula sunt pecten, fursur: sunt neutra cadaver,
Verber, iter, (uber, pro fungo tuber, & uber,
Gingiber & lacer, cicer, & pipr, atque papaver,
Es ficer atque filer: Neutra aquor, marmor, adorq;
Atque pecus quando pecoris facit in genitivo.*

Dubia ex graviter crescentibus.

*Sunt dubij generis, cardo, margo, cinis, obex,
Pulvis, adeps, forceps, pumex, ramex, anas, imbrex;
Adde culex, natrix & onyx cum prole, flexaque.
Quamvis hac melius vult mascula dicier usus.*

Communia ex graviter crescentibus.

*Communis generis sunt ista, vigil, pugil, exul,
Praesul, homo, nemo, martyr, tygur, augur & arcas,
Antistes, miles, pedes, interpret, comes, hospes;
Sic ales, praeses, princeps, auceps, eques, obfes,
Atque alia à verbis qua nomina multa creantur;
Ut conjux judex, vindex, opifex & aruspex.*

Regula adj. ctivorum generalis.

***A** Diectiva unam duntaxat habentia vocem,
Vt felix, audax, retinent genus omne sub unâ;
Sub geminâ si voce cadant, velut omnis & omne,
Vox commune duum prior est, vox altera neutrum:
At si tres variant voces, sacer ut, sacra, sacrum,
Vox prima est mas, altera foemina, tertia neutrum.
At sunt quae flexu propè substantiva vocares,*

NOMEN.

*Adjectiva tamen naturâ usque reperta :
Talia sunt pauper, puber cum degener, uber,
Et dives, locuples, sospes, comes, atque superstes,
Cum paucis alijs, qua lectio iusta docebit.
Hac propriû quendâ sibi flexum asciscere gaudent:
Campester, oblucet, celebrer, celer, atque saluber.
Iunge pedester, equester, & acer : iungo paluster,
Ac alacer, sylvester. At hac tu sic variabis :
Hic, celer, hac celeris, neutro hoc celere.*

ter sic,

*Hic atque hac celeris, rursum hoc celere est tibi
neutrum.*

*Sunt qua deficiunt genere adjectiva notanda,
De quibus atque alijs, alibi tibi mentio fiet.*

DE DECLINATIONE.

Declinatio-
nos nomi.
num.
Prima.

DDeclinatio est variatio dictionis per casus. Sunt au-
tem declinationes numero quinque.

Prima declinatio complectitur quatuor terminati-
ones.

A, } As, }	vt { {	Mensa, } Æneas }	{ { { {	Es, } E, }	vt { {	Anchises. Penelope
Portò Græca sunt omnia quæ in			{ { { {	As, } Es, }	{ { { {	Thomas, Anchises, Phœbe
			{ { { {	E, }		

Sunt qui huc addunt Hebræa quædam in am : ut,
Adam Adæ, Abraham Abrahæ. Quæ tamen melius
ad Latinorum formam redacta, ad hunc modum inflex-
eris: Adamus Adami, Abrahamus Abrahami.

As, accusativum in am & in an facit : ut *Æneam*,
Æneam vel *Ænean*. Vocativum in a : ut *Ænea*,
Ænea.

E,

NOMEN.

Es, in accusativo en sumit; ut Anchises, Anchisen
in Vocativo & Ablativo e vel a; ut Anchise vel An
chisa.

E, genitivum in es mittit, dativum in e, accusati-
vum in en, vocativum & ablativum in e; ut

Nom.	{ Penelope,	{ Acc.	{ Penelopen.
Gen.	{ Penelopes,	{ Voc.	{ Penelope
Dat.	{ Penelopê,	{ Abl.	{ Penelopê.

As in genitivo nominum Latinorum, interdum As in genis.
reperitur ad Græcorum imitationem, ut Pater fami-
lias, Filius familias. Id quod veteres observabant in
multis alijs. Ennius

Dux ipse vias. Livius Andronicus. *Mercurius cumq;*
in filius Latonas, pro *Latona* Sic Nivius *Fil' terras,*
pro *terra.* Virgilius. *Nec auræ nec sonitus memor.*

Auli & picti, atque id genus alia, priscis relinqui.

Genitivus pluralis interdum Synæpen admittit;
ut *Æneadum*, Grajūgenum, pro *Æneadarum*, Grajū-
genarum.

Hæc dativos & ablativos plurales mittunt in âbus:
Dea, mula, equa, liberta, ambr, dux, âbus.

Hæc vera tam in is quam in âbus; Fila, filijs vel
filâbus. Nata, natis vel natâbus.

SECUNDA DECLINATIO.

Secundæ declinationis Terminationes sunt a- pud Latinos quinque.	{ Er,	{ ut	{ Aper
	{ Vr,		{ Vir.
	{ Ir,		{ Satur.
	{ Vs,		{ Dominus.
	{ Vm,		{ Templu.

Secunda
declinatio.

Et Græcorum,	{ Or,	{ ut	{ Delos.
	{ On,		{ Ilion.
	{ Eus,		{ Orpheus.

Attica in Os, genitivum in O mittunt, accusati-
vum in on; ut Androgeô, Androgeô. Accusativo
Androgeôn.

NOMEN.

Quædam Græca contracta in us, vocativum formant in u; Panthûs & Panthû, Oedipûs, & Oediph:

Notabis & Latina quædam tam in us quam in e mittere vocativum singularem; ut Agnus, vulgus, luscus, fluvius, chorus, populus, pro natione.

* *Qui Vult autorem falsum esse in hoc exemplo, non male sentit.* Quin Ovidius ausus est dicere, *Latmius Endymion, non est tibi luna rubori?* Sed Atticam Græcorum dialecton imitatus, quæ vocativum recto simile n semper format. Eius genitivum format in ei vel eos, dativum in ei, accusativum in eâ, vocativum in eu: ut

Nominativo Orpheus. } Ac. Orph eâ. Ovi. Orphe-

Ge. Orph ei vel Orphëos. } Vo Orpheu. (on.

Dativo Orphëi. } Ablativo Orpheo.

Notandæ sunt deniq; } { Deum, } pro { Deorum.
syncopationes illæ } { Virum, } { Virorum.

Item anomala illa Ambo & Duo, quas duas voces Poëtæ etiam in accusativo masculino usurpant: ut Virg. *Si duo rateres tales Iana tulisset Terra viros.* Hor. *Ne nos tuisset gloria, lursurando obstringam ambo.* Cicero in Phi. secunda. *Piater duo vos, nemo sit loquatur.*

TERTIA DECLINATIO.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio admodum varia est, cujus difficiliore duntaxat casus hoc loco attingemus.

Quorundam accusativi flectuntur tantum in im, ut Vim, ravim, tussim, sitim, maguderim, amussim, charybdim.

Sic & quorundam fluviorum accusativi; ut Tyrim, Ararim.

Quædam accusativos flectunt in im & in em communiter; ut Buris, pelvis, clavis, securis, puppis, torquis, turris, restis, febris, navis, bipennis, aqualis, im vel em.

Ablativus

NOMEN.

Ablativus regulariter in e desinit; ut Pectus, salus; Ablativus singularis, ablativo pectore, salute.

Propria nomina adjectivis similia ablativos in e mittunt: ut Forlice, Clemente, Iuvenale, Martiale, &c. Ac neutra desinentia in al, ar, & e, ablativum magna ex parte mittunt in i: ut

{	Vedigal,	{	Ab.	{	Vedigali.
	Calcar,				Calcar.
	Mare,				Mari.

Ablativus rete, à nominativo retis est; non à nominativo rete. Par cum compositis, tam e quàm i Retis. habet; ut par, compar: Ablativo pare, compare vel ri.

Hæc tamen e retinent, Far, hepar, jubar, nectar, gausape, præsepe, &c.

{	Soracte,	{	Abl.	{	Soractè
	Pizneste,				Piznestè.
	Reate,				Re-icè.

Et hæc propria,

Festorum nomina, quæ tantum pluralia sunt, genitivum interdum in òrum mittunt; Agonalis, Vinalia, genitivo Agonaliorum, Vinaliòrum.

Interdum autem in ium: ut Floralia, feralia; Genitivo Floralium, feralium.

Aliquando verò tam in òrum quàm in ium: ut Parentalia, Saturnalia. Genitivo Parentaliòrum, Saturnaliòrum vel ium.

Dativos verò & ablativos in bus: ut Saturnalibus, Bacchanalibus. Præter Quinquatris, quod juxta secundam declinationem format prædictos casus.

Mensium nomina in ei vel is, ablativum in i solum mittunt: ut September, Aprilis; Ablativo Septembri, Aprili.

Quorum accusativus in im tantum desinit, ijs Ablativus exit in i, ut Sirim, Tullim. Ablativo, Sui, Tussi.

Adjectiva quæ nominativum in is vel er & e neutrum faciunt, ablativum mittunt in i solum: ut Fortis,

N O M E N.

Fortis, mollis, dulcis. Ablativo forti, molli, dulci.

Sic acer, acris, acie. Ablativo acri.

Licet Poëta interdum metri causa, E pro i usurpent.

Nota.

Cetera adjectiva tam in e quam in i mittunt; ut

Capax, duplex. Ablativo capâce, duplici vel ci.

Præter puer, degener, uber, sospes, hospes, quæ in e tantum faciunt ablativum.

Comparativa etiam bisariam faciunt ablativum;

ut Melior, doctior, Ablativo meliore, doctiore, vel ri.

Similiter & substantiva quædam; ut Ignis, amnis, anguis, supellix, unguis, vestis. Ablativo e vel i.

Rariis autem Civis, } Ablo. } Cive vel civi.

Rariis etiam Aspinas, } tivo. } Arpinâte vel ri.

Et sic de cæteris id genus gentilibus. Denique ad

eundem modum ablativos formant, quorum accusa-

tivi per em & im finiunt; ut Puppis, navis. Ablativo

Puppe, navi vel i. Et verbalia item in trix, ut Victrix,

Altrix. Ablativo Victrice, Altrice, vel ci.

Neutra quorum ablativus singularis exit in i tan-

tum, vel in e & i, nominativum pluralem mittunt in

ia; ut Molli, duplici vel ci. Nominativo plurali. Mol-

lia, duplicia. Præter ubera, plura vel pluria, aplustra,

vel aplustria: sic comparativa, ut Meliora, fortiora,

doctiora, priora.

Gen plur.

Ex ablativis in i tantum, vel in e & i, sic pluraliter

genitivus in iam: ut Utili utilium, puppe vel pi, pup-

pium.

Præter com- } Majorum, } Item præter ista,

parativa; ut } Meliorum, }

Supplicum, Complicum, strigilum, artificum, vigilum;

verum, memorum, pugilum, inopum, At plus, plu-

rium format.

Sunt quæ syncopen aliquando admittunt, ejus-

modi sunt Sapientium, pro sapientium, Serpentum,

pro serpentium.

Quando

NOMEN.

Quando nominativi singulares duabus consonantibus finiuntur, genitivi plurales exeunt in ium: ut Pars, urbs, falx, glans, trabs, merx. Genitivo plurali, Partium, urbium, falcium, glandium, traoium, mercium.

Excipe hyerrum, principum, participum, municipum, forcipum, inopum, coelibum, clientum.

Vbi in nominativis & genitivis singularibus reperiuntur pares syllabae, genitivus pluralis exit in ium:

ut { Collis, } in Gen. { Collum, } Adde istis
 { Mensis, } { Mensium, }
 { Aures, } { Aurium, }

litium, diarium, virium, salium, manium, penarium.

Excipe tamen Canum, panum, vatium, juvenum, opum, apum.

As format assum, mas marium, vas vadis vadium, nox noctium, nex nivium, os ossium, saux, faucibus, mus murium, caro carnum, cor cordium, Alitum ab ales assumit u.

Bovum anominatum est, ut etiam bobus vel bubus.

Quorum genitivi plurales desinunt in ium, accusativum formant per es & eis diphthongum: ut partium, omnium Partes, omnes vel eis.

Accus. plur.

Graeco fonte derivata pleraque quando juxta linguarum suarum morem variantur, genitivum mutant in os ut Titan, Pan, Daphnis, Phyllis. Genitivo Titano, Panos, Daphnidos, Phyllidos. Dativum vero in i breve; ut Ti.ane, Pani, Daphnidi, Phyllidi.

Graecorum declinatio.

Accusativum in a, nisi sint neutrius generis in a non terminantia; ut Pana, Phyllida, Amaryllida, Orphea.

Is tamen & ys per os purum declinata in genitivo, accusativum facit ut, S, nominativi mutat in N: ut

Tethys, Tethys. } Accusativo } Tethyn.
 Decapolis, hos. } } Decapolin.
 Genesis, hos. (os. } } Genesin.
 Metamorphosis, si. } } Metamorphosin.

Sunt

NOMEN.

Sunt quæ duplicem genitivum faciunt, alterum in os non purum, alterum in os purum. Atque hæc pro genitivorum ratione duplicem quoque accusativum formant, alterum in n, alterum in a; ut Paris, genitivo Paridos & Parios, accusativo Parida & Parin. Themis, genitivo Themidos & Themios, accusativo Themida & Themina.

Fœminina in ô, genitivum in ûs, & accusativum in ô mittuntur.

ut	{	Sapphô, Sappphûs. Mantô, Manidr. Cliô, Cliûs.	}	hanc	{	Sapphô. Mantô. Cliô.
----	---	---	---	------	---	----------------------------

Vocativus.

Vocativus nominativo magnâ ex parte similis est, in nonnullis tamen à nominativo abjicitur sicut Pallas, Pallantis. Theseus, Theseos. Tethys, Tethyos. Vocativo ô Palla, Theseu, Tethy.

{	Phyllis, Phyllidos. Alexis, Alexios. Achilles, Achilleos.	}	Vocat. ô	{	Phylli. Alexi. Achille.
---	---	---	----------	---	-------------------------------

Græca neutra in A.

Neutra singularia in a Græca sunt; ut problêma, poëma; quæ veteres juxta Latinam quoque formam declinabant, addito syllaba tum; ut Hoc problematum. Hoc poëmatum.

Quorum dativi & ablativi plurales adhuc in frequentiore usu sunt; ut problematis, poëmatibus.

QUARTA DECLINATIO.

Quarta declinatio nominum.

Quartæ declinationi nihil fere difficultatis inest, nam duas tantum sortitur terminationes in recto singulari, nempe us & u; ut Manus, genu.

Veteres à nominativis Anus, tumultus, ornatus, dixerunt Anuis, tumulti, ornati, in genitivo.

Terentius

NOMEN.

Terentius. *Ejus annua causa.*

Idem. *Nihil ortati. Nihil sumulti.*

Detivus ū habet, & interdum etiam u: ut Fructui, Dativus singularis concubitu; rarius, fructu, concubitu.

Virgilius. *Quod neque concubitu indulgent.*

Terentius. *Vestitu nimio indulget.*

Currū autem pro curruum Syncretis est, ut & in alijs declinationibus fieri solet

Iēlus in accusativo Iēlum habet, in reliquis verō Iēsus. casibus ubique Iēsu.

Hæc dativum & ablativum pluralem in ūbus for- Dativus mant; Acus, lacus, artus, arcus, tribus, ficus, specus, Alativus quercus, partus, portus, veru, ūbus. pluralis.

Cætera omnia in ūbus: ut Fructibus, fortibus, manibus, motibus.

QVINTA DECLINATIO.

QVinta declinatio genitivum, dativum, & ablativum pluralem in paucioribus sortita est, quem- Qvinta de- admodum infra in Heteroclitis fusiùs tradetur. clinatio no- minum.

Olim juxta hanc declinationem flectebantur quædam nomina tertiæ inflexionis; ut *Plebes, plebei.*

Genitivus hujus declinationis olim etiam in es, Genitivus. singularis. ij, & e, exibat.

Cicero. *Equites verò daturos illius dies panas.*

Virgilius. *At unera lætitiæque dij.*

Salustius. *Vix decimâ parte die reliquâ.*

Cæterum, præter ista quæ jam dixi, jus, notabis etiam diligenter ea nomina, quæ à Grammaticis Heteroclitica dicuntur. Hæc partim variâ probatorum authorum lectione, partim à sequentibus regulis discere licebit.

De

DE NOMINIBVS HETEROCLITIS. Rob. Robins.

Heteroclitia
quæ sunt.

Quæ genus aut flexum variant, quæcumq; novata
Ritu deficiunt, superantve, Heteroclitica sunt.

Variantia genus.

1 Fem. sing.
Neut. plur.

*Hæc genus ac partim flexum variantia cernis,
Perseus infelix urbs Troem, Pergama gignit.
Quod, nisi plurali careat, facit ipsa supellex,
Singula femineis, neutris pluralia gaudet.*

2 Neut. sing.
Mas. & neut.
plur.

*Dat prior hic numerus neutrum genus, alter utrumq;
Rastrum cumq; iugo, filum simul atque capistrum,
Argos item & cælum sunt singula neutra. Sed audi,
Mascula duntaxat cælos vocitabis & Argos.*

3 Neut.
Masculin.
tum plur.

*Frena sed & frenos, quo pallo & cætera formant,
Nandinum & hinc pulum quibus addito balneum.*

4 Neut. sing.
form plur.

*(Et hæc sunt
Neutra quidem primo, muliebria rite secundo:
Balnea plurali Invenalem constat habere.)*

5 Mas. sing.
Neut. plur.

*Hæc maribus dantur singularia plurima neutrum;
M. natus, atq; sacer mons Dyndimus, Ismarus atq;
Tartara, Taygetus, sic Tanara, Massica, & alius*

6 Mas. sing.
masculin. plur.

*Gargarus. At numerus genus his dabit alter utrumq;
Sibylla, atq; iocus, locus & Campanus, Avernum.*

Defectiva.

*Quæ sequitur manca est numero casuque propaga.
Aptota.*

NOMEN.

Aptôta.

Quannullum variant casum, ut *fas, nil, nihil, inspar*:
Multa & in u simul i, ut sunt hac, cornuq, genuq,
sic Gummi, frugi, sic tempe, tot, quot, & omnes
Atribus ad centum numeros, Aptôta vocabis;

Aptôta sunt
 quæ à recto
 non variant
 casum.

Monoptôta.

Estque Monoptoton nomen, cui vox cadit una:
Ceu noctu, natu, iussu, iniussu, simul asu,
Promptu, permissu: plurali legimus assus,
Legimus inficias, sed vox ea sola reperta est.

Monoptô-
 ta sunt quæ
 un co in ob-
 liquo repe-
 riuntur.

Diptôta.

Sunt Diptôta quibus duplex flexura remansit:
Visors forte dabit sexto, spontis quoque sponte,
Sic plus plaris habet, repetundarum repetundis;
Ingeris & sexto dat Ingere, verberis autem
Verbere, suppetie quarto quoque suppetias dant.
Tantundem dat tantidem, simul impetis hoc dat
Impete, iunge vicem sexto vice, nec lego plura.
Verberis atque vicem. sic plus cum ingere cunctos
Quatuor hac numero casus tenere secundo.

Diptota,
 quæ duobus
 casibus.

Triptôta.

Tres quibus inflectis casus, Triptôta vocantur;
Vi precis, atq, precem, petis & prece blando amica,
Sic opus est nostra, fer opem legis, atque ope dignus.
At tantum reslo frugis caret, & ditioris.

Triptota
 quæ tribus
 casibus.

Integra

NOMEN.

3 Defect.
vocalivo.

6 propria
defect plu.

*Integra vox vis est, nisi desit forte dativus.
Omnibus his mutilus numerus prior, integer alter,
Que referant, ut Qui : quæ percontantur, ut Ecquis.
Et quæ distribuunt, ut nullus, neuter, & omnis :
Infinita solent his jungi, ut quislibet, alter :
Quinto hæc sæpe carent casu, & pronomina, præter
Quatuor hæc infra, Noster, nostras, meus, & tu.
Propria cunctæ notes, quibus est natura coerceri,
Plurima ne fuerint, ut Mars, Cato, Gallia, Roma,
Ida, Tagus, Lalaps, Parnassus, Bucephalusque :
His frumenta dabis, pensa, herbas, uda, metalla,
In quibus authorum quæ sint placita ipse requiras.
Est ubi pluralcem retinent hæc, est ubi spernunt.*

Neutra singularia carentia quibusdam
casibus pluralibus.

*Hordea, farra, forum, mel mulsum, defruta, thysq;
Tres tantum similes voces pluralia servant.*

*Hesperus & vespër, pontus, limusque simusque ;
Sic penus et sanguis : sic ather, nemo. Sed ista
Mascula sunt numerum vix excedentia primum.*

*Singula feminei generis, pluralia raro :
Pubes atque salus, sic ratio, cum indole, tussis,
Pax, humus atq; lucis, sitis, et fuga, inuge quietem,
Sic cholera atque fames, bilisque senectû, iuventus,
Sed tamen hæc, soboles, labes, ut et omnia quinta,
Tres similes casus plurali sæpe tenebunt.
Excipe res, species, facies, aciesque diesque.*

Qua

NOMEN:

Quas voces numero totas licet esse secundo:

*Ipsi multa solent muliebria nescere, ut haec sunt,
Stultitia, invidia & sapientia, desidia, atque
Id genus innumera voces, quas lectio praeberet,
Quam tibi praefixam ceu certum collige filum.
Locius his numerum quandoq, sed adde secundum.*

Nec licet his neutris numerum deferre secundum:

*Delicium, senium, lethum, cœnumque salumq;
Sic barathrum, virus, vitrum, viscumq, pennumq;
Iustitium, nihilum, ver, lac, gluten simul haec:
Adde gela, solium, iubar. Hic quoq, talia ponas,
Qua tibi, si observes, occurrent multa legenti:*

10 Neutra
carentia
plurali

Mascula sunt tantum numero contenta secundo,

*Manes, maiores, cancelli, liberi & antes,
Menses profluvium, lemures, fasti, atq, minores
Cum genus assignant: natales, adde pennates,
Et loca plurali, quales, Gabijque Locrique:
Et quaecunque legas passim similis rationis.*

11 Masculi-
na carentia
singulari.

Hec sunt feminei generis numerique secundi:

*Exuvie, phalera, gratesq, manubiae & idae,
Antie & inducia, simul insidiaeque, mineaeque,
Excubiae, nonae, nuga, tricaeque, calende,
Quisquiliae, thermae, cuna, dira, exequiaeque,
Feriae & inferiae, sic primitiaeque plageaeque
Latia signantes, & valvae, divitiaeque,
Nuptiae ut et hysteres. Addatur Thebae et Athenae:*

12 Feminili-
na carentia
singulari.

H

Quod

NOMEN.

Quod genus invenias & nomina plura locorum.

43 Neutra
carentia
singulari.

*Rarius hac primo pluralia neutra leguntur,
Mœnia, cum tesquis, præcordia, lustra ferarum,
Arma, mapalia : sic bellaria, munia, castra,
Funnus instæ petit, petit & sponsalia virgo ;
Rostra disertum amat, pueriq; crepundia gestant,
Infantesque colum cunabula, consulit exta
Augur, & absolvens superis effata recantat :
Festa Deum poterunt, cœn Bacchanalia jungi.
Quod si plura leges, licet hæc quoq; classe reppnas.*

Redundantia.

1 Redun-
dantia.

*Hæc quasi luxuriant, varias imitantia formas,
Nam genus et vocem variant, tonitrus tonitruq;
Sic clypeus, clypeû, baculus, baculû, atq; bacillû,
Sensus & hoc sensum, tignus, tignumq; tapetum
Atque tapete, tapes, punctus, punctumq; sinapi,
Quod genus immutans, fertur scelerata sinapis :
Sinus & hoc sinum, vas lallis : mendax, mendû,
Viscus & hoc viscum, sic cornu & flexile cornû.
At Lucanus ait, Cornus tibi cura sinistri.
Eventus simul eventum. Sed quid moror istû
Talia doctorum tibi lectio mille ministrat.*

2 Nomina-
tivi ex accu-
sativis Græ-
cis in a.

*Sed tibi præterea quædam sunt Græca notanda,
Quæ quarto casu factum peperere Latinum.
Nam panther panthera creat, crateraq; crater,
Cassida cassis habet, sed & æther æthera fundis,*

Hinc

NOMEN.

*Hinc cratera venit, venit aethera, sic caput ipsum
Cassida magna tegit, nec vult panthera domari.*

*Vertitur his relictus sensus manet, & genus unum : 3 Rectum
Gibbet hic gibber, cucumis cucumer, stipis et stips variantia;
Sic cinis atq, ciner, vomis vomer, scobis & scobi,
Pulvis item pulver, pubes, puber, quibus addes,
Quae parinnt or et os, bonor, et labor, arbor adorq;
His et apes et apis, plebs plebis, Sunt quoq, multa
Accepta à Gracis, geminam referentia formam;
Vt delphin dephinnus, & hic elephas elephantus,
Sic congruus conger, Meleagrus sic Meleager;
Teucrus itē Teucer. Dabis huc & cetera cuncta,
Quae tibi par ratio dederint & lectio casta.*

*Hac simul & quarti flexus sunt atque secundi, 4 Declina-
Laurus enim lauri facit & laurus genitivo. tionem va-
Sic quercus, pinus, pro fructu ac arbore ficius, riantia.
Sic colus atq, penus, cornu quando arbor habetur;
Sic lacus atq, domus, licet hac nec ubiq, recurrāt;
His quoq, plura leges qua priscis iure relinquant.*

*Et qua luxuriant sunt adiectiva notanda (dunt, 5 Adiectiva
Multa, sed imprimis quot & haec tibi nomina sun- luxuriantia.
Arma, iugum, nervus, somnus, clivusq, animusq,
Et quot limus habet, quot franū & cera, bacillum,
A quibus us simul is formes, ut inermis incrimis.
Rarior est hilarus, vox est hilaris bene nota.*

NOMEN.

COMPARATIO NOMINVM.

Nominum compar. Comparantur nomina quorum significatio augeri minuiue potest.

Gradus comparationis sunt tres.

Positivus gradus. Positivus, qui rem sine excessu significat; ut *Albus*, *niger*, *probus*, *improbus*.

Comparativus. Comparativus qui significationem sui positivi per adverbium magis, au, et ut *Albi* r, *probior*, id est, magis albus, magis probus. Fit autem regulariter à primo positivo casu in i, additâ syllabâ or; ab amici, pudici, fit amicior, pudicior.

Superlativus Superlativus, qui supra positivum cum Adverbio v. l. e vel maximè significat; ut

Doctissimus, } id est valdè vel maximè { *Doctus*.
lulissimus, } *lustus*.

Fit autem regulariter à primo positivi casu in i, adjectis. & simus; ut à *candidi*, *prudenti*, fit *candidissimus*, *prudensissimus*.

In rimus. Quæ verò positiva in r desinunt, adjecto rimus, superlativum formant; ut *pulcher*, *pulcherrimus*, *niger*, *nigerrimus*.

Excipiuntur *Dextimus* à *Dexter*, *maturimus* sive *maturissimus* ab antiquo *matur*.

In lis. Sex ista in lis superlativum formant in limus, nempe *Facilis*, *facillimus*; *Docilis*, *docillimus*; *Agilis*, *agillimus*; *Gracilis*, *gracillimus*; *Humilis*, *humillimus*; *Similis*, *simillimus*.

Derivativa à dico, &c. Quæ derivant à *Dico*, *loquor*, *volo*, *facio*, ad hunc modum comparantur. *Maledicus*, *maledicentior*, *maledicentissimus*, à *dico*. *Magniloquus*, *magniloquentior*, *magniloquentissimus*, à *loquor*.

Plausus tamen à *mendaciloquus*, & *confidentiloquus*, usu par *mendaciloquius* & *confidentiloquius*.

Bene.

NOMEN.

Benevolus, }
 Benevolentior, } à volo.
 Benevolentissimus. }
 Magnificus, }
 Magnificentior, } à facio.
 Magnificentissimus. }

Quoties vocalis præcedit us finale, comparatio fit Comparatio nominis
 per adverbia magis & maximè : ut idoneus, magis idoneus, maximè idoneus. Arduus, magis arduus, maximè arduus.

COMPARATIO INVSITATIO.

Interim acere iudicium adhibendum est, ut quæ in legendis authoribus raro occurrunt, raro itidem usurpentur.

Cujusmodi sunt quæ sequuntur.

Affiduior, strenuior, egregiobilissimus, mirificissimus, piensissimus vel piissimus, piissimus.
 perpetuissimus, } } exiguissimus apud Ovidium.
 missimus. } } multissimus apud Ciceronem.

COMPARATIO ANOMALA.

Bonus, melior, optimus. Malus, pejor, pessimus.
 Magnus, major, maximus. Parvus, minor, minimus.
 Multus, plurius; multa, plurima; multum, plus, plurimum.
 Vetus, veterior, veterimus. Deterior, deterrius, ab ant quo deter. Nequam, nequior, nequissimus.
 Citra, citior, citimus. Intra, interior, intimus. Infra, inferior, infimus. Extra, exterior, extrimus vel extremus. Supra, superior, supremus vel summus. Post, posterior, postremus. Ultra, ulterior, ultimus. Prope, propior, proximus, à quo proximior, apud Ovidium. Pridem, prior, prius. Diu, diutior, diutissimus. Sæpè, sæpius, sæpissimè.

NOMEN.

COMPARATIO DEFECTIVA.

Inclutus,		Meritus,
Inclutissimus.		Meritissimus.
Optimus,		Sinister,
Optimior,		Sinisterior.
Ocyor,		ab οὐκ:
Ocyssimus.		
Novus,		
Novissimus.		Juvenis,
Adolescens,		Junior.
Adolescentior.		Senex,
Potior,		Senior. Maximus natu.
Potissimus.		
Longinquus,		Ante,
Longinquior.		Anterior.
Pene,		Nuper,
Penissimus,		Nuperrimus.

Interdum autem à substantivis fit comparatio, sed

abusivè, ut { Neronior, } à { Nerone.
 Cinædior, } { Cinædo.
 Pernior, } { Perno.

COM.

NOMEN.

Comparationum Typus.

SINGVLARITER.

POSITIVVS. COMPA. SUPER

Doctus.
Tener.
Dulcis.
Felix.
Prudens.

Nom.	us, er, is, a is x ns mns e	ior or ialis	mns ns mns
Gen.	i a is i	ioris	mns ns mns
Dat.	o a i o	iori	mns ns mns
Accu.	mns cns cns cns ans cns cns cns mns e x ns	iorcns iorcns ialis	mns ns mns
Voc.	e, er is a is x ns mns e	ior ior ialis	mns ns mns
Ablat.	o a i o	iore iori	mns ns mns

NOMEN.

Comparationum Typus.

PLVRALITER.

	POSITIVVS.		COMP.	SUPER.	
	Docti.	Teneri.	Dulces.	Felices.	Prudentes.
Nom.	i	es	iores	773i	
	e	es	iores	773e	
	a	ia	iora	773a	
Gen.	{ orum orum orum }		iorum	{ iorum iorum iorum }	
Dat.	is	ibus	ioribus	773is	
Accu.	{ os as a }		iores	773os	
	{ os as a }		iores	773os	
	{ os as a }		iores	773os	
Vocat.	{ i e a }		iores	773i	
	{ i e a }		iores	773i	
	{ i e a }		iores	773i	
Ablat.	is	ibus	ioribus	773is	

DE PRONOMINE.

Pronomen est pars orationis quâ in demonstrandâ aut repetendâ re aliquâ utimur.

Pronomina sunt quindecim : Ego, tu, sui, ille, ipse iste, hic, is, meus, tuus, suus, noster, vester, nostras, vestras.

Quibus addi possunt & sua composita : ut Egomet, me, idem, & similia. Vt etiam Qui, quæ, quod.

DE ACCIDENTIBVS PRONOMINI.

Accidunt Pronomini, Species, Numerus, Casus, Genus, Declinatio, Persona, Figura.

Species pronominum est duplex, Primitiva & Derivativa.

Ad primitivam spectant ista : Ego, tu, sui, ille, ipse, iste, hic, is.

Ex primitivis alia sunt Demonstrativa, alia Relativa.

Demonstrativa dicuntur eadem, quæ & primitiva, nimirum, Ego, tu, sui, ille, ipse, iste, hic, is.

Derivativa sunt, Meus, tuus, suus, noster, vester, nostras, vestras.

Derivativorum alia sunt Possessiva, alia Gentilia.

Possessiva sunt, Meus, tuus, suus, noster, vester.

Gentilia ex eo dicuntur, quod gentem, aut nationem, vel partes & sectas significant; ut Nostras, vestras, & cujas nomen;

DE NUMERO.

Numerus pronominum est duplex. Singularis, ut Ego. Pluralis, ut nos.

DE CASU.

Casus autem sunt sex, quemadmodum in nomine.
Vocativo

PRONOMEN.

*Non nobis
hoc videtur

Vocativo carent omnia pronomina, præter hoc quatuor; Tu, meus, noster, nostras. * *Martialis* tamen pronomini ipse vocativum tribuere videtur, quum ait.

*Ut Martis revocetur amor, senique tonantis,
A te Iuno petat Ceston & ipsa Venus.*

DE GENERE.

Genus pronominum.

Genera sunt in pronominibus, perinde ut in adjectivis nominum. Alia enim ad tria genera referuntur; ut Ego, tu, sui. Alia per tria genera variantur; ut Meus, mea, meum.

DE DECLINATIONE.

pronomi-
num decli-
natio prima

Secunda.

Tertia.

Declinationes pronominum sunt quatuor. Genitivus autem primæ declinationis exit in i; ut Ego, tu. Genitivo Mei, tui; & sui, quod recto caret in utroque numero.

Genitivus secundæ definit in ius vel jus. Cujus formæ sunt ille, ipse, iste. Genitivo illius, ipsius, ipsius. Hic, is, qui. Genitivo Hujus, ejus, ejus.

Genitivus tertiæ declinationis exit in i, x, i, quemadmodum nominum adjectivorum, quæ per tres terminationes variantur. Cujus sortis sunt,

<p>N. {</p> <ul style="list-style-type: none"> Meus, mea, meum. Tuus, tua, tuum. Suus, suus, suum (strû) Noster, nostra, no- Vester, vestra, vestrû. 	<p>G. {</p> <ul style="list-style-type: none"> Mei, meæ, mei. Tui, tuæ, tui. Sui, suæ, sui. (stri. Nostri, nostræ, no- Vestri, vestræ, vesti
---	---

Quarta.

Genitivus quartæ habet âtis, ex quo ordine sunt,

<p>N. {</p> <ul style="list-style-type: none"> Nostras, Vestras, Cujas, 	<p>G. {</p> <ul style="list-style-type: none"> Nostrâtis. Vestrâtis. Cujâtis.
--	--

Ceteri obliqui in utroque numero ad formam nominum tertiæ declinationis inflectuntur.

PRONOMEN.

DE PERSONA.

Personarum pronominum sunt tres, } } Prima, } ut } Ego.
 } } Secunda, } } Tu.
 } } Tertia, } } Ille.

Personarum pronominum.

DE FIGURA.

Figura est duplex: simplex, ut Ego. Composita, ut Figura. Egomet.

Pronomina inter se componuntur: ut Ego ipse, tu ipse, suiipsius, meipsius. Pronomina composita.

No. } Istic, } Accus. } Istunc, } Ablat. } Istoc,
 } Istac, } } Istanc, } } Istac,
 } Istoc, vel istuc. } Istoc, vel istuc. } Istoc,

Pluraliter Nominativo & Accusativo Istac. Eodem modo declinatur & Illic, Illac, Illoc.

Componuntur etiam cum nominibus: ut Cujusmodi, hujusmodi, illiusmodi, istiusmodi.

Componuntur & cum prepositionibus: ut Mecum, tecum, secum, nobiscum, vobiscum, quicum, quibuscum.

Componuntur & cum adverbis; ut

Eccum, } Ellum, }
 Ecce, } ab Ecce, } Ellam, } ab ecce & ille, ut & idem
 Eccos, } ce & is } Ellos, } quoque ab is & demum.
 Eccas, } Ellas, }

Cum conjunctione quoque componuntur; ut Nominativo Hiccine, Hæccine, Hoccine. Accusativo Huæccine, Hancine, Hoccine. Ablativo Hoccine, Hæccine, Hoccine. Pluraliter Hæccine neutrum.

Componuntur denique cum syllabicis adjectionibus; ut Met, te, ce, pre.

Met adjicitur primæ & secundæ personæ; ut Ego-met, meimet, mihi-met, me-met, nos-met, &c. Sic si-bimet quoque, ac se-met dicimus. Met.

Tu-met autem in recto non dicimus, ne putetur esse Tu-met, esse

PRONOMEN.

esse verbum à Tumeo. Sed Tuimer, tibimer, temer, nolmer, &c.

Te. Te adjicitur istis; Tu, ut Tute, Te, ut Tere.

Ce. Ce adjicitur obliquis horum pronominum, Hic, illi, si, quoniam in s d fiunt, ut Hujulce, hilce, illulce, istulce, holce, illoce, ittoce.

Pre. Pre apponitur istis ablativis.

Meâ,	} ut {	Meâpre,
Tuâ,		Tuâpre,
Suâ,		Suâpre,
vostâ,		N. strâpre,
V. strâ,		Vestâpre.

Interdum etiam masculinis & neutris adjici solet: ut Meopte Marte, Tuopte labore, Suepte jumento, Nostopte damno, &c.

Quis & Qui ad hunc modum componuntur.

Quis. Quis in compositione hâc particula postponitur.

En,	} ut {	Ecquis,	} Et hæc tam in fœminino singulari, quàm in neutro plurali, quæ habent, non quæ; ut Si qua mulier, ne- quæ fligitia, &c.
Ne,		Nequis,	
Alius,		Aliquis.	
Num,		Namquis,	
Si,		Siquis.	

Ecquis. Præter Ecquis, quæ dicitur quæ in fœminino habere reperitur; Ecquæ & E. quæ.

His autem particulis præponitur Quis in compositione.

Nam,	} ut {	Quisnam,	} Et hæc ubiq; (præterquam in ablativo singulari) Quæ habent, non Quæ; ut Quænam doctrina; Negotia quæpiam, Opera quæque
Piam,		Quispiam,	
Puras,		Quis puras,	
Quam,		Quisquam,	
Que.		Quis que.	

Quis. Quis etiam cum seipso componitur: ut Quisquis, quod in hunc modum variatur.

Nominativo Quisquis, Quicquid. Accusativo Quicquid id. Ablativo Quoquo, Quicquid, Quoquo.

Qui

PRONOMEN.

Qui in compositione præponitur, his particulis.

Qui,	ut	Quid nō,	Et hæc ubique, præterquam in ablativo singulari. Quæ continent, non Quæ: ut Quædam puella Quæcunque facinora,
Vbi,		Quivis,	
Liber,		Quilibet.	
Cuiq;		Quicumq;	

DE VERBO.

Verbum est pars orationis quæ modis & temporibus inflexi, esse aliquid, agere aut pati significat: ut Sum, ex-isto, moveo, moveor: tango, tangor.

Verbum dividitur imprimis in Personale, ut Doceo; & Impersonale, ut oportet.

Personale est, quod certis personis distinguitur; ut Ego lego, tu legis, hic legit, illi legunt.

Contra, impersonale dicitur, quod diversarum personarum vocibus non distinguitur, nec variatur; ut Pœnitet, tædet, misceat, oportet.

DE ACCIDENTIBVS VERBO.

Verbo quidem accidunt ista, Genus, Modus, Tempus, Figura, Species, Persona, Numerus, Conjugatio.

DE GENERE.

Quinque sunt Verborum genera.	{	Activum,
		Passivum,
		Neutrum,
		Disponens,
		Commune.

ACTIVVM.

Activum est, quod agere significat, & in infinitum; Activum.
passivum in or. formare potest; ut Duco, doceor.
Lego, legor:

PAS.

VERBUM.

PASSIVUM.

Passivum. Passivum est, quod pati significat, & in or finitum, activi formam, r dempto resumere potest; ut Amor, amo. Afficior, afficio.

NEUTRUM.

Neutrum. Neutrum est, quod in o vel in m finitum, nec activam, nec passivam formam integrè induere potest: ut Curro, ambulo, jacco, sum.

Neutrorum tria sunt genera.

Neutrum substantivũ. Nam aliud Substantivum dicitur; ut Sum, es, est, sumus, &c. Aliud absolutum, sic dictum, quod ipsum per se sensum absolvat.

Neutrum absolutum. Atque hoc rursus duplex est. Nam alterum actionem completam in ipso verbo significat, nec in aliud transeuntem: ut Ambio, dormio, pluit, ningit. Alterum vero passionem in ipso completam indicat: ut Palleo, rubeo, albesco, nigresco.

Est præterea & aliud, cujus actio in rem cognatæ significationis transit, ac tertiam personam passivæ vocis usurpat; ut

{ Bibo vinum,	Vinum bibitur.
{ Curro stadium,	Stadium curritur.
{ Vivo vitam,	Vita vivitur.

Sunt denique quæ simplicia quædam neutra sunt, composita vero agendi vim concipiunt: ut Eo, adeo. Mingo, commingo.

DEPONENTS.

Deponents. Deponens quod in or finitum, vel activi significationem habet, ut Loquor verbum; vel neutri, ut Philosophor.

COMMUNE.

Commune. Commune, quod in or finitum, tam activam quam passivam significationem obtinet: ut Veneror, criminor, conolor, stipulor, speculor, osculor, adulor, frustror,

VERBUM.

stior, dignior, testior, interpretior, amplector, meditor, experior, ementior, multâque id genus alia, quæ passim apud veteres reperias.

DE MODO.

Modi verborum sex enumerantur.

Indicativus, qui simpliciter aliquid fieri, aut non fieri definit; ut *Probitas laudatur & alget*. Hic modus aliquando per interrogationem usurpatur; ut *Quis legis hæc?* Aliquando per dubitationem; *An in æstu venit aliud ex alio malum?*

Imperativus, quo inter imperandum utimur. Hic modus futurum non habet, sed præsens duplex; ut apud Propertium. *Aut si es dura nega, sin es non dura venito.*

*Virg. Tityre dum redeo, brevis est via, pascua capellas;
Et potum pascuas age Tityre, & inter agendum
Occursare capro (cornu feris ille) caveo*

Præteritum autem à subjunctivo mutuatur. Cic.
Sed amabo te, nihil intempestivo valetu timentis tue faceris.

Martial. *Dic quotus es, quanti cupias cenare, nec ullum
Addideris verbum, cena parata tibi est.*

Quin & illa passiva Præceptum sit, Dictum sit, Determinatum sit, præteriti imperativi esse fatetur Priscianus.

Hic modus etiam permissivus dicitur, quod interdum per hunc permissio significetur; ut
*si sine pace tuâ, atque invito numine Troes
Italiam petiere, luant peccata, nec illos laueris auxilio.*

Denique aliquando etiam **Suppositivus** aut **Hor-**
tativus appellatur; ut Virgilius.

eamus & in media arma ruamus.

Oprativus, quo optamus fieri rem aliquam, nec refert iactantia sit, an fiat, an sit facienda; ut *Vt nam bonis literis suus detur bonus.*

Modus

VERBUM.

Modus Optativus, Potentialis, & Subjunctivus, quinque separata eisdem vocibus tempora habere videntur, ut est author *Linacrus*. Præterea notandum est, præsens hujus modi assumere quandoque significationem futuri; ut *Vtinam aliquando tecum loquar*.

potentialis. Potentialis, quo posse, velle, aut debere fieri aliquid significamus: ut *Expectes eadem à summo minimoque Poëta*, pro potes expectare. *Non expectes, ut statim gratias agat, qui sanatur iuvitus*, pro non debes expectare. *Quis enim rem tam veterem pro certo affirmet*, pro vult affirmare.

Græcorum optandi modus. Græci hunc modum nunc per indicativum, nunc per optativum, & particulam *ay* exprimunt.

Subjunctivus. Subjunctivus, qui nisi alteri subjiçatur orationi, vel alteram sibi subiectam orationem habeat, per se sententiam non absolvat: ut

Si fueris solus, multos numerabis amicos:

Tempora si fuerint nebula, solus eris.

Nota. Temporum igitur vocibus hi tres modi per omnia (sicut dictum est) conveniunt: discernuntur verò significata & signis. Optativus enim semper adhæret adverbio cupiam optandi: ut *Vtinam veniat aliquando tempus*. Potentialis verò neque ullum adverbium adjunctum habet, nec conjunctionem. Subjunctivus autem semper aliquam conjunctionem annexam habet: ut *Si venero. Ut taceas. Cum cœnaverò*.

Infinitivus. Infinitivus, agere quidem aut pati significat, et citra certam numeri & personæ differentiam: ut *Mâlius probus esse, quam haberi*.

DE TEMPORE.

Tempora sunt quinque.

præsens. Præsens, quo actio nunc geri significatur; ut *Scribo*.

Imperf. Imperfectum, quo prius quidem aliquid in agendo fuisse significatur, non tamen absolutam tunc temporis fuisse actionem: ut

Virgil.

VERBUM.

Virgil. *Hic templum Iunoni ingens Sydonis Dido
Condebatur.* Erat enim adhuc in opere.

Perfectum, quo præterita absolutaque significatur actio. Hoc in passivis deponentibus & communibus duplex est, & ob id duplici circuitione explicatum; Alterum, quo proximè præteritum exprimitur, ut *Præsum sum*. Alterum, quo ulterius præteritum indicatur, ut *Præsum fui*: Non enim si modo præsum sis, præsum fui commodè aptève dixeris.

Plusquam perfectum, quo actio jam diu præterita significatur.

Futurum quo res in futuro gerenda significatur. Hic promissivus modus à nonnullis vocatur, quod videatur aliquid promittere, aut velle facere, ut Ovid: *Ibimus & Nympha, monstrataque saxa petemus.*

Hujus aliud genus est, quod Exactum vocant: ut *Videro, abiero.*

Teren. *Si te equo animo ferre accipiet, negligentem feceris.*

Quod quidem exactum, futurum etiam in subjunctivo modo reperitur.

Plin. *Ero securior dum legam, statimq; timebo cum legero.*

DE FIGURA.

Figura est duplex. Simplex, ut facio: Composita, ut calfacio.

Verba composita, quorum simplicia exoleverunt, sunt defendo, offendo, aspicio, conspicio, adipiscor, experior, comperior, expedio, impedio, deleo, imbuo, cōpello, impello, incendo, accendo, ingruo, congruo, infligo, instigo, impleo, compleo, & id genus alia.

Quædam etiam videntur à Græcis nata, ut Impleo à *πλην*, percello à *περὶ*.

DE SPECIE. Species est duplex.

Primitiva, quæ est prima verbi positio, ut Ferveo.

Derivativa, quæ à primitiva deducitur ut Fervesco.

Derivativorum genera sunt quinque.

I

Inchoativa

VERBUM.

Inchoativa à Grammaticis appellata (quæ Valla meditativa potius & augmentativa appellat, incho definunt, ut Labasco, caleſco, ingemiſco, edormiſco.

Hæc autem inchoationem ſignificant; ut Luceſcit, id eſt, incipit lucere, aut certè glſcere & intendi; ut apud Virgilium, *Expleri mentem nequit, ardeſcitq; tuendo*, hoc eſt, magis magiſq; ardet. Ex his pleraq; pro thematicibus primarijs ulurpantur; ut *Timeſco, diſco, conſueſco*, id eſt, *Timeo, hiſ, taceo*.

Frequentativa definunt in to, ſo, xo, aut tor; ut Viſio, affecto, ſcriptito, pulſo, viſo, quaſſo, nexo, texo, vexo, ſector, ſcitor, ſciſcitor. Significant autem vel aſſiduitatem quandam, vel conatum; ut Diſſito, id eſt, frequenter dico. Viſo, i. eo ad videndum.

Huc pertinent & illa, Vellico, fodico, albico, & ſimilia id genus, quæ à Grammaticis etiam Apparativa appellari ſolent.

Deſiderativa definunt in urio; ut lecturio, parturio, eſurio, cœnatorio. Hæc ad ſignificationem ſuorum primitivorum, ſtudium atque appetentiam quandam adiciunt; ut Lecturio, id eſt, legere cupio. Cœnatorio, id eſt, cupio cœnare.

Diminutiva in lo, vel ſſo exeunt; ut Sorbillo, cantillo, pitillo, id eſt, parum ac modice ſorbeo, canto, bibo.

Imitativa ſunt, quæ imitationem ſignificant; ut Patraſſo, Atticiſſo, Platoniiſſo. At Latini hæc formâ non adeo delectati ſunt; unde pro Græciſſo, Græcor uſi ſunt; ut Cornicor à Cornice, Vulpinor à Vulpe, Bacchor à Baccho.

DE PERSONA.

Tres ſunt verbi perſonæ; Prima, ut Lego. Secunda, ut Legiſ. Tertia, ut Legit.

VERBUM

NUMERVS.

Numeri sunt item duo: Singularis, ut *Lego* : Pluralis ut *Legimus*.

DE CONIUGATIONE.

Quandoquidem de coniugandorum verborum ratione. Coniugatio donec in Rudimentis Anglicis traditum est, quæ pueri tanquam vngues suos exactissime collere debent : proximum fuerit, ut hæc *Gustelmi Lilij* de præteritis & supinis regulæ lucidissimæ quidem illæ, compendiosissimæq; nec sanè minus viles, pari aviditate imbibantur.

G. L. DE SIMPLICIVM

verborum primæ conjugationis
communi præterito.

S in præsentis perfectum format in *avi*.

Vt *no, nav, navi* : vocito, vocitas, vocitavi.

Deme *lavo, lavi* : iuvo, iuvi, nexoque nixni.

* Hypermetri versu 4 plus inflo vnâ syllabâ constat, sed collidenda cum primâ voce sequentis versus id quod communis est.

Et *seco* quod *secui*, *neco* quod *necui*, *mico* verbū

Quod *micui*, *plico* q^d. *pticui*, *frico* q^d. *fricui* dat:

Sic *domo* q^d. *domui*, *tono* quod *tonui*, *sono* verbū

Quod *sonui*, *crepo* quod *crepui*, *detto* q^d. *vetui* dat.

Atq; *cubo* *cubui*. *Raro* hæc formantur in *avi*;

Do *daui* *risè* *dedi*. *sto* *stas* formare *steti* vult.

Secundæ conjugationis commune
præteritum.

E *S* in præsentis perfectum format iui datus,

Es, ei, ut nigrâ

VERBUM.

*Vt nigreo, nigras, nigrū: jubeo excipe jussi.
Sorbeo sorbui habet, sorpsi quoque, mulceo mulsi,
Luceo vult luxi, sedeo sedi, videoque.
Vult vidi, sed prandeo prandi, strideo stridi,
Suadeo suasi, videorisi, habet ardeo & arsi.*

*Quatuor his infra geminatur syllaba prima,
Pendeo namque pependi, mordeo vultq, momordi,
Spondeo habere sponendi, tondeo vultque tetondi.*

*Geo. L vel R ante geo si stet, geo vertitur in si:
Virgeo ut ursi, mulgeo mulsi, dat quoque mulxi:
Frigeo frixi, lugeo luxi, habet augeo & auxi.*

*I co. Dat fleo fles fleui, leo les leui, indeque natum
Deleo deleui, pleo ples pleui, neo neui.*

*Vco. Amanco mansi formatur, torqueo torxi,
Hereo vult basi. Vco fit vi, ut serueo serui,
Neueo & inde satum, poscit conuiues uiui,
Et nixi, cico civi, vicoque viciui.*

Tertia Coniugatio

*Bo fit bi, ut lambi lambi, scribo excipe scripsi,
Et nubo nupsi, antiquum cumbo cubui dat:*

*Co fit ci, ut vico vici, vult parco peperci,
Et parsi, disco dixi, dico quoque auxi.*

*Do fit di, ut mando mandi, sed scindo scidi da,
Findo fidi, fundo fudi, tundo tundi que,
Pendo pendi, tendo tetendi, pedito pepedi:
Innge cado cecidi, pro verbero cado cecidi.*

Cedo

VERBVM.

Cedo pro discedere, siue locum dare, cessi.

Cedo:

Vado, rado, ludo, ludo, divido, trado,

Claudo, plando, rodo, ex do semper faciunt si.

Go fit xi, ut jungo junxi, sed r ante go vult si: Go:

Vt spargo sparsi, lego legi, & ago facit egi.

Dat tango tetigi, pungo punxi, pugnique:

Dat frango fregi; cum signat pango pacisci,

Vult pepigi; pro jungo pegi; pro cano panxi.

Ho fit xi, traho cen traxi docet, & v:ho vexi. Ho.

Lo fit iiii, colo cen colui, psallo excipe cum p,

Lo.

*Et sallo sine p, nam *sallo format utrumque:*

*Addito p
priori,
dempto
posteriori.

Dat vello velli, vulsi quoque, fallo feselli,

Cello pro frango ceculi, pello pepulique.

Mo fit iiii, vomo cen vomui: sed emo facit emi.

Mo.

Como petit compsi, promo prompsi, adijce demo

Quod format dempsi, sumo sumpsi, premo prepsi.

No fit vi, sino cen sivi, temno excipe tempfi:

No.

Dat sterno stravi, sperno spreui, lino leui,

Interdum lusi & livi, cerno quoque creui;

Gigno, pono, cano, genui, posui, cecini dant.

Po fit pfi, ut scalpo scalpsi, rumpo excipe rupi.

Po.

Et strepo q^d format strepui, crepo quod crepai dat.

Quo fit qui, ut linguo liqui, coquo demito coxi.

Qyo.

Ro fit vi, sero cen pro planto & semino seui,

Ro.

Quod serui melius dat mutans significatum:

Vult verro verri & versi, uro urfi, gero gessi,

VERBUM.

Quero quasi vi, tero trivi, curro cucurri.

So.

*So, velut accerso, arcesso, incesso, atque lacerasso,
Formabit fivi: Sed tolle capeſſo capeſſi,
Quodq, capeſſivi facit: atque faceſſo faceſſi:
Sic viſo viſi, ſed pinſo pinſi habebit.*

Sco.

*Sco ſit vi, ut paſco paſci: vult poſco poſceſci,
Vult didici diſco, quexi formare quiniſco.*

To.

*To ſit ti, ut verto verti: ſed fiſto notetur
Pro facio ſtare alivum, nam iure ſtiti dat.
Dat mutto miſi, peti peto, ſive petivi.
Sterto ſterti habet, meto meſſui: ab eſto ſit exi:
Ut fleſto flexi, peſto dat pexui, habetque
Pexi: etiam neſto dat nexui, habet quoq, nexi.*

Vo.

Vo ſit vi, ut volvo volvi, vivo excipe vixi.

Xo.

Nexo ut nexui habet, ſic texo texui habebit.

Cio.

*Fit Cio ci, ut facio feci, iacio quoque ieci,
Antiquum lacio lexi, ſpecio quoque ſpexi.*

Dio. Gio.

Fit Dio di, ut fodio fodi Gio, cenſugio, gi.

Pio.

*Fit Pio pi, ut capio cepi, cupio excipe pivi:
Et rapio rapui, ſapio ſapui, atque ſapivi.*

Rio.

Fit Rio ri, ut pario peperit. Tio ſi geminans ſ,

Tio.

Ut quatio quaſſi, quod vix reperitur in uſu.

Vo.

*Denique ño ſit ñi, ut ſtatno ſtatui, pluio pluvi
Format, ſive plui: ſtruo ſed ſtruxi, fluo fluxi.*

Quarta Conjugatio

Quarta dat is iui, monſtrat ſcio ſcis, tibi ſcivi:

Exci.

VERBUM.

Excipias venio dans veni, cambio campsi,
 Rancio ranci, farsio farsis, sartio sarsis,
 Sepio sepsi, sentio sensi, fulcio falsi,
 Haurio item hausi, sancio sanxi, vincio vinxi:
 Pro salto salio salui, * & amicio amicus dat.
 Parcius utemur, cambivi, haurivi, amicivi,
 Sepivi, sanxivi, farsivi atque salivi.

Exc-venio,
 cambio.

* Pes pro:
 celculma-
 ticus.

De Compositorum Verborum præteritis.

Preteritum dat idem simplex & compositivum,
 Ut docui edocui monstrat. Sed syllaba semper
 Quam simplex geminat compositio non geminatur:
 Præterquam tribus his, præcurro, excurro, repun-
 Atque à do, disco, sto, posco rite creatis. (go:
 Aplico compositum cum sub, vel nomine, ut ista,
 Supplico, multiplico, gaudent formare plicavi,
 Applico, complico, replico et explico ut vel in avi:
 Quamvis vult oleo simplex olui, tamen inde
 Quodvis compositum melius formabit olevi:
 Simplicis at formam redolet sequitur suboletque.
 Composita à pungo formabunt omnia punxi,
 Vult unum pupugi, interdumque repungo repunxi.
 Natum à do, quando est inflexio tertia, ut addo, Do.
 Credo, edo, dedo, reddo, perdo, abdo vel obdo:
 Condo, indo, trado, prodo, vendo, didi: at unum
 Abscondo abscondi. Natum à sto stas, stiti habebit. Sto.

Plico.

Oleo.

Pungo.

Do.

Sto.

VERBUM.

*Verba hæc simplicia, & præsentis præteritisq;
Si componantur, vocalem primam in e mutant :*
*Danno, lacto, sacro, fallo, arceo, tracto, fatiscor,
Partio, carpo, patre, scando, spargo, parioque
Cujus nata peri, duo comperis & reperit dant,
Cætera sed perui, velut hæc aperire, operire.*

Parlo.

Pasco.

*A pasco pavi tantum composita notentur
Hæc duo, compesco, dispesco, pescui habere:
Cætera, ut epasco, servabunt simplicis usum.*

Mutantia primam Vocalem in I.

Posthabeo *Hæc habeo, lateo, salio, statuo, cado, ledo,*
simplicia Pango dans pegi, cano, quero, cado cecidi,
formam Tango, egeo, senso, taceo, sapio, rapioque,
servat. Si componantur, vocalem primam in I mutant :
Cano. *Vt rapio rapui, eripio eripui: à Cano natum,*
Præteritum per iiii, cen concinno concinui dat.
Placeo. *A placeo, sic displiceo, sed simplicis usum*
Hæc duo, complaceo, cum perplaceo bene servant.
Pango. *Composita à pango retinent a quatuor ista,*
Depango, oppango, circumpango, atque repango.
Maneo: *A maneo mansi, minui dant quatuor ista,*
Promineo, emineo, cum promineo, immineoque:
Scalpo, *Simplicis at verbi servabunt cætera formam.*
calco, talco Composita à scalpo, calco, salio, a per u mutant :
Cludo, *Id tibi demonstrant exculpo, inculco, resulto.*
quatio, *Composita à clando, quatio, lavo, reijciunt a :*
lavo.

VERBUM.

*Id docet à claudo, occludo, excludo : à quatioq̃,
Perentio, excutio : à lavo, proluo, diluo, nata.*

**Mutantia primam Vocalem in I, præter-
quam in præterito.**

*Hec si componas, Ago, emo, sedeo, rego, frango, Excipiunt
Et capio, iacio, lacio, specio, premo, semper Coëmo.
Vocalem primam præsentis in I sibi mutant,
Præteriti nunquam, cœu frango, refringo, refrégi: Sic Facio
A capio, incipis, incipi. Sed pauca notentur: Lego.*

*Namque suum simplex perago sequitur satageq̃.
Atque ab ago, dego dat degi, cogo cœgi, Ago!
A rego, sic pergo perrexi, vult quoq̃, surgo Rego.
Surrexi, mediâ præsentis syllabâ adeptâ.*

*Nil variat facio, nisi præposito præeunte, Facio.
Id docet affacio, cum calfacio infacioque.*

*A lego nata, re, se, per, præ, sub, trans, præeunte, Lego.
Præsentis servant vocalem, in I cætera mutant,
De quibus hac intelligo, diligo, negligo tantum
Præteritum lexi faciunt, reliqua omnia legi.*

De Simplicibus Verborum Suplñis.

N*unc ex præterito discas formare supinum.
Bi sibi tum format, sic namq̃, bibi bibitū fit. Bi.
Ci sit tum, ut vici victum, testatur & ici Ci:
Dans illud, feci, factum, jeci quoq̃, jactum.
Di sit sum, ut vidi visum : quadam geminant S. Di.
Vi*

VERBVM.

Ut pandi passum, sedi sessum, adde scidi quod
Dat scissum, atque fidi fissum, sedi quoque fossum.

Hic etiam advertas, quod syllaba prima supini
Quam vult prateritum geminari, non geminatur;
Idque totendi dans tonsum, docet, atque cecidi
Quod casum, & cecidi quod dat casum, atq; totendi
Quod tensum & tentum, tutudi tunsu, atq; pepidi
Quod format peditum, adde dedi quod inre da-
tum vult.

Et. Si sit sum, ut legi lectum, pegi pepigique
Dat pactum, fregi fractum, tetigi quoque tactum,
Egi actum, pupugi punctum, fugi fugitum dat:

Li. Li sit sum, ut salli stans pro sale condio, salsum,
Dat pepuli pulsus, ceculi culsus, atque sefellis
Falsum: dat velli vulsum, culi habet quoq; latum.

Mi, ni, pi, qui. Mi, ni, pi, qui tum sunt, velut hic manifestum,
Emiemptum, veni ventum, cecini à cano cantum,
Ac capio cepi dans captum, capio captum,
Arumpo rupi ruptum, liqui quoque lictum:

Ri. Ri sit sum, ut verri versum: pepereris excipe par-
tum.

Si. Si sit sum, ut visi visum, tamen s̄ geminato
Missi formabit missum: fulsi excipe fultum,
Haulsi hanstum, sarsi sartum, farsis quoq; fartum,
Vissi ustum, gessi gestum, torse duo, tortum
Et torsum, indulsi indultum indulsusq; requirit.

Psi. Psi sit tum, ut scripsi scriptum, campsi excipe
campsum.

Ti. Ti sit tum, à sto namque steti, à stiloque stiti sit.
Praterito

VERBUM.

Præterito commune statum: verti excipe versum.

Vo sic tum, ut flavi statum: pavi excipe pastum, VI.
 Dat levi latum, interdum lautum atq; lavatum,
 Potavi potum, interdum facit & potatum,
 Sed favi fantum, cavi cantum, à sero sevi
 Formes ritè satum, livi liniq; litum dant:
 Solvi à salvo solutum, volvi à volvo volutum,
 Vult singultivi singultum, vanio vanis
 Vanitò, vanum, sepelivi ritè sepultum.

quodvis

Quod dat iui dat itum, ut domui domitum: excipe iui.

Verbum in iio, quia semper iui formabit in utrum:

Exui ut exutum, à ruo deme rui ruitum dant.

Vult secui seclum, necui neclum, fricuique

Friclū, miscui itē mistum* ac amicui dat amictum, * Pes Pro

Torui habet tostum, docui doctum, tenuique celestima-

Tentum, consului consultum, alui altum, alitumq; ticus.

Sic salui salum, colui, ocului quoque cultum.

Pinsui habet pistum, rapui raptum, seruiq;

A sero vult sertum, sic texui habet quoq; textum.

Hec sed ni mutant in sum; nam censeo censum. Quidam

Celui habet celsum, meto messui habet quoq; messū. mutant iui

Nexui item nexū, sic pexui habet quoq; pexum, in lum.

Dat patui passum, carui cassum caritumque.

Xi sic clum, ut vinxi vinculum: iungit abijciunt n, Xi.

Nam sinxi sictum, minxi mictum, inque supino

Dat pinxi pictum, strinxi, rinxi quoq; rictum.

Xum, flexi, plexi, fixi dant, & fluo fluxum.

De

De compositorum verborum supinis:

*Compositū ut simplex formatur quodq. supinum,
Quamvis non eadem stet semper syllaba utrique.
Composita à tuncsum, dempta n, tuncsum: à ruitū su
I mediā dempta ritum, & à saltum quoq. sultū.
A sero, quando satum format, composita sitū dant.
Hac capium, factū, jactū, raptū, a per e mutant,
Et cantum, partum, sparsū, carptū, quoq. fartū.
Edo. Verbum Edo compositū, non estū, sed facit esū:
Unum duntaxat comedo formabit utrumque.
A nosco tantum duo cognitū & agnitū habentur,
Cetera dant notum, nullo est jam noscitur in usu.*

Præterita verborum in Or.

*Verba in or admittunt ex posteriore supino
Præteritum, verso u per us, & sum consociato
Vel sui; ut à lectū, lectus sum vel sui. At horum
Nunc est deponens, nunc est commune notandum:
Patior. Nam labor lapsus. Patior dat passus, & ejus
Nata, ut compator compassus, perpetiorque
Fateor. Formans perpassus. Fateor quod passus, & inde
Nata, ut confiteor confessus, diffiteorque
Gradior. Formans difpassus. Gradior dat gressus, & inde
Nata, ut digradior digressus. Inge fatiscor
Fessus sum, mensus sum metior, nitor & usus:
Pro texo ordius, pro incepto dat ordior orsus,
Nitor nissus vel nixus sum, ulciscor & ultus.*

Ira.

VERBUM:

Irascor simul iratus, reor atque ratus sum,
Obliuiscor uale oblitus sum. Fruior optas
Fructus uel fructus, misereri iunge misertus.

Vult inor & tueor, non tutus, sed tutus sum, Tuor &
Quamvis & tutum & tutum sit utriq; supinum. Tucor.
Aloquor adde locutus, & a sequor adde secutus:
Eperior facit expertus. Formare paciscor
Gaudet passus sum, nanciscor nactus. Apiscor
quod vetus est verbum, aptus sum: unde adopi-
scor adeptus.

Apiscor.

Iunge queror questus, proficiscor iunge profectus.
Expergiscor sum experrectus. Et hec quoq; commi-
niscor commentus, nascor natus, moriorque
Morinus, atq; orior quod prateritum facit ortus.

De verbis geminum prateritum habentibus,
viz. Activæ & Passivæ vocis.

Praeteritum activa & passiva vocis habet hec:
Ceno cenavi & cenatus sum tibi formae:

Inro inravi & inratus, potoque potavi
Et potus, titubo titubavi vel titubatus.

*Versus
hyperme-
ter.

Sic careo carni & cassus sum, prandeo prandi
Et prius, pateo patui & passus, placeoque
Dat placui & placui, (nescio snevi atq; suetus,
Veneo pro vendor, venivi, venditus & sum,
Nubo nupsi nuptaque sum, mereor meritus sum,
Vel merui, adde libet libuit libitum. Et licet adde
Quod licuit licitum. Tacet quod tapuit, & dat

Perta-

VERBUM:

*Pertesiū, adde pudet faciens puduit pudituūque.
Atque piget, tibi quod format pignit pigitūque.*

De Neutropassivorum præteritis.

* Versus hy-
permeter.

NEntro passivum sic præteritum tibi format,
Gaudes gavisus sum, fido sisus, & audes.
Ausus sum, sis factus, soleo solitus sum,
Mareo sum maestus, sed Phoca nomen habetur.*

De verbis præteritum mutuantes.

Flavesco.
Brubesco.
Lucesco.
Tepesco.
Fruesco.

QUædam præteritum verba accipiunt aliunde,
*Inceptivū in seo stans pro primario, adoptat
Præteritum eiusdem verbi, vult ergo tepesco
A tepeo tepui: servesco à serveo servi.
A video cerno vult vidi: à concutio vult
Præteritum quatio concussi, à percutio quo
Percussi ferio à mingo vult meo minxi.
A sedeo sideo vult sedi, à suffero tollo
Sustuli, & à suo sum fui, & à nullo rite fero tuli,
A sto sisto steti, tantum pro stare, furoque
Insanivi, à verbo eiusdem significati.
Sic poscunt vescor, medeor, liquor, reminiscor,
Præteritum à pascor, medicor, liquefio, recorder.*

De verbis præterito carentibus.

* Siluesco.
Frutiesco.
Sterilesco.
Dileco.

Præteritiū fugiunt vergo, ambigo, glisco, fatisco,
Polleo, nideo: Ad hæc inceptiva, ut puerasco,

Et

VERBUM.

Passiva quibus carere activa supinis,
 Si melior, timeor. Meditativa omnia prater
 Parturio, esurio, quae prateritum duo servant;

Desidera:
 tiva, ut
 Micturio,
 Scriptu-
 rio, Iturio,
 Cacaturio.

Verba supinum raro admittentia.

Haec raro aut nunquam retinebunt verba supinū:
 Lambo, mico micui, rudo, scabo, parco peperci,
 Dispesco, posco, disco, compesco, quinisco,
 Dego, ango, sugo, lingo, ningo, satagoque,
 Volo, volo, nolo, malo tremo, strideo stridi,
 Flaveo, liveo, ardet, paveo, conniveo, fervet,
 Anno compositū, ut renuo, à cado, ut incido, prater
 Occido quod facit occasum, recidoque recasum.
 Respuo, linquo, luo, maturo, cluo, frigeo, caluo,
 Et sterco, timeo: sic luceo & arceo, cuius (tamē
 Composita ercism habent. Sic à gruo, ut ingruo na-
 Et quaecunque in his formantur nentra secunda:
 Exceptis, oleo, dolco, placeo, taceo que,
 Pareo item & careo, noceo, pateo, lateoque,
 Et valeo, caleo, gaudent haec namque supino.

De verbis defectivis.

Sed nunc ut totum percurras ordine verbum,
 Istis pauca dabis mutilata & anomala verba:
 Qua quia clauda quidē remanēt, nec ver sibus apta
 Qui rectis pedibus plenisque incidere gaudent,
 Hic sequens dabitur, quem cernis, sermo solutus
 Praesens

VERBUM.

Præfens Indicativus, Aio, ais, ait. Plural. aiunt.
Præteritum imperfectum, Aiebam, aiebas, aiebat.
Pluraliter, Aiebamus, aiebatis, aiebant. Imperativus, Ai.

Præfens Optativus, potentialis & subjunctivus:
Aias, aiat, Pluraliter, Aiamus, aiant. Præfens participium, aient.

Præfens Optativus & subjunctivus, Ausim, ausis, ausit. Pluraliter ausint.

Indicat. Salvebis. Imper. Salve, salveto. Plural. Salvete, salvetote. Infinit. Salvete.

Imper. Ave, aveto. Pl. avete, avetote. Infinit. averet.

Imperativus, Cedo. Pluraliter, Cedite, id est, Dic, vel porrigite, dicite, vel porrigite.

Futurum, faxo, faxis, faxit, pro faciam vel facere. Pluraliter faxint.

Imperfectum, Opt. Potent. & Subjunct. Forem, foret, foret, pro essem, esses, esset. Plu. forent.

Infinitivus, Fore, id est, Futurum esse.

Præfens Indicativus. Quæro. Plural. Quæsumus.

Infinitiva vox est, Dicit seu dixit significans. Plural. Infunt, id est, dicunt.

Præfens Indicativus, Inquilo vel inquā, inquit, inquit. Pluraliter, Inquunt.

Præterperfectum, Inquisti, inquit.

Futurum, inquit, inquiet.

Imperativus, Inque apud Terentium. Inquito apud Plautum.

Præfens Optativus, Potentialis, & Subjunctivus, Inquist. Participium, inquietas.

Indicat. valebis. Imper. Vale, valet. Plural. Valete, valetote. Infinit. Valere.

Hæc quatuor sequentis, Odi, cepi, memini, novi, omnes voces præteriti perfecti & priusquam perfecti omnium

VERBUM.

omnium modorum integras habent, ut & futuri quoque, quoties a præterito indicativi formatur, in reliquis magnâ ex parte deficiunt, nisi quod Memini in Imperativo sing. memento. Plu. Mementote habet. Odi, novi & cepti, carent Imperativo.

Notabunt præterea pueri, Dor, furo, for, der, fer à for, suplicia non reperiri.

Præterita.	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="font-size: 3em; margin-right: 5px;">{</div> <div style="display: flex; flex-direction: column; gap: 5px;"> <div>Dic,</div> <div>Duc,</div> <div>Fer,</div> <div>Fac,</div> </div> </div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle; margin-left: 5px;"> <div style="font-size: 3em; margin-right: 5px;">}</div> <div style="font-size: 2em; vertical-align: middle;">pro</div> <div style="display: flex; flex-direction: column; gap: 5px;"> <div>Dice,</div> <div>Duce,</div> <div>Fere,</div> <div>Face,</div> </div> </div> </div>	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="font-size: 3em; margin-right: 5px;">{</div> <div>voces esse per apostrophen concisas & decurtatas.</div> </div>
------------	---	---

Denique notabunt Eo & queo, habere imperfectum, Eam, quibam, in Futuro, Ibo, quibo.

DE VERBIS IMPERSONALIBUS.

DE PERSONALIBUS quidem hactenus dictum est, deinceps vero de IMPERSONALIBUS dicendum, quæ nominativum certæ personæ non recipiunt, sed mutantur nominativus personæ in obliquos: ut quod Anglicè personæ dicimus, *I must read Virgil*, Latine impersonaliter effertur *Oportet me legere Virgilium*.

Impersonalia igitur appellantur, non quod personæ careant, (hæc enim ut videmus, vocem tertie personæ tam activam quam passivam quâ simpliciter) sed quia nullius personæ, aut numeri, certam significationem non habent, nisi ex adiuncto nominis vel pronominis obliquo sortiantur. Nam *Oportet me*, primæ personæ esse videtur, numeriq; singularis. *Oportet* enim, primæ personæ pluralis. *Oportet te*, secundæ personæ singularis. *Oportet vos*, secundæ pluralis: & eadem de reliquis.

Impersonalia
ita esse
dicitur.

K

Sunt.

VERBUM.

Sunt igitur Impersonalia duplicia: Activæ vocis & Passivæ vocis.

Impersonalia activæ vocis sunt hæc & his similia

Est,	Accidit,	Vacat,	Luvat,
Interest,	Contingit,	Præstat,	Constat,
Refert,	Euenit,	Restat,	Conducit,
Placet,	Expedi,	Decet,	Miseret.
Libet,	Liquet,	Oportet,	Liget,
Ponitur,	Licet,	Potest,	Pudet,
Tædet.	Solet,		

Deniq; nullum ferè verbum est tam personale, vt non idem impersonalis formam possit induere: nec è diverso. Horum tan en quædam personaliter usantur: vt *Virtus placet probis. Pacum omnia possunt. Arj inat egenter.*

Quædam verò semper manent in personalia: vt Pudet, ponitur, oportet. Iam. cti agere est. apud Terentium *Qua ad solent. quæq; op. oriens pignus ad salutem esse, huc omnia adepti video.*

Coniugantur autem in tertiâ personâ singulari per omnes modos. Aliquet, non exiat præteritum.

Tædet, pertæsum est format

Miseret & miserescit mactum est.

Inveniuntur etiam in usu,	Placitum est,	præterit. a	Placet,
	Libitum est,		Libet.
	Pudicum est,		Pudet.
	Licium est,		Licet.
	Pigitum est,		Piget.

Impersonalia passivæ vocis sunt ab omnibus verbis activis & neutris: ut Curritur, Turbatur.

Impersonalia Supinis & vocibus Gerundi carent.

DE GERUNDIIS.

Gerundia porro voces participiales vocari possunt. Quod similia participijs sunt: sicut proverbialiter dicunt,

VERBUM.

Verbum, quæ sunt proverbij familia.

Proinde quia parum videbamus convenire inter Grammaticos, utrum ad verba, an ad participia propria pertineant, hic in confinio utriusque partis rogamus: ut utri velint, sese regno addicant.

Potro à nomine casum, à verbo agendi, vel patiendi, vel neutrius significationem accipiunt.

Et quia tempora, nec discrimen discere vocis utrius accipiunt, neque numeros aut personas admittunt, nec nec iusta verba esse possunt, nec participia.

Gerundij terminationes sunt tres: { Di, genit. casus. } o, dativ. & abl. } Dum, nom. & ac.

Terminationes Gerundij.

Gerundia autem activè, majore ex parte, significanti dubium est, licet interdum etiam passivè significant, cujus rei exempla erant ista: *Athenas quomissis erudendi causa*, id est, ut erudiretur. *Frisque clamando femina*, id est, dum videtur. *Satis ad cognoscendum illustria*. *Art ad discendum facilis*, id est, ut quoscatur, ut discatur.

DE SUPINIS.

Supina quoque merito participialia verba dicuntur, omniaque cum gerundij vocibus communia habent. Exeunt autem, prius in uai, Posterior in ui: ut lum, visu. Significant autem prius quidem ferè activè, (sicut in rudimentis dictum est,) Posteriori passivè.

DE PARTICIPIO.

Participium est pars orationis inflexa casu, quæ à Nominis, genera, casus & declinationem: à verbo, tempora & significationes: ab utroque, numerum & figuram accipit.

Participium

PARTICIPIVM

ACCIDENTIA PARTICIPIO.

Accidentia Participiorum. } Casus,
 } Genus,
 } Declinatio,
 } Tempus, } Significatio,
 } Numerus,
 } Figura.

De genere autem & casu & declinatione, idem hic statuendum, quod supra in nomine est traditum.

T E M P V S.

Tempora Participiorum sunt quatuor.
 Praesens in *ans* vel *ens* : ut *amans*, *legens*.
 Ceterum *lens* participium ab *Eo* simplex, raris
 legitur in nominativo, sed *euntis*, *eunti*, *euntem*, &
uante, in obliquis.

Composita in *lent*. Composita verò nominativum quidem in *lent* &
nitum habent, genitivum autem in *euntis* : ut *Abiens*
abeuntis. *Rediens*, *redeuntis*. Praeter unum *ambiens*,
ambientis, &c.

Hanc formam sequuntur & horum gerundia, ut
Abeundi, *abeundo*, *abeundum*. Praeter *Ambiendi*,
ambiendo, *ambiendum*.

Praeteritum. Praeteritum verò in { *Tus*, } ut { *Doctus*.
 { *Sus*, } { *Vilus*
 { *Xus*, } { *Nexus*.

Futurum. Futurum autem duplex. Alterum quidem in *Rus*,
 activæ ut plurimum significationis, aut neutralis
 ut *Lecturus*, *cursurus*. Alterum verò in *Dus*, passivæ
 significationis semper : ut *Legendus*.

SIGNIFICATIO.

Activè significant ea participia, quæ ab activis ca-
 dent : ut *Docens*, *docturus*. *Verberans*, *verberaturus*.

A neutris cadentia, neutraliter significant : ut
Cursus, *Cursurus*. *Dolens*, *doliturus*.

PARTICIPIVM.

A quibusdam neutris reperiuntur etiam participia indur: ut Dubitandus, vigilandus, carendus, dolendū.

Passivè significant, quæ à passivis descendunt: ut Lectus, legendus. Auditus, audiendus.

Fiunt & participia passiva ab huiusmodi neutris, quorum tertiæ personæ passivæ usurpantur: ut *Aratur terra*. Hinc arata & aranda terra.

Participia formata à Deponentibus, imitantur significationem suorum verborum: ut Loquens, loquens, loquuturus, à loquor.

Deponentibus, quæ olim communia fuērunt, manet participium futuri in Dns: ut

Sequendus, } } Utendus, } } Obliviscendus,
Loquendus, } } Patiendus, } } & alia id genus.

Habent & deponentia præteriti temporis participia, quæ nunc activè, nunc passivè significant: ut Virgilius. *Nunc oblita mihi tot carmina*.

Terentius. *Meditata sunt mihi omnia mea incommoda*. Virgilius. *Mentisæque tela Agnoscunt*.

Communium deniq; verborum participia, ipsorum significationem induunt: ut Criminans, criminatus, criminaturus, criminandus.

Ab impersonalibus nulla extant participia, præter Penitens, decons, libens, pertusus, penitendus, pendendus.

Hæc participia præter analogiam à verbis suis deducuntur: Parturus, nasciturus, lonaturus, arguiturus, luicurus, eruiturus, nesciturus, moriturus, oriturus, osurus, futurus.

Similia participiis sunt ista: Tonicatus, togatus, perlonatus, larvatus. Et innuenera huius sortis vocabula, quæ à nominibus, non à verbis deducuntur.

PARTICIPIVM. NUMERVS.

Est & numerus in participijs, ut in non ante: Singularis, ut Legens. Pluralis, ut Legentes.

DE FIGURA.

Figura est duplex: Simplex, ut Spirans: Composita, ut respirans,

Participia aliquando degenerant in nomina participialia. vel cum alium calum, quam suum verbum regunt ut

Abundans lactis. } { Patiens inedia.
Alieni appetens. } { Fugitans litium.

Vel cum conueniuntur cum dictionibus, cum quibus ipsorum verba componi non possunt: ut Insana, indoctus, innatus, ineptus.

Vel cum comparantur: { Amaris, } { Doctus.
comparantur: { Amantior, } { Doctior.
ut { Amantissimus. } { Doctissimus.

Vel cum tempus significare desinunt: ut
Expectem, qui me nunquam visurus absisti? Hoc est,
Quico animo discessisti, ut me amplius non videret.

Nullam mentionem fecit cometarum, nisi quatermissurus, si quid explorare haberet: id est, sua assellum, et non praetermitteret.

Amanda est doctissimus quisque. i. dignus est, vel debet amari. Vita laudata. i. laudabilis.

Epicienda est hac molities animi, id est, debet ejici.

Participia praesentis temporis, non raro fiunt substantiva nomina. Modò in masculino genere, ut Otient, occidens, profluens, confluens: Modò in feminino: ut consonans, continens: Modò in neutro: coniungens, accidens, antecedens, consequens: Modò in communi genere, pro verbalibus in tor vel tria: ut appetens, diligens, sitiens, indulgens.

Animans, modò taminiuum, modò neutri ut reperitur.

ADVERBIUM. DE ADVERBIO.

Adverbium est pars orationis non flexa, quæ adjecta verbo, sensum ejus perficit atque explanat.

Explanat etiam intercum & nomen: ut *Homo egregie impudens.*

Nepariū silens. Nummū philosophus. Aliquoties & adverbium:

ut *parū bonè se geris.*

ACCIDENTIA ADVERBIO.

Adverbio accidunt, Significatio, Comparatio, Species, Figura.

Significationis varietas ex verborum circumstantijs colligenda est.

In loco significant: Hic, illuc, istuc, intus, foris, usquam, nusquam, ubi, ubique, ubacunque, ubilibet, utrobique, ubivis, ubi, ibi, alibi, alicubi, necubi, sicubi, inibi, ibidem, inferius, superius.

Ad locum respiciunt, Huc, illuc, istuc, intro, aliò, Aliò quò, aliquò, nequò, quoquò, siquò, eò, eòdem, quòlibet, quòvis, quocunque, foras, hòrium, aliòsum, dextròsum, sinistròsum, sursum, deorsum, utroque, neutro, quoquoque.

A loco denotant, Hinc, illinc, istinc, intus, foris, inde, unde, aliunde, abeundè, sicundè, necundè, indidem, undelibet, undevis, undecunque, supernè, infernè, citius, funditus.

Deniq; per locum innuunt, Hæc, illæc, istæc, quæcunque, eâ, eâdem, aliâ, aliquâ, siquâ, nequâ, quaquâ.

Adverbia temporis sunt, Dum, quum, quando, aliquando, quamdiu, dudum, quamdiū, jamdum.

ADVERBIVM.

dum, quampridem, jampridē, usque, quousque, toties, quoties, aliquoties, heri, hodie, cras, pridē, postridē, perindē, manē, vespere, nudius tertius, nudius quartus, nudius quintus, nudius sextus, &c. Diā, noctū, interdū, nunc, iam, nuper, aliis, olim, item, pridem, tantisper, paulisper, parumper, sæpē, rarō, subindē, identidem, plenimq; quotidiē, quotannis, nunquam, unquam, adhuc, etiam pro adhuc, hactenus, in-dies, in-horas, primum, quamprimum, simulac, simulatque, identidem.

Vsq̃ue temporis & loci adverbium est: ut *Vsq̃ue sub
obscurum noctis. Ab Aethiopia est usque hac.* Est & ubi
prò semper aut continuè ponitur: ut *Vsq̃ue metu mi-
autre sinis.*

Adverbia numeri, ut *semel*, *bis*, *ter*, *quater*, *quinquies*, *sexies*, *septies*, *vigies*, *vel vicies*, *trigies*, *vel tricies*, *quadragies*, *quinquagies*, *sexagies*, *septuagies*, *octogies*, *centies*, *millies*, *infinities*.

Ordinis.

Ordinis sunt : Inde, deinde, hinc, dehinc, deinceps, novissimò, inprimis, postremò, primum, jamprimum, denique, de nunc, tandem, ad summum.

Adverbia interrogandi, sunt: Cur, quomobrem, quare, quomodo, ecquid, quin procul, non, num, numquid, ita, quò, unde, quantum.

Vocandi sunt : ô, heus, cho : & si qua sunt familia.

Negandi : ut *Haud, non, minime, nequaquam, ac pro non, & similia.*

Affirmandi: Vt Etiam, sic, quidni, sanè, prorsus, nempe, nimirum, certè, rotocto, -deò, plene scilicet.

Juran brut Hercle, nichercule, medius fidius, dius fidius, Pol. & depol, Castor, & caſtor.

Hortandi: ut Agè, fides, fultis, amabò, agendum, e-
hodum, cia, agite.

Pro-

AD VERBIVM.

Prohibendi: ut Ne, non.

Optandi: Vinam, si, o si, &.

Excludendi: ut Modò, dummodò, tantummodò, immò, tantum, solùm, duntaxat, demùm.

Congregandi: ut Simul, unâ, pariter, populatim, versim, conjunctim, &c.

Segregandi: ut Seorsim, segregatim, egregiè, nominim, vititim, oppidatim, vicatim, privatim, specim, bifariam, trifariam, omnifariam, plurifariam, &c.

Diversificandi: ut Aliter, secùs.

Eligendi: ut Potiùs, potissimùm, immò, satius.

Intendendi: ut valdè, nimis, nimium, immodicè, impendio, impenitè, prorsus, penitus, funditus, raditè, omnino.

Remittendi: ut, Vix, ægrè, paulatim, sensim, pedetentim.

Concedendi: ut Licèt, cistò, demùs, sic ita, sit inè.

Negatæ solitudinis: ut Non solùm, non tantùm, non modò, nedum.

Qualitatis: ut Doctè, pulchrè, fortiter, graviter.

Quantitatis: ut Parùm, minimè, maximè, summum, ad summum, & similia.

Comparandi: ut Tàm, quàm, magis, minùs, maxime, minimè, æquè.

Rei non peractæ: ut Fermè, ferè, propè, propemodum, tantùm, tantùm non, modò non.

Demonstrandi: ut En, ecce, sic. Vt cùm dicimus: sic scribitur.

Explanandi: ut, id est, hoc est, quafidicas, puta, utpote,

ADVERBIVM.

utpotè.

Dubitandi.

Dubitandi : ut Forſan, forſitan, fortalliſ, fortalliſſe.
Eventus : ut Fortè, caſu, fortè fortunà.

Eventus.

Similitudi-
nia.

Similitudinis : ut Sic, ſicut, ſicuti, ita, item, itidem,
tanquam, quaſi, ceu, uti, velut, veluti.

COMPARATIO.

Comparatio.

Adverbia à nominibus adjectivis nata, & compara-
rantur, & regunt caſus comparativi & ſuperlativi : ut
Doctè doctius illo : doctiſſimè omnium.

Similiter & quædam alia : ut Benè, melius, optimè.
Male, pejùs, peſſimè. Sæpè, ſæpiùs, ſæpiſſimè. Nuper,
nuperrimè, & ſimilia.

SPECIES.

Species ad-
verbiorum.

Species eſt duplex : principalis, quæ ex ſe origines
habet : ut *Heri, cras.*

Derivativa eſt eorum, quæ nata ſunt aliundè : ut
*Furrim, à furor. Striſſim, à ſtringo. Humaniter, à
humanus.*

Nominum
adverbia.

Aliquando nomina adjectiva induunt formam ad-
verbiorum, ad Græcorum imitationem : ut *Recentè,*
prorecens. Torvum, pro torvè.

FIGURA.

Figura eſt duplex. Simplex, ut *Prudenter* : com-
poſita, ut *Imprudenter.*

DE CONIVNCTIONE.

Onjunctio eſt pars orationis, quæ ſententi-
arum clauſulas aptè connectit.

ACCIDENTIA CON- IVNCTIONI

Conjunctioni accidunt Figura, Potestas, & Ordo.

FIGURA

CONIVNCTIO.

FIGURA.

Figura est duplex: Simplex, ut nam: Composita, ut Figura-
namque.

POTESTAS.

Potestas, id est significatio, est, varia: alix enim è
conjunctionibus copulativæ sunt: ut Et, ac, que, at-
que, quoque, etiam, item, itidem, cum, et tum.

Tum item geminatum: ut *Vir tum probus, tum eru-* Tum.
ditus. Huc spectant & his contrariæ: ut Nec, neque,
ne, nève.

Hæ quatuor sequentes, Et, que, nec, neque, cum
geminantur, suspensivæ etiam vocantur, quod aliud
semper expectari faciant: ut *Et fugit, & pugnat. Nec*
sapit ista, nec sentit.

Alix Disiunctivæ: ut Aut, vel, ve, seu, siue.

At istæ, cum geminantur, Suspensivæ etiam vo-
cantur: ut *Vel scribit, vel distat.*

Alix discretivæ: ut Sed, sed enim, at, atque, qui,
dem, autem, quoque, scilicet, cæterum, verò, enim, verò,
quod si, verum, vero, quin.

Alix rationales, seu illativæ: ut Ergò, idèd, igitur,
itaque, idcirco, quare, quomobrem, quocirca, proinde
propterea, ob eam rem, ea re. Cicero. *Ea re statim ad te*
Aristocritum misi.

Alix causales, id est, quæ rationem præcedentis o-
rationis inferunt: ut Nam, namque, enim, etenim, quod Causales
quia, quippe, utpote, siquidem, quando, quan-
do, quidem, propterea quod, quoniam, quatenus, & pro quibus:
Virgilius. *Audieras, & sana fuit,* pro nam, vel quia fu-
it. Quò pro quia: ut Cicero. *Non quò quicquam dist,*
sed quia valde cupio.

Ovid. *Crede mihi bene qui latuit, bene vixit, & in via*
Fortunam debet quisque manere suam. pro nam, vel quia.

Alix perfectivæ, seu absolutivæ: ut Vti, quo, pro vt.

N:

CONIVNCTIO.

Ne & ut, pro ne non. Terentius. Sed patris vim ut queas ferre.

Ne pro ut non. Cicero. Opera datur, iudicia ne fiant.
Aliæ continuativæ: ut Si, fin, ni, nisi.

Dubitativa. *Aliæ dubitativæ: ut Ne, an, anne, num, nunquid, utrum, necne.*

Adversativa. *Aliæ adversativæ: ut Et, quanquam, quamvis, licet, tamen, si, & aliæ id genus.*

Redditiva. *Aliæ redditivæ eorundem: ut tamen, attamen, sed tamen, veruntamen.*

Diminutiva. *Aliæ diminutivæ: ut Saltem, at, certe, velut Ne vel latum digitum descendit.*

Electiva. *Aliæ Electivæ: ut Quam, ac, atque, ut, quando pro quâ accipiuntur.*

Explicativa. *Explicivæ: ut Quidem, equidem, nimirum, autem, scilicet, quoque, nam, profecto, verò, enim, verò, sed enim, enim pro certè.*

Virgil. Nam quis te juvenum confidentissime nostras iussit adire domos? Ter. Atensum non sinam.

Sunt dictiones, quæ nunc Adverbia, nunc Conjunctiones, nunc Præpositiones esse inveniuntur: ut Cum, quoties casui jungitur, præpositio est.

In genere conjunctiones ad id tenui discrimine ab adverbis discernuntur, ut quàm sæpius confundantur: ut Quando, proinde, & similia.

O R D O.

Ordo conjunctionum. *Ordo conjunctionum est triplex: nempe Præpositivus, eorum scilicet, quæ in sententiarum exordio ponuntur.*

Subiunctivus. *Subiunctivus, eorum scilicet, quæ secundum in clausula, vel tertium, vel ad summum quartum locum occupant.*

Communis.

Ex conjunctionibus hæc imprimis præponi solent.
Nam, quare, ac, at, atque, &, aut, vel, nec, neque, si, quin,

CONIVNCTIO.

min, quatenus, si, seu, five, ni, nisi.

Subiunctivæ verò sunt, Q. idem, quoque, autem, ^{conjunctiones} verò, enim.

Et tres Encliticæ: ut Que, ne, ve, sic, dicitur, quoddacentum in præcedente in syllabam inclinent, ut Horat. *Ludere quis nescit, campestribus abilitet armis,*

Indolensq; pila, discerne, trochæe, quiescit.

Sunt & aliæ quoq; voces aliquot Encliticæ, ut Dum, si, nam, &c.

Communes denique dicuntur, quæ indifferenter præponi & postponi possunt, quales sunt reliquæ omnes, præter prædictas: ut Equidem, ergo, quia, saltem, tamen, quanquam, &c. Communes

DE PRÆPOSITIONE.

Præpositio est pars orationis indeclinabilis, quæ alijs orationis partibus, ut plurimum, vel in compositione, vel in appositione præponitur.

Appositione: ut *Christus sedet ad dextram patris.*

Compositione: ut *Adactum junctum adhibendum admonuit.*

Quædam præpositiones postponi suis casibus inveniuntur: ut

Cum,	}	ut	Quibuscum.
Tenus,			Pube tenus
Versus,			Angliam versus.
Vique,			Ad occidentem usque.

Præpositiones postponi solent suis casibus.

ACCIDENTIA PRÆPOSITIONI.

Præpositioni accedit casuum regimen, quæ constructio.

Ceterum in iisdem casibus mira est significationis varietas,

PRÆPOSITIO.

Secundum.

varietas, quæ non tam regulis quàm assiduo legendi
atque scribendi usu discenda est. Exempli causa: Se-
cundum aliud significat, cum dico, *Secundum autem*
vulnus accepit: id est, *juxta autem*. Aliud verò hic: Se-
cundum Deum parentes amandi sunt: id est, *proximè post*
Deum. Aliud in hac oratione, *Secundum quietem satum*
mibi salix visum sum, id est, *in quiete, vel inter quietem*.

Præpositiones accusativum regentes.

Ex præpositionibus istarum accusativo casui ad-
junguntur.

Ad. *Ad Calendas Gracas.*

Apud. Virg. *At bene apud memoros veteris fiat gratia*

Ante. Ovid. *discique beatus*

(*facti*).

Ante obitum nemo, supra namq; funera debet.

Adversus. *Ne Hercules quidem adversus duos.*

Cis. *Cui Thamesis sita est Actona.*

(*fines*).

Citra, ultra. Hor. *Est modus in rebus, sunt certi deniq;*

Quos ultra citraq; nequit consistere telum.

Intra. Ovid. *Credem mihi, bene qui latuit, bene vixit, &*

Fortunam debet quisque manere suam.

Extra. Plin. Ma. *Extra omnem ingenij alcam posuit*

Circum locale est; ut circum montem.

(*Cicero*).

Circa. *Circa forum, circa viginti annos.*

Circiter tempus & numerum significat: ut

Circiter horam de somno.

Cæsar. *Circiter duomillia desiderati sunt.*

Contra. *Ne contra simul calces.*

Erga. *Princeps erga populum clemens.*

Inter. Ho. *Multa cadus inter calicem supremumq; libra.*

Intra. Ter. *Quem ego infra omnes, infimum esse puta.*

Supra. Sal. *Dux hostium cum exercitus supra caput est.*

Juxta. Ter. *Cum lucubrando juxta ancillas lanam sa-*

Ob. Fæda mors ob oculos verlabatur.

(*ceres*).

Per. Hor. *Impiger extremos currit merces, mor ad Indus,*

Per mare, paupersem fugiens, per saxa, per ignes.

Prope.

PRÆ POSITIO.

Prope. Prope urbem. Prope mortem.

Præter. Terent. Ita fugias, ne præter casum.

Propter. Aliquid mali propter vacuum malum.

Al. Hor. O cives, cives, quarenda pecunia primum est,
Virtus post nummos.

mes. Ovid. Me penes est unum vasti custodia mundi.

ana. Horatius.

clum, non animum mutant, qui trans mare currunt.

Præpositiones Ablativum regentes.

Terent. A me nulla tibi orta est injuria.

h. Hæc vocalibus præponitur. Minus. Ab alio ex-
plet, alteri quod feceris.

Abi. Teren. Abi quorum homine beneficium acci-
pit, cum opus est, gaudeas.

Abique. Terentius. Abique eo esset. Abique pec-
uniis ferè vivitur.

Cum. Minus. Damnum appellandum est, cum
aliâ famâ lucrum.

Clam. Clam patre Et Plautus. Clam patrem.

Coram. Coram senatibus acta est.

De. Sophista rixantur de lanicapriniâ.

Qui falsum testimonium daxisse convictus erat, d
is Tarpeio dejectus erat.

Ex. Ex malis moribus bonæ leges nata sunt.

in. Minus. Comæ facundus in via, pro vehiculo est.

iz. Terent. Hinc aliquid præ manu dederis.

Sine. Idem. Sine Cerere & Baccho friget Venus:

lenus. Vug - capuloq; tenuis ferrum impulit ira.

Præpositiones utrique casui servientes.

Hæc quatuor utrumque casum exigunt, sed diversâ Verbisq; co-
significatione. sua præp. h.

In. Terent. In tempore veni, quod omnium verum tunc.

primus. sine motu.

Ovidius

PRÆPOSITIO.

Ovidius. *Inque domos superas ascendere cura fuit.* Mortuum quodammodo innuit.

Sub. Vir. *Sub lucē exportant calathæ.* i. paulo ante lucē. Idem. *Vasso vidisse sub antro.*

Super. Virg. *Super ripas Tyberis. Fronde super viridi.*

Subter. Vir. *Subter terrā. Denjā subter testudine casus.*

Sunt & præpositiones, quæ nunquam extra compositionem inveniuntur, nimirum:

Am,	ut	Ambio,	Re,	ut	Recipio,
Di,	ut	Uduco,	Se,	ut	Sêpono,
Dis,	ut	Ustraho,	Con,	ut	Condone;

Con verò, quoties cum dictione à vocali incipiente componitur, amittit n: ut Coagmento, coëmo, coinquino, coöperio.

DE INTERIECTIONE.

Interiectio est pars orationis, quæ sub incordiâ voce subito prorumpentem animi affectû demonstrat.

Tot autem sunt interiectionum significationes, quot animi perturbati sunt motus.

Exultantis: ut, *Evax, vah.* Plaut. *Evax, jurgos tandem uxorem ablega.*

Dolentis: ut, *Heu, hoi, hei, ô, ah.* Ter. *Intro, hoi, bii.* Virgilius. *O dolor atque decus magnum!*

Timentis: ut *Hoi, atat.* Terent. *Hei, vereor nequid Andria appetet mali.*

Admirantis: ut *Papè.* Ter. *Papè! nova signa orû.*

Vitantis: ut *Apagè, apagèsis.* Terentius. *Apagèsis, non formidolosus?*

Laudantis: ut *Euge.* Mar. *Cistò, nequiter, augè, bende.*

Vocantis: ut *Eho, oh, io.* Terent. *O, qui vocare.*

Deridentis: ut *hui.* Teren. *Hui, tu mihi illam laudat?*

Ex

INTERIECTIO.

Ex improposito aliquid deprehendentis: ut Atar:
Terentius. *Atar! data heret mibi sunt verba.*

Exclamantis: ut Oh, proh, proh nefas: Seneca, *Ob
peris tu felix!*

Imprecantis: ut Malum, vix malum, Teren. *Quid
(malum) infelicitatis est?*

Ridentis: ut Ha ha he, Teren. *Ha ba be, de'ssa jam
istera sum te ridendo.*

Silentium injungentis: ut Au, Teren: *Au, ne com-
mendus hic quidem ad illum est.*

Illud hic observandum est; nomina quoque & ver-
ba quandoque interjectionis loco poni: ut apud Vir-
gilium, *Navibus infandum amissis.* Cic. *Sed amato te,*

va. Imo quævis orationis pars, affectum animi in-
trodutur significans, Interjectionis vice fungitur.

Atque hac quidem de orationis partium Etymologia,
nemlibet crassa (quod aiunt) Minerva tradita sunt pue-
rantis per dum ordinariis in ludo operis ac pectus subse-

da desurguntur, abunde sufficere arbitramur. Quod si
tamen adlubescit quicquam bin altius ex altisq; per-

elligare, hunc ad Grammaticorum evolenda per scruta-
que opera relegendum censemus. Quorum cum magnum

transierim, & quidem egregie doctorum, nullum tamen
vivimus, qui, vel propter cruditionis ac doctrina præstigi-

um, vel propter præcipiendi claritatem elegantiamq;
macro nostro comparari posse videatur, nedum præponi.

DE CONSTRUCTIONE

octo partium orationis.

Tæque de octo quidẽ orationis par-
tibus, earumq; formis quatenus ad
Etymologiam attinet, hæcenus di-
ctum est: deinceps de cislẽm,
quatenus ad Syntaxim, quæ Con-
structio dicitur, agemus.

SYNTAXIS.

Constructio
quid sit,

Est igitur Syntaxis, debita partium orationis inter se compositio connexioque, iuxta rectam Grammatices rationem.

Ea verò est, quâ veterum probaissimi tum in scribendo, tum in loquendo sunt usi.

Concordantia
Grammatices.

Ceterùm, priusquam de partium orationis structura singulatim pertractemus, quædam in genere de tribus Grammaticæ concordantijs, sunt paucis edisserenda.

CONCORDANTIÆ.

Nominativi & Verbi.

Verbum personale coheret cum Nominativo numero & personâ: ut,

Concordantia
primæ.

Nunquam serus est ad bonos mores via.

Fortuna nunquam perpetuo est bona.

Nominativus primæ vel secundæ personæ rarissime exprimitur, nisi causâ discretionis: ut *Probus damnatus*, quasi dicat præterea nemo: aut emphasis gratia, ut Terentius *Tu es patronus, tu pater, si deseris tu perimus*: quasi dicat præcipue, & præ aliis tu patronus es Ovidius *Tu dominus, tu vir, tu mihi frater eris*. In verbis quorum significatio ad homines tantum pertinet, utriusque personæ nominativus sæpe subauditur: ut est, ferur, dicunt, ferunt, aiunt, prædicant, clamitant, & in similibus, ut,

Terentius *Fertur atrocia flagitia dissimulare.*

Ovid *Teque ferunt ire sanasse tuæ.*

Non semper vox casualis est verbo nominativus, sed aliquando verbum infinitum: ut Pl. *Mentiri non est mendacium* aliquando oratio.

Verbum
infinitum
nominativus
verbo.

Ovid *Adde quod ingenuus deesse fideliter artes, Emollit mores, nec sinit esse feros.*

Aliquando adverbium cum genitivo, ut *Partim virorum ceciderant in bello. Partim signorum sunt combusta.*

Exceptio

SYNTAXIS.

EXCEPTIO PRIMA.

Verba infiniti modi pro nominativo accusativum ante se statuunt: ut *Te rediſſe incolumem gaudeo.* Accusativus ante verbum inſiſt.
Te fabulam agere volo.

Reſolvi poteſt hic modus per quod & ut, ad hunc modum: *Quod tu rediſſi incolumis, gaudeo.* *Ut tu fabulam agas, volo.*

Verbum inter duos nominativos diverſorum numerorū poſitum, cum alterutro convenire poteſt: ut Terent. *Amantium ira, amoru^m redintegratio^{ne} eſt.*

Ovid. *quid enim niſi rota^s ſuperſunt?*

Idem. *pectora percuffit, pectus quoque robor^a fuit.*

Virgilius. *niſi hic niſi carmina^s deſunt.*

Impersonalia præcedentem nominativum non habent. ut *Tedet me vite. Perſuſum eſt conjugij, de^{us}, quibus ſuo loco.* Excep. 2.

Nomen multitudinis ſingulari, quandoque verbo plurali jungitur: ut *pari^s obire.* *Uterq^{ue} deludantur^{ur} ſol^{us}.*

CONCORDANTIA 2. SUB- ſtantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Subſtantivo genere, numero & caſu conſentit: ut Juvenal. *Kara^a vi^s in terris,* Secunda Genetivⁱ
nigr^aq^{ue} ſimillima^a Cygno.

Ad eundem modum participia & pronomina ſubſtantivi^s adnectuntur: ut

Ovid. *Domus eris ſælax,* *nullos numerabis^s amicos;*

Nullos ad^{us} amiſſas ibi^s amicus^{us} opes.

Seneca. *Non^{us} hoc primum^{us} pectora^s vulnus^{us} mea^s ſerunt;* *graviora tuli.*

Aliquando oratio ſupplet locum ſubſtantivi: ut *Ad^{us} ditor^{us} regem Doroborniam proficiſci.*

SYNTAXIS.

3. CONCORDANTIA RELATIVI & Antecedentis.

Texta
concor.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero, & personâ: ut. *vir bonus est quis?*

Quis consulta patrum, b qui leges juraq; servat.

Nec unica vox solum, sed interdum etiam oratio ponitur pro Antecedente: ut

Ter, In tempore ad eam veni, b quod omnium rerum est primum.

Relativum inter duo Antecedentia diversorum generum collocatum, nunc cum priore convenit: ut *Valerius Maximus. Senatus assiduam stationem eo loci peragebat, b qui hodie Senaculum appellatur.*

Non procul a co^a flumine, b quod Salidm vocant.

Cic. Propius a terra Iovis stella fertur, b qua Phaëton dicitur.

Nunc cum posteriore: ut *Homines tuentur illum glubum, b qua^a terra dicitur.*

Est locus in cavea, b quod^a Tullianum appellatur.

In coitu luna, b quod^a interlunium vocant.

Aliquando relativum, aliquando & nomen adjectivum, respondet primitivo, quod in possessivo subintelligitur: ut *Terentius. Omnes omnia bona dicere, & laudare fortunæ meæ, b qui filium haberem tali ingenio præditum.* *Ovid. nostros vidisti^b silentis ocellor.*

Casus Re-
lativi,

Quoties nullus nominativus interferitur inter relativum & verbum, relativum erit verbo nominativus: ut *Boëtius. Felix^a qui^b potuit Iovi Fontem visere lucidum.*

At si nominativus relativo & verbo interponatur, relativum regitur à verbo, aut ab aliâ dictione, quæ cum verbo in oratione locatur: ut *Ovid. Gratia ab officio, b quod mora^a tardat, adest.* *Virg. Cujus^a nomen adoro.* *Quorum^a optimum ego habeo.* *Cui^a similem non vidi.* *Quo^a dignum te judicavi.* *Quo^a melius nemo scripsit.* *Quem^a in ceno obstupuit.* *Lego Virgilium, pra^a quo cæteri poetae sordent.*

SVB.

SYNTAXIS.

SVBSTANTIVORVM constructio.

Quum duo substantiva diversæ significationis sic concurrunt, ut posterius à priore possideri quodammodo videatur, tum posterius in genitivo ponitur; ut Iuvenalis. *Crescit amor nummi, quatenus ipsa pecunia crescit. Rex pater patriæ. Arma Achillis. Cultor agri.*

Proinde hic genitivus sæpius in adiectivum possessivum mutatur; ut *Pavris domus, Paterna domus, Heri filius, Herili filius.* Est etiam ubi in dativum vertitur; ut Lucæ Cat. *Vrbi pater est, urbiq; maritus.*

Heras tibi, mihi pater.

Excipiuntur quæ in eodem casu per Appositionem connectuntur; ut Oviæ. *Effodiuntur opes irritamenta malarum. Vir. ignavum fucus pecus a præcipibus arcent.* Adiectivum in neutrogen. re absolute, hoc est, absque substantivo positum, aliquando genitivum populat; ut *paululum pecuniæ. Hoc noctis. Catul. Non videmus id mantica, quod in tergo est.*

Iuvenal. *Quantum quisque sui nummorum servas in arca, Tantum habet & fidei.*

Ponitur interdum genitivus tantum, nempe priore substantivo per Eclipsim subaudito; ut in huiusmodi locutionibus:

Terent. *Vbi ad Dianam venit, ito ad dextram. Ventum erat ad Vestem.* Vtrobique subauditur templum. Virg. *Heu Tori Andromache,* subauditur *uxor.* Idem. *Deiphobus Glauci,* subauditur *filia.* Terent. *Huius vides Hyrbium,* subauditur *servum.*

LAVS ET VITUPERIVM.

Laus & vituperium rei variis modis effertur, at frequentius

SYNTAXIS

uentius in ablativo, vel genitivo; ut *Vir^b nulla fide*
Ovidius. *Ingeniū vultus^a puer, ingenuū; pudoris,*

OPVS ET VSVS.

Opus & Vſus, ablativum exigunt; ut: Cic.^b *Au-*
thoritate tua nobis opus est. Gelli. *Pecuniam^b, quā sibi*
nihil esset^a usui, ab iis, quibus sciret usui esse, nō accepit.

Opus Adje-
ctive.

Opus autem adiectivè, pro necessarius quandoq;
poni videtur, varièque constructur; ut
Cicero. *Dux^b nobis & auctor opus est.* (sumpti.

Idem. *Dicis nummos^b mihi opus esse ad apparatus tri-*
Terentius. *Alia quæ opus sunt para.*

Cicero. *Sulpitij operam intelligo ex tuis literis^b, tibi*
multum opus non fuisse.

ADIECTIVORVM

constructio. Genitivus.

Adiectivum con-
structio.

Adiectiva quæ desiderium, notitiam, memoriam
atque in contraria significam, genitivum ad-
sciscunt; ut

Plinius. *Est natura hominum^b notitatis^a arida.*

Vir. *Atens^b futuri præcia.* Id.^a *Memor esto brevis^b dæ-*

Ter.^a *Imperitos rerum^b, eductos libere, in fraudem illius.*

Silius. *Non sum^b animi^a dabiū, sed^a deius^b æqui.*

Cicero. *Gracatū^b literarū^a rudis.*

Verbalia in
ax.

Adiectiva verbalia in *ax*, etiam in genitivum fe-
runtur; ut, *Audax^b ingenij.* Ovi. *Tempus^a edax^b verum.*
Sen. *Virtus est^b vitiorū^a sugax.* Hor.^b *Vtilium^a sagax.*
Idem.^b *propositi^a tenax.* Virgilius. *Tam felix prætiq;^a te-*
nax, quam nuncia veri. Pl.^b *Pecuniarum^a petax, &c.*

Ingens præterea adiectivum turba nullis certis
regulis et strictis, casum paucum i. consulat. Quorum
trægia in satis quidem amplam corgeslerunt Li-
nata, & Despautesius. Juverò crebta lectione ca-
tita recedes admodum: familiaria.

Nemina

SYNTAXIS.

Nomina partiticia, aut partitivè posita, Interrogati-
na quædam, & certa numeralia, genitivo, à quo & ge-
nus mutantur, gaudent: ut Cicero. *Quatquam te*
Marce fili anum jam audientem Cratippum, idque A-
thenis, abundare oportet præceptis institutisque philoso-
phia, propter summam & doctorem auctoritatem & urbis:
quorum alter te scietia auget & potest, altera exemplis.
Verum horum maius accipe.

Ovidius, *Quisquis fuit ille deorum.*

Terent. *An quisquam hominum est equè miser ut Ego?*

Virgilius *Divum promissum nemo auderet.*

Tert. *fratrum. Quatum indicum. Sapientum ostium*
quis fuerit, nandum constat.

Primus eorum Romanorum fuit Romulus.

In alio tamen sensu ablativum exigunt cum præpo-
sitione: ut, *Primus ab Hercule. Tertius ab Ænea.*

In alio verò sensu dativum: ut, Virgilius, *Nulli*
virtute secundus.

Vsurpan ut autem & cum his præpositionibus: *Ex,*
Inter, &c. ut, Ovidius, *Est deus vobis alter.*

Idem. *Solus superis.* Virgilius *Primus inter omnes.*

Idem. *Primus ante omnes magni comitante caterva*

Laocoon & dens summa decurrit ab arce.

Interrogativum & eius redditivum eiusdem casus Interrogat.

& temporis erunt: ut, *Quarum rerum nulla est satis*
lucis diuitiarum. Quid rerum nunc geritur in Anglia?
consulitur de religione.

Fallit hæc regula, quoties Interrogatio fit per cuius,
quorum, ut, *Cuius pecus? Laniorum.* Aut per dictio-
nem variaz syntaxeos ut, *Furtive accusas, in homici-*
diis. An utroque?

Fallit denique cum per possessiva, Meus, tuus, suus,
&c. respondendum est: ut *Cuius est hic codex?*
Meus.

Comparativa & superlativa accepta partitivè, ge- Comparat.
nativum & superlativum.

SYNTAXIS:

nitivum, undè & genus sortiuntur, exigunt.

Comparativum autem ad duo, superlativum ad plura refertur: ut *Matruum fortior est de xtra.* *Digitorum medius est longissimus.* Accipiuntur autem paritè, cum per E, ex, aut inter exponuntur: ut *Virgilius poetarum doctissimus.* id est, *de x poëtis, vel inter poëtas.*

Comparati-
vorum
constructio.

Comparativa, cum exponuntur per quàm, ablativum adsciscant: ut Horatius. *Vilius argentum est auro, virtutibus aurum,* id est, *quàm aurum, quàm virtutes.* Adsciscunt & alterum ablativum, qui mensuram excessus significat: ut

Cicero. *Quanto doctior es, tanto te geras submissius.* Tantò, quanto, multo, longe, & ceteris, natu, virique gradui apponuntur: ut Catul. *Tanto tu pessimus omnium poëta, Quanto tu optimus omnium patronus.* Erat Nocturne lucubrationes longe periculo sissima habentur. *Longè ceteris peritior es, sed non multo melior tamen.* Juvenal. *Omne animi vitium, tanto conspellius in se.*

crimen habet, quanto maior quæcat, habetur.
maior & maxime atate, maior & maximus natu.

DATIVVS.

Commo-
dum & In-
commo-
dum.

Adiectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, voluptas, summissio, aut relatio ad aliquid significatur in dativum transeunt: ut Virgilius. *Su bonus o felixq; tuis.*

Martial. *Turba gravis paci, plandaq; inimica quieti.* Est finitimus oratori poëta. Ovi. *Qui color albustrat, nunc est contrarius albo.*

Martial. *Iucundus amicis.* *Omnibus supplex.* Horatius. *Si facis res patrie sit idoneus, utilis agris.*

Composita
cum con.

Huc referuntur nomina ex Conprapositione composita, ut *Contubernalis, commilito, consecutus, cognatus, &c.*

Quæ

SYNTAXIS.

Quidam ex his quæ similitudinem significant, et in
genitivo gaudent: ut

Lucanus. *Quem metus, parvulus erat.*

Terentius. *Patres æquum esse censent, nos iam iam à
iure illis nasci senes, neque illarum affines esse
verum, quas fert adolescentia.*

Item. *Domini similis es.* Aulon. *Mem. conscia relli.*

Virgilius. *Prætere regina tui fidissima dextra*

Occidis ipsa sua.

Communis, alienus, immunis, varijs casibus servi-
tur: ut Cicero. *Commune animantium omnium est
munda lionis appetitus, procreandi causa. Mors omni-
bus communis. Hoc mihi tecum commune est.*

Julius. *Non aliena consilij.* Seneca. *Alicui ambitioni.*

Cicero. *Non alienus a Scævola studiis.*

Quid. *Vobis immunibus huius esse mali dabitur.*

Plinius. *Caprificus omnibus immunis est.*

Immunis ab illis malis sumus.

Natus, commodus, incommodus, utilis, inutilis, ve-
hemens, aptus, interdum etiam accusativo cum præ-
positione adiunguntur: ut Cicero. *Natus ad gloriam*
Verbalia in bilis: accepta passivè, ut & participia,
sive potius participialia in dus, dativo adiecto gau-
dent: ut

Martialis. *Mihi post nullos Iulij memorande sodales.*

Statius. *Nulli penetrabilis astro Lucus erat.*

ACCUSATIVUS.

Magnitudinis mensura subicitur adiectivus in ac-
cusativo: ut Gnomon *septem pedes longus, umbram*
non amplius quatuor pedes longam reddit. Magna
Mensura.

Interdum & in ablativo: ut

Columella. *Fons latus pedibus tribus, altus triginta.*

Interdum etiam & genitivo: ut Columel. *In mo-*

SYNTAXIS.

*rem harti are as • lotas • pedum denum, longas pedum
quinquagenum facito.*

ABLATIVVS.

Copia & inopia. Adiectum quæ ad copiam egestatemque pertinent,
interdum ablativo, interdum & genitivo gaudetur.

Plautus. Amor & melle & felle est • facundissimus.

Horat. • Dive • agris, • di • vas positis in fœnore • nummis.

*Virgil. At fessa multa referunt se nosse minores. Crura
• thymo • plena.*

Idem. Quæ regio in terra nostri non • plena • laboris.

Idem. • Dive • opum, di • es pictas vestis & auri.

*Perfius. O curvæ in terras animæ, & • caelestium • inanes
• Experts • fraudis. • Gratia • beatus.*

Diversitas

Nomina diversitatis ablativum sibi cum præposi-
tione subiiciunt: ut *Vergilius. • Alter • ab illo. • Aliud
• ab hoc. • D. versus • ab isto.*

Nonnunquam etiam dativum: ut, *• Muic • diversum.*

Causa rei,

Adiectiva regunt ablativum significantem causam,
ut, *• pallidus • ira. • Incurvus • senectute. • Lincus • armu
brachia. • Trepidus • morte • futura.*

Modus rei.

Forma vel modus rei adijcitur nominibus in abla-
tivo: ut, *• Facies • miris modis • pallida. • Nomine
Grammaticus, • re • barbarus.*

Cic. Sum tibi • naturæ • parent, • præceptor • consilij.

*Virgilius. • Troianus • origine • Caesar. • Spe • diæes • re
• pauper. • Syrus • natione.*

Dignus &c.

Dignus, indignus, prælitus, capnis, contentus,
extorris, auferendi casum adiectum volunt: ut,

*Ter. • Dignus • odio. Qui filiam haberem talis ingenio
præditum. Vir. Atque oculi • capti fodire cubilia talpa.*

Idem. • Sorte tua • contentus abi.

Horum nonnulla genitivum interdum vendicant: ut
Ovidius. Militia est • operis • altera • digna • tui.

Vir. Descendâ magnorum • haudquâquam • ind genus aurore.

PRO.

SYNTAXIS. PRONOMINVM constructio.

MEi, tui, sui, nostri, vestri, genitivi primitivi vorum, Primitiva.
ponuntur, cum passio significatur: ut
Languet^a desiderio^b tui.

Ovid. *Parque^b tui lotis at corpore clausa meo.* Imago
nostri.

Meus, tuus, suus, noster, vester, adijciuntur, cum
actio, vel possessio rei denotatur: ut, *Favet^a desiderio^b* Derivativa.
tuo. Imago^b nostra, id est, *quam nos possidemus.*

Nostrium & vestrum genitivi sequuntur distributi-
va, patitiva, comparativa & superlativa: ut, *Vnu^a*
quisq^b vestrum. Nemo^b nostrum. Nec cui^b vestrum sit
mirum. Maior^b vestrum. Maximus natus^b nostrum.

Hæc possessiva, Meus, tuus, suus, noster, & vester, Possessiva,
hos genitivos post se recipiunt: Ipsius, solius, unius,
duorum, trium, &c. omnium, plurium, paucorum, cu-
iusque: & genitivi participiorum, quæ ad genitivum
primitivi in possessivo inclusum referuntur: ut

Ex^a tua^b ipsius animo coniecturam faceris.

Cic. *Dico^a me^b a^c unius opera^d Rempublicam esse liberatam.*

Idem. *Meum^b solius peccatum corrigi non potest.*

Era. *Noster duorum euentus ostendat, utra gens sit melior.*

Imperius^b cuiusq^b laude præstantior. *Nostri^b omnium me-*

noris. Brutus ad Ciceronem. *Vestri^b paucorum re-*

spondet laudibus. Horatius. *Scripta cum^a me^b animo*
legat, vulgo recitare^b timentis.

Sui & suus reciproca sunt, hoc est, semper reflex-
antur ad id, quod præcessit in eadem oratione: ut
Sui & suus
reciproca.

Petrus nimium^a admiratus^b se, parit^b erroribus suis
Aut annexa per copulam: ut *Magnopere^a Petrus ro-*
gat, ne^b se deferat.

Ipsi ex pronominebus solum trium personarum
significationem repræsentant: ut,
Ipsi.

SYNTAXIS:

• Ipse b videt, • Ipse b videtur, • Ipse b dixit.

Et nominibus pariter ac pronominibus adjungitur, ut, • Ipse b ego, • Ipse b ille, • Ipse b Hercules.

Idem.

Idem etiam omnibus personis jungi potest: ut

• Ego b idem adsum.

— Terentius. *Idem b huius nuptias b perge facere.*

Virgil. *Idem b jungat vulpes, et mulgeat hircos.*

Demonst.

hic, ille, iste.

Hic, demonstrativa, Hic, ille, iste, sic distinguuntur.

Hic, mihi proximum demonstrat Iste, cum qui apud te est:

Ille, & Ille:

Ille, cum qui ab utroque remotus est, indicat.

Ille, cum usurpatur, cum ob eminentiam rem quampiam demonstramus: ut *Alexander b ille magnus*. Iste verò ponitur, quando cum contemptu rei alicujus mentionem facimus: ut Terentius. *Istum amulum quoad poteris, ab e a pelliso.*

Hic, & Ille.

Hic & ille, cum ad duo anteposita ref. runtur, hic ad posterius & propius; ille ad prius & remotius propriè ac usitatissimè referri debet: ut Colum. *Agricola contrarium est pastoris propositum: b ille quam maxime subactis et puro solo gaudet, b hic non v. ali gramina, b ille fructum e terra sperat, b hic e pecore*. Est tamen ubi è diverso pronomen Hic ad remotius suppositum referri invenias, & ille ad proximius.

VERBORVM CONSTRUCTIO.

Nominativus post verbum.

Nominati
utrinque,

Verba Substantiva, ut Sum, forem, fio, existo: verba vocandi passiva, ut nominor, appellor, dicor, vocor, nuncupor, & ijs similia: ut Scribor, salutor, habeor, existimor: item verba gestus: ut Sedeo, dormio, cubo, incedo, curro, utrinque nominativum expectant: ut *Dum est b sumus in b bonis. • perperilla vocantur c nani. • Fides religionis noster fundamentum*

SYNTAXIS.

utitur, *Malus^a pastor^b dormit^c supinus.*
 stantius, *Homo^b incipit^c ereclius in calum.*
 et: ut *Seniq; omnia ferè verba post se nominativum ha-*
ent adiectivi ne nimis, quod cum supposito verbi,
in genere, numero concordat: ut
Ita^a mandavit^c pr. n. us extirpare heresim.
Substant^c tacti. Bon^b discunt^c seduli.
 utitur. *Infinitum quoque utrinque eisdem casus habet,*
 i apud *exipue cum verba optandi, eisque similia accen-*
ant: ut Hypocrita^b cupit^c videri^d iustus. Hypocrita
ipit^c se^b idem^c iustum. Malo^b dives^c esse, quam ba-
ri. Malo me^c divitem^c esse, quam haberi.
 uam. *Claudianus. Vivitur exiguo melius, natura beatis.*
 . Iste *omnibus esse dedit, si quem cognoverit at.*
 cujus *sanialis, Nos^b non licet^c esse tã disertis, vel disertis.*
 ulum *Terentius, Expedi^c bonum^b esse vobis.*
 sic ad *vidius, Quo mihi commissio non licet esse^c piam.*
 oprie *Quamvis in his postremis exemplis subaudiuntur*
 com- *culativi ante verba infinita. Nos^b esse^c disertos.*
 rime *Vos^b esse^c canas. Me^b esse^c piam.*
 olog,
 men
 trum

GENITIVVS POST VERBUM.

. *Si genitivum postulat, quodles significat posses-*
 sionem, aut ad aliquid pertinere: ut
Vergilius, pecus^c est^b Miliari.
 . *Cicero, Adolescentin^b si majores natu revereri.*
 . *Vergilius, Regum^c est, Parere subiectis, & debellare*
 . *superbos.*
 . *Excipiuntur hi et nominativi, meum, tuum, suum,*
 . *nostrum, vestrum, humanum, belluinum, & similia:*
 . *Non^c est^b meum contra auctoritatem Senatus dicere.*
 . *Terentius, Eja, pauca^c est iracundus esse.*
 . *Humanum^c est irasci.*
 . *At hic subintelligi videtur officium, quod aliquan-*
 do

SYNTAXIS.

do etiam exprimitur: ut Terent. *Tuum est officium, has bene ut adsimules nuptias.*

Æstimandi. Verba æstimandi genitivo gaudent: ut *plurimæ passim sit pecunia. pudet parvi penditur. Nihil, vel pro nihilo habentur literæ.*

Hor. *plurimæ opera sunt quæ præteriti temporis, annis.*
 Æstimo vel genitivum vel ablativum adsciscit: ut Valerius Maximus. *Non huius te æstimo. Magnus ubiq; virtus æstimanda est.*

Flocci, nauci, nihili, pili, assis, huius, reruntij, his verbis, æstimo, pendo, facio, peculiariter adjiuntur: ut *Ego illam flocci pendo. Nec huius facio, qui me pili æstimat.* Singularia sunt ista: *Æqui boni consulo. Æqui boni facio, id est, in bonam accipio parrem.*

Accusandi Verba. Verba accusandi, damnandi, monendi, abtollendi, & consimilia genitivum postulant: qui crimen significet: ut

Pl. *Qui alterum inculcat probri, ipsi se intueri oportet.*
 Cicero. *Etiam scelera condemnat generum suum.*
 Ovid. *parce tuum vatem sceleris damnare Cupido.*
Admoneto illum præstima fortune. Furti absolutus est.

Veritur hic genitivus aliquando in ablativum, vel cum præpositione, vel sine præpositione: ut Cicero *Si in me iniquus es in dex, condemnabo te dē egote crimine.* Gellius. *Vxorē de pudicitia graviter accusavit.*
 Cicero. *putavi ea de re admonendum esse te.*

Uterque nullus, alter, neuter, alius, ambo, & superlativus gradus, non nisi in ablativo id genus verbis subduntur: ut *Accusatus furti, an supri, an atroque, sine de utroque. Ambobus vel de Ambobus: Neutro, vel de neutro: De plurimis simul accusatus.*

Satago &c. Satago, misereor, misereor, genitivum admittunt, ut: Terent. *irriterum suarum sasagis.*

Vigilans misereor laborum
 Tantorum, misereor animi non digna sereniss.

statua

SYNTAXIS:

Et ^b generis ^a misereſce tui.

Et miſereor, & miſereſco, rarius cum dativo legun- Miſereſcor,
&c.

ut Seneca Huic ^a ſuccurro, ^b huic ^a miſereor.

ſecius. Dilige iure bonos, & ^a miſereſce ^b malis. Reminiſcor,
&c.

Reminiſcor, obliuiſcor, memini, genitivum aut

cuſativum deſiderant, ut Data ^b fidei ^a reminiſcitur.

Optimum eſt ſtultitiæ aliorum vitia cernere, ^a obliuiſci

ſuum. Ter. Faciam ut ^b mei q; ac huius ^b dei ^b ac

dei ſemper ^a memineris. Plautus. Omnia qua curant

et, ^a meminerant. ^a Memini ^b de hac re, de armis, de

id eſt, mentionem feci.

Potior, aut genitivo aut ablativo jungitur; ut Potior Gen,
aut Ablat.

aut. Romani ſignorum & armorum ^a poſiti ſunt.

ſig. Egreſſi optata Trois ^a potiuntur ^b arenâ.

DATIVVS POST VERBVM.

Omnia verba acquiſitivè poſita, adſciſcunt dativum

eius, ei, cui aliquid quocunq; modo acquiritur: ut

Plautus Mibi iſtic nec ^a ſeritur. nec ^a metitur.

ſig. Ne ſcio quis generos oculus ^b mibi ^b ſaſcinat agnos. Verba acqui-
ſitive
poſita Dat.

Huic regulæ appendent varii
generis verba,

In primis verba ſignificantia commodum aut in-

commodum, regunt dativum: ut Virgilius, Illa ſeges

arum ^b votis ^a reſpondet avari Agricole.

ſon pores ^b mihi ^a commodare, nec ^a incommodare.

ſem. Validis ^a incumbitis ^b remis.

ſam eruditionem ^a tibi acceptam ^a fert.

Ex his quædam efferuntur etiam cum accuſativo,

Cicero. ^b Unum ^a ſtudetis omnes, unum ſentitis.

Plautus. Sicut memorem, quæ ^b ad ventris viſum

conducunt, mora eſt.

Cic. ^b In hac ſtudia ^a incumbite. Naturæ plus ^b ad elo-

quentiam

SYNTAXIS.

Verba com-
parandi.

quentiam; conferat, an doctrina.
^b *seffum quies plurimum* ^a *juvat.*
 Verba comparandi regunt dativum: ut
 Virg. Sic ^b *parvis* ^a *componere magna solebam.*
^b *Fratri se & opibus & dignatione* ^a *adequavit.*
 Interdum additur ablativus cum prepositione: ut
^a *Compare Virgilium* ^b *cum Homero.*

Verba dan-
di.

Aliquando accusativus cum prepositione Ad: ut
 Si ^b *ad eum* ^a *comparatur*, nihil est.
 Verba dandi & reddendi, regunt dativum: ut Fer-
 tuna ^b *multis nimium* ^a *dedit*, ^b *nulli satius* ^a *ingratum est* qui
 gratiam bene ^b *merenti* non ^a *reponit.*

Hæc variam habent constructionem: *Dono* ^b *tibi*
hoc munus ^a *dono* ^b *te hoc munere.*

Cicero. *Huic res aliquid temperis* ^a *impertias.*

Terent. *Plurima salute* ^b *Parmentonem* ^a *summum suum*
^a *impertit* Gnato. ^a *Aspersit* ^b *mibi labem*: ^a *Aspersit* ^b *me*
lale. ^a *Instravit* ^b *equo penulam*. ^a *Instravit* ^b *equis penula*.

Ovid. *Ut piget infido* ^a *consultuisse* ^b *viro*: id est, *de disse*
consilium, vel etiam *prospexisse*.

Lucan. ^b *Ractoremq;* ^a *vatus de* ^b *cunctis* ^a *consult* ^b *astris*: id
 est, *petit consilium*. ^a *Consult* ^b *saluti tua*, id est, *prospice*.

Ter. *Pessimè* ^a *istuc* ^b *in te atque in illum* ^a *consultis*. i. *statui*.
^a *Metuo*, ^a *timeo*, ^a *formido* ^b *tibi*, vel ^b *de te*. ^a *sum solici*,
tus pro te. ^a *metuo*, ^a *timeo*, ^a *formido* ^b *te*, vel ^b *a te*, scilicet
 ne ^b *mibi* ^a *noceas*.

Verba p^o.
mittendi.

Verba promittendi ac solvendi, regunt dativum: ut
 Cicero. *Hæc* ^b *tibi* ^a *promitto*, ac *recipio sanctissimè* ^a *est*
observatum.

Verba im-
perandi.

Cicero. *Accus* ^b *alicui* ^a *mibi* ^a *numerauit*.

Verba imperandi, & nuntiandi, dativum requirunt: ut
 Horat. ^a *Imperat aut servit* ^b *colle* ^a *illa pecunia* ^b *cuiq;*
 Idem. *Quid de quoque viro*, & ^b *cui* ^a *dicat*, *sepe caute*.
 Dicimus, ^a *repero*, ^a *moderor* ^b *tibi*, & ^b *te*. ^a *Revero* ^b *tibi*
 et ^b *ad te*. Itē. ^a *Refero* ^b *ad senatum*, id est, *propono*: scri-
 bo, ^a *Mitto* ^b *tibi* & ^b *ad te*. ^a *Do* ^b *tibi* *litteras*, ut *ad aliquem*
feras.

SYNTAXIS:

feras. Deo ad te literas, id est, mitto ut legas.

Verba fidendi dativum regunt; ut Horatius.

Pacis committere venis, Nil nisi lene decet.

Mulier ne credas, ne mortue quidem.

Verba obsequendi & repugnandi, dativum regunt;

in, Semper obtemperat pius filius patri. Quia homines

irant, navigant, ædificant, virtuti omnia parent.

Ipsum hunc orabo, huic supplicabo.

Perfusus. Venienti occurrere morbo.

Ignavis precibus fortuna repugnat.

At ex his quædam cum alijs casibus copulantur: ut

Ad amorem nihil potuit accedere. Hoc accessit meis

malis. Illud constat omnibus, seu inter omnes.

Terentius. Hæc fratri mecum non conveniunt.

Juvenal. Savis inter se convenit ursis. Auscultatib;

id est, obedio. Auscultatib; id est, audis. Adamas dissidet

magneti, seu cum magnete.

Certat cum illo, & Græcanicè, illi. Catullus. Noli

pugnare duobus, id est, contra duos.

Virgilius. Tu dic, mecum quo pignore certes.

Verba minandi, & irascendi regunt dativum; ut, Verba minandi.

Utrique mortem minatus est. Terentius. Adolescenti

nihil est quod succenseat.

Sum, cum compositis, præter possum, exigit dati-

vum: ut Rex pius est Reipublicæ ornameto. Mibi

nec obest nec prodest.

Borat. Multa petentibus desunt multa.

Dativum postulant quædam verba composita cum his præpositionibus.

Præ. Cicero. Ego me majoribus virtute præluxi.

Sed Præeo, Provinco, præcedo, præcurro, præver-

ber, accusativo junguntur.

Ad. Albo gallo ne manum admolari.

M

Con:

SYNTAXIS.

Con. • *Conducit hoc tua laude. Convixit nobis.*
 Sub. Terent. • *Subolex jam uxori, quod ego machiner.*
 Ant. Cic. *Iniquissimam pactem, justissimobello antefero.*
 Post. • *Posthabeo, • postpono fama pecuniam.*
 Virgil. • *postposui carmen illorum mea seriem ludis.*
 Terentius dixit. *Qui suum commodum posthabuit*
pro meo commodo.

Ob. Ter. *Quum nemini obtrudi potest, iur ad me.*
 In. • *Impendit omnibus periculum.*

Inter. Cic. *Ille huic negotio non intersuit modo,*
sed etiam praesuit.

Pauca ex his mutant dativum aliquoties in alium
 casum ut Quincilianus. • *Praestat ingenio alimetalium,*
Musoriarum anteit sapientia. Terent. In amore
hec insunt vitia. Plinius, Interdico tibi aqua & igne.

Est, pro habeo, dativum exigit, ut
 Persius. *Velle suum enique est, nec voto viris uti.*
 Virg. • *Es mihi namq; domi pater, est injusta noverca.*
 Huic confine est suppetit; ut

Horat. *Pauper enim non est, deus rerum suppetit sua*
Sum, cum multis alijs, genuinum adsciscit dativum;
ut, Exitus est avidis mare nautis.

Speras tibi laudem fore, quod mihi visio virtutis.
Nemo sibi Memos accipere debet favori.

Est ubi hic dativus, tibi, aut sibi, aut etiam mihi, nul-
 li necessitatis, ac festivitatis potius causa additur: ut
Ego tibi hoc effectum dabo.

Ter. • *Expatis mihi hoc negotium, suo sibi bene*
jugulo gladio.

ACCUSATIVVS POST VERBUM.

VERBA TRANSITIVA cujuscunque generis, sive activi,
 sive communis, sive deponentis, exigunt accusa-
 tivum ut: Horatius, *Percontatoris fugato, nam garru-*
lus idem est idem. Nec retinent patula commissa fide-
set

SYNTAXIS.

*liter auget. Virgil. In primis venerare Deos. Aper agros
depopulatur.*

Quinetiani verba, quamlibet alioqui intransitiva
atque absoluta, accusativum admittunt cognata sig-
nificationis: ut

Cicero. *Tertiam* ^b *etatem hominum* ^a *vivebat* Nescio.

Virgil. *Longam in comitata videtur* ^a *ire viam.*

Plautus. *Duram* ^a *servit* ^b *servitutem.*

Hunc accusativum mutant auctores non raris in ab-
lative: ut Plaut. *Dum videor* ^b *visus* ^a *vivere.* *Atte restat* ^a *vid.*
Suetonius. ^b *Morte* ^a *obijt repentina.*

Sunt, quæ figuratè accusativum habent; ut

Virgil. *Nec vox hominem* ^a *sonat,* ^b *Dea certè.*

Juvenal. *Qui Curios simulant,* ^a *Bacchanallas* ^b *vivunt.*

Horat. ^b *Pasillos Rufillus* ^a *olet,* *Gorgonius bircum.*

DVO ACCUSATIVI.

Verba rogandi, docendi, vestiendi, duplicem regunt Verba
accusativum: ut *Tu modo posce* ^b *Deum* ^a *veniam.* *Dedo-* Verba
gandi, ^a ^b;
cebo te istos mores. *Ridiculum est te* ^a *me* ^b *admonere istud.*

Terent. *Induit* ^b *se* ^b *calceos,* ^a *quos prius exuerat.*

Rogandi verba, interdum mutant alterum accusati-
vum in ablativum: ut

Vir. ^b *Ipsam* ^a *obtestemur,* ^b *veniamque* ^a *roremus* ^b *ab ipsa.*

Terent. ^b *Suspicionem istam* ^b *ex illis* ^a *quare.*

Vestiendi verba interdum mutant alterum accusa-
tivum in ablativum vel dativum: ut *Induo* ^b *se* ^b *su-*
nica, ^a *vel* ^b *ab* ^b *luniam.*

ABLATIVVS POST VERBUM.

Qvodvis verbum admittit ablativum significantem
instrumentum, aut causam, aut modum actionis:

INSTRUMENTVM.

Ut. *Demon non* ^b *ardet,* ^a *sed morte* ^b *subigit* ^a *se.*

M a

Horat

SYNTAXIS:

Horat. *Naturam expellas furca Vtèr, usque recusat*
Virg. *Hi jaculis, illi certant defendere saxis.*

CAUSA.

Terent. *Gaudeo (stanne di ament) gnatis causa.*
Vehementer ita exauduit.
Horat. *Invidus alterius rebus, macrescit opimis.*

MODVS ACTIONIS.

Vt, *Mirā celeritate rem, peregit.*
Iuvenal. *Imaginate viri, iaceto nam tempora gressu*
Diffugunt, nulloq; sono convertitur annus.
Ovidius. *Dum vires anniq; sinunt, tolerate laborem;*
Iam veniet tacito curva senectus pede.
Ablativo causæ & modi actionis aliquando additur
præpositio ut *Baccharis præ celeritate.*
Summā cum humanitate traxit hominem.
Quibuslibet verbis subiicitur nomen pretij in abla-
tivocalu: ut *Terentio, seu utiote nuce non emerim.*
Livius. *Multo sanguine ac vulneribus ea us Floris fietit.*
Vili, paulo, minimo, magno, nimio, plurimo, dimi-
dio, duplo, adjiciuntur sæpè sine substantivis: ut
Terent. *Redime te captum quàm queas minimo.* *Vili*
venit triticum.

Seneca. *Constat parvo fames, magno fastidium.*

Accipio

Excipiuntur hi Genitivi sine substantivis positi
Tanti, quanti, pluris, minoris, tantivis, tantidem,
quantilibet, quanticumq; ut Cicero. *Tanti veris alij,*
quantis tibi fueris. Non vendo pluris quàm alij, fortasse
etiam minoris.

Ovidius. *Vix Priamus tanti, totaq; Troja fuit.*
Sin addantur substantiva, in ablativo efferuntur: ut
Aul. Gel. *Tantā mercede docuit, quantā basileus nemo.*
Minori pretio vendidi, quàm emi.

Valco, etiam interdum cum accusativo iunctum
reperitur,

SYNTAXIS.

reperitur, ut Varro. *Denarij doli, quod d' denos aris va-*
lebant: quinarij, quod d' quinos.

Verba abundandi, implendi, onerandi, & his di-
 versa, ablativo gaudent: ut

Terentius. *Amore abundat Antipho.*

Milo virum pecuniâ, quàm pecuniam viro indigent.

Salustius. *Sylla omnes suos d' t'is explevit.*

Terentius. *Hoc te crimine expedi.*

Cic. *Homines nequissimi, quibus te onerant mendacij?*

Virgilius. *Ego hoc te facie levabo.*

Salust. *Aliquem famularem suo sermone participavit.*

Ex quibus quædam nonnunquam etiam in geniti-
 vum feruntur: ut Virgilius.

Quàm dives in pecoris, quàm lactis abundans?

Terent. *Quasi tu hujus indigeas patris.*

Quid est, quod in hac causâ defensionis egeat?

Virg. *Implentur veteribus Bacchi, pinguisq; ferina.*

Idem. *Postquam dextra sunt cædis saturata.*

Terent. *Omnes mihi labores tuos suere, præterquàm tuum*
carendum quod erat.

Patrum servum sui participavit consilij.

Fungor, fruor, utor, & similia, ablativo junguntur: ut

Cic. *Qui adipisci vitam gloriam volunt, iustitia sum-*
gantur officij. Optimum est aliena frui infamia. In re
mala, animo si bono utare, juvat.

Virg. *Aspice ventura latentur ut omnia seculo.*

Cæsar. *Qui sua victoria tam insolenter gloriantur.*

Hora. *Diruit, edificat, mutat quadrata rotundis. Vescor*
carnibus. Virg. *Haude equidem tali me dignor bonore.*

Terentius. *Vt malis gaudeat alienis.*

Plaut. *Exemplorum multitudo supersedendum est.*

Macrobius. *Regni cum sociate numeravit.*

Plautus. *Communicabo te semper mensi meo.*

Prosequor te amore, laude, honore, &c. i. amo,

SYNTAXIS.

do, honora. Afficio te ^b gaudio, ^b supplicio, ^b dolore, &c. id est, exhalo, punio, contristo.

Mereor, cum adverbis, bene, male, melius, peius optime, pessime, ablativo adhæret cum præpositione de: ut *De me nunquam bene merituus es.*

Afficio,
Verba acci-
piendi.

Erasmus de lingua Latinâ optime merituus est.

Catellina pessime de Republicâ meruit.

Quædam accipiendi, distandi, & auferendi Verba ablativum cum præpositione optant: ut *Isac ex matris jam pridem audiveram.* Luc. *A trepido vix abstineo ira magistro.* Nasci à principibus fortuitum est. *Præcul adest ab urbe imperator.*

Aliquando,
dat.

Vertitur hic ablativus aliquando in dativum: ut Horat. *Vrvera si recte nescis, discede peritus.*

Ovid. *Est virtus placitis abstinentisse bonis.*

Vir. *His suggerente Dea, teque his, ait, eripe flammis.*

Verba com-
parandi.

Verbis quæ vim comparationis obtinent, adijcitur ablativus significans mensuram excessus: ut *Deforme existimabat, quæ digestata præstaret, ab yis virtutibus superari.*

Ablat. abs-
olutus.

Quibuslibet verbis additur ablativus absolute sumptus: ut *Imperante Augusto natus est Christus: Imperante Tyberio, crucifixus.* Iuvenalis. *Credo pudici- tiam, Sati non regit, moratam in terris.*

Nil desperandum Christo ducit, & auspice Christo iam Maria, audito Christum venisse, cecurrit.

Verbis quibusdam additur auferendicafus per Synecdochem, & pœtice acculativus: ut *Ægrotat animo magis, quam corpore.* Candelæ dentes. *Ruber capillos.*

Synecdo-
che.
Diversifica-
tus.

Quædam tamen effertur in gignendi casu: ut *Absurde fasces, qui angas te animi.*

Exanimatus, pendet animi. *Desipiebam mentis.*

Plautus. *Discrucior animi, quia ab domo abeun- dum est mihi.*

Eidem verbo diversificafus diversa rationis apponi possunt: ut

Dei

SYNTAXIS.

Dedit mihi vestem pignori, & te praesentem propria manu.
Passivus additur ablativus agentis, sed antecedente
præpositione, & interdum dativus: ut.

Horatius. Laudatur ab his, culpatur ab illis.

Cicero. Honesti boni viri, non oracula petuntur.

Quorum participia frequentius dativus gudent: ut

Virg. Nulla natum audita mihi, nec visa sororum.

Horat. Oblitusq; meorum, obli visendum est illis.

Ceteri casus manent in passivis, qui fuerunt activo-
rum, ut *Accusaris à me furti. Habebis à ludibrio:*
De doceberis à me istos mores. Privaberis à magistratu.

Vapulo, vxnco, liceo, exulo, fio, neutro-passiva, pas-
sivam constructionem habent: ut *Apræceptor vapu-*
labis. Malo à cive spoliri, quam ab hoste venire. Quid
fiet ab illo? Virtus parvo pretio licet omnibus. Cui
à convivis exultat philosophia?

Quibusdam tum verbis, tum adjectivis, familiariter
subiunguntur verba infinita: ut

Virg. Lunat utque morari, & conferre gradam.

Ovid. Dicere quæ puduit, scribere iussit amor.

Martial. Vis fieri dives Pontice? nil cupias.

Virgil. Et erat sum dignus amari.

Horat. Audax omnia perpexit Deus humana ruit per-
vetitum nefas.

Ponuntur interdum figuratè, & absolutè verba infi-
nita: ut *Hi cine fieri flagitia, subauditur, dacet, &*
oportet, pat est, æquum est aut aliquid simile,

Virg. Criminibus terrere novis, hinc spargere voces
In vulgum amilguas, & quæcere consciis arma. id
est. Terrebat, spargebat, quærebat.

DE GERUNDIIS.

Gerundia sive Gerundivæ voces, & supina, regunt
casus suorum verborum: ut

Cicero. Effror studio videndi parentes.

SYNTAXIS.

Ovidius, *Utendum est aetate, cito pede praterit aetati*
 Virgil. *Scitatum b oracula Phœbi Mittimus.*

Gerundia in Di pendent à quibusdam, tum substantivis tum adjectivis : ut Virgilius.

Etnæ tanta sunt Romam tibi causa b videndi ?

Idem *Cecropias innatus apes amor urget b habendi.*

Idem. *Aeneas celsa in puppi jam certus b eundi ?*

Peti. è infinitivus modus loco Gerundij ponitur : ut Virgil. *studium quibus arva b tueri. a Peritus b medicari.*

Interdum non inveniunt ad adjicitur Gerundij vocibus etiam genitivus pluralis : ut *Quum villorum a videndi gratia me in forum contulisseni.* Terent. *Date a crescendi copiam b notari.* *Concessa est a dispendi b pauperum, atque opsoniorum licentia.*

Gerundia in Do pendent ab his præpositionibus A, ab, abs, de, e, ex, cum, in, pro : ut

Cicero. *Ignari a discendo cito deterrentur.*

Amor & amicitia, utrinque a b amando dilectum est.

Cicero. *Ex b defendendo, quam a ex accusando, ubi in gloria comparatur.*

confutatur a b transcendo in Galliam.

Quint. *Relicte scribendi ratio, cū loquendo conjuncta est.*

Plaut. *Pro vapulari ab hoste mercedem petam.*

Ponuntur & abque præpositione : ut

Virgilius. *abitur vitæ, crescitq; tegendo.*

b Scribendo discis scribere.

Gerundia in Dum, pendent ab his præpositionibus, Inter, ante, ad, ob, propter : ut

a Inter b canandum nihil vacasse.

Virgilius. *a Ante b domandum, ingentis tollent animos.*

Cicero. *Locus a ad b agendum amplissimus.*

Idem. *Ob b absolvendi munus ne acciperis.*

Propter b b redimendum.

Cum significavi necessitas, ponuntur citra præpositionem,

SYNTAXIS.

tionem, addito verbo Est, ut,
juven. b Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.
Vigilandum est ei, qui cupit vincere.

Vertuntur gerundij voces in nomina adjectiva: ut
Virg. Tantus amor florum, & b generandi gloria mellis.
Ad accusandos homines duci premio, proximum latro-
cinio est. Cur adeo delectaris criminibus b inferendis.

DE SUPINIS.

PRIUS Supinum activè significat, & sequitur Ver-
 bum aut Participium, significans motum ad io-
 rum: ut Ovidius.

Speculatum: veniunt, veniunt spectentur ut ipsa.

Mileses sunt: missi b speculatum arcem.

Illa verò, do vānum, do filiam nuptum, latentem
 habent motum: at hoc supinum in neutro passivis, &
 cum Infinito iti, passivè significat: ut Plautus.

Collum ego, non b vapulatum, dudum conductus sum.

Terent. Postquam audierat non b datum uxorem filia.

Poëtice dicunt: *Eo b visere. Vado b videre.*

Ponitur & absolute cum verbo est: ut,

Terentius. b Actum est, licet, perijit.

Ovidius. b Itum est in viscera terra, b cessatum est satis.

Posterius supinum passivè significat, & sequitur
 nomina adjectiva: ut,

Sum extra noxam, sed non est facile b purgatum.

Quod b actu factum est, idem est & b dictum turpe.

Quispeuniā no movetur, hunc dignū spectatu arbitramur.

Ia istis verò, *Surgit b cubitu, Redit b venatu: Cubitu*

& Venatu, nomina potius censenda videntur, quàm

supina.

DE TEMPORE ET LOCO.

Tempus.

QUæ significant partem temporis, in ablativo fre-
 quentiùs usurpantur, in accusativo rarò: ut No-

Nota.

Poster. sup.
 pass. & sequ.
 nom. adje.

SYNTAXIS.

mo mortalium omnibus bonis sapit. b Nocte latente mende. b Id tempus creaturae est consul.

Quoniam hic eclipsis videtur esse praepositionis per vel sub.

*Duratione
temporis.*

Quae autem durationem temporis, & continuationem denotant, in accusativo, interdum & in ablativo efferruntur: ut Virgilius.

Hic jam tricenarium totum regnabitur b annos.

Idem. b Noctes atque dies patet atri janua Diti.

Idem. Hic iam hac mecum poteris requiescere b nocte.
Suct. Imperavi b triennio, & decem mensibus, octoq; diebus.

*Phrases pe-
culiari de
tempore.*

Dicimus etiam, *In b paucis diebus. De b die. De b nocte. Promitto in b diem. Commodum in b mensem. Ut nos ad quinquaginta natus. Per tres b annos illud. puer b id aetatis. Non plus b triduum, aut b tridus. b Tertio, vel ad b tertium calendas, vel calendarum.*

SPACIUM LOCI.

*Spacium
loci.*

Spacium loci in accusativo effertur, interdum & in ablativo: ut Virgilius.

Dir, quibus interis (b eris mihi magnus Apollo.)

Nota.

b Treis patet caeteri spacium non amplius b ulmas.

*Iam b mille passim processeram. a abest bidui, subin-
telligitur b spacium vel b spacio, b itinere vel b iter.*

a Abest ab uice b quingentis millibus passuum.

APPELLATIVA LOCORVM.

Nomina appellativa, & nomina majorum locorum adduntur forte cum praepositione, verbis significantibus motum, aut actionem in loco, ad locum, a loco, aut per locum. ut *In foro versatur. Meruit sub regem Gallia.* Virgil. *b Ad templum non aequae Palladis. inant Ilades.* Salust. *Legantur b in Hispaniam majores natu nobiles.*

*Loca pro:
pria.*

b E Sicilia discedens, Rhodu veni. Per mare ibi ad Iucum.

Omne verbum admittit genitivum, propeij nomi-

SYNTAXIS.

in loci, in quo fit actio, modò primæ, vel secundæ declinationis, & singularis numeri sit.

Uen. *Quid ò Romæ faciam? mentiri nescio.*

Terentius. *Samia mihi mater fuit, ea habitabat Rhodi.*

Hi genitivi, humi, domi, militiæ, belli, propriorum sequuntur formam, ut Ter. *Domus belli; simul & vicinus* Cicero. *Parua sunt foris arma, nisi est consilium ò domi*

Domus, non alios secum patitur genitivos, quàm Meæ, tuæ, suæ, nostræ, vestræ, alienæ: ut

Resor domi ò meæ, non ò alienæ.

Verùm si proprium loci nomen, pluralis duntaxat

numeri, aut tertiæ declinationis fuerit, in dativo, aut

oblativo ponitur: ut Colchus, *an Assyrius, ò Thebis nutri-*

us an ò Argis? Suet. *Lentulus Getulicus ò Tyburini genitum*

tribit. Livius. *Neglectum ò Anxuri præsidium.*

Cicero. *Cum una solâ legione ò fuit ò Carthagini.*

Horat. *Romæ, Tyburis amo, ventus, ò Tybure Romam;*

Cicero. *Quum tu ò Narbone mensas hospitum convomeret.*

Idem. *Commendo tibi domum ejus, quæ est ò Sydone.*

Sic utimur ruri vel rure, in oblativo: ut *Ruri sese se-*

ntinet. Petrus. *Rure paterno*

Est tibi far modicum.

AD LOCVM.

Verbis significantibus motum ad locum, apponi.

Ad Locum.

ut proprium loci in accusativo: ut *Concessit Cantabri-*

am, ad capiendum ingeny cultum.

Et ò Londinum ad merces emendas.

Ad hunc modum utimur rus & domus: ut *Ego ò rus ò ibo.*

Virgil. *Ite ò domum satura, venit Hesperus, ite capelle.*

A LOCO PER LOCVM.

Verbis significantibus motum à loco, aut per locum A loco.

adicitur proprium loci in ablativo, ut, *Nisi ante ò Romam*

profectus es, nunc eam relinques. Eboraco (sue per E-

boraco)

SYNT AXIS.

horacum) *sum profecturus iter.*

Ad eundem modum usurpantur Domus & Rur, *ur*
Nuper exijt domo. Ter. Timeo ne pater *ur* rure *ur* redierit.

IMPERSONALIVM CON- structio. GENITIVVS.

Hæc tria impersonalia, interest, refert, & est, qui-
 buslibet genitivis annectuntur, præter hos abla-
 tivos femininos, meâ, tuâ, suâ, nostrâ, vestrâ, &
 cuiâ : ut

• Interest magistratus tueri bonos, animadvertere in ma-
 los. Refert multum Christianæ *ur* reipublicæ, Episcopus do-
 ctos & pios esse. • Prudentis est multa dissimulare. • Tâ
 • refert seipsum nolle. Cic. Eacides crimini potissimum
 datur ei, • cuiâ interest, non ei, cuiâ nihil interfuit.

Adjiciuntur & illi genitivi : tanti, quanti, magni
 parvi, quancunque, tantidem : ut • Magis refert
 quibuscum vixeris. • Tanti refert benevola agere. Vestrâ
 • parvi interest. Et, interest ad laudem meam.

DATIVVS.

In dativum feruntur hæc impersonalia, Accidit, cer-
 rum est, contingit, constat, confert, competit, con-
 ducit, convenit, placet, displicet, dolet, expedit,
 evenit, liquet, libet, licet, nocet, obest, prodest,
 præstat, patet, stat, restat, beneficit, malefit, satis-
 fit, superest, sufficit, vacat, pro otium est : ut • Convenit
 mihi tecum. Salust. Emori per virtutem mihi præstat,
 quam per dedecus vivere.

Ovid. Non vacat exiguis robus adesse • Iovi.
 Terent. Dolet disci • imprudenti adolescenti. • libera.
 Anovercâ malefit • pruvigui. A Deo nobis beneficit.
 Virg. • Stat mihi casus renovare omnes. id est, statu-
 tum est.

ACCUSATIVVS.

Hæc impersonalia accusandi casum exigunt, Juvat,
 deccet

SYNTAXIS.

ret, cum compositis, delectat, oportet: ut,
Me iuvat ire per altum. Vxorē ades curare decet:
Indecet viros muliebriter taxari.
Strato. b Patremfamilias vendacem, non emacem esse
oportet.

His verò, Attinet, pertinet, spectat, propriè additur
 expositio Ad: ut *Mēne vis dicere, quod ad te attinet?*
Spectat b ad omnes bene vivere.

Quintilianus. *b Pertinet b in utramque partem.*

His impersonalibus subicitur accusativus cum ge-
 nivo. *Pœnit, tædet, miseret, miserescit, pudet,*
iget: ut Cicero. Si ad centesimum vixisset annū, b se-
ntatis b eum sua non pœniteret. b Tus nec b miseret,
et b pudet. b Fratri b me quidem b piget, b pudetq;.

Nonnulla impersonalia remigrant aliquando in
 personalia: ut Virgilius.

In omnes b arbusia b iuvant, humilesq; myrica.

Ovid. *Namque b decent animos mollia regna tuos.*

Seneca. *Agricolam arbor ad frugem producta b delectat.*

Nemo miseriorum. b commiserescit.

Non b pudet illud? Non te b hac b pudet?

Cæpit, incipit, definit, debet, solet, & potest, imper-
 sonalibus juncta, impersonalium formam induunt: ut

Quint. *Vbi primum b caperat non b convenire, quasi ori-*

natur. Idem. b Tædere b solet avaros impendy. b Desinit

lum study b tædere. Sacerdotem infestis b pudet b debet.

Quin. *b Perveniri ad summum, nisi ex principys, non*
potest.

Verbum impersonale passivæ vocis, similem cum
 personalibus passivis casum obtinet:

Cæsar. *b Ab hostibus constanter b pugnatur.*

Qui quidem casus interdum non exprimitur: ut
 Virgilius. *Strato b discumbitur ostro.*

Verbum impersonale passivæ vocis, pro singulis perso-
 nis utriusque numeri indifferenter accipi potest: ut

Stat, id est, sit, stas, stas, stans, stans, stans.

videlicet

SYNTAXIS.

videlicet ex vi adjuncti obliqui: ut *Statu* ^b *me*, id est, ^b *sto*. *Statu* ^b *ab illis*, id est, ^b *sunt*,

PARTICIPIORVM CON- structio.

Participiorum
constructio

Participia regant casus Verborum à quibus derivantur: ut Virgil. *Duplices tendens ad sidera palmas, Talis voce refert.*
Idem. *Vbera lacte domum referent dislenta capella.*

Part. passivi,
usitatio
dat.

Dilendus ^b *ab omnibus*,
Quamvis in his usitatio est dativus: ut
Terentius. *Resat Chremes, qui* ^b *mibi* ^b *emorandus est*.

GENITIVVS.

Genitivus.

Participiorum voces, cum sunt nomina, genitivum postulant: ut Salust. *Alieni appetens.* *Sus profusus.* *Cupientissimus* ^b *lui*. *Inexpertus belli.* *Indolens* ^b *pila*.

ACCVSATIVVS.

Exosus, perosus,
perosus, perta-
sus, active.
sign. accusa-

Exosus, perosus, pertasus, active significant, & in accusativum feruntur: ut *Immundā* ^b *segnitiem perosa.*
Astronomus perosus ^b *ad unum* ^b *mulieres.*
Suctonius. *pertasus* ^b *igna viam suam.*

Passive da-
tivum.

Exosus, & perosus, etiam cum dandi casu leguntur, videlicet passive significantia; ut *Germani* ^b *Romani* ^b *perosi sunt.* *Exosus* ^b *Deo* ^b *& sanctis.*

ABLATIVVS.

Natus, prognatus, satus, cretus, cretus, ortus, editus, in ablativum feruntur: ut Terent. *Bona* ^b *bonis* ^b *progenata parentibus.* Virgil. *fate* ^b *sanguine divum.*
Idem. *Quo* ^b *sanguine cretus?* Ovidius. *Venus* ^b *qui* ^b *maris* ^b *pro prailas cunctis.* *Terra* ^b *editus.*

ADVER.

SYNTAXIS.

ADVERBII CONSTRUCTIO.

Nominativus.

EN & ecce, demonstrandi adverbia, Nominativo frequentius junguntur, accusativo rarius: ut
Virgil. En Priamus, sunt hic etiam sua premia laudi.
Cicero. Ecce tibi status noster. *Virg. En quatuor aras:*
Ecce duo tibi Daphni, duosq; altaria Phoebus.
En & Ecce exprobandus, soli accusativo necluntur:
En animus & mens, Iuvenalis. En habitum.
Terentius, Ecce autem alterum.

Aduerbioru
constructio.

GENITIVVS.

Quædam adverbia loci, temporis, & quantitativæ, genitivum post se recipiunt.

Loci: ut *ubi, ubinâ, nusquam, cò, longè, quò, ubivis, huc cine: ut ubi gentium? Quò terrarum abijt.*
Nusquam loci invenitur. Eò impudentia ventum est.

Temporis: ut *Nunc, tunc, tum, interea, pridie, postridie: ut Nihil tunc temporis amplius quam flere poteram.*
Pridie ejus diè pugnam injerunt. Pridie calendarum, seu calendæ.

Quantitativæ: ut *Parum, satis, abundè, &c. ut Satis elo.*

quentie, sapientie parum. Abundè fabularum audivimus.
Instar, æquiparationem, mensuram, aut similitudinem significat: ut Virgil. Instar montis equum divina
Palladis arte Aedificant. Mittitur Glyppus solus, in quo
similæ amicum auxiliorum erat.

Ovidius. Sed scelus hoc meritis pondus & instar habet.

Hic apponitur interdum præpositio *ad*: ut *Vallibus ad instar castrorum clauditur.*

Populus Ro. ex parva origine ad tanta magnitudinem instar emicuit. *Tor. Abominimè gentium non faciam.*

Hic genitivus *genetivum*, festivitatis causa additur,

Gen.
vitæ,

DA-

SYNTA XIS. D A T I V V S.

Quædam dativum admittunt nominum unde deducta sunt: ut *Venit obviam illi*. Nam obvius illi dicitur. *Canit similiter huic*. Et, *Sibi inutiliter vivit*. *Propinquius tibi sedet, quam mihi*.

Sunt & hi dativi adverbiales, Tempori, luci, vesperi ut *Tempori venit, quod omnium rerum est primum*. *Luci occidit hominem*. *Vidi ad vos afferrī vespere*,

A C C V S A T I V V S.

Sunt quæ accusandi casum admittunt præpositionis, unde sunt profecta: ut,

Castra propius urbem moventur.

Salust. Proximè Hispaniam sunt Mauri.

Ceddò, flagitantis exhiberi, accusativum regis ut Terent. Ceddò quemvis arbitrum,

A B L A T I V V S

Adverbia diversitatis, aliter, secus, & illa duo, ante, post, cum ablativo non raro inveniuntur:

Multò aliter. Paulo secus. Multò ante. Longè secus. Virgilius. *Longo post tempore venit. Paulo post*.

Nisi & ipsa adverbia potius censenda sint.

Adverbia comparativi & superlativi gradus, admittunt casus comparativis & superlativis assueo subservire, sicut antè præceptum est: ut,

Accessit propius illo. Optimè omnium dixit.

Cicero. *Legimus propius ad deos, & propius à terris*.

Livius. *Paulò plus trecenta vehicula sunt amissa*.

Idem. *Hominum eo die caesa plus duo millia*.

Plūs nominativo, genitivo, accusativo, & ablativo junctum reperitur: ut Livius. *Plūs quàm quinquaginta hominum ceciderunt*.

Abiera tacies paulo plus quingentorū passus.

Terent. Dies triugenta, aut plus deo, nave sui.

Quibus

Quibus verborum modis, quæ con- gruant adverbis.

Vbi, postquam & cùm, temporis adverbis, interdum
indicativis, interdum verò subiunctivis verbis appo-
nuntur: ut Virgilius, *Hæc ubi dicta^b dedit.*

Terentius, *Ubi nos^b laverimus, si voles, la^brato.*

Vir, *Cum^b faciam vitula prostragibua^b ple^b venite.*

Idem, *Cum^b canerem reges & proba Cynthia aurem vellet.*

Hic prius adverbium, posterius coniunctio esse videtur.

Donec pro Quamdiu, indicativo gaudet: ut

Ovidius, *Donec^b eram sospes.*

Donec erit salix, multos^b numerabu^b amicos.

Pro quousque nunc indicativum, nunc subiunctivum
igitur ut Virgilius:

Exere^b donec oves stabula, numerumq^b referre^b iussit.

Colum, *Donec ea aqua, quam adieceris, decocta^b sit.*

Dum, de re præsentis, non perfectæ, aut pro quamdiu, Dum;
utendi modum poscit: ut

Terentius, *Dum^b apparatur virgo in conclavi.*

Idem, *Ego te meum dici latissimè volo, dum^b quod re-
quum est, facis.*

Dum pro dummodo, alias potentiali, alias subiunctivo
estitur: ut *Dum^b profm tibi.*

Dum ne ab hoc me falli^b comperiam.

Dum pro donec, subiunctivo tantum: ut

Virgilius, *Tertia dum^b Latio regnante^b viderit æstas.*

Quoad pro Quamdiu, vel indicativis, vel subiunctivis
donec subiunctivis solis adhibetur: ut

Quoad expectes consubternalem. Cic. *Quoad^b possum
placere, ab ejus latere nunquam discederem.*

Omnia integra servoabo, quoad exercitus huc^b militatur.
Similac, simulatq^b indicativo & subiunctivo adhaerent.

Simulac belli patitur^b erat.

N

Virgilius,

Similac.

SYNTAXIS.

Virgi. *Simulatque* ^b *adolescerit etas.*

കുടുംബകാലം
കുടുംബം, 1963

Quemadmodum, ut, utcumque, sicut, utrumque mo-
dum admittunt: ut Eras. *1^a v^b salutari, ita & resaluta-
b. ru. Horat. 1^a v^b sementem^b seccu, ita & metes.*

Vi propositam, indicatio iungitur: ut *Vt veniam
e. q. in urbem.*

Qu&c:

Quasi, seu, tanquam, perinde ac si, haud secus ac si, quia proprium habent verbum, subiunctivo apponuntur: ut *Tanquam feceris in se aliquid.*

Terent. ^a Q. ^a si non^b novimus nos inter nos.

Alii copulant conjugales casus; ut, *Novi hominem*
**taxquam^{bis} viri, nris^{et} nris, *quasi^{bis} amico.*

24

Nē prohibendi, vel imperativis, vel Subiunctiva
proponitur: ut Virgil. *Nē fecim quæ sacerdos.*

Terent. Hic nebulo magnus est. ^ane^b metuas.

Nè pro non, cæteris modis infervit.

Adver. Professionum
for management.

Adverbia, accedente casu, coniungunt in Prepositio-
nes: ut *Iuven. Cantabrigia vatum, cœramb latrone viator.*

DE CONIVNCTIONVM
Constructione.

Conjunctio-
necoopulant
females catu

Conjunctiones copulativæ & disjunctivæ, cum his
quatuor, quàm, nisi, præterquam, an, similes
nino casus nectunt: ut, *Socrates docuit^b Xenophontem*
et^b Platonem. Utinam^b calidus es^bset, aut^b frigidus^b es-
set^b an^b iter homo sit, nescio. Est minor natu quàm^b
Neminis placet nisi (vel præterquam)^b sibi.

Scapt.

Exceptio licet aliis dictionis ratio aliqua privari
repugnet, vel aliud pofeat: vt
*Erit librum centuff: & p.uris. *Vixi Rome & Venetia.
Hic in xxiij. descendat iudicis aures et patris & noſtra.
Coniunctiones copulativæ & diſiunctivæ. aliquo-
ties ſimiles modos & tempora conglutinant: vt

Ratio

SYNTAXIS.

Recta ^b stat corpore, ^b despiciatq, terras.

Aliquoties autem similis modos, sed diuersa tempore Terentius. Nisi me lassas amantem, & vana spe ^b produceres.

Tibi gratias ^begi & te a'quando collaudare ^bpossum.

Etsi, tamen si, tamen si quanquam, in principio orationis indicatiuos modos, in medio subiunctiuos saepius &c. postulant.

Quamuis & licet, subiunctiuos frequentula: ut ^a Etsi nihil noui ^b afferibatur. • Quanquam animus uermis ^bhorret.

Virg. ^a Quamuis Elysios miretur Graecia campos.

Ouid. Ipse ^a licet ^burnias Musis comitatus Homero,

Nil tamen attulerim, ibi Homere foras.

Ni, nisi, siquidem, quod, quia, quam, postquam, postquam, ubi pro postquam, nunquam, priusquam, & indicatiui & subiunctiuus adherent: ut ^a Quod ^bredierim columen, & audio. Castigo te, non quod odio ^b habeam, sed quod ^a amem. Aliud honestum iudicas, quoniam Philotibi statuerit. Plinius. Grauis accusas, quam ^b paritur tua consuetudo.

Si, utrique modo iungitur, atque pro quamvis, subiunctiuo tantum. ut

Terent. Rideam? non si me ^b obsecres.

Siquis tantum indicatiuo: ut ^a Si quis uade est.

Quando, quandoquidem quoniam indicatiui iunguntur: ut Virg. Dicit. (•) ^a Præduquidem in molli ^b conseruius berba. • Quoniam mihi non credas, esse facito periculum.

Quippe, cum proprium habet verbum gaudet indicatiuo, ut Danla est huic ueni, • quippe ^b agrotas.

Si addideris Qui, utrumque admittit modum, ut Non est huic dardania, • quippe qui sum ^b a perierant, siue ^a pregerant.

Qui cum habet uinculalem, subiunctiuum postulat ut Si natus es, • qui tui ^b credas.

SYNTAXIS.

Cum

Cum pro quavis, pro quandoquidem vel quoniam, subiunctivis semper adheret; ut

Cicero. **Nascum precipi nihil posse dicamus, tamen alijs de rebus differere solemus.*

Virgil. **Cum sibi officijs Gradive viri huius aptus.*

Cum & tum

Cum & tum, item tum geminatum similes modos copulat. Est autem in Cum, quiddam minus, atque ideo in prioris clausulae parte statuitur; in Tum quiddam maius, ac proinde in posteriore clausulae parte collocatur: ut

**Amplectitur tum eruditos omnes tum in primis Martellum. Odit tum literas, tum virtutem.*

Ne, an, num

Ne, an, num, interrogandi particulae, indicativum amant: ut Virgilius.

**Suprat ne & rescitur aurâ Aetherea?*

At cum accipiuntur dubitative aut indefinite, subiunctivum postulant: ut **Vise nam redierit.*

**Nihil refert feceris ne, an persuaseris.*

ut

Ut, causalis seu perfectiva coniunctio, & ut pro ne non, post verba timoris, nunc potentiali, nunc subiunctivo iungitur: ut Terentius.

**Filius perduxere illuc secum, ut una esset intentio.*

Idem. **Te oro Dave, ut redeat iam in viam.*

Idem. **Metuo ne subsisteret hospes, id est, ne non subsideret.*

Ut, concedentis, seu positum pro quanquam, & ut proutpote, subiunctivo servit: ut.

**Ut omnia contingant quae volo, levare non possum.*

**Non est tibi fidendum, ut quis toties se selleris. Ut qui solus reliquus fueris.*

Ut pro postquam, pro quemadmodum, vel sicut, & interregativum, indicativum accipitur: ut

Cicero. **Ut ab urbe discessi, nullum intermisi diem, quin scriderem.*

Terent. **Tu tamen has nuptias perge facere, ut facias.*

Idem. **Credo ut est dementia,*

Virgil.

SYNTAXIS.

Virgil. *Ve^b valet* : *Ve^b meminit nostri* ?

Quoniam de hoc in adverbij quoq; constructione paulo supra est dictum.

PRAEPOSITIONVM constructio.

Praepositio subaudita interdum facit ut ad iatur ab-
lativus : ut *Habeo te loco parem*, id est *in loco*.

*Praepositio
non in compo-
sitione.*

Aspiravit illi humana^b specie, i. *sub human^a specie*.

Discessit^a magistratu, id est, *a^b magistratu*.

Praepositio in compositione, cundem nonnunquam casum regit, quem & extra compositionem regebat, ut *Vergilius*.

Nec posse Italia^b Tenebrarum^a cedere regem.

P. aere^b te insalutatum.

Idem. *emaci procumbunt^a cardine postes*.

Idem. *Detrahunt naues^b scopulo*.

Verba composita cum a, ab, ad, con, de, e, ex, in, non-
nunquam repetunt easdem praepositiones cum suo ca-
su extra compositionem, idq; eleganter : ut

Abstinerunt^b a viris. Ter. *Amicos ad vocabo^b ad hanc*
rem. Cum legibus^a conferemus. Cice *Detrahere^b de tua*
fama nunquam cogitavi. Cum^b ex insulis^a evaseris.

Terentius. *Postquam excessit^b ex ephebis*,

In Rempublicam coestatione curat^a in urbe.

In, pro, erga, contra & ad accusativum habet : ut *In pro erga*
Virg. Accipit^a in^b Tenebris animam mentemq; benignam. &c.

Idem. Quid meus Aeneas^a in^b te committeret auxilium?

Quid Troes potuerunt?

Idem. Quò te Mari pedes? an ex^a via ducit in^b urbem?
Item cum accusativo jungitur, quoties diuisio, muta-
us, aut incrementum rei cum tempore significatur : ut
Vergilius.

Epq; locus^b partis ubi se via findit^a in ambas.

SYNTAXIS.

Quid. *Versa est in cineres sospite Troja viro.*
— *amor mihi crescit in horas.*

In cum ablativo:

In cum significatur actus in loco, ablativum postulat: ut
Ouid. *ecce t ut solum spectatur in ignem animum.*

Sub cum & accusativo:

Sub pro ad per & ante, accusativo innititur: ut
* *Subbumbram procremum.* Livius. *Legati fecerunt sub id*

Sub cum ablativo:

tempus ad res repetendas missi id est, per id tempus.
Virg. — *sub noctem cura recurrit;* n. est, paulo ante noctem, vel in fine nocte. Aliis ablativum admittit: ut

Quaequid sub terra est, in apricum profert etas.
Virgil — *sub nocte silenti id est, in nocte silenti.*

Super pro ultra, accusativo innititur: ut

Virg. — *Super Garamantas & Indos profert in perium.*

Super cum accusat,

Super pro de & in, ablativo: ut Tacitus. *At ultimum super eadem, varia queruntur.*

Virg. — *in rondo super viridi.*

Subter:

Subter, vne significatur vniq; casui apud authores iungitur: ut Livius *pugnatum est super subterque terris.*
Virg. — *omnes Ferre libet subter lensa testudine casum.*

Tenus:

Tenus, gaudet ablativo & singulari & plurali: ut
* *Pole tenus* * *Pe. Toribus tenus.* At Genitivo tantum plurali ut * *Currum tenus.*

Prepositio-
res migrat
in Ablus. bia

Prepositiones, cum calum an itunt migrant in ad-
ue bi aut iug. — *on p. post tempore exit.*

Idem. — *t. one sub t. conix, ferimur per opacalorum.*
Idem. — *coram quem queritis adsum, Troius Aeneas.*

INTERIECTIONVM

Constructio.

Interiectiones non ratiò absolute, & sine casu ponuntur: ut Virgilius.

penitit (*ab!) *scilicet in munda connixa reliquit.*

T. cent. *Quae ad m. dementia?*

O exclamantis, Nominativo, Accusativo, & Vocativo

vo iungitur : ut *O festus dies hominis!*

Vir, *O fortunatos nimium, bona sifus norint, Agricolas!*

Idem, *O formose puer, nōniūm ne crede colori.*

Hec & prō, nunc nominativo, nunc accusativo

adherent: ut *Hec pietas!* Virgil. *Hec praece fides!*

Idem, *Hec stirpem invifam!*

Terentius, *Pro Iuiter: tu homo adiges me ad infamiam.*

Idem, *Pro deum aq; hominum fidem!* *Pro*

saule iupiter! apud Plaut. Hic & v. r. dativo

apponuntur: ut Ovid. *Hec mihi quo nullis amor est*

me de his herbis. Terent. *Va misero mihi, quanta*

de spe decidi!

DE FIGVRIS.

Figura est nota arte aliqua dicendi forma. Cuius duo tantum genera. Dictionis scilicet & Constructionis hoc loco trademus.

Figura quid sit.

FIGVRÆ DITIONIS.

Figurae dictionis sunt { Prothesis, } { Syncope, }
 { Aphæresis, } { Paragoge, }
 { Epenthesis, } { Apocope. }

Prothesis est appositio literæ vel syllabæ ad principium dictionis: ut *Gnarus, pro natus, Tetuli, pro tulus.*

Aphæresis est ablatio literæ vel syllabæ à principio dictionis: ut *Ruit, pro cecidit, Temere, pro incertum.*

Epenthesis est interpositio literæ vel syllabæ in medio dictionis: ut *Reliquis, relictis, a iis, a. Insuperatorem, pro Imperatorem.*

Syncope est ablatio literæ vel syllabæ è medio dictionis.

SYNTAXIS.

tionis: ut *Abijt, petijt, dixi, repōitum, &c.*

Paragoge, est appositio literæ vel syllabæ ad finem dictionis: ut *Dicitur pro dic.*

Apocope, est ablatio literæ vel syllabæ à fine dictionis: ut *Peculi pro peculij, Dixit, pro dixit.* *Ingeni pro ingenij.*

FIGURÆ CONSTRUCTIONIS.

Figuræ constructionis sunt octo. * **Appositio,** * **Evocatio,** * **Syllepsis,** * **Prolepsis,** * **Zeugma,** * **Synthesis,** * **Antiptosis,** * **Synecdoche.**

APPOSITIO.

Appositio
quid sit.

Appositio, est duorum substantivorum ejusdem casus, quorum altero declaratur alterum, continuata sive immediata conjunctio: ut * *Flumen Rhenum.* Potest autem Appositio plurium substantivorum esse: ut *Marcus, Tullius Cicero.*

Interdum apud auctores in diversis casibus ponuntur substantiva, perinde quasi ad diversa pertinerent: ut * *Urbs Patavij,* apud Virgilium. * *Urbs Antiochia,* apud Cicronem.

In appositione, substantiva non semper ejusdem generis aut numeri inveniuntur. Nam quoties alterum substantivorum caret numero singulari, aut est nomen collectivum, diversorum numerorum esse possunt: ut * *Urbs Aphene.*

Ovid. In me turbarunt luxuriosa proci.

Virgil. Ignatum fucos pecus à præcipibus arcent.

Triplici nomine fit Appositio.

Restringendæ generalitatis gratiâ: ut * *Urbs Roma.* * *Animal equus.*

Tollendæ æquivocationis causa: ut * *Jentros pennis Asæ,* * *Lupus piscis.*

SYNTAXIS.

Et ad proprietatem attribuendam: ut *Erasmus* ^o*o*
exactissimo iudicio.

Nereus ^b *adolefcens inferni formâ.*

Timotheus ^b *homo incredibilis fortunâ.*

EVOCATIO.

Cum prima vel secunda persona immediatè ad se Evocatio.
 evocat tertiam, ambæ sunt primæ vel secundæ
 personæ: ut *Ego* ^b *pauper laboro.* *Tu* ^b *dices ludis.*

Est ergo evocatio, immediata tertie personæ ad pri-
 mam vel secundam reductio.

Observandum verò est, verbum semper convenire
 cum personâ evocante: ut *Ego* ^b *pauper laboro,* *Tu* ^b *dices*
ludis.

Nam in evocatione quatuor sunt notanda: Perso-
 na evocans, quæ semper est primæ vel secundæ: Evo-
 cata, quæ semper est tertia. Verbum, quod semper est
 primæ vel secundæ personæ, & absentia coniunctionis.
 In evocatione persona evocans & evocata, aliquando Evocatio
 sunt diversorum numerorum, utpote vel cum persona varia.
 evocata caret numero singulari: ut *Ego* ^b *in deliciis*
illuc veni. Aut cum est nomen collectivum: ut *Ma-*
gna ^b *pars studiorum amicitias* ^b *querimus.* hic subau-
 ditur *nos.* Aut deniq; cum est nomen distributivum,
 ut *In magnis* ^b *lasi rebus uterq;* ^b *sumus,* subintelligitur
nos.

Duplex autem est Evocatio: Explicita, ubi tam per-
 sona evocans quam evocata exprimitur: & Implicita,
 ubi persona evocans subintelligitur: ut *Sum* ^b *pim* ^b *Aene-*
as, subintelligitur *Ego.*

Populus ^b *superamur* ^b *ab uno,* subauditur *nos.*

SYLLEPSIS.

Syllepsis, seu conceptio est comprehensio indigni- Syllepsis.
 toris sub digniore, à *o* ^b *con,* & *Nō* ^b *sumo,*

Duplex autem est conceptio. Personarum scilicet,

Et

quoties persona concipitur cum persona: & Genus quoties genus indignius cum genere digniore concipitur. Cujus declarandæ rei gratiâ, hæc quæ sequuntur obseruabis.

• Copulatum per coniunctionem, Et, nec, neque, & cum pro Et acceptum, est pluralis numeri: ac proinde verbum, aut adiectivum, aut relatiuum exigit plurale. Quod quidem verbum, aut adiectivum, aut relatiuum genere & persona cum digniore supposito ac substantivo quadrabit: ut *Quid tu & soror facitis?*

• *Ego & mater miserum sumus.*

• *Tu & vxor, quid adfuisse, testes estote.*

• Conceptio Personarum.

Dignior
persona.

Dignior enim est persona prima quam secunda aut tertia, & dignior secunda quam tertia, ut *Ego & pater sumus in tuto. Tu atque frater es in periculo.*

• *Neque ego neque tu sapimus.*

• *Virgili. Diuelli mur inde Iphitus & Pelias tecum.*

• *Idem. Rheus cum fratre Quirino Iura dabant.*

Cum;

Cum tamen singulare verbum magis amat: ut *Tu quid ego & populus mecum di faciet, audi.*

Conceptio Genus.

Dignius
genus.

Dignius etiam est masculinum genus quam femininum aut neutrum, & dignius femininum quam neutrum: ut *Rex & regina beati. Crabs & aurum sunt in furnace probati. Hinc per vim legis & per bisulca decessit.*

Acceptio.

At cum substantiua res inanimatas significant, adiectivum aut relatiuum vltimius in neutro generis ponitur, ut Virgilius, *cum Diphiduarum Fregisti & alamos, qua tu peruerse Menalca, Et cum vidisti puera donata, solebas. Salust. Ira & egredendo permixta sunt. Idem. Huic bella civilia, & despectu discordia.*

SYNTAXIS.

discordia civilis, gratia fuerunt.

virgo tua, & carulus tuus, ipsa me consolata sunt.

Porro conceptio alias directa est, nempe cum concipiens, id est dignius, & conceptum, id est indignius copulantur per Et, vel atque, vel que: alias indirecta, cum copulantur per Cum: ut *Ego cum fratre summo candidi*, ubi utraque conceptio est indirecta.

Est etiam quaedam Conceptio generum implicita, nempe quando nec genus concipiens, nec genus conceptum explicantur, sed de mare, atque de femina perinde loquimur, ac de solo mare: ut si dicam, vterque est fornicatus: loquens de sponso & sponsa.

Sic Ovid. *Impliciti laquei nudum uterque iacet*: loquens de Marte & Venere, reti impliciti à Vulcano.

Conceptio duplex.

Sylepsis im-
plicita.

PROLEPSIS.

Prolepsis seu praesumptio, est pronuntiatio quaedam rerum summaria. Fit autem quum congregatio sive totum, cum verbo vel adiectivo aptè cohaeret, deinde partes totius ad idem verbum vel adiectivum reducuntur, cum quo tamen fere non concordant, ut *Due aquilae volaverunt*: *haec ab oriente, illa ab occidente*. Hic congregatio seu totum, *Due aquilae*, cum verbo *volaverunt*, per omnia concordant: cum quo partes *haec & illa*, ad idem verbum relatae, in numero non concordant.

Prolepsis.

Congregatio sive totum, est dictio pluralis numeri, ut *Due aquilae*, aut plurali aequivalens: ut *Corydon & Thyrsis*.

Nam copulatum aequivalet plurali: ut Virg.

Compulerantque greges Corydon & Thyrsis in unum,

Thyrsis oves, Corydon discentis lacte capellas.

Aut congregatio est nomen collectivum: ut

Populus iuit, alij in penuria, alij in delicijs.

Sulpitius

SYNTAXIS.

Sulpitius & Aldus quinq; dicunt in Prolepfi esse necessaria. Congregationem, vt in priore exemplo, *due aquile*: Verbum, vt *volauerunt*: Partes vt *hæc & illæ*: Partium determinationem, vt *ab oriente & occidente*: & Ordinem, videlicet quod totum præcedat, partes sequantur.

Duplex autem est Prolepsis. Explicita, vbi omnia exprimuntur, quæ in Prolepfi esse oportet: ut *Equi^a concurrunt*; *hic a dextra*, *ille a sinistra Hypocrisis*: & Implicita in qua aliquid tacetur: vt Ouidius.
Alter 3 in alterius iussus nates & lumina & vultus,
& Querebant taciti nos ubi esset amor.

Deest altera partium cum determinatione, videlicet, *Et alter in alterius*. 3 Et *Alter 4 alterius 2 onera portate*. Vbi deest *nos*: & altera pars cum determinatione, videlicet, *Et^a alter alterius*.

Terent. *Curemus equam^b uterq; partem*. hic totum nos subintelligitur, & partes, *alter & alter*, includuntur in distributio *uterque*.

Diomedes proleptim dicit esse, quoties id quod posterius gestum est, antè describimus: vt Virgilius.

Laviniaq; venit littora. Lavinium enim nondum erat, quàm Aeneas veniret in Italiam.

Dicitur verò prolepsis à *pro* quod est ante & *aleo* sumo.

ZEUGMA.

Zeuigma, est vnius verbi vel adiectiui, viciniori respondentis, ad diuersa supposita reductio: ad vnum quidem expresse, ad alterum vero per supplementum: vt Cicero. *Nihil te nocturnum^a præsidium palatū, nihil vobis^b vigilia, nihil timor populi, nihil concursus honorum omnium, nihil hic magnitissimus habendi Senatus locus, nihil bonum^c ora-vultusq; mouerunt* hic mouerunt expresse.

SYNTAXIS.

expresse reducitur ad *ora vultusq;*, at ad *ortus* per
 Supplementum. Subintelligendum est enim, praesidi-
 um movit, vigiliae moverunt, timor populi movit, bono-
 rum concursus movit, habendi senatus locus movit. Az-
 amen quando est comparatio vel similitudo, verbum
 vel adiectivum convenit cum remotiore: ut *Ego melius*
quam tu scribo, *Ego sicui sciam* *amici*. Hoc ille ita
 vadent er, atque ego, *fecisset*.

Item per nisi. ut *Tullius*, *Talem filium nulla nisi tu*
pareret.

Licet Poeta interdum aliter loqui soleant: ut Ovid.

Quia nisi cretae lesrum Phyllida sylva?

De quibus in concordantia Verbi & Nominativi supra
 dictum, ut Cicero, *Quare ut arbitror, prius hic te nos,*
quam istic tu nos videlis.

Tribus modis fit Zeugma, In persona: ut *Ego & tu* Zeugma
 duplex.

In genere: ut *Maritus & uxor est virata.*

In numero: ut *Hic illius arma, Hic currus fuit.*

Ponitur aliquando verbum vel adiectivum in prin-
 cipio, & tum vocatur Protozeugma: ut *Dormio ego &*
tu, Quandoque in medio, vocaturque Mesozeugma: ut
Ego dormio & tu. Quandoque in fine, & vocatur
 Hypozeugma: ut *Ego & tu dormis.*

Requiruntur autem in zeugmate quatuor. Duo sub-
 stantiva: ut *Rex & Regina*. Coniunctio, quae vel copu-
 lativa, vel disiunctiva, vel etiam explicativa esse potest: ut
Et, vel, &c. Verbum vel adiectivum: ut *Irasa est*, & quod
 verbum vel adiectivum viciniorei supposito respondeat.
 Fit autem quoddam Zeugmatis genus per adverbia: ut
Cum & ubi ego, Cum & quando nos.

Quando verbum ad duo supposita reducitur, & cum
 utroque convenit, est Zeugma, ut dicunt Locutionis,
 non Constructionis: ut *Ioannes fuit piscator & Petrus.*

Dicitur autem Zeugma, quasi copulatum, à Graeco
 verbo

SYNTAXIS.

verbo *Virg. in* vel *Virg. in*, quod est copula.

SYNTHESIS.

Synthesis
quid sit.

Synthesis, est oratio congrua sensu, non voce: ut
Virgilius. **P. in frustra secant. *Gens armari.*

Fit autem Synthesis, nunc in genere tantum, idque
aut sexus discernendi causa: ut **Anser fers. *Elephas*
**gravidus*: aut supplementi gratia: ut **Preneste sub*
**ipsa*, subauditur urbe.

**Centaurus in magna*, subintelligitur navi.

Nunc in numero tantum: ut, **Turba ruunt. *Aperis*
**aliquis ostium.*

Nunc verò in genere & numero simul: ut, **Pariter*
**tenere ratem.*

Virg. *Hec omnes ob patriam putando vincti passi.*

Dicitur autem Synthesis, à *σύν*, quod est con, &
θεσις positio; quia est compositio, id est, constructio
tacta gratia significationis.

ANTIPTOSIS.

Antiptosis
quid sit.

Antiptosis, ab *αντι* quod est pro, & *πτωσις* casus,
est positio casus pro casu, idque interdum non in-
venit: ut Virg. **Vrbem quam datis vestra est. Ter*
**Populo ut placere quae fecisset fabulas. *Sermone*
**que audisti, non est meus. *Eius non venit in mentem, pro*
id. Quinquam hic venit, impersonaliter potius vlti-
pari existi nanda est. *Aristotelis libri sunt omnes generis*
**elegantis referri, pro omnis generis. Sic id genus, quod*
**genus, &c. Idne est? authores mihi pro eius. Interdum*
*autem sic datur Antiptosis: ut, *sive primus omnium*
**parens patriae appellat, pro prime. Habet duos gradus,*
**quibus altero te occisurum minatur, altero vltimum,*
pro quorum altero.

SYNEC

PROSODIA.

SYNECDOCHE.

Synecdoche est, cum id quod partis est, attribuitur toti: ut, *Aethiopus* ^a *albus* ^b *dentes*. Hic *albus*, quod solis denubibus convenit, toti attribuitur *Aethiopi*.

Per Synecdochem omnia nomina adiectiva, aliquam Nota proprietatem significantia; Item verba passiva, & neutralia, significantia aliquam passionem, possunt regere accusativum, aut ablativum, significantem locum in quo est proprietas aut passio: ut, *Aeger* ^b *pedes*, vel *pedibus*. *Saucius* ^b *frontem*, vel *fronte*. *Dolor* ^b *caput*, vel *capite*. *Redimitur* ^b *tempora* *lauro*. *Truncantur* ^b *membra* *bipenni*. *Effusus* ^a *laniata* ^b *comas*, *contusa* ^b *ne* ^b *pectus*.

Nam illæ Græcæ phraesæ sunt: ^b *Excepro* ^a *quod non simul esse*, ^b *cetera*. ^b *atus*. ^b *Cetera* ^a *similes*, *uno differunt*.

Dicitur autem Synecdoche à *σύν*, quod est *com*, & à *νόμος*, *suscipio*: videlicet, quod totum cum sua parte capiat.

Si cui lubet figuratæ constructionis elegantias pernoscere, legat Thomam Linacrum de Ecclipsi, P. conaimo, & Enallage, de q, aliis figuris eruditè, Astucidè, ac copiosè differentem.

DE PROSODIA.

Prosodia est, quæ rectam vocum pronuntiationem trahit, Latine accentus dicitur.

Prosodia quid sit

Diuiditur autem Prosodia in } Tonum,
} Spiritum,
} & Tempus.

Tonus est lex vel nota, quæ syllaba in dictione eleuatur, vel deprimitur.

Tonus

SYNTAXIS.

Est autem Tonus triplex, { Acutus.
Gravis.
Circumflexus.

Tonus acutus. Tonus acutus, est virgula obliqua, ascendens in dexteram, sic [']

Gravis. Gravis, est virgula obliqua, descendens in dexteram, ad hunc modum [']

Circumflexus. Circumflexus, est quiddam ex utrisq; conflatum, hac figura [']

Apostrophus. Huc addatur etiam Apostrophus, qui est quædam circuli pars in summo literæ apposita, quam sic pinget.

Hæc nota ultimam dictionis vocalem deesse ostenditur; ut, *Tantum me crimine digni dixisti?* *no tantum.*

Spiritus duo sunt, Asper & lenis.

Asper, quo aspirata profertur syllaba: ut *Homo*, *honor.*

Lenis, quo citra aspirationem syllaba profertur: ut *Ame, omni.*

TONORVM REGVLA I.

Monosyllaba. Monosyllaba dictio brevis, aut positione longa acuitur: ut, *Mel, sal, pars, pax.* Natura longa circumflebitur: ut, *Spes, flos, sol, thais, raris.*

REGVLA II.

Dissyllaba. In dissyllabâ dictione, si prior longa fuerit natura, posterior brevis, prior circumflebitur: ut, *Luna, Misa.* In cæteris acuitur: ut, *cinis, lacus, solers, salus.*

REGVLA III.

Poly syllaba. Dictio polysyllaba, si penultimam habet longam, acuit eandem: ut, *Libertas, penates.* Sin brevem habet penultimam, acuit antepenultimam: ut, *Dominus, pontifex.*

Excipiuntur composita à facio: ut, *Beneficiis, maleficio.*

PROSODIA.

tu, calefacit frigesacit.

At si penultima longa fuerit naturā, & vltima brevis, circumflectitur penultima: ut *Romānus, amator.*

Composita à sis, sit, ultimam acuiunt: ut *Malefis, calefis, benefis, satisfis.*

APPENDIX.

Quia hodiè propter hominum imperitiam, circumflexus ab acuto vix prolatione discernitur, Grammatici circumflexum cum acuto confuderunt.

Nota,
Accensum
confusio.

REGULA IV.

Quinque sunt, quæ tonorum regulas perturbant.

Quæ tonos
perturbant

DIFFERENTIA.

Differentia tonum transponit: ut. Vnā adverbium ultimam acuit, ne videatur esse nomen. Sic eō, aliō, aliquō, continuō, sedulō, porrō, fortē, quā, siquā, aliquā, sequā, illō, falsō, citō, ferē, planē, & id genus alia: putā pro sicut, ponē pro post, corā, circum, aliās, palā, ergō coniunctio, sed ergō pro causā, circumflectitur: Virgil. *illius ergō Penitus.* Hec igitur omnia sicut Græca acutifona, in fine quidem sententiarum acuiuntur, in consequentia verò grauantur.

Differentia

Sic differentia causā antepenultima suspenditur in his, Deinde, prōinde, pērinuē, aliquando, siquando, nequando, hūc usq;: Alōge, delōge, dēinceps, dūntaxat, deorsum, quāpropter, quāquāmo, enīverō, prōpēmodū, admodū, sīfabre, intereā loci, nihilōminus, pūlōminus, eūm non sunt orationes diuersæ: uti sunt, Pube tenus, crurum teous: non enim composita sunt, velut hactenus, quatenus, & ejus generis reliqua.

PROSODIA:

TRANSPOSITIO.

Transpositio tonum innert, id quod vsu venit in
Transpositio Præpositionibus, quæ post pectus grauantur: ut,
Virgilius. *Transire per Eremos. Te penes imperium, in*

ATTRACTIO.

Attractio tonum mutat, cum post vocabulum ali-
Attractio. quod sequitur coniunctio inclinatur: ut *Que, ne, ve.*
Attrahunt enim hæ particule accentu: syllabæ præ-
cedenti, eamque acunt: ut, *Laminaq, latusq, Dei*
Sic, dum, sis, nam, parelda.)

Vbi autem est manifesta compositio, non variatur
tonus: ut, denique, utique, itaque, undique, hincne, &
huiusmodi.

Vbiq; tamen temporis sui tonum seruat, & V-
Vbiq; & biuis.
Vbiuis.

CONCISIO.

Concisio transfert tonum, cum dictiones per synco-
pen aut apocopen castrantur. Tunc enim tonum re-
tinent integræ dictionis: ut Virgili, Valeri, Mercuri;
pro Virgiliij, Valerij, Mercurij.

Sic quædam nomina & pronomina syncopata cir-
cumflectunt ultimam: ut Arpinâs, Rauennâs, nostrâs,
vestrâs; cuiâs: ab Arpinâtis, Rauennâtis, nostrâtis, &c.
Sic Denêc, à donecum. Sic hûc, illûc, istûc, adhûc, &c.
pro hucce, illucce &c. Et composita à dic, duc, fac: ut,
benedic, reduc, calefac.

Nomina &
pronomina
syncopata.

PROSODIA.

IDIOMA.

Idioma, hoc est linguae proprietates, tonum variat, adeo ut, si dictiones Graecae integræ ad nos veniant, seruent tonum suum: ut Symoïs, periphas, penultimam acciunt: at facta Latina, antepenultimam eleuant, quia corripunt penultimam.

Idioma

Quæ autem prorsus Latina sunt, Latinum quoque tonum seruant: vt Georgica, Bucólica, antepenultimâ acutâ, licet apud Græcos in ultimâ tonum habeant.

Sic & comædia, tragiædia, sophia, symphonia, tonum recipiunt in antepenultimâ, licet in sua lingua habeant in penultimâ.

Porro, si ignoretur proprius peregrinae vocis tonus, tutissimam fuerit iuxta Latinum accentum illam enuntiare.

Syllabæ communes in prosa oratione semper corripuntur: ut Cèlebris, Câtêdra, Mediocris.

Nota
Syllabæ
communes.

DE CARMINVM RATIONE.

Attenuus de Tonis & spiritibus; deinceps de syllabarum tempore, & carminis ratione pauca adijiciemus.

De syllabarum tempore.

Tempus est syllabæ pronuntiandæ mensura.

Syllaba brevis vnius est temporis,

longa verò duorum.

ⓐ

Tempus

PROSODIA.

Tempus breve sic notatur, u.

Longum autem sic—: ut—Tert.

Ex syllabis iusto ordine dispositis, sunt pedes.

Pes,

Est autem Pes duarum syllabarum pluriumve constitutio, ex certa temporum observatione:

Pedum alij dissyllabi, alij trissyllabi.

Dimissio pedum.

De tetrasyllabis autem non multum attinet ad hoc nostrum institutum differere.

Dissyllabi sunt,	{	Spondæus, i	{	ut	{	— Virtus.
		Pyrrhichius,		u Dent.		
		Trochæus,		u Panis.		
		Iambus.		u — Amans.		

Trissyllabi octo,	{	Molossus,	{	ut	{	— Magnates.
		Tribrachius,		u u u Dominus.		
		Dactylus,		— u u Scribere.		
		Anapæstus,		u u — Pietas.		
		Bacchius,		u — — Honestas.		
		Antibacchius,		— u — Audire.		
		Amphimacer,		— u — Charitas.		
Amphibrachus	u — u Venire.					

Porro pedes iusto numero atque ordine concinnati, armen consueverunt.

Est enim Carmen, oratio iusto atque legitimo pedum numero constricta.

Carmen.

Carmen composituro in primis discendum est, pedibus ipsum ritè metiri, quam Scansionem vocant.

Scansio.

Est autem Scansio, legitima carminis in singulos pedes commensuratio.

Scansioni Accidentia.

Scansioni accidunt, Synalæpha, Eclipsis, Synæresis, Dieresis & Cæsuræ.

Synalæpha,

PROSODIA.

Synalæpha, est elisio quædam vocalis ante alteram Synalæpha.
in diuersis dictionibus : ut

Sera nimis vit' est crastina, viu' bodie.

Fit autem interdum in his dictionibus : ut Dii, diis,
iidem, iisdem, deinde, deinceps, semianimis, semihomo,
semiuultus, deest, deero, deerit, & similibus.

Atheu & ô, nunquam interceptiuntur.

Eclipsis est quoties in cum sua vocali perimitur, Eclipsis.
proxima dictione à vocali exorsa : ut

Monstr' horrend' inform' ingens, cui lumen ademptum:

pro *Monstrum, horrendum, informe, &c.*

Synæresis est duarum syllabarum in unam con- Synæresis
tractio : ut

Virg. Seu lento fuerint alvaria circumtexta.

pro aluearia.

Diæresis est, ubi ex vna syllaba disiecta, fiunt duæ : ut Diæresis.

- u u - - - u u - u u -

Quid, Debuerant fusos euoluisse suos. pro evoluisse.

Cæsura est, cum post pedem absolutum, syllaba bre- Cæsura.
vis in fine dictionis extenditur.

Cæsurae species sunt.

Tricimimeris, ex pede & syllaba : ut

- u u - u u - - u u - u u -

Virgilius. Pectoribus inhians spirantia consulit exta.

Tricimime-
ris.

Penthemimeris, ex duobus pedibus & syllabâ : ut

- u u - u u - - - u u - -

Virgilius. Omnia vincit amor, & nos cedamus amor.

Penthemimeris.

Hepthemimeris, ex tribus pedibus & syllabâ : ut

- - - - u u - u u - u u -

Hepthemimeris.

Idem. Oletant artem pariter arcumq; sonantem.

Enneemimeris constat ex quatuor pedibus & syllabâ : - u u - u u - - - u u - -

Enneemimeris.

Idem. Ille latus nivem molli fultus hyacintho.

PROSODIA.
DE GENERIBVS
CARMINVM.

Arminum genera vſitatiora, de quibus nos hoc loco potiffimùm tractare decreuimus, ſunt Heroicum, Elegiacum, Aſclepiadzum, Sapphicum, Phaleucium, Iambicum.

Carmen Heroicum.

Hexame.
rsm.

Carmen Heroicum, quod idem Hexametrum dicitur, conſtat pedibus numero quidem ſex, genere verò duobus, dactylo & ſpondeo. Quintus locus dactylum, ſextus ſpondeum peculiariter ſibi vendicat: reliqui hunc vel illum, prout volumus.

- - - - -

ut Virgil. *Tityre tu patule recubans ſub ſegmine ſagi.*

Reperitur aliquando ſpondeus etiam in quinto loco: ut - - - - -

Idem. *Chara Deum ſoboles, magnum Iouis incrementum.*

Vltima cuiuſq; verſus ſyllaba habetur communis.

Vltima
communis

Carmen Elegiacum.

Pentam.
rum.

Carmen Elegiacum, quod & Pentametri nomen habet, è duplici conſtat Penthemimeri, quarum prior duos pedes, dactylicos, ſpondeicos, vel alterutros comprehendit, cum ſyllabâ longâ: altera etiam duos pedes, ſed omnino dactylicos, cum ſyllabâ non longâ.

- - - - -

ut Ouidius. *Res eſt ſolliciti plena timoris amor.*

Carmen Aſclepiadzum.

Carmen Aſclepiadzum, conſtat ex penthemime-

PROSODIA.

ri, hoc est, spondæo & dactylo, & syllabâ longâ, & duobus deinde dactylis: ut

- - - - - u u - - - u u - - - u u

Horatius. *Mecenas atavis editis regibus.*

Sapphicum.

Carmen Sapphicum, constat ex trochæo, spondæo, Sapphicum, dactylo, & duobus deinceps trochæis: ut,

- u - - - - u u - u - - -

Horatius. *Iam satis terris nixis, atque diu.*

In hoc tamen carminis genere, post tres versus additur Adonicum, quod constat ex dactylo & spondæo: ut & unde.

- u - - - - u u - u - - -

Horatius. *Integer vite, scelerisq; purus,*

- u - - - - u u - u - - -

Non eget Mauri iaculis, nec arcu,

- u - - - - u u - u - - -

Nec venenatis gravidâ sagittis,

Fusce, phœtra. - u u - -

Phæleucium, sive Hendecasyllabum.

Carmen Phæleucium, siue Hendecasyllabum, constat ex spondæo, dactylo, & tribus tandem trochæis: ut

- - - - - u u - u - u - u - u

Quoquâ diffugas pavens Mabilis,
Nostrium non poteris latere nosum.

Iambicum Archilochium.

Legimus versus Iambicus è solis constat Iambis: Carmen Iambicum

u - u - u - u - u - u - u - u - u - u

ut, Suis & ipsa Roma viribus vit.

Recipit tamen interdum in locis imparibus, pro Iambo, tribrachium, spondæum, dactylum, anapæstum, & in paribus tribrachium, spondæum rarius.

PROSODIA.

Hoc carmen in duo genera deducitur, Dimetrum,
& Trimeter, five Senarium.

Dimetrum constat ex quatuor pedibus: ut

O Carmenum dulces nota, - - - - -

Quas or pulchra mellea - - - - -

Fundis lyrae, succinis. - - - - -

Trimeter, five Senarium.

Trimeter senis constat pedibus: ut

- - - - -

Qui nos damnant, sunt bistrones maximi.

- - - - -

Juvenalis. Nam Curios simulant, vivunt Bacebanasia.

DE QUANTITATE primarum syllabarum.

Primarum syllabarum quantitas, octo modis
cognoscitur:

Positione, vocali ante vocalem, Diph-
thongo, Derivatione, Compositione, Prae-
positione, Regula, Exemplo, seu Autho-
ritate.

POSITIO. REGULA I.

I.

Vocalis ante duas consonantes, aut duplicem in ea-
dem dictione, ubique positura longa est: ut

Ventus, axis, patrio.

II.

Quod si consonans priorem dictionem claudat, se-
quente item a consonante inchoante, vocalis praecedens
etiam positione longa erit: ut

Major sum, quam cui possit fortuna nocere.

Syllaba

PROSODIA

Syllabæ ior, sum, quàm & sit, positione longæ sunt.

At si prior dictio in vocalem brevem excut, sequen-
te à duabus consonantibus incipiente, interdum sed ra-
tius produciuntur :

- - - - -

ut Virg. *Occulta spolia, & plures de pace triumphos.*

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidâ, com-
munis redditur : ut *Patrius, volucris*. Longa verò non mu-
tatur : ut *Arâtrum, simulâcrum*. III.

Vocalis ante alteram.

Vocalis ante alteram in eadem dictione ubique bre-
vis est : ut *Dêus mêtus, rêtus, pêtus*.

Vocalis an-
te alteram,

Excipias genitivos in *Ius*, secundam pronomini for-
mam habentes : ut *Vnius, illius, &c.* Vbi i communis
reperitur, licet in alterius semper sit brevis, in alius sem-
per longa.

Excipiendi sunt etiam genitivi & dativi quintæ de-
clinationis, ubi e inter geminum i, longa sit : ut *Faciet* ;
alioqui non : ut *Rêi, spêi, fidêi*.

Fi etiam in *fo* longa est, nisi sequantur *E & r* simul
ut *Fierem, Fieri*.

Pi in Fie.

Juven. *Sic sunt otto mariti.* - - - - -

Idem. *Quod fieri non posse putes.* - - - - -

Ohe Interpositio, priorem syllabam ancipitem habet.

REGULA II.

Vocalis ante alteram in Græcis dictionibus sub-
inde longa fit : ut *Dicte Pterides*. Respice *Lærtæh*.
Et in possessivis : ut *Aenêia nutrix*. *Rhodopêus, Or-
phêus*.

DIPHTHONGVS. Regula III.

Omnis Diphthongus apud Latinos longa est : ut
ârum, neuter, mûx, nisi sequente vocali : ut *præire*, *Diphthæ*,
præustus, præamplius.

DERI-

PROSODIA

DERIVATIO. Regula IV.

Derivativa. Derivativa eandem cum primitivis quantitatem sortiantur: ut Amator, Amicus, Amabilis, primā brevis ab Amo. Excipiuntur tamen pauca, quæ à brevibus deducta, primam producant.

Cujus generis sunt,

Vox vōcis, à vōco.	}	Lucundus, à lūvo.
Lex Egis à lēgo.		Iunior, à jūvenis.
Rex regis, à rēgo.		Mōbilis, à mōveo.
Sēdes & sēdile, à sēdeo.		Humanus, ab hōmo.
Iumentum, à jūvo.		Vōmer, à vōmo.
Fōmes & fomēcū, à fōveo.	}	Pōdor à pēde.

Sunt & contrā, quæ à longis deducta, corripuntur: qualia sunt,

Dux dūcis, à dūco.	}	Gēnui, à gīgno.
Dīcax, maledīcus & id genus multa, à dīco.		Frāgor, à frāngo.
Fīdes, à fīo.		Frāgīlis, à frāngo.
Ārena, } ab āreo.		Nōto, as, à nōta.
Ārista, } ab āreo.		Nāto, as, à nātu.
Pōsui, à pōno.	}	Dīsertus, à dīssero.
		Sōpor, à Sōpio.

Et alia nonnulla ex utroque genere, quæ relinquuntur studioſis inter legendum observanda.

COMPOSITIO. Regula V.

Composita. Composita simplicium quantitatem sequuntur: ut Pōtens, impōtens, Sōlor, Conſōlor, Lēgo, is, Perlēgo, Lēgo as, Allēgo.

Etc. hæc Excipiuntur tamen hæc brevja à longis enata: ut
bre. à long. Innūba, } à nūbo. } Deicēro, } à jūro.
 Pronūba, } à nūbo. } Peicēro, } à jūro.

PRAEPOSITIO. Regula VI.

Ex præpositionibus hæc ubique producantur: A, de, præ, se, è, nisi vocali sequente: ut Vada debiscent.
 & adhibetur præv. l. s. apud Virgilium.

Pro

PROSODIA.

quoque longa est, præterquam in istis,
 procella, profugus, proteruus, pronepos, propago pro-
 spe, profanus, profiteor, profundus, proficiscor, pro-
 pri, propero, profugio, profecto.

Procuo, profundo, propello, propulso, propago, as,
 primam syllabam habent ancipitem.

Propheta, & propino Græca sunt per o parvum, &
 inde primam brevem habent,

etiam pro- { Dīrino &
 acitur, nisi in { Dīsertus.

Reliquæ præpositiones, si positio sinar, corripuntur.
 huiusmodi sunt, Ad, ob, ab, sub, re, in, &c.

REGULA VII. Canon I.

Omne præteritum dissyllabum priorem habet lon-
 gam: ut Lēgi, ēmi. Excipias tamen Fīli à fīdo, bībi,
 scīdi, stēti, tūli.

Canon II.

Primam præteriti geminantia, primam itidem brevem
 habent: ut

pendi,	{ Pēpedi,	{ Pūpugi,
tendi,	{ Tūrudi,	{ Dīdic,
tondi,	{ Fēfelli,	{ Cēcidi, a cado.
mordi,	{ Tētigi,	{ Cēcidi, a cado.

Quin, & supinum dissyllabum priorem quoque pro-
 licit: ut

Mōtum, Lātum, Lōtum, Crētum. Excipe Quātum,
 lūrum, Līrum, itum, Rūcum, Rātum, Dātum, Sātum.

Et eītum, à cieo es: nam seītum à scio, scis, quarta,
 priorem habet Longam.

Exemplum seu auctoritas.

Regula VIII.

Quarum verò syllabarum quantitas, sub prædictas Auctoritas
 rationes non cadit, à Poëtarum usu, exemplo atque au-
 thoritate colluma.

PROSODIA

thoritate petenda est certissima omnium regula. Dicant ergo pueri obſervare ex poetis communes primarum ſyllabarum quantitates, cuius ſortis ſunt.

Britannus, Bythinus, Cacus, Coſyra, Crathys, Pachinus, Palatium, Pelion, Crincus, Curetes, Diana, Fides, Gradivus, hynulus, pyrene, rubigo, Rutilius, Hymen, Italus, liquor, liquidus, Lycas, Orion, ruſo, Sychæa, Sicanus, & ſimilia.

DE MEDIIS SYLLABIS

Edix ſyllabæ partim eadem ratione qua primæ, partim etiam incrementis genitivi, atque conjugationis analogiâ cognosci poſſunt.

De incrementis genitivi nominum polysyllaborum ſuprà in generibus nominum abundè dictum arbitramur, vnde petere licebit, ſi quid de hac re hæſitaveris. Cætera ſequens lectio & optimorum Poëtarum obſervatio ſupplebit.

Coniugationum analogia.

Coniugationis analogiam ex imbibitis rudimentis pueri didicerunt, nempe A, indicem primæ conjugationis longam eſſe naturâ, præterquam in do & compositis, quando huius ſunt coniugationis: ut Dāmus, circumdāmus, Dābis, circumdābis: Dāre, circumdāre.

Præterea ſyllabas rimus & ritus, in præterito perfecti modi ſubiunctivi, ubique pro brevibus habendas animadvertant, in futuro autem in oratione proliſ longas eſſe debere, in carmine verò indiſferentes reperiunt, quemadmodum contendit Aldus: ut Præterito Amavēimus, amavēritis: Futuro, Amavērimus, amavēritis.

PROSODIA:

Est & ubi medix syllabæ variant apud Poëtas, ut in *Med. syl.*
his quæ subluximus, connubium, Ficedula, Malga, *var.*
Pharfalla, Bathauus, Sidonius & in similibus.

Adiectiva in *inus* Latina penultimam producunt: ut Adiectiva
Clandestinus, mediastinus, parietinus, maurinus, *inus*,
respertinus, repentinus.

Præter hæc seque[n]tia.	{	Durinus,	{	Serodinus.
		Crastinus,		Oleaginus.
		Pristinus,		Faginus.
		Perendinus,		Cedrinus.
		Hornotinus		Carbasinus.

Et reliqua materialia, sive à metallorum nominibus
formata in *inus*, qualia sunt permulta à Græcis vocibus
deducta in *us*: Chrystallinus, myrthinus, hyacin-
thinus, adamantinus, &c.

Cætera feliciter decebit usus & Poëtarum obser-
vatio, quàm ullæ Grammaticorum regulæ, quas sine
ullo aut modo aut fine de mediæ syllabarum quan-
titate tradere solent. Quare illis prætermisissis, ad ul-
timarum syllabarum quantitates aperiendas, iam ac-
cingamur.

DE VLTIMIS SYLLABIS.

Q Vanquam ultimæ syllabæ ipsum literarum
numerus aut æquant, aut etiam superant, *ut syl.*
non tamen pigebit illas etiam or-
dine percurrere.

Primum a finita producantur: ut Amā,
contrā, ergā, Excipias Putā, itā, quā.

Item nominativos, & omnes casus in *a*, cuiuscuque
fuerint generis, numeri, aut declinationis præter vo-
cativos in *a*, à Græcis in *as*, ut ò Aencā, ò Thomā, &
ablativum primæ declinationis: ut ab hâc Musā.

. Nume-

PROSODIA.

A Numeralia in ginta, a finalem habent communem, sed frequentius longam: ut, Trigintā, quadragintā.

C D. T. In b, d, t, desinentia, breuia sunt: ut āb, ād, capūt.

B In e desinentia, producuntur, ut āc, sic, & hīc aduerbium. Sed tria in e, semper contrahuntur: ut Lāc, nē, donēc. Duo sunt communia: Fac & pronomen hic, neutrum hoc, modò non sit ablativi casus.

E E finita, breuia sunt: ut Marē, penē, legē, scribē.

Excipiendæ sunt omnes voces quintæ inflectionis in e: ut Diē fidē. unā cum aduerbiis inde enatis: ut Hodie, quotidie, pridie, postridie, qua re, qua de re, ea re: & si qua sunt similia. Et secundæ item personæ singulares imperatiuorum actiuorum secundæ conjugationis: ut Docē, mouē, manē, cauē.

Producuntur etiam monosyllaba in e: ut Mē, tē, vē, præter Quē, nē, vē, conjunctiones encliticas.

Quin & aduerbia quoque in e, ab adiectiuis deducta, e longum habent: ut pulchrē, doctē, valdē, pro validē. Quibus accedunt Fennē, ferē. Benē tamen & malē, corripuntur onvund.

Postremo, quæ à Græcis per ð scribuntur, naturā producuntur. cuiuscunque fuerint casus, generis, aut numeri: ut Lachē, anchirē, cetē, tempē.

I finita, longa sunt: ut Dominī, magistrī, amari, doctī. præter Mihi, tibi, sibi, ubi, ibi, quæ sunt communia.

Nisi verò & quasi corripuntur. Cujus etiam sortis sint datiuī & vocatiui Græcorum, quorum genitiui singularis in Os breue exit: ut

Fluic	{ Palladi,	{ Vocat. ð	{ Amarylli.	
	{ Phyllidi,			{ Alexi.
	{ Minoidi,			{ Daphni.

I finita corripuntur: ut Animā, Annibā, mēl, pugl, Sāl, consāl, præter nīl contractum à nihil & Sōl. Et, Hebræa quædam in i: ut, Michaēl, Gabriēl, Raphaēl, Daniēl.

N finita,

PROSODIA.

N finita, producuntur: ut Porth, Hym^{en}, quⁱⁿ, Xeⁿ
 oph^{on}, n^{on}, d^{ar}m^{on}.

Excipe, forth, for^{it}h, ⁱⁿ, tam^{en}, autamen, verun^{en}.

Corripitur & in cum compositis: ut Exⁱⁿ, subⁱⁿ, ⁱⁿ,
ⁱⁿ, proⁱⁿ.

Accedunt his & voces illæ quæ per apostrophen ost^{ra}
 trantur: ut M^{en}? Vid^{en}? Aud^{en}? Nem^{on}?

Nomina item in *en*, quorum genitivus in *is* corre^p
 tum habet: ut Carmen, crimen, pect^{en}, tibic^{en}, In^{is}.
 Graeca etiam in *on*, per *o* parvum, cuiuscuque fuerint *on*:
 casus: ut, Nominativo Il^{on}, Pel^{on}. Accusativo Cau^{on}.
 as^{on}, pyl^{on}.

Quaedam etiam in *in*, ut Alexⁱⁿ, In *yu* ut Iryⁱⁿ,
 In *An* quoque à Nominativis in *A*: ut

Nom. { Iphigenia, } Accusat. { Iphigeni^{an},
 { Aegina, } Aegin^{an}.

Nam in *en*, à Nominativis in *en*, producuntur: ut

Nom. { Aeneas } Accusat. { Aene^{an},
 { Marfyas. } Marfy^{an}.

O finita communia sunt: ut, Amo, virgo, part^o, do^o. O finita,
 cendo, legendo, cundo, & aliæ gerundij voces in *o*.

Præter obliquos in *o*, qui semper producuntur: ut
 Huic Domin^o, serv^o. Ab hoc templ^o, dam^o.

Et adverbia ab adiectivis derivata: ut Tant^o, quant^o,
 liquid^o, fals^o prim^o, manifest^o, &c.

Præter sedul^o & mutu^o, crebr^o, ser^o, quæ sunt
 communia.

Cæterum mod^o, & quomod^o, semper corripunt^{ur}.

Cik^o quoque, ut & ambo, duo, ego, atque homo, vit^o
 leguntur producta.

Monosyllaba tamen in *o* producuntur:
 ut D^o, st^o, & erg^o, pro caus^o.

Item;

PROSODIA.

Item Græca per se, cuiuscunque fuerint casus; ut hæc Sapphō, Didō. Huius Androgeō, Apollō, Hunc Athō, Apollō.

R.

R finita corripuntur: ut Cæsār, torculār, pēr, vēr vxōr, turrūr.

Cor semel apud Ovidium productum legitur: ut,

- u u - u u - - u u - u u - -

Molle meum leuibus cor est violabile telis.

Producuntur etiam Fār, lār, nār, vēr, fūr, cūr, Pār quoque cum compositis: ut Compār, impār, dispār.

Græca quædam in Er, quæ illis in æ desinunt: ut Aēr, crater, charactēr, æthēr, sotēr.

Præter pāter & matēr, quæ apud Latinos ultimam brevem habent.

S finita pares cum numero vocalium habent terminationes, nempe, As, es, is, os, ūs.

Primò æ finita producuntur: ut Amās, mulās, ma jestās, bonitās.

Præter Græca quorum genitivus singularis in da exit: ut Archās, Pallās. Genitivo Archadōs, Pal ladōs.

Et præter accusativos plurales nominum crescentium: ut Heros, Heroos, Phyllis, phillidos, Accusativo, plurali, Heroās, Phyllidās.

Et finita longa sunt: ut Anchifēs, sedēs, docēs, patrēs. Excipiuntur nomina in es tertiæ inflectionis, quæ penultimam genitivi crescentis corripunt: ut Milēs, legēs, diuēs. Sed Ariēs, abiēs, pariēs, Cerēs, & pēs, una cum compositis: ut Præpēs, Bipēs, tripēs, quadrupēs, longa sunt.

Et quoque à Sum vnā cum compositis, corripitur: ut Potēs, adēs, prodēs, obēs.

Quibus penēs adiungi potest, vnā cum neurris ac nominatiuis pluralibus Græcorum, ut Hippomanēs, cacoethēs, Cypēs, Naiadēs.

et.

Is finita

PROSODIA.

It finita, breuia sunt: ut *Parīs*, *panīs*, *tristīs*, *hilarīs*,
Excipe obliquos plurales in *is*, qui producuntur; ut
Mūs, *mensis*, a *mensa*, *dominīs*, *templīs*.

Item quīs pro quibus, cum producentibus penultimam genitivi crescentis: ut *Samnīs*, *Salamīs*. Genitiuo *Samnī*, *Salamī*.

Adde huc quæ in *Eis* diphthongum desinunt, siue Græca, siue Latina, cuiuscunque fuerint numeri aut casus, ut *Symoeīs*, *pyroēis*: parteīs omneīs.

Et monosyllaba item omnia: ut, *Vīs*, *Iīs*: præter *īs* & quīs nominatiues, & hīs apud Ovidium.

Istis accedunt secundæ personæ singulares verborum in *is*, quorum secundæ personæ plurales desinunt in *itū*, penultimā productā, unā cum futuris subiectivi, in *is*: ut *Audīs*, *velīs*, *dederīs*. Pl. *Audītis*, *velītis*, *dederītis*:

Os finita producuntur: ut *Honōs*, *nepōs*, *dominōs*, *Os*, *seruōs*.

Præter compōs, *Impōs*, & *ōs* ossis. Et Græca per *o* paruum: ut *Delōs*, *Chadōs*, *palladōs*, *Phyllidōs*.

Is finita, corripitur: ut *Familīs*, *regiīs*, *templīs*. *Vs* amamūs.

Excipiuntur producentia penultimam genitivi crescentis: ut *Sakīs*; *tellīs*, Genitiuo *salūtis*, *tellūris*.

Longæ sunt etiam omnes voces quartæ inflexionis in *us*, præter nominativum & vocativum singulares; ut *Huius manus*, *hæ manus*, *has manus*, *ô manus*.

His accedunt etiam monosyllaba; ut *Crūs*, *thūs*, *mūs*, *fūs*, &c.

Et Græca item per *oue* diphthongum cuiuscunque fuerint casus: ut *Hic Panthūs*, *Melampūs*. *Huius Sapphūs*, *Clīus*.

Atque piis cunctis venerandum nomen Iēsus.

Postremo, *u* finita, producitur omnia, ut *Manū*, *V. genū*, *anati*, *diū*.

Grammatices finit.

P

OM

OMNIVM NOMINVM IN regulis Genarum contentorum, tum *Heterochtorum ac Verborum,* *interpretatio aliqua.*

AEdo, }
Abfcondo, } *To hide.*
occulto. }
Abyſſus, immenſa quædam
profunditas impene-
trabilis. *A depth that by ſounding cannot*
be found.
Acarnan, gens ex quâdam regione
Græciæ. *The people of Acarnania in*
Greece.
Acer, Arbor. *A Maple tree.*
Accerſo, eo ad vocandum, vel voco.
To go to call.
Acies, acumen rerum ſecantium, ex-
ercitus inſtructio, oculi lumen. *An*
edge. The array of an army. The fight
of the eye.
Acus inſtrumentum ſartoris, ac mulie-
ris ornamentum. *A needle, or an in-*
ſtrument which wiſh women did ſew their
ſkirts.
Adeps, omnis pinguetudo ſive carnis
ſive alterius rei. *Fat.*
Adipiſcor, aſſequutus ſum. *To obtain.*
Adoleſcens iuuenis adultus. *A ſimpling*
from twelve to one and twenty.
Ador, frumenti genus vel ſarris.
VVheat.
Aluena, qui non eſt ciuis, ſed exter-
nus. *A ſtranger.*
Acher, igitur cæli ſyderumque ſubſtan-
tia ac compago. *The whole ſubſtance*
of the ſpheres, from the ſire unto the
extraneſt circuit of heauen.
æquor, mare, pelagus. *The ſea, becauſe*
nothing is more plain then it: for æquor
doth generally ſignifie a plaine in any
part of the world. It is taken for the
ſea alſo, as Africæ his ſenes volitan-

tes aquore cygnos.
Aes, ſpecies metalli rubro colore.
Brass, and becauſe that in old time
money was made of it, Aes ſometimes
doth ſignifie money.
Affinis, cognatus. *A kiſman by mar-*
riage.
Agaveſco, eſt noſcove id, quod nobis
olim aut viſum fuit, aut alia qua-
piam ratione cognitum. *To recognize,*
to know anew, or to come to remem-
brance of.
Ago, facio. *To doe.*
Agragas, vrbs Siciliæ. *A town in the*
Ile of Sicily, called now Gergenti.
Agricola, qui exerceat rem ruſticam,
An Huſbandman.
Alcyon, avis marina, hyeme pullos
educans. *A certaine ſea-bird that*
lieth in the ſand, and hatcheth in WVinter.
Ales, quælibet avis, aut velox. *A bird,*
or ſwift.
Alnus, genus arboris. *An alder tree.*
Alo, nutrio. *To nourish.*
Alter, The other of the two.
Alvus, quæ ſordes deſtinent, aut
lauantur. *The paunch, and ſometimes*
the belly without.
Amazones, Scythicæ ſceminæ, eo
quod mamms carcant. *Certaine wo-*
men of Scythia, ſo named for lacking a
dogge.
ambigo, circumago, circundo. *To*
compaſſe or doubt.
amictus, veſtis. *To cloath.*
amnis, fluvius. *A River.*
Anas, avis in aquis degens. *A duck, or*
a drake.

DE NOMINIBVS MENSIVM

Græcorum.

Quod loci reliquum est, ne vacuum
relinqueretur, id placuit mensi-
um Græcorum nominibus im-
plete, quod ipsum quoque fortè
est nonnihil utilitatis habiturum.
His igitur omnibus, quæ de eorum
diversa ætate varias gentes rati-
one, numero, ordine, principio,

& fine. & intercalandi ratione, quæ omnia ex varijs
auctoribus collecta H. STEPHANUS in Appendicem ad su-
um Thesaurum retulit, nomina tantum duodecim
mensium Græcorum proponimus, eo ordine quo repe-
ri mensibus Latinorum respondeat, ducto ab eo, qui
nobis primus nunc nomen datur principio.

Γασηλιών Ianuarius, ex Γα, γα, ex alijs October,
ἀ γαμήλιον, quod eo mense festa aut convivium nuptialia
fierent.

Ελαρησελιών Februarius, ex ελ, ελ, Cervus,
Cerva, propter festum in honorem Dianæ vagatricis
celebratum solium.

Μουσηλιών, Martius, ἀ μουσηλιών, qui portus erat
Atheniensium muni-ssimus, ubi erat Dianæ Muni-
chæ sanum, in quo Deæ sacra eo mense celebraban-
tur.

Θαρηλιών, Aprilis, ἀ θαρηλιών, festum ex
eo nominatum, quia in eo primæ ætatis scutum,
quæ

De nominibus Mensium

quas calor solis *αἶρον καὶ δάλπων τὴν γῆν* produxerat dijs offerrentur.

Σκιρροροεῖων, Maius, quod eo mense *σκιρροροεῖν*, festum celebrant, quo umbraculum ex aice Athenis solenni pompa deferebatur, signumque ædificandi dabatur.

Ἑξατομβαιών, Iunius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quæ à solstitio æstivo inchoabant. à sacrificijs maioribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγελνιών, Iulius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βονδρουμεών, Augustus, propter *βονδρουμεα* festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακθινιών, September, de nomine Iovis, qui *μαιμακθίς*, i. Furor percitus, propter imbrium impetum, & sacra, quæ illi fiebant, ad eum placandum, *μαιμακθίς* dicebantur.

Πυραψιών, October, à festo *πυραψιών*, quod celebrabatur fragibus terræ jam collectis atque conditis.

Ανθεστειών, November, dictus quia *ανθών* scilicet *τὴν γῆν*, floribus spoliat terram.

Ποσειδών, December, quasi Neptunius, quod esset Neptuno sacer, in eoque sacra illi fierent. In eodem quoque *ἱερῶν ἕνεκα* *αἰετῶν*, καὶ *αἰετῶν* *αἰετῶν*, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quamquam de ijs non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in *τρία δεκάετη*, id est in tres decadas : primam vocant *μῶνδος ἱσαῖος*, sive *ἀρχαῖος* : secundam, *μῶνδος ἰσχυρῶν*, sive *ἀρχαῖος* : tertiam *μῶνδος ἰσχυρῶν* *μῶνδος* :

Græcorum.

μῶδες, sive πανοῦρος, αὐτλήρον/Θ, vel etiam ὁπ
 ἐχέει. Utuntur diebus numerandis nominibus or-
 dinalibus, πρῶτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, seu τε-
 τράς πέμπτη, seu πεμπάς, & ita deinceps, nisi quod
 prima cujusque mensis dies vocetur νομῶια, quoni-
 am in ea erat novilunium, luna menses auspicante
 & finiente. Decima quarta ab Hesiodo dicitur μέση,
 quod medium obtineat locum. Ultima ἔτη κ' ῥία.
 Hoc porro discriminis est, quod in ἰανῶρος, & μαρδον-
 /Θ μῶδες diebus numerandis recto ordine progred-
 diuntur, δευτέρα, τρίτη, ἰανῶρος, secunda, tertia : &
 πρῶτη, δευτέρα, μαρδον/Θ, undecima, duodeci-
 ma. In φθινον/Θ autem decedunt ordine re-
 trogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis
 Latini, δεκάτη, ἐνάτη, φθινον/Θ, vigesima prima,
 vigesima secunda, & ita deinceps. De in-
 tercalationibus, legendus Macrobius.

lib. 1. Satur. c. 13.

FINIS.

V

Præ

S

Vas

Sed

Ho

Qu

A

A

A

D

V

A

D

S

A

Magister Discipulos ad studium
litterarum cohortans.

Vos ad se pueri, primis invitat ab annis,
Atque sua Christus voce venire iubet.
Præmiâque ostendit vobis venientibus ampla,
Sic vos, o pueri, curas amatque Deum.
Vos igitur læti properate, occurrite Christo,
Prima sit hac, Christum noscere, cura, Deum.
Sed tamē ut Dominum possis cognoscere Christum,
Ingenuas artes discite parve puer.
Hoc illi gratum officium est, hoc gaudet honore,
Infantium fieri notior ore cupit.
Quare nobiscum studium ad commune venite,
Ad Christum monstrat nam schola nostra, viam.

Puer ante lectionem.

Æ Terno soboles amata Patri,
Quem vox æthere missa, mandat unum
Audisque colique, Christe: qui nos
Ad te voce iubes venire blandâ,
Affirmans pueros Deo placere:
Da sanctum mihi spiritum, magistro
Vi monstrante viam ingredi, Redemptor
Ad te, quâ liceat venire, possim.
Da cum moribus artibusque bonis,
Sacri dogmata puriora verbi
Addiscam: sapientiamque & annis,

U

*Ut crescens, tibi plurimos & ipse,
Olim adducere, qua facit brator,
Doctrinamque alios docere possim.
Hac est summa mei, caputque voti,
Quod ratum subeas ut esse, per te
Ipsum, Christe, rogo, suumque nomen
Æternos oboles amata Patri.*

Puer orans ante Cibum.

*C*onditor & rector magni Pater optime munus
Huc ades, & donis auxiliare tuis.
Nate Deo, nostra reparator Christe salutis,
Ut cibus, ut positus fac bene potus alat.
Et tu sancte comes, dux salatorque piorum
Spiritus, huic mensa mitis adesse velis.
Corpora sic recte pascantur nostra, nihilque
Languida sic poterit ledere membra mali.

Post Cibum.

*C*orpora qui solito satiasisti nostra cibatu,
Qui satias toto quicquid in orbe manet:
Pasce tuo, Genitor, mortalia pectora verbo,
Nostraque celesti nectare corda riga:
Quo pariter membris, pariter quoque, mente refectis,
Usque tua liceat nos bonitate frui.
Tandem etiam placido vultus super aethera cuncta,
Inter felices astra tenere choros.

Oratio

Oratio Matutina.

Chris̃te, Dei aeterni filioles aeterni parentis,
Ex illibata virgine natus homo:
Morte una qui devicti a de morte triumphas,
Et peccata tuo sanguine nostra lauas.
Ab, vitam largire pijs sine fine beatam,
Qui te cunctae fide non dubitante colunt.
O da peccati tangat me pectora sensus,
Delicti mihi pigeat poenitentia q̃ mei.
Vi q̃, petens veniam credam tibi veraprofesso,
Ut studium de te pendeat omne meum.
Te sol. m. venerer, tibi discam fidere solus,
Unicum & agnoscam te: Dominum atque Deum.
Neve tuo a cultu vesana mente recedam,
Resque prior mihi sit nomine nulla tuo.
Nec me quicquam in vita aut in nece separet abs te;
Sed semper famulus, sim maneatque tuus.
Amen.

LONDINI,

Apud CONHAMVM NORTONVM,
Serenissimæ Regiæ Majestati
in Latinis, Græcis & Hebraicis
Typographum.

M. DCXXXI.